

nequeant sine licentia provincialis, eiusque definitorii, vel sine facultate ministri generalis cum consilio eiusdem definitorii provincialis.

Clemens Papa XII, ad futuram rei memoriam.

Proces eorum- que causas.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Conceptione minister provincialis Tertii Ordinis sancti Francisci provinciae Portugalliae, quod, licet in eadem provincia studia pro iis religiosis, qui illis operam dare velint, non deficiant, plures tamen ex eis fugam arripiunt, ac in Hispaniis profiscuntur sub praetextu ibidem incumbendi litterariis exercitationibus in aliquo ex conventibus dicti Tertii Ordinis, vel fratrum de Observantia, quod dum perveniunt, ut plurimum contingit, eos maiorem laborem in addiscenda musica, quam in litteris consequendis impendere.

Decretum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Antonius minister provincialis, quo talis inordinatio cum disciplinae regularis detrimento imposterum tollatur, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desideret: nos, ipsum Antonium ministrum provinciam specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et

regularium praepositorum consilio, ut fratres memorati Tertii Ordinis provinciae Portugalliae ad studia extra dietam provinciam sine licentia provincialis eiusque definitorii, vel sine facultate ministri generalis cum consilio eiusdem definitorii provincialis, sub poenis fugitivorum a iure et statutis religionis, se conferre nequeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, decernimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definituri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx decembris MDCCLXXXII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 20 decembris 1782, pontif. anno III. F. card. OLIVERUS.

LXXXI.

Innovatio litterarum Clementis X super prohibitione ambitus, ac confirmatio quorundam decretorum capituli generalis Congregationis clericorum regularium de Somascha pro huiusmodi impediendo ambitu.

Clemens Papa XII, ad futuram rei memoriam.

A generali Congregatione huius capituli edita decreta.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, quod capitulum generale dictae Congregationis, mense maio proximo praeterito Mediolani celebratum, in executionem mandatorum Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, quibus eidem capitulo generali iniunctum fuerat ut rationem iniret occurrendi ambitiosae cupiditati religiosorum ipsius Congregationis de Somascha, qui vocalatus in ea pro tempore vacantes aut gratias expectativas ad illos a Sede Apostolica procurabant re diligenter, uti par erat, discussa, nonnulla edidit decreta, quae ad compescendum eiusmodi ambitum in primis expedire sibi visa sunt, quaeque a maiori parte vocalium simul congregatorum singillatim et ad unum approbata fuerunt, tenoris qui sequitur, videlicet:

Quae sint huiusmodi decreta.

i. Che eletti da chi spetta li revisori dei meriti, e questi riconosciuti da' medesimi

deputati, debbano i nomi di coloro, che avranno i requisiti, restare affissi per tre giorni in luogo pubblico secondo l'ordine delle provincie, affine che ogn' uno de' padri vocali segretamente possa informarsi delle loro qualità e merito formale, per indi, inerendo alle nostre costituzioni, proporsi li meriti all'intero capitolo generale, che dovrà con voti segreti giudicarli.

ii. Che in avvenire non si possano approvare i meriti di alcuno, il quale non abbia fatta scuola per tre anni ai nostri, o pure non sia stato maestro in moribus dei novizi, o de' chierici, o esercitata la cura d'anime (purchè non sia superiore), o abbia servito all'ospitale, e per lo spazio dei suddetti tre anni, quando ad uno de' detti ministeri sia stato destinato da superiori; ma sopra tutto, che nella approvazione dei meriti debba attendersi più al costume, che a qualunque altra condizione.

iii. Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre costituzioni, prima d'obbligarsi il novizio ai tre voti solenni, debba fare il giuramento di non procurare in alcun modo breve di vocalato.

iv. Che succedendo il caso (che Dio non voglia) che alcuno de' nostri ricorresse direttamente vel indirettamente, mediate vel immediate per conseguire Breve di vocalato, resti ipso facto decaduto da' suoi meriti. Chi informerà sopra il memoriale, sotto pena delle privazioni di voce attiva e passiva debba avvertire che per forza del detto ricorso il recorrente è decaduto dagli stessi meriti che saranno enunciati nel memoriale, ed incorso nelle pene comminate nella Bolla di Clemente X.

v. Che resti comandato in virtù dello Spirito Santo e con formale precetto di santa obediencia a qualunque graduato e non graduato della nostra Congregazione, quando non sia ricercato da N. Signore, di non fare attestati, fedi ed altre simili informazioni, le quali possano facilitare il conseguimento del vocalato, e rivotato non possa nascondere la proibizione del ricorso come sopra.

vi. In fine, che dal nostro padre procu-

ratore generale a nome di tutto il capitolo generale si supplichi alla sacra Congregazione di avvalorare con l'oracolo di N. Signore, quanto lo stesso capitolo ha giudicato di suggerire in venerazione degli ordini supremi di detta Congregazione.

Confirmata Clementis Papae litteris, dicta decreta rata habentur usque ad emendationibus.

§ 2. Quare praedictus procurator generalis nobis humiliter supplicari fecit quatenus in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, ipsius procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, enunciatis felicis recordationis Clementis PP. X praedecessoris nostri litteras die xv februarii MDCLXXV in simili forma Brevis emanatas, quibus omnibus et singulis supradictae Congregationis de Somascha clericis et personis ambitus seu recursus ad favores quarumcumque personarum saecularium et ecclesiasticarum, de gremio eiusdem Congregationis non existentium, pro obtinendis guberniis ac superioritatibus aut vocalatu capituli generalis dictae Congregationis, sub excommunicationis latae sententiae et perpetuae inhabilitatis poenis prohibetur, omniaque et singula in litteris praefatis contenta et disposita, auctoritate apostolica, tenore praesentium, innovamus, ac pro innovatis haberi vo-

lumus, et mandamus; necnon praesentia decreta a novissimo capitolo generali edita, ut praefertur, primum nempe et secundum prout iacent, reliqua vero, scilicet tertium, quartum et quintum sub infrascriptis emendationibus, auctoritate praefata, harum serie, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac quoscumque iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus et sanamus.

§ 3. Quae quidem emendationes sunt huiusmodi, nimirum:

Quoad tertium ex dictis decretis: Che, oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre costituzioni, prima di obbligarsi il novizio alle tre voti solenni, debba giurare la totale osservanza del suddetto Breve di Clemente X e dell'altro che si spera ottenere dalla Santità di N. Signore senza procurare nè direttamente nè indirettamente alcuna dispensa.

Quoad quartum: Che oltre le pene comminate in detto Breve di Clemente X chiunque (che Dio non voglia) contravverrà al medesimo, resti ipso facto decaduto dalli suoi meriti, e che sotto le pene del medesimo Breve s'intendano compresi non solamente quelli, che ivi sono espressi, ma eziandio li superiori, e ogni altro che contribuirà o con le informazioni o in altra maniera a chi pretendesse di ottenere tali dispense.

Quoad quintum: che resti proibito ad ogni superiore graduato e non graduato di detta Congregazione, quando sia ricercato per parte di Sua Santità o delle sacre Congregazioni delle informazioni sopra le istanze di chi domandasse li vocalati o altre simili grazie e dispense, il fare tali informazioni a favore de' ricorrenti senza esprimere in esse la proibizione de' suddetti Brevi ed il giuramento fatto si da' supplicanti che dalli superiori da non cooperare a tali concessioni contro alla forma de' medesimi Brevi.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes

Emendationes praedictas.

Præsentium

LXXXII.

Deputantur presbyteri Congregationis Missionis pro administratione ac directione collegii clericorum prope civitatem Placentiae provinciae Bononiensis recenter erecti, cum diversis ordinationibus perpetuo servandis.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolicae dignitatis fastigio, nullis licet meritorum nostrorum suffragiis, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, circa collegiorum ad piam rectamque adolescentium aliorumque in sortem Domini vocatorum educationem recenter rectorum statum felicemque progressum libenter intendimus; et, ut christifidelium quorumcumque, praesertim sublimi cardinalatus honore fulgentium, in eum finem operam suam ac bona sibi a Deo collata liberaliter conferentium vota optatos habeant effectus, concessae nobis a Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, salubriter expedire arbitramur.

§ 1. Alias siquidem (postquam hospitale sub titulo S. Lazari, prope et extra muros civitatis Placentinae provinciae Bononiensis situm, quod dudum administratore seu rectore caruerat, dilecto filio nostro Iulio tituli S. Chrysoni S. R. E. presbytero cardinali Alberono nuncupato, per eum, quoad viveret, iuxta constitutionem felicis recordationis Clementis Papae V praedecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, tenendum, regendum et administrandum, auctoritate apostolica commiseramus seu concesseramus), per nos accepto quod dictum hospitale olim quidem leprosis curandis destinatum fuerat; verum, ubi morbus huiusmodi per Italiam grassari

Exordium.

At quid primo fuerit institutum hoc hospitale.

litterarum firmitas. litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat ac pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praedictae cardinales, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, supradictae Congregationis de Somascha, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides babeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii ianuarii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 29 ianuarii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

Obstantium derogatio.

Transumptum fides.

desiderat, vico ac loco leproforum, egenti primum et infirmi senes illuc introduci coeperant, ac demum postremis temporibus utriusque sexus atque cuiusvis aetatis pauperes invalidi ipsius Placentinae civitatis et dioecesis passim receptarentur; adeo, etsi idem hospitale aliquando non modicum utilitatis et levamenti attulisset, progressu tamen temporis ex diversitate sexus et aetatis huiusmodi non levia incommoda orta essent; ipse vero Iulius cardinalis, qui in eâ civitate illisve¹ partibus ortus et educatus erat, ac hospitale praefatum in meliorem et longe utiliorem statum ad Dei gloriam publicumque Ecclesiae bonum tum eiusdem hospitalis proventibus tum aere suo convertere, priscamque in altaris ministris disciplinam, et mores pro dignitate, quantum in se erat, in patriâ suâ reparare atque instaurare sibi proposuerat, ex dicto hospitali collegium pro clericis saecularibus universae dioecesis praefatae, qui spiritualibus exercitiis vacare debebant priusquam ad sacros ordines promoverentur, quique ante completa litterarum studia e seminario ecclesiastico Placentino egrediebantur, necnon pro aliis alumniis seu convictoribus tam dicti seminarii quam totius dioecesis studiis ecclesiasticis sacrisque ritibus ibidem imbuendis, summopere desiderabat:

§ 2. Nos, pium ac laudabile eiusdem Iulii cardinalis propositum plurimum in Domino commendantes, motu proprio ac ex certâ scientiâ nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas personas quae tunc in dicto hospitali reperiebantur (assignatâ prius unicuique earum annuâ praestatione ad sui vitam duraturâ, ac de semestri in semestre anticipate persolvendâ, centum quinquaginta librarum monetae placen-

tinae), necnon ministros (retentis tamen ex iis, quos ipse Iulius cardinalis servitiis dicti collegii aptos et idoneos censeret), atque etiam rectorem hospitalis huiusmodi, cui cura animarum eidem hospitali annexa incumbebat (postea tamen quam dicto rectori de aliquo perpetuo beneficio ecclesiastico ad sui sustentationem sufficienti provisum, annuave similis pensio ecclesiastica apostolicâ auctoritate reservata, seu aliâ congrua portio alimentaria arbitrio venerabilis fratris episcopi Placentini sive dilecti filii eius vicarii in spiritualibus generalis taxanda, constituta foret) amovimus; ipsumque hospitale, unâ cum omnibus oneribus et obligationibus ei quomodolibet iniunctis, perpetuò suppressimus et extinximus: ac, in dicti hospitalis sic suppressi et extincti locum, perpetuò itidem ereximus ac instituimus unum collegium sub eodem titulo seu denominatione S. Lazari, a memorato Iulio cardinali, eiusque in regimine et administratione huiusmodi successoribus, regendum et gubernandum etiam per ministros et officiales sibi benevolos ac unum rectorem presbyterum saecularem, eorum nutu et arbitrio semper et quaecumque amovibilem, etiam ad curam animarum exercendam deputandum, de gremio tamen ipsius collegii, post deputationem primi rectoris, ad instar nominationum quae a regularibus ad curam animarum obeundam in suis ecclesiis fieri solent, et ab Ordinario loci ad eandem curam animarum approbandum: in quo collegio reciperentur nedum clerici saeculares universae dioecesis praedictae ad sacros ordines promovendi, ad hoc ut inibi exercitia spiritualia peragerent antequam ad dictos ordines promoverentur, solutis tamen per eos congruis alimentis pro qualitate et conditione temporum praescribendis;

A cardinali Iulio Alberoni propositum ut istud in collegium erigetur.

Quo pacto quibusve conditionibus expeditas super huiusmodi erectione apostolicae litterae.

¹ Edit. Main. legit *illiusve* (R. T.).

sed alii etiam clerici saeculares huiusmodi, praesertim alumni et convictores seminarii praedicti, inde ante absoluta studia egredientes, ab Ordinario pariter approbati, ut in eodem collegio sacrorum litterarum ac theologiae theoreticae et practicae studium prosequerentur, atque ritus ecclesiasticos et cantum gregorianum sub praeceptoribus, qui forent presbyteri saeculares sacrâ paginâ ac verbo Dei scripto et tradito probe eruditi, perdiscerent; ita quod alumni gratis, convictores vero huiusmodi, solutis ipsi collegio similiter congruis alimentis, admitterentur; omnes autem clerici praefati sub regimine presbyterorum quoque saecularium, a Iulio cardinali et successoribus praedictis eligendorum et deputandorum, vivere deberent: ipsique collegio sic erecto et instituto, pro illius manutenzione, ac clericorum in eo gratis retinendorum, rectoris, lectorum, magistrorum, aliorumque ministrorum sustentatione, omnia et singula bona, res, proprietates et actiones ad hospitale ita suppressum et extinctum illiusque rectorem curatum respective quoquo modo spectantia, eorumdemque honorum fructus, redditus et proventus, qui, ut pariter acceperamus, octodecim millium librarum dictae monetae valorem annuum non excedebant, in perpetuum quoque applicavimus et approbavimus: et aliâs, prout in nostris desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicae MDCCLXXII, III idus Iulii, pontificatus nostri anno II expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac postmodum huiusmodi litterae, pro parte ipsius Iulii cardinalis eidem venerabili fratri episcopo Placentino exhibitae, protinus executioni demandatae fuerunt in

eâ parte, qua eatenus demandari poterant, factâ, inter alia, assignatione dictarum centum quinquaginta singulis personis ac ministris, mille vero librarum annuarum similis monetae rectori hospitalis sic suppressi et extincti pro congruâ eius portione alimentariâ, quemadmodum in dictis litteris iniunctum fuerat.

§ 3. Cum autem, sicut idem Iulius cardinalis nobis nuper exposuit, is, pro magnitudine suscepti a se operis, ad locum ipsum, ut cuncta ordine inspiceret ac disponderet, accedere opportunum iudicaverit, et ad maiorem Dei gloriam, suis magnâ ex parte pecuniis, manus ad moveri curaverit per amplio aedificio ad usum collegii ut praefertur erecti et instituti, quod prosequi ac perficere intendit statim ac transactâ hyeme per minus rigida anni tempora¹ licebit; eâ vero occasione, seriò secum expensâ ac cum aliis prudentibus viris consultâ atque discussâ ratione rem ipsam ad optatum debitumque effectum perducendi, compererit, haud ita facile fore tot idoneos presbyteros saeculares seorsim degentes invenire, ac ex diversis partibus accersere, qui, eo quo par est fervore animorumque consensu, non minus annuos redditus eiusdem collegii provide administrare, quam clericos praefatos rite, sicut praemittitur, edocere ac instruere valeant; ac proinde, vigore facultatis sibi in enarratis litteris nostris attributae, presbyteros Congregationis Missionis (utpote quae, secundum eius institutum et quamdâ declarationem recolendae memoriae Alexandri Papae VII praedecessoris etiam nostri per suas in simili formâ Brevis litteras die XXII septembris MDLXV, clero saeculari aggregata existit) ad praemissa deputandos duxerit sub diversis conditionibus cum superioribus ipsius Congregationis

Cardinalis praedicti erga hoc collegium beneficentia.

Presbyteros Congregationis Missionis pro sua regimine deputat.

¹ Edit. Main. legit *rigido . . . tempore* (R. T.).

Missionis ab eodem Iulio cardinali iam communicatis, perpetuoque, ac quamdiu eiusmodi collegium duraverit, servandis; illudque consilium eo lubentius completus sit, quod presbyteri dictae Congregationis Missionis praecluse instituti noscuntur pro instruendis atque excolendis personis ecclesiasticis, ultra obligationem sacrarum missionum quas peragunt maxime populis ruri degentibus, quasque per illorum in praefatum collegium introductionem, cum eorumdem presbyterorum numerus auctus fuerit, in terris, castris, aliisque locis supradictae dioecesis Placentinae peragere poterunt: cupiatque propterea dictus Iulius cardinalis deputationem huiusmodi cum conditionibus praefatis apostolicae confirmationis nostrae praesidio communiri, ac insuper decerni, nullum clericum praedictae dioecesis ad sacros ordines illic promoveri posse, qui prius exercitiis spiritualibus in eodem collegio per decem dies non vacaverit, alumnos vero et convictores in ipso collegio pro tempore degentes, quo impensius litterarum studiis divinoque cultui incumbant, aliquam peculiari praerogativa invitari ac donari: nobis propterea humiliter supplicavit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Quae deputatione confirmatur sub quibusdam conditionibus.

§ 4. Nos igitur, eiusdem Iulii cardinalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, felicesque dicti collegii successus pro commisso nobis divinitus pastoralis sollicitudinis munere promovere et iuvare sinceris exoptantes affectibus, huiusmodi supplicationibus inclinati, deputationem presbyterorum Congregationis Missionis pro administratione bonorum ac reddituum collegii sic erecti et instituti, atque instructione ac directione clericorum in ipso collegio pro tempore exi-

stantium, ab eodem Iulio cardinali factam, seu propediem faciendam, conditionesque ad id praescriptas, infra referendas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, illidem perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor et efficaciam adiungimus, ac quoscumque iuris vel facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt vel intervenerint, supplemus et sanamus.

§ 5. Quae quidem conditiones sunt quae sequuntur, videlicet: — i. Personae deputandae ex presbyteris et laicis Congregationis Missionis numero duodenario pauciores esse nequeant, octo nimirum presbyteri et quatuor laici seu coadiutores; isque numerus pro opportunitate et incremento reddituum collegii potius augendus sit, quam imminuendus. — ii. Presbyteri et laici Congregationis Missionis, servitio seu ministerio collegii addicti, remaneant nihilominus uniti capiti et corpori eiusdem Congregationis, ac iugiter subiecti visitationi et correctioni illius superiorum maiorum tam quoad spiritualia quam quoad propria eorum et collegii temporalia. — iii. Ad superiores maiores Congregationis pertineat omni tempore et quacumque occurrente occasione destinare ac deputare tum rectorem collegii, cui incumbet exercitium curae animarum cum facultate supplendi per alium, servatam tamen formam litterarum nostrarum praedictarum circa approbationem Ordinarii et alia in eisdem litteris praescripta, tum reliquos omnes officiales ac personas servitio collegii necessarias, illosque et illas amovere, aliosque collocare, prout opus vel expediens fuerit. — iv. Officialibus ministerio collegii deputatis pro tempore, ac praecipue rectori, competat plena administratio omnium rerum temporalium eiusdem

Quae conditiones hic referantur.

collegii tam praesentium quam futurorum, ac ubicumque existentium, quin alius quisquam sese in eiusmodi administratione immediate ingerere valeat; neque aliud eos maneat onus sive obligatio, quam reddendi rationem suae administrationis tam superioribus maioribus Congregationis, quam ipsi Iulio cardinali et successoribus, quoties illam exigent. — v. Nec superiores maiores nec rector bona et capitalia collegii, nunc et pro tempore existentia, eorumve annuos redditus alienare, distrahere, oppignorare, aut permutare valeant sine expressa licentia et consensu eorumdem Iulii cardinalis et successorum, sed omnia conservare et meliorare debeant in maius commodum et beneficium ipsius collegii dumtaxat, itaut nec fructus, quovis sub praetextu, in alios usus erogare seu convertere possint. — vi. Rector, officiales, aliaeque personae servitio collegii destinatae, ac etiam superiores maiores Congregationis (pro iis quae directionem collegii in spiritualibus et temporalibus respiciunt) recognoscere debeant praecminentem auctoritatem sive superioritatem Iulii cardinalis suorumque successorum, profitendo erga illos eandem dependentiam et subiectionem, quam ipsa Congregatio profitetur, quoad functiones sui instituti, Ordinariis locorum, ubi adsunt eius domus; et, inter alia, ipsi Iulius cardinalis et successoribus, quatenus repererint rectorem vel alios destinatos ministerio collegii in aliquo deficientes vel culpabiles, petere valeant a superioribus maioribus eorum amotionem, et aliorum subrogationem in locum amotorum, et, si id sine rationabili causa sibi denegaretur, illos propria auctoritate a superioritate praefata remove; haecque facultas Iulio cardinali et successoribus reservata cen-

1 Particulam et nos addimus (n. r.).

seatur etiam circa alumnos, convictores et ordinandos, iuxta formam, quoad istos, dictarum nostrarum litterarum. — vii. Rector, officiales aliaeque personae Congregationis, servitio eiusdem collegii tam in eius aperiitione quam progressu temporis destinandae, non solum uniti et unitae capiti et corpori Congregationis remanere debeant, ul praefertur, sed etiam specialiter aggregati et aggregatae sint et esse censeantur provinciae Romanae pro necessariâ facilliorique communicatione inter Iulium cardinalem et successores ac visitatorem pro tempore provinciae huiusmodi, qui verisimiliter in Urbe residebunt, ubi commode de rebus bonum gubernium collegii concernentibus unâ deliberare et agere poterunt. — viii. Pro prospero regimine collegii in eisdem spiritualibus et temporalibus, liceat superioribus maioribus Congregationis, cum scientia tamen semper et approbatione Iulii cardinalis et successorum, regulas seu statuta¹ condere circa normam seu modum vivendi, conversandi, ac sese gerendi in collegio, illasque et illa successu temporis, quotiescumque necesse fuerit, mutare, alterare, ac variare; quae accurate in omnibus observari debeant, perinde acsi a nobis singillatim approbatae seu approbata fuissent.

§ 6. Porro, nonnullorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum exemplo, eadem auctoritate apostolica, harum serie, statuimus et ordinamus, quod deinceps nemo ad aliquem ex sacris ordinibus in civitate et dioecesi Placentina assumatur, nisi prius (praeter ea quae a sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis constituta sunt) ad minus per decem dies, in collegio praefato, postquam apertum fuerit, inclusus, spiritualibus exercitiis vacave-

Decretum quod clerici Placentinae dioecesis suscipere nequeant nisi per decem dies in hoc collegio spiritualibus vacaverint exercitiis.

1 Edit. Main. legit statum (n. r.).

rit, ac de omnibus ad digne suscipiendum et rite exercendum ordinem huiusmodi eruditus fuerit, et de hoc litteras testimoniales presbyterorum dictae Congregationis Missionis ad ipsum Ordinarium detulerit, sub poenâ adversus contrafacientes suspensionis ab executione ordinum aliter susceptorum, et aliâs prout a supradicto Alexandro praedecessore, quoad initiandos eisdem sacris ordinibus in Urbe ac sex episcopatibus suburbicariis, per suas pariter in formâ Brevis die vii augusti MDCLXII expeditas litteras sancitum reperitur.

Alumni et convictores collegii in concubibus ad beneficia ecclesiastica ceteris praefertur.

§ 7. Ceterum, quo tam alumni quam convictores collegii praefati pro tempore existentes, etiam praemii laborum aliquando consequendi spe excitati, eo alacrius memoratis studiis sacrisque et ecclesiasticis disciplinis assiduum operam impendant, eosdem alumnos et convictores, qui per aliquot annos in dicto collegio laudabiliter versati, studiis et disciplinis praefatis sedulo ac cum progressu incubuerint, et aliâs idonei fuerint, in collatione beneficiorum ecclesiasticorum, quibus imminet cura animarum, ac praesertim de quibus per concursum iuxta decreta dicti Concilii Tridentini providendum est, ceteris paribus, ac in aequalitate suffragiorum, aliis anteferri volumus et mandamus: salvâ ac servatâ, in reliquis omnibus et singulis quae praesentibus non adversantur, praefatarum litterarum nostrarum formâ et dispositione.

Præsentium litterarum firmitas.

§ 8. Decernentes, ipsas praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper ac perpetuâ firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quândocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inconcuse observari,

sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quoties opus sit, praefatae Congregationis Missionis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, necnon omnibus et singulis illis quae in prioribus litteris nostris praedictis concessa sunt non obstare; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iii februarii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 februarii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

LXXXIII.

Statuitur ut procurator et assistentes generales Ordinis fratrum eremitarum S. Augustini eligi non possint in priorem generalem ante sexennalem vacationem ab officio.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Felici prosperoque Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quem

Obstantium derogatio.

Decretum de quo in rubrica

in praecordiis gerimus paternae charitatis, regimini et gubernio pro pastoralis nostrâ sollicitudine, quantum cum Domino possumus, salubriter prospicere, omnemque ambitus et cupiditatis occasionem ab eiusdem Ordinis alumnis, quemadmodum in diversis aliis religionis Ordinibus provide constitutum dignoscitur, procul arcere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ille ex fratribus dicti Ordinis, qui procuratoris generalis aut aliquo quatuor assistentium generalium officio perfunctus fuerit, in priorem generalem ipsius Ordinis immediate, ac nisi prius ab officio huiusmodi per integrum sexennium vacaverit seu cessaverit, ullo modo eligi possit et valeat, tenore praesentium statuimus et ordinamus.

Harum litterarum perpetuâ observantia.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus, etiam in capitulo generali Ordinis huiusmodi proxime celebrando, sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quândocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime et inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, usibus et

consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini illiusque superioribus, procuratori et assistentibus generalibus praefatis, et aliis quibusvis fratribus et personis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio rudi fidei.

§ 4. Volumus autem ut ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v februarii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 februarii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

LXXXIV.

Confirmatio decreti in nupero capitulo generali fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo editi, quo provinciis Calabriae citerioris et ulterioris conceditur alternativa provincialatus et quatuor definitorum.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis desuper apostolicae servitutis officio, votis illis, per quae

Transumptio

pati, et quieti inter christifideles quae libet, praesertim sub aevi religionis iugo Altissimo famulantes, opportune consulitur, libenter annuimus, atque favoribus prosequimur opportunis.

Decretum de quo in rubrica.

§ 4. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus prior generalis Ordinis fratrum B. Mariae de Monte Carmelo nobis nuper exponi fecit, in capitulo generali dicti Ordinis mense novembris anni MDCCLXXXI in alma Urbe nostra celebrato statutum fuerit, ut in provincia Calabriae citerioris et ulterioris eiusdem Ordinis alternativa provincialatus, quatuor definitorum et duorum sociorum pro capitulo generali, pro maiori quiete ipsius provinciae in duas distinctae, nempe Cusentinam et Cathacensem, introduci deberet: ipse prior generalis alternativam huiusmodi a nobis approbari et confirmari summopere desiderat: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicam dignaremur. Nos igitur, dicti moderni prioris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni procuratoris generalis Ordinis praedicti super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt et rem mature dis-

cusserunt, consilio, petitam alternativae confirmationem auctoritate nostra apostolica concedimus; nempe ut in futuro triennio, computando a capitulo provinciali proxime celebrando, provincialis sit ex parte Calabriae citerioris cum duobus definitibus et uno socio pro capitulo generali ex eadem parte citeriori: reliqui vero duo definitores et alter socius pro capitulo generali sint ex parte Calabriae ulterioris et conventuum illi annexorum, ex qua pariter parte erit socius provincialis ad provinciam visitandam; in subsequenti autem triennio provincialis viceversa ex parte Calabriae ulterioris cum duobus definitibus et uno socio pro capitulo generali eligatur, sed socius provincialis pro visitatione sit ex parte Calabriae citerioris; et sic deinceps per turnum sive alternativam perpetuo inviolabiliter servetur: ceterum priores locales imposteriorum ex illa parte, in qua conventus existunt, eligantur sive instituantur: celebratio demum capituli provincialis sive congregationis intermediae in quocumque conventu magis commodo et a priore generali vel provinciali iuxta Ordinis constitutiones designando fieri poterit: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his

Clausula.

quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, provinciarum et conventuum dictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse desogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX februarii MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 19 februarii 1783, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

LXXXV.

Confirmatur decretum capituli provincialis provinciae S. Eulearii, seu Aquitaniae, Tertii Ordinis sancti Francisci, circa electionem custodis pro capitulo generali.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Preces obtinenda confirmatione creti.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum commissarii generalis, provincialis, custodis, quatuor definitorum, ex-provincialis, guardianorum et discretorum provinciae S. Eulearii, seu Aquitaniae, Tertii Ordinis sancti Francisci, pro comitiis provincialibus canonice et legitime congregatorum, nobis expositum fuit, quod ipsi, ad evitandas dein-

ceptis lites et dissensiones super custodiato dictae provinciae, ediderunt decretum tenoris sequentis, videlicet:

Ne imposteriorum circa custodiatum iurgii, lites, controversiae, contentiones, aut cavillationes in longius potrahantur, vel de novo nascentur, religiosi poenitentes Tertii Ordinis sancti Francisci provinciae S. Eulearii, seu Aquitaniae, canonice ac legitime congregati pro comitiis provincialium celebratione, regis mandatis obtemperantes, quibus in ordine ad capitulum generale christianissimus princeps iubet, nos ita esse paratos ut omnes ad praefatum capitulum mittendi semper comparati sint ad iter et suo tempore proficisci teneantur, ne mora sit nobis in ruinam, iuxta statutorum nostrorum praescriptum, quod maxime iacet cap. v, part. VIII, decretum nostrum inter comitiis solemniter actum Tolosae in conventu nostro B. Mariae de Pace, die XII Iunii MDCCLXXXIV iterum confirmando ac roborando, circa eiusmodi electionem de novo statuimus, quolibet triennio post electionem patris provincialis eligendum fore custodem provinciae iuxta formam statutorum nostrorum ac sacrorum canonum statuta, qui socius patris provincialis ad praefatum capitulum generale simul una, aut cum illius pro-ministro, se conferre ac interesse possit et debeat. Quoniam vero haec nostra provincia pro statutorum determinatione eo usque nedum diffusa sit, quin pater provincialis sufficientem per se illi opem infundere possit, nec aliunde nisi in ordine ad capitulum generale custos eligatur, ut omnes declinemus iurisdictionis conflictus, quibus religionis decus et ordo alterari solent, omnibus et singulis statutorum privilegiis, quibus iurdictio custodis iurisdictioni patris provincialis aequari videtur, expresse renunciamus, ut sunt sigillorum iura, conventus visitandi privilegia, fratres excommunicandi, incarcerandi, necnon clericos ad sacros ordines mittendi potestas aut iurdictio, praesertim praecedentia illa qua, vi statutorum cap. VI, part. X, potest ac debet; circa quae assentionem nostram,

Quod sit huiusmodi decretum.

1 Videtur deesse frui (n. r.).

quod in praefato decreto sub die xi iunii mcccxxiv communi privilegio ac praecedentis subscripimus, et aequo retractamus, nolentes praeter supra memorata custodem omnibus frui iuribus ac privilegiis, quae sparsim in sui favorem in constitutionibus nostris continentur; quod si in dies Deo favente nostrorum augeatur conventuum numerus, custodi assignari poterint custodias, quo eveniente, omnibus et singulis in sua custodia iuribus ac privilegiis gaudebit custos, quae ipsi in tali casu iure ac merito competunt. Ut autem ista firma sint in futurum, prima data occasione ad Sanctam Sedem erit recursus, quatenus Summus Pontifex pro sua bonitate ac benignitate praesens istud nostrum decretum approbare, confirmare ac roborare dignetur. Actum unanimi consensu in capitulo provinciali in conventu nostro S. Mariae de Bono Occursu, die xxii maii mcccxxx.

Et a quibus
subscriptum.

Frater Damasus commissarius generalis; frater Caprasius, minister provincialis; frater Fulgentius, custos provinciae; frater Victor, definitor; frater Philippus, definitor; frater Ferdinandus, definitor; frater Ioachim, definitor; frater Leo, ex-provincialis; frater Casimirus, guardianus conventus B. Mariae de Bono Occursu; frater Elizeus, guardianus conventus Tolosani; frater Ioseph, guardianus conventus Insulae Iardanis; frater Dominicus, guardianus conventus Maseriensis; frater Hyacinthus, guardianus conventus Miramontani; frater Iacobus, guardianus conventus Coloniensis; frater Paulus, guardianus conventus Tonnensis; frater Candidus, guardianus conventus Turnonensis; frater Exuperius, guardianus conventus Barbastensis; frater Hilario, superior hospitii Aginensis; frater Bernardinus, discretus capituli; frater Fabianus, discretus; frater Martialis, discretus; frater Guillelmus, discretus; frater Theodorus, discretus; frater Michael, discretus; frater Ciprianus, discretus; frater Ioannes Franciscus, discretus; frater Bruno, discretus; fr. Iulianus, secret. provincialis.

Praesens decretum concordat cum originali.

Frater CASIMIRUS ANDRIEU, praedictae provinciae procurator in Curia Romana.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi exponentes, decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti, plurimum desiderent: nos, dictos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesertim decretum capituli provincialis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis

Confirmatur
auctoritate a-
postolica.

Solidae clau-
sulae.

Contrarium
derogatio.

et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii februarii mcccxxxiii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 27 februarii 1733, pontif. anno iii.

F. card. OLIVERIUS.

LXXXVI.

Statutum alternativae in electione provincialis pro provinciâ Franciae Ordinis fratrum B. M. de Monte Carmelo.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum nostrum sollicitat ad ea peculiari paternae charitatis studio statuenda, per quae christifidelium, divinis obsequiis sub suavi religionis iugo mancipatorum, quieti et felici regimini opportunis rationibus consulatur.

Petitio, qui-
bus iniuxta fun-
damentis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Eliseus Monsignani, procurator generalis Ordinis fratrum B. Mariae de Monte Carmelo antiquae observantiae regularis, quod, cum provincia Franciae dicti Ordinis ex diversis nationibus componatur, ac in quatuor districtus, districtum scilicet primo Franciae, secundo Normanniae, tertio Leodii et Lotharingiae (qui simul col-

lecti conficiunt numerum centum tredecim sacerdotum et clericorum), et quarto districtum Picardiae, Atrebatum et Hannoniae centum octoginta sacerdotes et clericos complectentem, sit divisa; verum, propter multorum expostulationes, in certa quadam agitatione et dissensione versetur, quibus nullum aliud remedium afferri potest, pro pace et tranquillitate in eadem provinciâ firmiter stabilendam, quam istituendo alternativam seu turnum pro provincialatu ad instar duarum aliarum regni Galliae provinciarum: ideo dictus Eliseus procurator generalis animi sui sensum unâ cum illo prioris generalis Ordinis huiusmodi protulit, ad occurrendum eiusmodi incommodis expedire, ut, quantum fieri potest, inter duas eisdem provinciae partes aequilibrium et aequitas servetur: tres quidem primi districtus scilicet Franciae, Normanniae et Leodii-Lotharingiae ex unâ parte, ex alterâ vero districtus Picardiae, Atrebatum et Hannonum alternis vicibus de triennio in triennium provincialatum obtineant. Quare praedictus Eliseus procurator generalis nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

§ 2. Nos igitur, ipsius Elisei procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in praedictâ provinciâ Franciae alter-

Statutum al-
ternativa pro-
vincialatum de
triennio in
triennium.

nativa supranarrata fideliter observetur, sicut uno triennio ex fratribus Franciae, Normanniae et Lotharii Lotharingiae provincialis eligatur, altero vero subsequenti triennio a fratribus districtus Ricardiae, Atrebatum et Hannoniae provincialis eligatur, ceteris electionibus tum priorum, tum definitorum, aliorumque officialium remanentibus iuxta pristinum usum hactenus observatum, et imposterum in eadem provincia observandum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11 martii mcccxxxiii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 martii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

LXXXVII.

Confirmatio decretorum commissariorum generalium Indiarum Ordinis Minorum sancti Francisci Discalceatorum, circa missionem visitatoris ad provinciam S. Gregorii in Insulis Philippinis ex aliena provincia, etc.

Clemens Papa XII.
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Ingles, minister provincialis provinciae S. Gregorii in Insulis Philippinis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum, quod dilecti filii Ioannes de Soto et Dominicus Lossada, ultimus ac modernus respective commissarii generales Indiarum dicti Ordinis, quaedam decreta pro bono dictae provinciae regimine ediderunt, quibus, commissariorum generalium huiusmodi antecessorum suorum ordinationes confirmando, mandarunt commissario generali Novae Hispaniae Ordinis praefati pro tempore existenti, ut nullatenus mittere valeat ad dictam provinciam visitatorem ex aliena provincia, neque eligat vel nominet ex eadem provincia alium praeter tres a suo definitorio propositos ad visitationem; similiter ne detineat vocales et procuratores missos ab eadem provincia, neve se intromittat in eorum eleemosynis, neque in negotiis sibi commissis: et alias, prout uberius continetur in ipsorum Ioannis et Dominici commissariorum huiusmodi

Decreta reformantur.

patentibus litteris desuper confectis, ac de hispanico idioma in latinum versis, tenoris qui sequitur, videlicet:

Tenor statuti editi ab ultimo commissario generali Indiarum.

Frater Ioannes de Soto lector iubilatus, theologus regius pro congressu Immaculatae Conceptionis, et in hac familia cismontana totius Ordinis S. P. N. Francisci commissarius generalis et Indiarum, et servus, etc. reverendis patribus provinciali, ac venerando definitorio provinciae nostrae S. Gregorii Philippinarum, salutem in Christo Iesu domino nostro.

Quoniam nobis constat reverendum patrem Ioannem Luengo, antecessorem nostrum, commissarium generalem Indiarum, perpendendo inconvenientia gravia quae oriebantur ex generali regula, mittendo ad eam nostram provinciam commissarium visitatorem ex aliena, et quia magis proportionata ad mittendum ex ea visitatorem erat provincia nostra Excalceatorum S. Didaci in Mexico, quae est adeo distans et remota, ut est notorium; et, praeterquamquod visitatores gravissimo periculo vitae debebant exponi, non poterant provinciam adire absque gravissimis expensis parum conformibus paupertati, quam iuxta regulam nostram professi sumus, et quin provincia exhausta maneat ad succurrendum veris necessitatibus suorum fratrum, si expensas faciat visitatoribus in eundo et redeundo: his omnibus attentis, paternitas sua reverendissima, utens facultate a lege concessa ut possit eligi visitator ex eademmet provincia visitanda, quando ita fuerit expediens, vel adsit grave aliquod impedimentum ut ex alia mittatur, et cupiens occurrere supra expressis inconvenientibus, disposuit, ordinavit et praecipit suis litteris patentibus, ut imposterum visitator nostrae provinciae Philippinarum eligatur ex patribus benemeritis eiusdem provinciae, et quod non admittetur ex ulla alia provincia. Propterea, cum pro parte eiusdem nostrae provinciae eadem nobis fuerit facta repraesentatio, et supplicatum ut dignaremur praefata omnia confirmare nostris litteris patentibus, et pariter alias litteras patentes circa idem, et in qui-

bus etiam cavetur ne commissarii generales Novae Hispaniae detineant vocales et procuratores a dicta provincia, nec se intromittant in eleemosynis ad causas pertinentibus, neque in negotiis et dependentiis quarum causa veniunt, emanatas a praedecessoribus nostris reverendo patre Iuliano Chumillas sub xxix septembris anni praeteriti mdcclxxxviii, et Iosepho Sunz sub xxvi aprilis mdcclxxxiii, confirmando antecedentes, et aliam a dicto reverendissimo Chumillas expeditam die xxviii maii mdcclxxxix, in qua ordinat et praecipit dictis reverendis patribus commissariis generalibus Novae Hispaniae pro tempore ne possint mittere nec nominare in visitatorem dictae provinciae nisi unum ex tribus ad hunc effectum praesentatis a reverendo definitorio eiusdem provinciae: igitur, conformando nos dictaminum dictorum trium antecessorum nostrorum fundato in sancto zelo, prudentia et aequitate, virtute praesentium, et in hac parte utentes nostrae potestatis plenitudine, confirmamus omnes patentes et supra expressas determinationes his nostris pro insertis habentes, et denuo ordinamus et praecipimus per sanctam obedientiam, in virtute Spiritus Sancti, et sub poena excommunicationis maioris latae sententiae ipso facto incurrenda, reverendo patri commissario generali moderno et pro tempore, ut nullatenus mittere audeant ad dictam provinciam Philippinarum visitatorem ex aliena, neque eligant vel nominent ex eadem alium praeter tres a suo definitorio propositos ad visitationem, eo modo quo praecipit et confirmatum fuit a dictis reverendis praedecessoribus nostris commissariis generalibus Indiarum; et similiter praecipimus, ne detineant vocales et procuratores missos a dicta provincia, neve se intromittant in eorum eleemosynis, neque in negotiis sibi commissis; sed potius ordinamus et moneamus, ut cum omni benignitate, charitate et religiosa affabilitate ipsos recipiant et tractent, eisdemque assistant et faveant in omnibus necessariis ad eorum expeditionem et conductionem in his quae ipsis exposuerint; quoniam ita convenit ad bonum gu-

Præsentium litterarum firmitas.

Et obstantium derogatio.

bernam dictae provinciae nostrae, qui in
 expressis, et in aliis patenti-
 bus nostrorum, hac nostra,
 confirmatis, possit nec debeat
 et vestris patribus
 reverendissimis ordinamus et praecipimus,
 ut adimpleant, adimplereque faciant, in
 quantum ad ipsos attinet, omnia his nostris
 litteris contenta, ipsasque notificent per
 originales vel authenticam copiam reverendo
 patri commissario generali moderno vel pro
 tempore respective provinciarum Novae His-
 paniae, ut ipsis constet de hac nostra dis-
 positione, et ipsam ad litteram observent,
 uti praecipit et determinatum est. Datum
 in hoc nostro conventu sancti patris nostri
 Francisci Matritensi, III Ianuarii MDCCXXIV.

Fr. IOANNES DE SOTO, commissarius gene-
 ralis et Indiarum.

Fr. DIDACUS DE ESPINOSA, secretarius ge-
 neralis Indiarum.

*Frater Dominicus Lossada regularis observan-
 tiae S. P. N. Francisci lector iubilatus
 Complutensis, catholicae maiestatis pro Im-
 maculatae Conceptionis regali congressu
 theologus, ex-provincialis provinciae Castel-
 lae, pater illius S. Iacobi, ex-secretarius
 generalis Ordinis, et commissarius gene-
 ralis omnium Indiarum Occidentalium, et
 servus, etc., reverendis patribus provinciae
 ac venerabili definitorio nostrae provinciae
 S. Gregorii Philippinarum, salutem et pacem
 in Christo Iesu domino nostro.*

Quoniam reverendus pater frater Joseph a
 S. Ella praedicator, ex-prominister, pater et
 procurator praefatae nostrae provinciae S. Gre-
 gorii, nobis praesentavit memoriale quoddam
 nomine dictae provinciae, per quod confir-
 mari supplicat litteras patentes expeditas
 die III Ianuarii MDCCXXIV a reverendissimo
 patre nostro fratre Ioanne de Soto, lectore
 iubilato, catholicae maiestatis pro B. Virgi-
 nis Immaculatae Conceptionis regali con-
 gressu theologo, et ministro generali totius
 Ordinis sancti patris nostri Francisci, cum
 esset commissarius generalis Indiarum, in

1 Videtur, ~~ame~~ legendum quin pro qui in
 (n. t.).

quibus confirmat et sub gravibus poenis
 observare praecipit patentes reverendorum
 commissariorum generalium Indiarum an-
 tecessorum ipsius ad eandem provinciam
 S. Gregorii Philippinarum ipsiusque salu-
 brius gubernium attinentes: propterea vir-
 tute praesentium manu propria subscripta-
 rum, maiori sigillo nostri officii munitarum,
 et per secretarium nostrum referendarum,
 conformando nos cum maturo dictamine et
 sensu dictorum nostrorum antecessorum, uti
 innixis iusto ac sancto zelo, prudentia et
 aequitate, confirmamus patentes omnes et
 decreta supra expressa, quae hic pro in-
 sertis, ac si de verbo ad verbum exprime-
 rentur, habemus; et denuo praecipimus in
 virtute sanctae obedientiae, sub poena ex-
 communicationis maioris latae sententiae
 ipso facto incurrenda, admodum reverendo
 patri commissario generali Novae Hispaniae
 moderno ac pro tempore, ut nullatenus au-
 deant mittere ad dictam nostram provinciam
 Philippinarum commissarium visitatorem a-
 lienae provinciae; neque eligant vel nomi-
 nent ex eadem provincia aliquem, nisi unum
 ex tribus ab eadem provincia vel ipsius
 definitorio propositis et praesentatis; et pa-
 riter ut nullatenus detineant vocales et pro-
 curatores ab eadem provincia missos, nec
 se intromittant in eleemosynis et negotiis
 huiusmodi procuratorum curae commissis;
 et quod observent omnia contenta et ex-
 pressa in dictis litteris patentibus reveren-
 dissimi patris nostri Ioannis de Soto et
 aliorum commissariorum Indiarum in ipsis
 confirmatis, quas notificari faciant in ori-
 ginali vel copia authentica reverendo ad-
 modum patri commissario generali Novae
 Hispaniae moderno vel pro tempore, ut ipsis
 constet de hac nostra ordinatione, ipsamque
 ad litteram, uti praecipit, observent. Datum
 in hoc conventu sancti patris nostri
 Francisci Matritensi, xxviii martii MDCCXXIV.

Fr. DOMINICUS LOSSADA, commissarius ge-
 neralis Indiarum.

De mandato suae reverendissimae pater-
 nitatis, Fr. SEBASTIANUS DE ENZINAS, secre-
 tarius generalis Indiarum.

Loco + sigilli.

eadem decre-
 ta confirmata a
 moderno com-
 missario gene-
 rali.

eadem decretis
 robor auctori-
 tatis apostoli-
 cae adiicitur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expo-
 sitio subiungebat, praedictus Vincentius
 praemissa, quo firmiter subsistant, apo-
 stolicae confirmationis nostrae patrocinio
 communi summopere desideret: nos,
 ipsum Vincentium specialibus favoribus
 et gratis prosequi volentes, eumque a
 quibusvis excommunicationis, suspensio-
 nis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis
 sententiis, censuris et poenis, a iure vel
 ab homine, quavis occasione vel causa
 latis, si quibus quomodolibet innodatus
 existit, ad effectum praesentium dumtaxat
 consequendum, harum serie absol-
 ventis et absolutum fore censentes, sup-
 plicationibus eius nomine nobis super
 hoc humiliter porrectis inclinati, de
 venerabilium fratrum nostrorum S.R.E.
 cardinalium negotiis et consultationibus
 episcoporum et regularium praeposito-
 rum consilio, praeserta decreta, ex-
 peditasque desuper patentes litteras
 praedictas, auctoritate apostolica, tenore
 praesentium, confirmamus et approba-
 mus, illique inviolabilis apostolicae fir-
 mitatis robor adiicimus, ac omnes et
 singulos iuris et facti defectus, qui in
 praemissis quomodolibet intervenerunt,
 supplemus; salva tamen semper in prae-
 missis auctoritate memoratae Congre-
 gationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes
 litteras firmas, validas et efficaces exi-
 stere et fore, suosque plenarios et inte-
 gros effectus sortiri et obtinere, ac illis,
 ad quos spectat et pro tempore specta-
 bit, in omnibus et per omnia plenissime
 suffragari, et ab eis respective inviola-
 biliter observari, sicut in praemissis
 per quoscumque iudices ordinarios et
 delegatos, etiam causarum palatii apo-
 stolici auditores, iudicari et defini de-
 bere, ac irritum et inane si secus super
 his a quoquam, quavis auctoritate, scien-
 ter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
 contrarium.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus
 et ordinationibus apostolicis, non
 quatenus opus sit, provinciae nostrae
 praedictorum, etiam iura, ordina-
 tione apostolica, vel quavis auctoritate
 alia roboratis, statutis et consuetudini-
 bus, privilegiis quoque, indultis et lit-
 teris apostolicis in contrarium prae-
 missorum quomodolibet concessis, con-
 firmatis et innovatis; quibus omnibus
 et singulis, illorum tenores praesentibus
 pro plene et sufficienter expressis ac
 ad verbum insertis habentes, illis aliis
 in suo robore permansuris, ad prae-
 missorum effectum, hac vice dumtaxat,
 specialiter et expresse derogamus; ce-
 terisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-
 rem, sub annulo Piscatoris, die xvii
 martii MDCCXXXIII, pontificatus nostri
 anno III.

Dat. die 17 martii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS,

LXXXVIII.

*Praescribitur modus imposterum ser-
 vandus in deputatione officialium Cu-
 riae fratrum Minorum sancti Franci-
 sci de Observantia, ac Reformatorem,
 Excalceatorum et Recollectorum Fran-
 ciae, in locum officialium huiusmodi,
 cedentium vel decedentium durante
 tempore suorum officiorum.*

Clemens Papa XII,
 ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut pro parte dilecti filii
 ministri generalis Ordinis fratrum Mi-
 norum sancti Francisci de Observantia
 nuncupatorum nobis nuper expositum
 fuit, inter alias ordinationes communi
 totius Ordinis praedicti consensu editas
 in novissimo capitulo generali Medio-
 lani habito, decretum fuerit, supplican-

Facit series.

Modus pra-
scribitur ut in
rubrica.

dum Sedi Apostolicae pro reductione in antiquum statum deputationis officialium curiae dicti Ordinis in locum eorum, qui durante tempore eiusmodi officiorum illis cesserint, vel ab humanis decesserint: idem minister generalis nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos, ipsum ministrum generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, audito prius per nos super praemissis voto congregationis generalis Ordinis praedicti, modum infrascriptum, in deputatione dictorum officialium curiae cedentium vel decedentium, deinceps post proxime futurum capitulum generale eiusdem Ordinis servari, auctoritate apostolica, tenore praesentium, praecipimus et mandamus: nempe quod, secuta electione officialium curiae praedictae, pro tempore existens minister generalis dicti Ordinis fratribus definitorii generalis sex saltem religiosos, debitis qualitatibus praeditos, illius nationis ex qua fuerit officialis electus, proponere debeat, et ex iis tres ab ipso definitorio seligantur, e quibus, in eventum vacationis eius officii, idem minister generalis unum ad sui libitum deputare teneatur; et, si contigerit alterum ex tribus religiosis sic a definitorio delectis decedere, aut inhabilem fore, facultas ministri generalis deputandi dictum officialem ad duos reliquos, quatenus

vero duo mortui aut inhabiles fuerint, ad unicum superstitem limitata sit et esse intelligatur, sin autem omnes tres obierint aut inhabiles reperiantur, tunc deputetur religiosus dignior illius nationis, de qua erat officialis electus in capitulo generali, demando, in casu absentiae religiosi ita deputati, exercitio officii secretario officialis cedentis vel decedentis: quodque delectus trium religiosorum praedictorum, pro fratribus de Observantia Reformatis Excalceatis et Recollectis Franciae nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum respective definitorio generali perficiatur.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis praedicti, etiam iuramento, confirmatione apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x a-

Clausulae.

Derogatio
contrariorum.

prilis MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 aprilis 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

LXXXIX.

Ordini fratrum Praedicatorum confirmatur facultas celebrandi processiones SS. Corporis Christi et Rosarii B. Mariae Virginis, cum confirmatione Brevis Clementis VIII et Benedicti XIII, quod declaratur.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Causae eden-
dae huiusce
declarationis.

§ 1. Cum, sicut accepimus, etsi ex ipso tenore constitutionis nostrae, tertio kalendas aprilis, anno Incarnationis Dominicae MDCCXXXII, quae incipit *Romanus Pontifex, etc.*, promulgatae, perspicue luculenterque appareat, per moderationem a nobis inibi adhibitam, non nisi ad terminos iuris redactam fuisse inter alia constitutionem felicitis recordationis Benedicti PP. XIII praedecessoris nostri, cuius initium est *Pretiosus, etc.*, anno eiusdem Incarnationis dominicae MDCCXXVII, VII kalendas iunii, emanatam, eiusque declarationes ac privilegia illa, gratias, favores, indulta, exemptiones, facultates et declarationes, quae ibidem Ordini fratrum Praedicatorum de novo concessa fuerunt; nihilominus aliqui, constitutionem nostram sinistre ac secus quam par est interpretantes, plerasque lites et controversias fratribus praedictis moverint in diversis locis ac tribunalibus, per quas privilegia et praerogativas, quibus iidem fratres, priusquam ipsa constitutio Benedicti praedecessoris emanaret, ex aliis legitimis titulis et concessionibus apostolicis potiebantur, aggredi et oppu-

Constitutiones huc laudatas lege suo loco.

gnare adituntur, dictusque Ordo praecipue vexetur occasione celebrationis duarum processionum, publicarumque supplicationum, sanctissimi nempe Eucharistiae sacramenti, ac Rosarii B. Mariae Virginis, tametsi illam sanctissimi Eucharistiae sacramenti die dominica infra octavam Corporis Christi a recolendae memoriae Pio V et Clemente VIII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, iuxta eiusdem Clementis praedecessoris die VIII martii MDXCVII, alteram vero Rosarii B. Mariae Virginis dominica prima octobris ab ipso Benedicto praedecessore per suas die x aprilis MDCCXXV in simili forma Brevis respective expeditas litteras, necnon declarationem die XVIII iulii MDCCXXVI desuper editam, quotannis peragendi facultas eidem Ordini diserte indulta fuerit, adeoque ante memoratam Benedicti praedecessoris constitutionem, in qua eiusque declarationibus Ordini praedicto nihil amplius circa duas processiones praefatas tribuitur, quam quod iam antea per eosdem Pium, Clementem et Benedictum praedecessores attributum fuerat; et quia mens et intentio nostra non est, nec unquam fuit, gratiis, indultis, exemptionibus et privilegiis dicto Ordini fratrum Praedicatorum ante enarratam Benedicti praedecessoris constitutionem concessis, praesertim respectu duarum processionum huiusmodi, aliquod vel minimum generare praeiudicium: hinc est quod nos, lites et controversias praefatas e medio tollere, earumque occasionem, et quodvis aliud in praemissis impedimentum submovere cupientes, necnon Ordinem et fratres praedictos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ipsorum fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ec-

Declaratio de
qua in rubrica.

... et pœnis, et ceteris, quibus occasione
 ... et quibus quomodolibet
 ... ad effectum præ-
 ... consequendum, harum
 ... et absolutas fore cen-
 ... Clementis et Bene-
 ... declarationem
 ... processionibus publicasve sup-
 ... cum omnibus et
 ... in eisdem litteris et declaratione
 ... et contentis, auctoritate apo-
 ... hanc serie approbamus, con-
 ... et innovamus, illisque invio-
 ... firmitatis robur adli-
 ... ac illa deinceps exacte observari
 ... eadem au-
 ... præcipimus et mandamus.

Classica.

§ 2. Decernentes, præsentibus litteras
 semper firmas validas et efficaces exi-
 stere et fore, suosque plenarios et in-
 tegros effectus sortiri et obtinere, ac
 Ordini et fratribus prædictis, aliisque
 ad quos spectat et pro tempore spectabit,
 in omnibus et per omnia plenissime
 suffragari, sicut in præmissis per
 quoscumque iudices ordinarios et de-
 legatos, etiam causarum palatii aposto-
 lici auditores, ac S. R. E. cardinales,
 etiam de latere legatos, Sedisque Apo-
 stolice nuncios, aliosve quoslibet qua-
 cumque præminentiam et potestate fun-
 gentes et functuros, sublatâ eis et eo-
 rum cuilibet quavis aliter iudicandi et
 interpretandi facultate et auctoritate,
 iudicari et definiri debere, ac irritum
 et inane si secus super his a quoquam,
 quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
 ter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 3. Non obstantibus præmissis, ac
 constitutionibus et ordinationibus apo-
 stolicis, necnon omnibus et singulis
 quae in Clementis et Benedicti præde-

cessorum litteris et declaratione præ-
 fatis concessa sunt non obstare, cete-
 risque contrariis quibuscumque.

Filice tran-
sumptuum.

§ 4. Voluit autem ut præsentium
 litterarum transumptis, seu exemplis,
 etiam impressis, manu alicuius notarii
 publici subscriptis, et sigillo personae
 in ecclesiastica dignitate constitutae mun-
 itis, eadem prorsus fides ubique lo-
 corum tam in iudicio quam extra illud
 habeatur, quae ipsis præsentibus ha-
 beretur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-
 iorem, sub annulo Piscatoris, die x apri-
 lis MDCCLXXXIII, pontificatus nostri an-
 no III.

Dat. die 10 aprilis 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XC.

*Confirmatur decretum capituli generalis
 anno MDCLXVII celebrati ab Ordine
 fratrum sancti Francisci Cappuccino-
 rum circa residentiam definitorum
 generalium in Urbe.*

Clementis Papa XII,
 ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii, quod auctore Do-
 mino gerimus, sollicitudo nos admonet,
 ut christifidelium, qui e fluctibus sæ-
 culari in arctioris religionis portum con-
 fugerunt, salubri regimini, quantum
 nobis ex alto conceditur, prospicere iu-
 giter studeamus.

Exordium.

§ 1. Dudum siquidem, occasione ca-
 pituli generalis Ordinis fratrum Mino-
 rum sancti Francisci Cappuccinorum nun-
 cupatorum anno MDCLXVII in alma Ur-
 be nostra celebrati, inter alia plurima
 decreta pro felici dicti Ordinis guber-
 nio cum consensu et approbatione o-
 mnium vocalium in eo congregatorum
 facta et stabilita, expresse statutum ac

In dicto capi-
tulo generali
sanctum, ut de-
finitores gene-
rales Romae
residerent.

... quod definitores gene-
 rales eiusdem Ordinis in Urbe præfata
 residerent, quibus, pro urgentibus et
 prærioribus negotiis religionis, commu-
 nis foret commissio generalis facta pro-
 curatori generali per ministrum gene-
 ralem, ita ut procederent insimul et
 coniunctim usque ad capitulum gene-
 rale Ordinis huiusmodi; ac postmodum
 omnia et singula decreta præfata per
 relationem bonae memoriae Hieronymi,
 dum viveret, S. R. E. cardinalis Farnesii
 nuncupati, dicti Ordinis apud Sedem A-
 postolicam protectoris, a felicitis recor-
 dationis Clemente PP. IX prædecessore
 nostro approbata et confirmata fuerunt,
 prout in ipsius Clementis prædecessoris
 litteris, desuper in simili forma Brevis
 die IX septembris eiusdem anni MDCLXVII
 expeditis, quarum tenorem præsentibus
 pro plene et sufficienter expresso et ad
 verbum inserto haberi volumus, uberius
 continetur.

Sei cum pa-
rum neque ali-
huc fuerit ob-
servatum.

§ 2. Cum autem, sicut venerabilis fra-
 ter noster Franciscus episcopus Ostien-
 sis et Veliternensis S. R. E. prædictae
 cardinalis Barberinus etiam nuncupatus
 Ordinis præfati apud nos et eandem
 Sedem similiter protector, nobis nuper
 exposuit, enarrata ordinatio seu dispo-
 sitio circa definitores generales nusquam
 vel parum hucusque observata fuerit,
 eo quod ipsi definitores, assueti vivendi
 rationi ac moribus in suis provinciis
 vigentibus, et ad illos Urbis præfatae
 aegre se se accomodantes, procurabant
 facileque obtinebant a Romanis Ponti-
 ficibus prædecessoribus nostris licen-
 tiam revertendi in proprias provincias;
 unde factum est ut omnis discussio ac
 definitio negotiorum maioris etiam mo-
 menti dicti Ordinis fere semper sita
 esset in arbitrio solius ministri genera-
 lis pro tempore existentis, vel procu-
 1 Male edit. Main. legit et (r. r.).

... quod, ab ipso eodem
 ministro generali, deponendo non-
 suetudinem eiusdem Ordinis, in commis-
 sarium generalem, pro plurimonia,
 si minister generalis in Italia, huius
 autem provinciis, si ultra montes exte-
 rit; experientia vero compertum foret,
 perniciosum ac rationi minime con-
 sentaneum esse, quod superiores sive
 praelati maiores dicti Ordinis destitu-
 antur ope et auxilio, quae accipere
 possent a definitoribus generalibus præ-
 fatis, a quibus, utpote gnaris rerum ac
 morum suae nationis, multum iuvari
 possent ad negotia certius maturiusque
 definienda, minusque deceat, officium
 dictorum definitorum generalium prope
 otiosum et inutile iacere, contra men-
 tem constitutionum et antiquam Ordi-
 nis prædicti observantiam; ac proinde
 dilecti filii modernus minister et duo
 definitores generales, in Urbe præfata
 de præsentibus existentes, unâ cum ali-
 quot aliis præstantibus ac aetate pro-
 vectioribus religionis eiusdem Ordinis,
 coram ipso Francisco episcopo cardina-
 li congregati, unanimiter censuerint,
 aliquod huic rei remedium, antequam
 in capitulo generali dicti Ordinis pro-
 pediem celebrando electiones fiant, ad-
 hibendum fore: quare memoratus Fran-
 ciscus episcopus cardinalis nobis hu-
 militer supplicavit, quatenus in præmis-
 sis opportune providere et ut infra
 indulgere de benignitate apostolica di-
 gnaremur:

Renovatur et
confirmatur.

§ 3. Nos igitur, eiusdem Francisci
 episcopi cardinalis votis, quantum cum
 Domino possumus, favorabiliter annuere
 volentes, huiusmodi supplicationibus in-
 clinati, supradictam ordinationem seu
 dispositionem in capitulo generali anni
 MDCLXVII, quoad definitores generales
 editam, ut præfertur, et, prout illam
 concernunt, Clementis prædecessoris

litteras praefatas auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus, pariter et approbamus, et, quatenus opus sit, innovamus, illisque perpetuae ac inviolabilis apostolicae firmitatis robur et efficaciam adiungimus. Praeterea volumus atque statuimus, quod ipsa commissio generalis, procuratori generali impertiri solita, imposterum ab eo in urgentibus et gravioribus negotiis religionis una cum dictis definitibus generalibus simul et collegialiter unitis exercentur; quodque hoc definitorium, cui communis erit commissio generalis, bis saltem qualibet hebdomada congregari debeat cum eodem procuratore generali, qui illius congressibus praesideat, pro definiendis huiusmodi negotiis urgentibus et gravioribus pro tempore occurrentibus, quae tam a procuratore generali quam ab unoquoque ex definitibus generalibus praefatis proponi possint, et in casu cuiusvis inter eos discrepantiae, procedatur per secreta suffragia, quemadmodum in definitorio generali servatur. Si quis autem ex definitibus generalibus praedictis in Urbe residere nolit, aut propter aliquod legitimum impedimentum non possit, privatus remaneat omnibus privilegiis et praerogativis, quibus uti definitor generalis huiusmodi poterat, et tunc per ipsum definitorium generale cum consensu ministri generalis alius definitor generalis, ex eadem tamen natione, eligatur, et in illius locum cum iisdem privilegiis et praerogativis substituatur ac subrogetur, ut definitorium semper integrum sit et completum. Insuper, ut dicti definitores generales eo magis invitentur et alliciantur ad residendum in Urbe praefata, quo operam suam obsequiis propriae religionis eiusque negotiis tractandis ac deciden-

1 Edit. Main. legit *procuratori* (R. T.).

dis impensius addictam, et continuo navandam fore cognoverint, nos, inherentes eiusdem Ordinis constitutionibus, quibus praescribitur, recursum et appellationem interponendos esse gradatim a guardianis ad ministros provinciales, et ab his ad ipsum ministrum generalem eiusque definitorium, antequam causae et lites ad alia tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus et singulis Romanae Curiae tribunalibus, iudicibus, officialibus et ministris, ac quibusvis etiam venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium Congregationibus, ne istiusmodi causas et lites recipiant et recognoscant, nisi iuxta modum superius expressum in dicto definitorio generali prius agitatae et definitae fuerint, sub poena nullitatis actorum, et, quoad religiosos recurrentes seu appellantes qui praemissis contraverint, sub gravibus nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis poenis, auctoritate praefata harum serie prohibemus.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, inconcusse observari, iisque respective plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et defini debere, ac irritam et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis praefati, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et

Clansulae pro firmitate harum litterarum.

Contra- riorum derogatione.

consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permensuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Adiectaque transumptis de.

§ 6. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v maii MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 maii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCI.

Confirmatur chirographum Benedicti XIII super augmento assignationis annuae votantibus signaturae iustitiae factae.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Singularis dilectorum filiorum collegii utriusque signaturae nostrae referendariorum in nos et Apostolicam Sedem fides et devotio, necnon assidui gravesque labores, quos sustinent, promoterentur, ut ea, quae ad illorum favorem ex dictae Sedis munificentia processerunt, quo inviolabili iuxta mentem et intentionem nostras roboris firmitate perennent, et nemini desuper quovis

praetextu et ex quacumque causa dubitandi occasio locusque relinquatur, apostolici muniminis praesidio constabiliamus.

§ 1. Alias siquidem felicis recordationis Benedictus Papa XIII praedecessor noster annuam duorum millium sexcentorum scutorum assignationem super redditibus et proventibus dohanae Camerae nostrae Apostolicae, tunc suae, praeter scuta mille ducenta similia a recolendae memoriae Innocentio Papa XII praedecessore pariter nostro eidem collegio assignata, nempe quingenta scuta paria tunc et pro tempore existenti decano, necnon scuta trecenta eiusdem monetae cuilibet ex votantibus collegii huiusmodi, singulis annis anticipate persolvenda, cum iure accrescendi in casu deficientiae alicuius ex praedictis votantibus, adauxit, et alias, prout continetur in chirographo ab eodem Benedicto praedecessore die xxiv septembris MDCCLXXV emanato, et ipsius manu subscripto, ac venerabili fratri Annibali episcopo Sabinesi S. R. E. cardinali Albano S. Clementis nuncupato, eiusdem S. R. E. camerario, directo, necnon in executionem edicti iussu nostro publicati in dicta Camera registrato, tenoris qui sequitur:

Reverendissimo cardinale S. Clemente camerlengo.

Avendo noi piena notizia delle gravi e continue fatiche che sostiene il collegio de' votanti della segnatura di giustizia in tutto il corpo dell'anno, e particolarmente nelle estive congregazioni solite tenersi nel nostro palazzo apostolico; e volendo per maggiore remunerazione delle medesime accrescergli l'annuo assegnamento di scudi mille duecento moneta fattogli dalla sacra memoria d'Innocenzo XII nostro praedecessore con suo chirografo in data

1 Forsan corso (R. T.).

Assignatio votantibus alias ab Innocentio XII facta, per Benedictum Papam XIII duobus millibus sexcentis ducentis scuta.

Tenor chirographi a Benedicto XIII dati.

dal 30 settembre 1693 ad altri scudi duemila e seicento, di modo che, compresi i detti scudi mille duecento, siano in tutto tremila ottocento moneta, non solo per dargli questo contrassegno del nostro paterno gradimento, che per animarli vieppiù a proseguire con diligenza ed attenzione l'esercizio laborioso della lor carica ed amministrazione della giustizia: quindi è che di nostro moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra potestà apostolica, avendo nel presente chirografo per espresso il detto assegnamento di scudi mille duecento moneta l'anno, fatto dal predetto Innocenzo XII, ed ogni altra cosa necessaria ad esprimersi, ordiniamo a voi che in nostro nome e della nostra Camera delle rendite e proventi delle dogane di Roma accresciate, siccome noi accresciamo, al collegio de' dodici votanti della segreteria di giustizia di detto annuo assegnamento, oltre li suddetti scudi mille duecento, altri scudi duemila e seicento, che in tutto costituiscono la somma di scudi tremila ottocento, da ripartirsi, cioè, scudi cinquecento annui al decano e scudi trecento annui agli altri undici votanti, anticipatamente, con ordine di detto decano, nel principio di ciaschedun mese; di modo tale che il decano *pro tempore* abbia scudi duecento di più degli altri, ed il rimanente si divida egualmente ed anticipatamente tra loro nel principio di ciaschedun mese, compresi ancora il decano, col *ius accrescendi* proporzionabilmente in caso di vacanza di qualche luogo in detto collegio, incominciando dal primo del corrente mese; e per l'effetto suddetto spedirete mandati e darrete tutti gli ordini che stimerete necessari ed opportuni, acciò con i denari e proventi delle suddette dogane si paghi il predetto annuo asse-

gnamento così accresciuto ai detti dodici votanti, loro decano, vice-decano, camerlengo, o altro loro procuratore, essendo tale la mente e volontà nostra espressa, volendo e decretando che il presente nostro chirografo, benchè non ammesso nè registrato in Camera, abbia il suo pieno effetto, esecuzione e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, nor ostante la Bolla di Pio IV *De registratis*, e qualsivoglia altra Bolla, costituzione o ordinazione apostolica, emanata a favore della nostra Camera, suoi ministri ed ufficiali, e qualsivoglia altro uso, stile, statuto, riforma, consuetudine, decreto, anche concistoriale, ed ogni altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole per questa volta solamente, ed all'effetto suddetto, pienamente ed amplamente deroghiamo.

Dato nel nostro palazzo apostolico di Monte Cavallo questo di 24 settembre 1725.

BENEDICTUS PP. XIII.

§ 2. Nunc autem nos, firmiori praemissorum omnium et singulorum robori et efficaciae, quantum cum Domino possumus, providere, dictosque votantes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia et in iura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, chirographum praesertum, omniaque et singula in eo contenta, tenore praesentium confirmamus et approbamus, illisque

Confirmatur.

irrevocabilis apostolicae firmitatis robor addimus, ac omnes et singulos tam iura quam facti et solemnitate quarumcumque, tam ex iuris communis et constitutione apostolica praescripto, quam alia quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, et alios quoslibet etiam formales et substantialis defectus, si qui in praemissis, vel eorum aliquo, principaliter vel accessorie aut alia quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censi vel praetendi possent, plenissime supplemus et sanamus, ac penitus et omnino tollimus et abolemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae, specificatae et iustificatae fuerint, aut ex alia quacumque causa, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis et enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris et facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti, seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras fir-

mas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime satisfieri, sicut in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praedictae S. R. E. camerarium, necnon Camerae nostrae Apostolicae praesidentes clericos, thesaurarium generalem, ceterosque officiales et ministros, nunc et pro tempore existentes, sublati eis et eorum quilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis quae in chirographo praesertum idem Benedictus praedecessor noster voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi maii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 11 maii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCII.

Facultas nunc et pro tempore existenti generali Ordinis fratrum sancti Francisci de Paula Minorum nuncupatorum erigendi et aggregandi confraternitates sub denominatione et instituto S. Francisci de Paula, illisque communicandi indulgentias.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Omnipotentis Dei salvatoris nostri, qui ex pietatis suae superabundantia

Exordium.

¹ Forsan constitutionis apostolicae (R. T.).

² Edit. Main. legit *aliqui* (R. T.).

Adolent mentibus caelestis inspirationis gratiam et devotionis ardorem ad divinae maiestatis obsequia et piorum operum exercitia salubriter peragenda continuo infundit, exemplo adducti, in eam pastoralis officii curam cogitationemque sedulo incumbimus, per quam ipsorum fidelium fructuositas huiusmodi operibus et exercitiis vacantium religio et devotio continuum suscipiat incrementum.

Concedendo de qua in rubrica.

§ 1. Cum itaque nuper, ad preces dilecti filii moderni correctoris generalis Ordinis fratrum sancti Francisci de Paula Minorum nuncupatorum, in Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, indulgentiis et sacris reliquiis praepositorum, die 22 mensis ianuarii habitâ, proposito dubio, an facultas erigendi et aggregandi confraternitates sub instituto eiusdem sancti Francisci de Paulâ eidem correctori generali esset concedenda, rescriptum fuerit, nobis supplicandum esse: hinc est quod nos, qui dictum Ordinem in visceribus gerimus charitatis, piis ipsius moderni correctoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum cardinalium consilio, tam praedicto quam pro tempore existenti correctori generali Ordinis fratrum sancti Francisci de Paulâ, ut eiusmodi utriusque sexus confraternitates eiusdem denominationis et in-

stituti, accedente consensu Ordinariorum, erigere, easque iam erectas archiconfraternitati in alma Urbe nostrâ insubstantiae aggregare, omnesque et singulis indulgentias et gratias, a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessas, illis communicare libere et licite valeat, servatâ tamen constitutionis felicis recordationis Clementis PP. VIII praedecessoris pariter nostri super erectione et aggregatione huiusmodi confraternitatum editae formâ et dispositione, facultatem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impertimur: ac salvâ semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac nostrae et Cancellariae Apostolicae regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter

Clausulae.

Contrariorum derogatio.

expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permissuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis danda.

§ 4. Volumus autem ut ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII maii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 maii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCIII.

Missionariis et concionatoribus Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum indulgetur, ut missionum et concionum tempore sacerdotibus tum saecularibus tum regularibus peccata possint confiteri in locis, in quibus Ordinis confessarii minime reperiuntur.

Clemens Papa XII, ad futuram rei memoriam.

Causae huiusmodi concessio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Cherubini de Noves, frater expresse professus et assistens generalis Galliae Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod ipse fratribus missionariis Gallis, Sabaudis, Lotharingiis, Scotis, Hibernis et Anglis, sub assistentiâ generali huiusmodi comprehensis, qui in longinquis regionibus vineae Domini allabo-

rant, necnon sacris concionatoribus dicti Ordinis, qui verbum Dei populo, tempore praesertim Adventus, Quadragesimae, et intra octavas festorum dierum, annunciant in locis ubi religiosi confessarii eiusdem Ordinis minime reperiuntur, peccata sua aliis confessariis, legitime ceteroquin approbatis, confitendi potestatem fieri summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportuna providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concedendo.

§ 2. Nos igitur, ipsius Cherubini votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fratribus missionariis ac concionatoribus praedictis, ab eorum superioribus nunc et pro tempore deputatis, ut quibusvis sacerdotibus, tum saecularibus tum aliorum Ordinum regularibus, ab Ordinariis locorum ac aliâ legitime ad audiendas confessiones eiusmodi approbatis, in iis locis dumtaxat in quibus confessarii Ordinis praedicti minime reperiuntur, sicut praemittitur, peccata sua confiteri libere et licite possint et valeant, quamcumque necessariam et opportunam facultatem ad decennium proximum tantum duraturam, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, tribuimus et impertimur.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudini-

bus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVI maii MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 16 maii 1738, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCIV.

Confirmatur divisio provinciae Baren-sis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia in duas, atque erectio novae provinciae Liciensis.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis divinitus apostolicae servitutis munere, illa, quae a superioribus regularibus pro felici prosperoque religiosorum virorum regimine ac tranquillitate per novarum provinciarum institutionem provide facta et ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistent, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Baren-sis pro-
vinciae ampli-
tudo.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Iosephus Maria ab Eborā, commissarius generalis pro Cis-montana familia Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod, cum provincia Baren-sis, quae S. Nicolai appellatur, eiusdem Ordinis, adeo ampla foret, ut ambitu ad quin-

genta, longitudine vero ad sexaginta circiter millia passuum pateret, et in duas regiones, Barensem scilicet viginti octo conventus complectentem, ac Liciensem respective nuncupatas duodecim conventibus, ducentisque et ultra fratribus constantem divideretur: ipse Iosephus Maria, variis incommodis, quae ex amplitudine provinciae, ac diversitate regionum huiusmodi oriebantur; occurrendi¹, perpetuamque pacem inter fratres utriusque regionis praefatae fovendi studio, re prius cum visitatore provinciae, necnon definitoribus generalibus Ordinis praedictorum communicata, vigore specialis facultatis sibi ad id a nobis attributae, supradictam provinciam Barensem in duas divisit, atque ex memoratis duodecim conventibus regionis Liciensis novam dicti Ordinis provinciam Liciensem nuncupandam, cum omnibus privilegiis, praeeminentibus et honoribus, quibus ceterae provinciae ipsius Ordinis fruuntur, erexit: reservatis provinciae Baren-si, tum antiqua denominatione, tum praerogativis, quibus eatenus gavisā fuerat: et alias, prout uberius continetur in eiusdem Iosephi Mariae patentibus litteris desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Cum sanctissimus dominus noster dominus Clemens divina providentia Papa XII, pro sua in Ordinem nostrum benevolentia et in nos propensione voluntatis, munus apostolici commissarii in hac familia Cis-montana nobis mandaverit, adeoque, inter cetera, idem arbitrium ac potestatem contulerit, quae penes capitula et congregationes generales ipsius Ordinis summa est: nos, huiusmodi potestate muniti, et in commune familiae bonum excubantes animo, ut provinciarum, quae nobis parent, quietem, otium, tranquillitatem ab omni molestia incolumen tueamur, omni ope contendimus.

¹ Infra legitur *centum et sexaginta* (R. T.).

² Edit. Main. legit *decurrendi* (R. T.).

Forma litterarum dicti commissarii.

Cumque ad eam rem duo potissimum confecti, quorum alterum in usu iustitiae distributivae consistit, alterum in eo, ut, qui provinciae praefecti sunt, eas prompto ac celeriter obire, coenobia singula invisere, fratrum mores ac disciplinam cognoscere et confirmare possint: nos propterea, quibus haec curae cordique sunt, ea ne in desuetudinem sensim abeant, cavere debemus. Sane Barensem nostram provinciam fratrum Minorum de Observantia, quae S. Nicolai appellatur, eiusmodi incommodis laborare compertum est, ut in eadem longo temporis intervallo neque iustitia, quae desiderabatur, distributiva servata sit, neque ministri provinciales eam commode obire potuerint, nec vero in praesentia possint. Ipsa siquidem cum latissime pateat, et tam ample per tractus terrae protrahatur, ut quingenta passuum millia circuitu centum et sexaginta longitudinem contineat; et insuper in regiones duas divisa sit, altera, quae Baren-sis vocatur, habetque coenobia viginti et octo; Liciensis altera, quae coenobiis constat omnino duodecim, et fratribus ultra ducentum; proinde sit ut Baren-sium et Licensium nulla propemodum sit communio atque societas; minister etenim provincialis, ubi ex Baren-sibus assumitur, itineris longitudine prohibetur, hyeme praesertim, quominus, ubi necessitas postulet, ad Licensium coenobia fratresque visendos se conferat, id quod maximo detrimento provinciae praefatae consuevit esse. Cui malo utcumque occurrere provinciae ipsa cum vellet, iam pridem supra hominum memoriam instituit, ut, ministri provincialis auctoritate, commissarius delegaretur, qui coenobia Licensium gubernaret, si ex Baren-sibus minister esset, vel Barensem regionem procuraret, ubi Licienses haberent ministrum. Sed hac ratione cum non satis utique provisum sit, saepe enim fratrum dissidia huius rei causa, magnique motus extiterunt, negantium videlicet parere se velle praefectis duobus, quorum alter ministri, alter commissarii appellatione rem communem administraret: nos propterea, huiusmodi incommodis occurrere perpetuamque pacem

inter nationem utramque fovere volentes, communicato etiam consilio cum eisdem provinciae visitatore et patribus nostri definitorii generalis, secuti, etiam exemplum capituli generalis Mediolanensis, quod iisdem de causis Lituaniae provinciam novissime instituit atque fundavit, in hanc sententiam adducti sumus, quam sanctissimus dominus noster Clemens XII dignatus est comprobare, ut Liciensis regionis ac territorii coenobis duodecim in novam provinciam erigeremus, ut re ipsa per haec litteras apostolicae auctoritatis munere utentes erigimus et constituimus cum omnibus privilegiis, praerogativis et honoribus, quibus aliae provinciae Ordinis nostri de iure vel consuetudine gaudere solent, reservato antiquae provinciae S. Nicolai praecedentiae honore aliisque praerogativis, quibus ad haec usque tempora ornata est; mandantes provinciali ministro huius novae provinciae, quam Liciensem appellari volumus, ut in sigilli maioris usum effigiem sancti patris Antonii Patavini, minoris vero patris Orontii Licensium episcopi atque patroni imaginem adhibeat. Praecipimus etiam omnibus et singulis fratribus tam Liciensis quam Baren-sis provinciarum in virtute sanctae obedientiae, ac sub poena excommunicationis ipso facto incurrendae, ut istiusmodi divisionem, novaeque provinciae foundationem approbent, ratamque habeant; obnunciantes praeterea, nos tamquam in rebellem ac pertinacem poenarum severitate animadversuros, si quis nostrae huic voluntati atque sanctioni quovis modo intercesserit.

Datum Romae ex Ara-caeli, die XXVIII februarii MDCCLXXXIII. — *Loco et sigilli.*

Fr. IOSEPHUS MARIA AB EBORA, commissarius generalis ordinarius et apostolicus.

De mandato paternitatis suae reverendissimae, Fr. VINCENTIUS ANTONIUS DE CAPLA, secretarius generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Iosephus Maria, praemissa, quo firmiter subsistant ac serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio commu-

Confirmatur dicta divisio.

niri summopere desideret: nos, eundem Iosephum Mariam specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, divisionem provinciae Barensis in duas atque erectionem novae provinciae Licciensis ab eodem Iosepho Maria factas, sicut praemittitur, expeditasque desuper patentes eius litteras praesertim, cum omnibus in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque perpetuae ac inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, necnon omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, provinciae et conventuum praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel

quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii maii MDCCLXXXIII, pontificalus nostri anno III.

Dat. die 28 maii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCIV.

Statutum circa officia generalia Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia, ut nulla imposterum necessaria sit temporis vacatio in ascensu ab inferiori ad superiorem gradum; in descensu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad aequalem, vacatio requiratur per tempus duorum capitulorum generalium sive duodecim annorum.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius minister generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in ultimo capitulo generali eiusdem Ordinis, Mediolani celebrato, inter alia, totius Ordinis praefati consensu decretum fuit, Sanctae Sedi supplicandum fore pro moderatione vacationis, quae iuxta constitutiones apostolicas intercedere deberet a minoribus ad maiora officia generalia

Causa edenda huius constitutionis.

dicti Ordinis assequenda. Quare ipse minister generalis, huiusmodi decreto inhaerens, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summopere desiderat.

Statutum de quo in rubrica.

§ 2. Nos, eundem ministrum generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auditoque prius voto Congregationis generalis Ordinis praedicti, quod in posterum in gradibus sive officiis generalibus eiusdem Ordinis nulla temporis vacatio requiratur et attendi debeat in ascensu ab inferiori ab superiorem gradum, in descensu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad aequalem gradum, duplex vacatio, idest per tempus duorum capitulorum generalium, sive duodecim annorum, intercedere debeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et declaramus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime et inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis praedicti, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxix maii MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 29 maii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCVI.

Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus ecclesias monachorum et monialium, tam haecenus erectas quam in posterum quodcumque erigendas, Congregationis S. Benedicti, in festo S. Silvestri abbatis dictae Congregationis institutoris.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad fovendam excitandamque fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§ 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Benedicti Biancini, procuratoris generalis monachorum Ordinis sancti Benedicti Congregationis Silvestrinorum

Indulgentia de qua in rubrica.

Etordium.

Derogatio contrarium.

nuncupatorum, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione refectis, qui aliquam ex ecclesiis monasteriorum tam monachorum quam monialium eiusdem Congregationis tam hactenus erectorum quam imposterum quodcumque erigendorum, et ubique locorum existentium, die festo S. Silvestri abbatis, dictae Congregationis institutoris, a primis vespere usque ad occasum solis diei huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. M. E. exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides transumptorum.

§ 2. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX iunii MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 iunii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

XCVII.

Confirmatio sententiae ministri generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia circa dubia quoad numerum vocalium definitorii provinciae Lugdunensis Congregationis Gallicanae fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci de Poenitentia, cum

reintegracione eiusdem definitorii ad numerum septem vocalium aliisque ordinationibus pro faciendâ subrogacione aliorum religiosorum in eventu quo deficiat aliquis ex septem vocalibus huiusmodi.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Delphinus, minister provincialis provinciae Lugdunensis Congregationis Gallicanae fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci de Poenitentia nuncupatorum, quod, intra tempus effluxum a postremo capitulo provinciali dictae provinciae mense maio anni proxime elapsi celebrato, duplex ortum est dubium circa intelligentiam statutorum generalium eiusdem Ordinis, respiciens praecipue numerum vocalium, qui iuxta statuta huiusmodi in definitorio provinciali provinciae praefatae sunt cooptandi. Cum enim statuta praefata disponant definitorium provinciale componendum esse actuali ministro provinciali, custodibus¹, definitoribus provincialibus quatuor, ac ultimo ministro provinciali absoluto; quorum vocalium numerus ne unquam deficiat, tam multiplex extra capitula provincialia subrogandi modus per eadem statuta ac diversas litteras apostolicas desuper emanatas decretus est, ut, eveniente etiam alicuius dictorum vocalium obitu, nullatenus deesse possit in provinciâ praedictâ religiosus capax istiusmodi subrogationis; his tamen non obstantibus, defuncto nupero exministro provinciali ipsius provinciae, qui, procul dubio, iure, atque sub titulo ultimi absoluti ministri provincialis, voce activa in hodierno definitorio potitus fuisset, nullus alius exminister provincialis subrogatus fuit, qui defuncti locum in eodem definitorio teneret; ac insuper, li-

Ministri provincialis Lugdunensis provinciae, cum rei expositione.

¹ Legendum custode (R. T.).

cet custos, qui est vocalis natus pro capitulo generali per statuta supradictae Congregationis Gallicanae clare permixtum, videretur creari debere sub titulo ac iuribus propriis custodis, et per electionem diversam ab electione et personis definitorum, sicuti ordinationes praefatae Congregationis Gallicanae inuunt; attamen maior pars dicti postremi capituli provincialis censuit, ipsum custodem cum definitoribus promiscue confundendum, et solo deputati nomine ab iis distinguendum esse, contra usum a pluribus annis vigentem in alterâ provinciâ S. Elzearii eiusdem Congregationis Gallicanae, in qua custos distinctim a quatuor definitoribus deligitur. Et quia definitorium ipsius provinciae Lugdunensis duobus vocalibus, nempe ex ministro provinciali et custode distincto a quatuor definitoribus contra ius exinde privari credebatur, illudque tribus dumtaxat definitoribus contra dispositionem dictorum statutorum constabat, si custos quatuor definitoribus adnumerandus erat: idem Vincentius horum dubiorum solvendorum causâ ad dilectum filium ministrum generalem Ordinis Fratrum Minorum ipsius sancti Francisci de Observantia nuncupatorum ad praescriptum constitutionum dicti Ordinis occurrente occasione alicuius dubitationis recursum habuit. Qui respondit ad 1.um, quod, moriente ultimo exministro provinciali, subrogari debeat alter, qui antea fuerit immediate minister itidem provincialis, habeatque votum consultivum, decisivum atque electivum in omnibus congressibus definitorii; et, si aliquis e quatuor definitoribus decedat, subrogetur unus pariter ex ministrorum provincialium, quatenus iam non habeat vocem in definitorio, et si habeat, vel desint patres huiusmodi, tunc subrogetur antiquior ex definitoribus habitualibus;

atque si eatenus nulla facta fuerit subrogatio, imposterum hoc modo facienda et observanda esset: ad 2.um vero, quod, quamvis liberum sit eligere vel non eligere custodem, conveniat tamen cum deinceps eligi distinctum a quatuor definitoribus; isque iuribus et privilegiis, ceteris custodibus concedi solitis, frui debeat, votum habens in congressibus provincialibus et in capitulo generali, ut vocalis admissibilis sit cum ministro provinciali, et non unus ex quatuor definitoribus qui locum custodis tenere possit, quemadmodum deliberatum fuerat.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipse Vincentius plurimum cupiat, enarratam ministri generalis sententiam, pro firmiori illius subsistentiâ et exactiori observantiâ, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri et opportune in praemissis ut infra a nobis provideri: nos, dictum Vincentium specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti etiam filii procuratoris generalis secundodietae Ordinis sibi super praemissis factam attenderunt, consilio, praefatam ministri generalis sententiam super duplici dubio huiusmodi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus,

Confirmacione apostolica roboratur.

illique inviolabilis apostolicae firmitatis ac interpretationis praedictorum statutorum vim et efficaciam iniungimus; necnon definitorium provinciale eiusdem provinciae Lugdunensis ad septenarium numerum vocalium, ei sicut praemittitur convenientem, harum serie restitimus et reintegramus. Praeterea auctoritate et tenore praefatis volumus et statuimus, ut, defuncto ultimo ministro¹ provinciali, in dicta provincia Lugdunensi, ex tunc et usque ad proximum futurum capitulum provinciale inclusive, subrogatus censetur, sub titulo et iuribus ex-ministri provincialis, is qui immediate ante defunctum ab officio provincialatus absolutus et extra definitorium provinciale reperitur. Quo vero ad custodem praefatum, servata imposterum, in electione eorum qui ad capitulum generale deputandi erunt, dicti ministri generalis sententia, deputatio facta a postremo capitulo provinciali vim habeat pro hac vice tantum in iis quae eidem sententiae non adversantur, ita quod sic deputatus, aut in eius locum subrogatus, in sua deputatione vel subrogatione valide, sed cum titulo custodis, et saltem iuribus definitorum usque ad proximum capitulum provinciale permaneat. Utque numerus quatuor definitorum, a custode distinctorum, ex nunc usque ad dictum proximum capitulum provinciale inclusive, compleatur, adiungatur pro hac vice quartus definitor tribus aliis iam ab ipso postremo capitulo provinciali electis praeter eundem custodem sive deputatum secundum leges subrogationis per litteras apostolicas in suo vigore persistentes in casu obitus definitorum praescriptas, perinde ac si quartus definitor ad capitulum generale deputatus decessisset.

¹ Ex iis quae praecedunt, videretur potius legendum ex ministro (R. T.).

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inconcusse observari, illisque respective plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciae Lugdunensis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii iunii mdcclxxxiii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 23 iunii 1733, pontif. anno iii.

F. card. OLIVERIUS.

XCVIII.

Lis omnis, inter clericos regulares Societatis Iesu, et pauperes Matris Dei a

Harum litterarum firmitas.

Obstantium derogatio.

Scholis Piis denominatos, de gravissimis scientiis Vilnae ab utrisque publice tradendis oborta, ad Sedem Apostolicam avocatur et extinguatur, ac alia hac de re a sanctissimo domino nostro edita constitutio confirmatur¹.

Clemens episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam

Summi Pontificis est lites inter Ordines religiosos dirimere.

Pontificalis officii nostri esse debet lites et invidiosas contentiones, inter quoscumque supremae curae nostrae subiectos, ac praesertim Ordines religiosos, interdum obortas, dirimere, ut, charismata meliora aemulantes, una omnes in vinea Domini laborare satagant, ac proximorum saluti rectaeque institutioni laudabilem et dominicam mercede dignam operam dare non cessent.

Inter clericos regulares Societatis Iesu et Pauperes Matris Dei a Scholis Piis denominatos de tradendis scientiis Vilnae oborta.

§ 1. Quum itaque, sicut accepimus, (postquam anno Domini mdcclxxxiii, seu alio veriori tempore, Congregatio dilectorum filiorum clericorum regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, in Vilnensem civitatem canonice introducta fuisset, a dilectis quoque filiis clericis regularibus Societatis Iesu, qui universitatis studii generalis seu publicae academiae Vilnensis curam gerunt, non licere ibi cuiquam extra eandem universitatem sive academiam eminentiores disciplinas et scientias adolescentibus tradere, proptereaque non posse iam dictos clericos regulares publicas scholas ibidem aperire, praetensum fuerit; huiusmodi praetensionibus in Congregationem S. R. E. cardinalium, negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, e quorum numero nos ipsi tunc eramus, ab utraque parte deductis, ea-

¹ Constitutionem hic laudatam, qua Pauperibus Matris Dei Scholarum Piarum facultas asseritur graviores tradendi scientias, legere est superius n. xxxi, pag. 246.

dem Congregatio cardinalium die xxvii mensis martii anno Domini mdcclxxxvii, referente dilecto filio nostro Nicolao S. R. E. presbytero cardinali Spinola nuncupato, decreverit primodictis clericis regularibus licere aperire scholas iuxta modum dumtaxat, scilicet inferiores, pro pueris pauperibus, gratis et sine ullo stipendio imbuendis in primis elementis, grammatica, computo, et praecipue in bonis moribus et fidei catholicae rudimentis, ad formam litterarum Apostolicarum felicitis recordationis Pauli Papae V praedecessoris nostri quae incipiunt *Ad ea*¹, interdicta quaestuatione, et amplius causam non debere proponi censuerit; et piae memoriae Benedictus Papa XIII etiam praedecessor noster decretum praedictum per suas litteras apostolicas sub annulo Piscatoris in forma Brevis die xvii mensis martii insequentis anni mdcclxxxviii expeditas apostolica auctoritate confirmaverit atque adprobaverit, prout in decreto ac litteris eiusdem Benedicti plenius et uberius continetur;

§ 2. Deinde vero nobis, divina favente clementia ad B. Petri Sedem evectis cum innotuisset, varias interque se discrepantes sententias ac voces percrebuisse de proprio officio, praecipuoque instituto primodictorum clericorum regularium, super modo et ratione instituendi adolescentes eorum curae commissos, eosdemque in scholas recipiendi, deque statutis a pia recordationis Gregorio Papa XV etiam praedecessore nostro confirmatis et approbatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub plumbo quam sub annulo Piscatoris in dicta forma Brevis pro dictis clericis regularibus Pauperibus Matris Dei editis

¹ Male edit. Main. legit *An ea*: quam Pauli V const. vide tom. xii, pag. 382 (R. T.).

Particulari cardinalium Congregationi examinanda committitur.

litteris apostolicis, et praecipue eorundem Pauli, Gregorii et Urbani VIII, Alexandri VII, Clementis IX et Clementis X etiam Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum; nos, quascumque controversias et dissensiones ex statutorum et litterarum apostolicarum huiusmodi vario sensu ortas, et tunc fortasse orituras, pro nostri apostolatus munere de medio tollere volentes, particulari Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, videlicet bonae memoriae Prosperi Marefuschii, eorundem primodictorum clericorum regularium Matris Dei protectoris, Leandri de Portia, ac Petri Aloysii Carafae, ad rem maturo consilio examinandam tunc per nos apostolicam auctoritate praedictam instituta, et praeviis facultatibus necessariis instructae, commiserimus et mandaverimus, ut, de omnibus et singulis tam in formam Brevis, quam sub plumbo, ut praefertur, expeditis, primodictosque clericos regulares respicientibus, apostolicis litteris ac statutis praedictis mature perpensis, in subsequencia capita sedulo inquirerent, nimirum:

Puncta examini tradita.

I. An praedictis clericis regularibus Pauperibus Matris Dei in suis publicis scholis, praeter scribendi, legendi et computandi regulas atque etiam grammaticen, scientias maiores tradere liceret;

II. An ipsi ad easdem suas scholas pueros etiam divites nobilesque admittere possent;

III. An in suam curam et regimen iuvenum collegia, seminaria et convictus habere itidem possent;

IV. Quaesitum est an privilegium apostolicum eis foret concedendum, ut regulares domos sine aliorum regularium consensu condere possent, ubi tamen eis pro numero a constitutionibus apostoli-

1 Praeposit. de defendenda (n. r.).

cis praefixo religiosi alendis sufficientes redditus citra mendicandi et quaestuandi necessitatem alias suppeterent:

Quumque Congregatio particularis praedicta, die XIII mensis aprilis anni Domini MDCCXXXI habita, praemissis omnibus, quemadmodum praeceperamus, diligenter inspectis et ponderatis, nemine discrepante, in hanc resolutionem uno ore devenerit, scilicet:

Ad I, clericos regulares Pauperes Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, teneri prima rudimenta catholicae fidei, grammaticae et computorum regulas tradere adolescentulis ad formam constitutionum Ordinis sui, licere etiam eisdem scientias maiores in suis publicis scholis tradere, dummodo tamen apud eos constitutiones Ordinis quoad scholas minores serventur;

Ad II, eosdem clericos regulares teneri admittere pueros pauperes, et licere eis admittere pueros divites et nobiles;

Ad III, posse ad formam capitulorum generalium;

Ad IV, pro gratia privilegii eis concedendi responsum fuit, ad formam scilicet indulti felicitis recordationis praedecessoris nostri Clementis Papae IX fratribus Excalceatis Ordinis B. Mariae Virginis de Monte Carmelo concessi die VI octobris anni MDCLXVIII:

§ 3. Relataque nobis insequenti die per venerabilem fratrem archiepiscopum Nazianzenum, auditorem nostrum, quem nos eidem Congregationi particulari secretarium assignaveramus, resolutione huiusmodi, quascumque contentiones, discordias et lites, si quae forsitan quomodolibet nobis locorum super huiusmodi statutorum et litterarum apostolicarum interpretatione et vero sensu contra primodictos clericos regulares exortae, et coram quibusvis indicibus introductae et indecisae pendere reper-

Responsiones.

Sententia a Sancta Sede confirmata.

tae fuissent, aut imposterum oriri unquam potuissent, ad nos et Sedem Apostolicam avocantes, ac penitus suppressentes et extinguentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, motu proprio, et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine nostris, resolutionem seu decretum superius expressum et enunciatum, ut deinceps semper et perpetuo vigeret, et ubique locorum a primodictis clericis regularibus, illorumque praeposito et procuratore generalibus, ceterisque superioribus et personis quibuscumque observaretur, dictam apostolicam auctoritate perpetuo confirmaverimus et approbaverimus; et, ne imposterum quisquam ubivis locorum et gentium contra praemissa novas controversias et dissensiones excitare, primodictisque clericis regularibus de his molestiam aliquam inferre auderet, quae a dicta Congregatione particulari explicata et resoluta fuerant et a nobis adprobata, dictaque resolutione seu decreto continebantur, statutorum et litterarum apostolicarum tam sub plumbo quam in formam Brevis huiusmodi esse verum, germanum, sincerum et indubium sensum, idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, et vigore constitutionum apostolicarum nostrarumque et Cancellariae Apostolicae regularum specialiter et individue exprimendis, etiam dictae S. R. E. cardinalibus, locorum Ordinariis, ac quorumvis Ordinum, etiam mendicantium et militarium, necnon etiam Congregationum quarumcumque aliorum clericorum regularium, etiam Societatis Iesu, et cuiusvis alterius regularis instituti personis regularibus, omnino servandum esse; neque eisdem statutis et litteris apostolicis superius expressis ullam aliam interpretationem tribui posse, neque primodictis clericis

regularibus ex suis statutis litterisque apostolicis iisdem concessis, praesertim dicti Pauli V praedecessoris, scientias maiores profiteri unquam interdictum et vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis scholis easdem scientias maiores adolescentibus cuiuscumque ordinis et conditionis tradere et praelegere licuisse et licere, apostolicam auctoritate praedictam decrevimus et declaravimus, prout in nostris desuper sub datum Romae apud S. Mariam Maiorem, anno incarnationis dominicae MDCCXXXI, kalendis maii, pontificatus nostri anno I vulgatis, incipientibus *Nobis quibus*, litteris etiam plenius et uberius continetur;

§ 4. Et, licet primodicti clerici regulares, quibuscumque dissensionibus et controversiis per nos ut praefertur de medio sublatis et suppressis, scientias maiores adolescentibus cuiusvis conditionis et Ordinis ubique locorum publice et libere tradere posse sperarent: nihilominus (ob praetensum extraordinarium ab universitate seu academia Viliensi praedictam recessum, ut asserebatur, plurium adolescentium liberalibus disciplinis et scientiis operam navantium, illorumque ad scholas pias, per primodictos clericos regulares in praedicta civitate Viliensi apertas et exercitas, accessum) pro parte clericorum regularium Societatis Iesu dictae civitatis Viliensis (praetendentium, dictas nostras litteras eadem civitatem Viliensem minime comprehendere, et decretum, per Benedictum praedecessorem iam memoratum, ut praefertur, confirmatum et adprobatum, quasi per easdem nostras litteras minime abrogatum, adhuc viribus subsistere, ac universitati seu academiae praedictae, private quoad alios quoscumque, graviores scientias tradere competere) lis et

Causa ad nonnum apostolicum delata.

1 Aptius decreverimus... declaraverimus (R.T.).

causa in partibus coram dilecto quoque filio et Sedis praedictae nuncio nostro, apud illustrem Poloniae regem commorante, inter dictos clericos regulares Societatis Iesu ex unâ et primodictos clericos regulares ex alterâ partibus, super observatione memorati decreti introducta extitit; ac dictus nuncius noster, provide considerans, instantiam dictorum clericorum regularium Societatis Iesu adversus dictas nostras litteras, motu scientiâ et potestatis plenitudine praedictis ut praefertur, expeditas, esse promotam; ideoque super eâ animum nostrum requirere existimavit. Nosque, super hac re mature procedere volentes, eandem Congregationem particularem, videlicet Leandri et Petri Aloysii cardinalium et dilecti filii nostri Ioannis Antonii dictae S. R. E. presbyteri cardinalis Guadagni, primodictorum clericorum regularium protectoris, in praedicti Prosperi cardinalis defuncti locum suffecti, adsignato ei etiam dicto Nazianzeno archiepiscopo in secretarium, iterum instituimus; illicque clericorum regularium Societatis Iesu civitatis Vilmensis et universitatis seu academiae huiusmodi privilegia, ac primodictum decretum, litterasque Benedicti praedecessoris pro eius confirmatione, ut praefertur, editas huiusmodi, necnon rationes per eosdem clericos regulares Societatis Iesu in scriptis allatas examinandi praecipuam curam commisimus. Et dicta Congregatio particularis die ix mensis septembris anni proxime praeteriti MDCCXXXII (auditis primodictis clericis regularibus, qui a Scholis Piiis denominantur, ac mature rimatâ scripturâ legali universitatis seu academiae Vilmensis clericorum regularium Societatis Iesu, a praedicto nuncio nostro transmissâ, ac

1 Pessime ed. Main. legit *is* pro *lis* (n. 7.).

dilecto filio procuratore generali dictorum clericorum regularium Societatis Iesu requisito) consulendam esse nobis, quod scriberetur per litteras Secretariae nostrae Status eidem nuncio nostro, decretum praedictum dicto anno MDCCXXVII in causâ Vilmensi aperiitionis domus et Scholarum Piarum emanatum, ac litteras apostolicas dicti Benedicti praedecessoris super eius confirmatione in formâ Brevis, ut praefertur, expeditas, non obstare primodictis clericis regularibus ad effectum aperiendi in civitate Vilmensi scholas publicas etiam scientiarum maiorum, attentâ constitutione ac declaratione nostris praedictis sub die i maii anno MDCCXXXI emanatis, ad formam tamen eiusdem constitutionis, neque constare de praetensâ privativâ universitatis seu academiae Vilmensis quoad scientias philosophicas et theologicas, etiam morales, aliasque etiam inferiores, censuit. Factâque deinde per dictum archiepiscopum eadem die ix septembris de hac ultimâ resolutione seu decreto praedictae Congregationis particularis nobis relatione, illi benigne annuimus, atque ultimodictam resolutionem seu decretum, pro eius adimplemento, praedicto nuncio nostro transmitti mandavimus; dictusque nuncius noster, ultimodictae resolutioni seu decreto sibi transmissio, ut par erat, inhaerens, illud non solum voce palam fecit, sed etiam scriptis prolata formali sententiâ, cuius tenor est: « Christi nomine invocato, pro tribunali sedentes, et solum Deum prae oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam in his scriptis ferimus, in causâ et causis, quae primo et in primâ coram nobis seu aliâ veriori versae fuerunt et vertuntur instantiâ, inter reverendum patrem Sebastianum a S. Stanislao, procuratorem generalem causa-

rum clericorum regularium Matris Dei Scholarum Piarum provinciae Poloniae et Lithuaniae, nomine de quo in actis, actorem ex unâ, et reverendum patrem Paulum Strylenski, procuratorem generalem causarum provinciae Lithuaniae Societatis Iesu, nomine pariter de quo in actis, reum conventum ex alterâ partibus, de et super observatione et executione constitutionis sanctissimi domini nostri Clementis Papae XII sub datum kalendis maii MDCCXXXI editae favore clericorum regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piiis denominantur, rebusque aliis in actis causae et causarum huiusmodi, ad quae, etc., dicimus, declaramus et definitive sententiamus, suprascriptam constitutionem sanctissimi domini nostri Papae ad litteram, et prout sonat, fore et esse exequendam, et in omnibus et per omnia observandam, prout per praesentes exequi et observari volumus et mandamus; signanter declarantes in casu, licuisse clericis regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis Piiis denominatis, domus Vilmensis, publicas scholas aperire, ac etiam licere scientias maiores in praedictis suis scholis publicis tradere, et in easdem pueros nobiles et divites admittere; et pro praemissorum effectu mandatum de exequendo, et aliud quodcumque desuper necessarium et opportunum, decernimus et relaxamus, ac exequi volumus et mandamus, etc. — Ita pronunciai ego C. archiepiscopus Iconiensis, nuncius apostolicus. — Lata, lecta, et publicata, etc. STEPHANUS SKARCTYRASKI vicecancellarius ». Insuper dicti clerici regulares Societatis Iesu praemissis minime acquiescentes, a nuncio nostro eiusque sententiâ appellationem, quae ab eodem nuncio, prout iuris erat, reiecta fuit, ad nos et Apostolicam Sedem interposuerunt.

§ 5. Nos igitur, qui quascumque contentiones et dissidia a religiosis familiis amovere studemus, eorumdem clericorum regularium Pauperum Matris Dei, praecipue circa illorum pias scholas in civitate Vilmensi existentes, tranquillitati et quieti, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, eosque et eorum singulos specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, ac litis et causae praedictarum, inter utrosque clericos regulares olim, ut praefertur praesentium, status et merita, et decreti dictae Congregationis praedictorum cardinalium, negociis episcoporum et regularium praepositorum, ut praefertur, emanati, ac litterarum apostolicarum dicti Benedicti praedecessoris pro illius confirmatione editarum, et unius ac alterius Congregationis particularis praedictae resolutionum seu decretorum, ac nostrarum per nos, ut praefertur, editarum, ac Pauli, Gregorii, Urbani, Alexandri et utriusque Clementis praedecessorum praedictorum, primodictos clericos regulares quomodolibet respicientium, litterarum apostolicarum, ac statutorum huiusmodi, et quorumcumque in capitulis generalibus primodictorum clericorum regularium conditorum decretorum omnium et singulorum tenores etiam veriores ac datas praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon litem et causam huiusmodi, per dictos clericos regulares Societatis Iesu contra primodictos clericos regulares

Summus Pontifex huiusmodi lites ad se avocatas prosequi extinguit.

in civitate Vilnensi commorantes, ut praefertur, introductas, quatenus opus sit, ad nos et Sedem praedictam avocantes, illasque, et appellationem per eosdem clericos regulares Societatis Iesu, ut praefertur, interpositam, penitus et omnino extinguentes et supprimentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, motu proprio, et ex certa scientia ac deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decretum Congregationis eorundem cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, ut praefertur, editum, et litteras apostolicas eiusdem Benedicti praedecessoris super decreti huiusmodi confirmatione in formam Brevis confectas, itaut illa imposterum per dictos clericos regulares Societatis Iesu in quodcumque iudicium vel extra illud nunquam deduci possint, dictam apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo revocamus, rescindimus et abrogamus; et ultimodictam resolutionem seu decretum per Congregationem particularem, ut praefertur, emanatum, et sententiam deinde per eundem nuncium nostrum favore primodictorum clericorum regularium laetam, auctoritate nostra perpetuo confirmamus et approbamus; illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti et solemnitatum, ac quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in iisdem supplemus.

Ac proinde ad omnia constitutionem pro clericis regularibus Pauperibus Matris Dei non de quaquam confirmat.

§ 6. Ac, de praetensa facultate universitatis seu academiae Vilnensis publice docendi scientias maiores privative quoad alios, minime constitisse, minimeque constare, et, vigore dictarum litterarum nostrarum *Nobis quibus* incipientium, primodictos clericos regulares

etiam in civitate Vilnensi scholas publicas retinere, inibique scientias etiam maiores adolescentibus cuiusvis conditionis et ordinis tradere, ac etiam collegia, seminaria et convictus in suam curam et regimen recipere, apostolicam auctoritate perpetuo statuimus et declaramus. Insuper eadem auctoritate dictam nostram constitutionem in reliquis ibidem expressis firmam, salvam et illaesam existere et censi debere quoad omnia et singula in ea in favorem dictorum clericorum Pauperum Matris Dei contenta, confirmamus, et Vilnae ac ubique locorum inviolabiliter observari mandamus.

§ 7. Dictamque resolutionem et decretum Congregationis particularis et memorati nuncii nostri sententiam, ac praedictas nostras praesentesque litteras, et in eis contenta et expressa quaecumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, etiam ex eo quod causae, propter quas praemissa emanarunt, coram nobis vel alibi adductae, verificatae et iustificatae, ac dicti clerici regulares Societatis Iesu civitatis Vilnensis ac universitatis seu academiae praedictae rectores seu conservatores ac administratores, et quicumque alii in praemissis et circa ea ius vel interesse habentes, aut habere praetendentes, ad id vocati et auditi non fuerint, et consensum suum eisdem praemissis non praestiterint, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno et substantiali, sive etiam ex eo quod in eis solemnitates, ac quaevis alia servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore iuris clauso, et quovis alio praetextu vel causa etiam quantumvis legitima, iusta et privilegiata ac publicum et commune bo-

Clausulae.

num respiciente, quaeque ad effectum validitatis praemissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam vocari, ad viam et terminos iuris reduci, aut adversus illas quodcumque iuris vel facti aut gratiae remedium aut oris aperitionem impetrari, neque illas sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per primodictos clericos regulares a Scholis Piis denominatos, nunc et pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas, illasque validas et efficaces fore et esse, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicut et non alias per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii nostri apostolici auditores, et dictae S.R.E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis apud dictum pro tempore existentem illustrem Poloniae regem commorantes aliosque nuncios, et quoslibet alios quavis auctoritate, potestate, praerogativa, honore et privilegio fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, defini et interpretari debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Obstantibus derogat.

§ 8. Non obstantibus iis omnibus, quae nos in eisdem nostris litteris volumus non obstare, ac nostra et Can-

cellariae praedictae regulae de iure quaesito non tollendo, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictorumque clericorum regularium Societatis Iesu, ac universitatis seu academiae praedictae, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis (de quibus omnibus etiamsi specialis, specifica, expressa ac individua mentio habenda esset¹) dictis clericis regularibus Societatis Iesu, ac universitati seu academiae huiusmodi, illiusque rectoribus seu conservatoribus ac administratoribus praedictis, aliisque superioribus et personis quibuscumque, alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quaevis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, specialiter et expresse motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine, ad praemissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Volumus autem ut ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae, vel dictorum clericorum regula-

Fides transumptorum.

¹ Quae parenthesi clausimus, praeter rem sunt (R. T.).

rium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, praepositi generalis munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae iisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae, adhiberetur.

Sanctio po-
nalis.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutio- nis, revocationis, rescissionis, abrogatio- nis, approbationis, confirmationis, robo- ris adiectionis, defectuum suppletionis, statuti, decreti, declarationis, derogatio- nis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit in- cursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma- iorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXXIII, pridie kalendas iulii, ponti- ficatus nostri anno III.

Dat. die 30 iunii 1733, pontif. anno III.

A. card. pro-datarius.

F. card. OLIVERIUS.

Visa de Curia:

I. archiepiscopus Ancyranus.

Loco + plumbi

D. STIVANUS.

Registrata in Secretaria Brevium.

XCIX.

Fratres Congregationis de Carbonaria Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini post studiorum cursum com- pletum, et theologiae lecturam quin- quennio peractam, habiles declaran- tur ad officia assistentis et procura- toris generalium.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Qui ad in-
terdictionem
officia non

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati prior

generalis Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, quod per quasdam fe- licis recordationis Clementis Papae VIII praedecessoris nostri desuper in simili formâ Brevis expeditas litteras, et per alias similes a pia memoriae Paulo Papa V pariter praedecessore nostro con- firmatas, expresse cavetur ut ad assi- stentium generalium eiusdem Ordinis officium, nisi illi, qui in quadragesimo saltem suae aetatis anno constituti et magisterii in sacra theologia gradu de- corati sint, assumantur: unde existima- tur, a consecutione eiusdem officii as- sistentis et alterius procuratoris gene- ralis Ordinis huiusmodi Congregationem S. Ioannis de Carbonaria dicti Ordinis, ubi dictus Nicolaus Antonius prior generalis viginti quinque annorum spatio commo- ratus fuit, exclusam¹ remanere posse; eo quia in memoratâ Congregatione, tametsi in eâ religiosi perdigni aliisque requisitis pro eiusmodi gradu obtinendo praediti reperiantur, eis tamen magi- sterii gradus conferri non consuevit.

stitutionis apo-
stolicae promo-
vendi.

§ 2. Cum autem, sicut eadem exposi- tio subiungebat, laurea magistralis, iuxta statuta ipsius Congregationis auctoritate apostolicâ confirmata, non ob meritorum deficientiam iis religiosis minime per- mittatur: idem Nicolaus Antonius prior generalis, quo praedictae Congregatio- nis religiosi validius ad studia inciten- tur animumque intendant, ac in perfe- ctâ vitâ communi vivere, necnon ad huiusmodi officia elati praestanti eorum vitae exemplo ac scientiâ praedicto Or- dini prodesse possint, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra in- dulgeri summopere desiderat. Nos, ipsius Nicolai Antonii prioris generalis votis, quantum cum Domino possumus, favora- biliter annuere volentes, eumque a qui- busvis excommunicationis, suspensionis

Declaratio de
qua in rubrica.

¹ Edit. Main. legit *exclusum* (R. T.).

et interdicti, aliisque ecclesiasticis sen- tentiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus exi- stit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolven- tes et absolutum fore censentes, suppli- cationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, illos reli- giosos memoratae Congregationis S. Io- annis de Carbonaria, qui studiorum cur- sum ad formam illius constitutionum compleverint, et quinquennii spatio sacrae theologiae lecturam uti regentes in monasterio praedicti S. Ioannis peregerint, ad eiusmodi assistentis generalis et procuratoris generalis officia, excluso quocumque alio qui inibi regentis mu- nus non exercuisset, dictâ auctoritate, tenore praesentium, habilitamus, ac ha- biles et capaces facimus et declaramus.

Praesentium
litterarum ob-
servantia.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et effica- ces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iu- dicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoran- ter, contigerit attentari.

Obstantium
derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac praedictis Clementis et Pauli praedeces- sorum litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon eorundem Ordinis et Congregationis, etiam iuramento, confirmatione aposto- licâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis

in contrarium praemissorum quomodo- libet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et suffi- cienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore per- mansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et ex- presse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio- rem, sub annulo Piscatoris, die IV iulii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 24 iulii 1733, pontif. anno III.

F. card. OLIVERIUS.

C.

Confirmatur decretum sacrae Congrega- tionis de Propagandâ Fide, quo con- ventus in provinciâ S. Francisci de Pachecâ in Mexico Ordinis fratrum Minorum eiusdem sancti Francisci Discalceatorum deputatur pro semi- nario Missionum in montibus de Ci- mapan¹.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis Propagandae Fi- dei praeposita, ad supplicationem di- lectorum filiorum definitorum provinciae S. Didaci in Mexico Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Discalceato- rum nuncupatorum, decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sacrae Congregationis generalis de Propagandâ fide, habitâ die VI iulii MDCCXXXIII. Referente eminentissimo et reverendissimo

Tenor decreti
sacrae Congre-
gationis de Pro-
pagandâ Fide.

¹ Benedictus XIII anno MDCCXXVII constit. dat. die III aprilis confirmavit decretum Congregatio- nis episcoporum et regularium super erectione seminarii, de quo hic agitur.

domino cardinali Nicolao Spicola libellum supplicem porrectum pro parte definitorii provinciae Fratrum Minorum Discalceatorum S. Didaci in Mexico supplicantis ut collegium seu seminarium Missionum erectum vigore facultatis sibi concessae per Breve apostolicum sanctae memoriae Benedicti XIII sub datum die III aprilis MDCCXXVII et cum consensu Ordinarii in conventu eiusdem provinciae S. Francisci de Pacheca deputetur pro conversione infidelium signanter existentium in montibus de Cimapan locisque conterminis, in quibus usque adhuc nulla alia missio fundata reperitur, cum potestate sacras missiones in praedictis montibus erigendi ab eodem collegio dependentes, utque omnibus ipsius provinciae S. Didaci fratribus districte prohibeatur transitus, nedum ad alias provincias et collegia missionum regularis Observantiae, verum etiam ad missiones provinciae Discalceatorum S. Gregorii in insulis Philippinis, absque peculiari et expressa huius sacrae Congregationis licentia: Eminentissimi patres, audito super expositis patre procuratore generali Discalceatorum et Recollectorum, in utroque benigne annuerunt, mandaruntque ut religiosi ad missionariorum munera in praefatis locis ob-eunda destinati pro necessariis facultatibus dominum archiepiscopum Mexicanum ordinarium adire teneantur. Datum Romae, die et anno quibus supra.

V. card. PETRA, praefectus.

F. M. RICCARDI, pro-secretarius.

Loco † sigilli.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte eorumdem definitorum nobis subinde expositum fuit, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occa-

sione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibus-

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII Iulii MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 23 Iulii 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CI.

Decretum, ut deinceps procurator generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti insimul abbas sit monasterii S. Mariae Novae de Urbe.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa ratioribus.

§ 1. Exponi nuper fecit dilectus filius modernus procurator generalis Congregationis Montis Oliveti monachorum Ordinis sancti Benedicti, quod mos est ipsius Congregationis ut illius procurator generalis, expleto suo officio, abbatiam monasterii S. Mariae Novae nuncupatam de Urbe dictae Congregationis obtineat; sed plurimorum annorum experientia detexit varia incommoda, quae ex divisione in duas personas officiorum procuratoris generalis et abbatis monasterii huiusmodi proveniunt. In primis vero, si isti duo superiores invicem haud convenient, prout saepius accidit, religiosam pacem ac tranquillitatem inter monachos praefatae Congregationis non parum perturbari, dictumque monasterium tametsi annuis redditibus minime satis instructum, duplici dispendio pro eorum sustentatione onerari, quum ipsius monasterii, illiusque necessitatibus, ac praefatae Congregationis negotiis per unum ex dictis duobus superioribus sufficienter provideri valeret, quemadmodum laudabiliter servari memoratur tam in conventu S. Mariae de Pace Ordinis Canonorum Regularium sancti Augu-

stini Congregationis Lateranensis, quem in monasterio S. Crucis in Hierusalem, etiam respective nuncupatis, de eadem Urbe, monachorum Ordinis Cisterciensis Congregationis Lombardiae, ac servatum quoque fuit in ipsamet Congregatione Montis Oliveti anno MDCCXIII, quo tunc in humanis agens abbas Ioannes Franciscus Fossati Mediolanensis utroque munere procuratoris generalis et abbatis praedicti monasterii S. Mariae Novae functus fuit. Quibus accedit, quod, parcendo sumptibus eiusdem monasterii, melius constabiliri in eo posset collegium studiosorum ab universa Congregatione Montis Oliveti summopere exoptatum, quorum vix quatuor nunc alere potest: idque eo serius considerandum venit, quod litterarum studia regularibus institutis non solum splendori et ornamento, verum etiam ad eorum conservationem necessaria esse noscuntur; ea autem adhibitâ ratione, iuvenes religiosi maiori numero in idem monasterium collocari, ibique educari valerent, qui, peracto in aliis dictae Congregationis Montis Oliveti monasteriis studiorum cursu, uberiores in eisdem litteris progressus pollicerentur, quique, doctrinâ ac virtutibus super¹ bonis magistris ac praeceptoribus in eodem monasterio apprime instructi, magno usui et utilitati forent toti Congregationi praedictae ad exercendam curam animarum, excipiendas fidelium confessiones, regendas cathedras, et administranda gubernia, utpote munera quae viros scientiâ ac virtute praeditos exposcunt. Quibus omnibus per memoratum procuratorem generalem debite perpensis, ipse, communis boni suae Congregationis intuitu, abbatiam supradicti monasterii S. Mariae Novae, post finitum officium procuratoris generalis, quo ad praesens

¹ Potius lege sub (R. T.).

fugitur, sibi obventura, lubenti animo careret, iurique sibi ad illam competenti cederet favore sui in procuratione generali dictae Congregationis successoris, si statueretur ut imposterum utrumque officium abbatis et procuratoris generalis istiusmodi in una eademque persona unitum ac consolidatum remaneret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Coarctatio.

§ 2. Nos igitur, ipsius moderni procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, auditis iussu nostro super praemissis dilecti quoque filii abbatis generalis eiusdem Congregationis Montis Oliveti relatione ac voto, abbatiam et regimen dicti monasterii S. Mariae Novae procurationi generali ipsius Congregationis Montis Oliveti ex tunc, postquam modernus abbas monasterii praefati tempus sui regiminis expleverit, itaut deinceps procurator generalis pro tempore existens eiusdem Congregationis insimul abbas praedicti monasterii sit ac esse debeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo unimus et annectimus, ac unita et annexa fore et esse statuimus et declaramus.

Clavula.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere,

ipsique procuratori generali in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, inviolabiliter respectively observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, primordiorum Congregationis, Ordinis et monasterii, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 24 iulii 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

—
CII.

Vicariis congregationum Ordinis Praedicatorum, ac duobus aliis fratribus, nempe definitori et socio seu electori nuncupatis, in capitulis generalibus suffragium conceditur.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniunctae nobis caelitus apostolicae servitutis ratio postulat, ut religiosas Congregationes, sub suavi arctioris disciplinae iugo in Ecclesia Dei militantes; suavesque bonorum operum fructus, adspirante superni favoris aura, proferre iugiter salagentes, in laudabilibus earum institutis confovere, illarumque felici et prospero regimini atque incrementis, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere studeamus.

Cause concessio.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullae congregationes Ordinis Fratrum Praedicatorum, quas Observantes appellant, tam citra quam ultra montes apostolica auctoritate institutae reperiantur, quarum aliquae sufficientem numerum conventuum ac religiosorum habent, ut, iuxta morem usumve antehac in dicto Ordine servatum, in provincias eiusdem Ordinis erigi possint; verum, si in provincias huiusmodi erigerentur, formam gubernii ipsarum congregationum non sine regularis disciplinae in eis vigentis detrimento inmutari deberet; adeoque, sicuti felicis recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die xiv iunii MDCXCV expeditas litteras statuit, quod vicarii pro tempore existentes duarum ex istiusmodi congregationibus, S. Sabinae et S. Marci respective nuncupatarum, ab ipso Innocentio praedecessore erectarum, eandem prorsus iurisdictionem et auctoritatem haberent in conventus et fratres suae congregationis, quam, iuxta apostolicas et Ordinis praefati constitutiones, priores provinciales habent in suis provinciis, ita longe opportunius salubriusque foret decernere ut in posterum, absque immutatione status supradictarum congregationum, vicarii earum, quae com-

petentem numerum conventuum et Fratrum habuerint, cum duobus aliis religiosis, definitori scilicet et socio seu electore, capitulis generalibus eiusdem Ordinis interesse valeant, ad instar priorum provincialium dicti Ordinis, et perinde ac si praefatae congregationes in provincias erectae essent; cum enim ipsae congregationes et provinciae unicum corpus et Ordinem constituent, et ab uno eodemque capite et magistro generali regantur, congruum omnino videtur, quod, quemadmodum priores provinciales electioni superioris generalis assistunt, sic quoque ad illam concurrant et admittantur vicarii congregationum praedictarum; praesertim quia istae magis, quam provinciae praefatae, pendent ab ipso magistro generali, utpote a quo vicarii immediate deputantur, priores vero provinciales a prioribus conventuum uniuscuiusque provinciae eliguntur; tum etiam quia in dictis capitulis generalibus non minus statuta generalia, universum Ordinem concernentia, quam particulares ordinationes pro singulis provinciis et congregationibus eiusdem Ordinis passim condi solent; unde, si prioribus provincialibus licet suarum provinciarum rationes in illis exponere, vicariis quoque praefatis permittendum venit ut suarum congregationum necessitates illuc deferre valeant; idque apprime respondet menti constitutionum dicti Ordinis, quippe perfectam unionem omnium membrorum sub uno capite praescribentium, ac vicissim quaecumque divisionis speciem districte prohibentium; quandoquidem ad constabiliendum, arctiusque colligandum hoc religiosae concordiae, mutuaeque unionis et charitatis vinculum, praefatos provincialium et congregationum una convenire decet, ubi totius Ordinis negotia pertractantur;

accedente insuper, quod, cum memoratae congregationes exactam regularis disciplinae observantiam profiteantur, omnis aequi bonique etiam communis totius Ordinis ratio poscit, illarum vicarios capitulis huiusmodi adesse, in quibus de praeficiendo magistro generali, vel de promovenda regulari disciplina praefata, vel de tollendis, si qui irrepserint, abusibus agitur; alioquin dictae congregationes ob ipsam exactiorem observantiam cui assidue insistunt, deterioris essent conditionis ceteris eiusdem Ordinis religiosis, ac damnum et incommodum sentirent, si iis privilegiis carerent, quibus dictae provinciae gaudent, ac ipsae etiam congregationes citra ullam contentionem ac dubitationem gauderent, si, remisso accuratioris disciplinae studio, in provincias erigerentur, quod aliquot saltem ex eis, si peterent, denegari nequiret.

Concessio.

§ 2. Hinc est quod nos, ad praemissa paternae nostrae dirigentes considerationis intuitum, dictarumque congregationum ac fratrum in eis degentium statui, indemnitati ac felicioribus in dies progressibus, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere volentes, necnon eorundem fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus omnes et singuli vicarii nunc et pro tempore existentes congregationum praedicti Ordinis fra-

trum Praedicatorum, quas Observantes vocant, tam citra quam ultra montes auctoritate apostolica hactenus erectarum, et si quas alias in futurum simili auctoritate erigi contigerit, dummodo tamen sex saltem conventus formales habuerint, cum duobus religiosis suae respective congregationis pro quolibet ex vicariis huiusmodi, uno nimirum definitore, ac uno socio seu electore, in earundem respective congregationum diaetis eligendis, in quibuscumque capitulis generalibus eiusdem Ordinis interesse libere, licite et valide possint et valeant, ipsique vicarii ac definitores et socii seu electores in dictis capitulis generalibus votum sive suffragium habeant in omnibus et per omnia ad instar priorum provincialium, ac definitorum et sociorum provincialium Ordinis praefati, et perinde ac si ipsae congregationes in provincias huiusmodi erectae et institutae forent, harum serie statuimus atque concedimus et indulgemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras, et in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specifica et individua mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificate et iustificate fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, iuridica et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et

Praesentium litterarum observantia.

substantiali individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris seu statutorum et constitutionum dictorum Ordinis et congregationum reduci, seu adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris et facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare nullo modo posse, sed easdem praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praesentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, congregationum, provincialium et conventuum huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia ro-

boralis, statutis, usibus, styli et consuetudinibus, etiam inmemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini, congregationibus, provinciis et conventibus, illorumque respective magistro generali, vicariis, prioribus provincialibus, aliisque superioribus et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maior-

Fides transumptorum.

rem, sub annulo Piscatoris, die XVIII
iulii MDCCXXXIII, pontificatus nostri an-
no IV.

Dat. die 28 iulii 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CIII.

*Confirmatur decretum Congregationis e-
piscoporum et regularium, ne com-
missarii generales nec etiam ipse mi-
nister generalis Ordinis fratrum Mino-
rum sancti Francisci de Observantiâ
Discalceatorum aliquem religiosum ex
provincia S. Didaci in Mexico extra-
here possint, nisi de consensu capituli
provincialis vel definitorii.*

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Petitio vicarii
provincialis ho-
ies provinciae
quibusque im-
za fundamentis.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Io-
sephi de Herize, vicarii provincialis
provinciae S. Didaci in Mexico Ordinis
fratrum Minorum sancti Francisci de
Observantiâ Discalceatorum nuncupato-
rum, Congregationi venerabilium fra-
trum nostrorum S. R. E. cardinalium
negotiis ac consultationibus episcoporum
et regularium praepositorum exposito,
quod licet, inter alias ordinationes apo-
stolicas pro felici prosperoque regimiae
provinciarum eorundem fratrum Discal-
ceatorum editas, saepius ac districte
vetitum ac decretum fuisset, ne ulli
commissarii generales nec etiam ipse
minister generalis Ordinis praedicti ali-
quem religiosum a dictis provinciis ex-
trahere praesumerent, ut ad alias par-
tes et provincias mitterent, nisi prae-
vio consensu capituli provincialis vel defi-
nitorii pleni uniuscuiusque provinciae
huiusmodi respective, ac id ipsum ex-
presse quoque sancitum reperiretur in
statutis generabilibus familiae ultramon-
tanae Ordinis praedicti; nihilominus,

quia commissarii generales Novae Hi-
spaniae eiusdem Ordinis, contra prae-
scriptum decretorum apostolicorum at-
que statutorum praedictorum, religiosos
e supradictâ provinciâ S. Didaci extra-
here ac in aliis provinciis incorporare
attentabant, dilectus filius Ioannes de
Soto, minister generalis totius Ordinis
praefati, per suas patentes litteras die
XXI iulii MDCCXXX desuper editas, prae-
ceperat tunc et pro tempore existenti
commissario generali Novae Hispaniae
praedictae, ut ab eiusmodi extractione
et incorporatione omnino abstineret,
declarando nullum et attentatum quid-
quid secus factum fuisset: et in eadem
expositione subiuncto, quod modernus
commissarius generalis omnium India-
rum Occidentalium, nullâ praemissorum
ac enarrati praecepti ministri generalis
habitâ ratione, religiosos e provinciâ
praefatâ extrahere et aliò transferre
adhuc pergeret: ac proinde pro parte
praedicti Iosephi eidem Congregationi
cardinalium supplicato ut opportunum
huic rei remedium adhibere vellent:
emanavit a dictâ Congregatione cardi-
nalianum decretum tenoris qui sequitur:

Sacrae Con-
gregationis de-
cretum.
Sacra Congregatio eminentissimorum et
reverendissimorum S. R. E. cardinalium
negotiis et consultationibus episcoporum et
regularium praeposita, attentâ relatione pã-
tris procuratoris generalis, benigne commi-
sit archiepiscopo Mexicano, ut, veris exi-
stentibus narratis, nomine et auctoritate
ipsius sacrae Congregationis mandet omnino
exequi, remediis sibi benevisis, decreta
apostolica, necnon decretum patris generalis
emanatum sub die XXI mensis iulii, anni
MDCCXXX, et pro huiusmodi effectu revocari
ad suas provincias quotquot ab eisdem ex-
corporati fuerint post editum enunciatum
decretum patris generalis. Romae, xv maii
MDCCXXXIII.

A. card. S. Clementis.

I. archiepiscopus Corinthiensis, secret.

Confirmatur.

§ 2. Cum autem, sicut praedictus Io-
sephus nobis subinde exponi fecit, ipse
decretum huiusmodi, quo firmiter sub-
sistat ac servetur exactius, confirmatio-
nis nostrae praesidio communiri sum-
mopere desideret: nos, eundem Iose-
phum specialibus favoribus et gratiis
prosequi volentes, et a quibusvis excom-
municationis, suspensionis et interdicti,
aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris
et poenis, a iure vel ab homine, quavis
occasione vel causâ latis, si quibus quomo-
dolibet innodatus existit, ad effectum prae-
sentium dumtaxat consequendum, ha-
rum serie absolventes et absolutum fore
censentes, supplicationibus eius nomine
nobis super hoc humiliter porrectis
inclinati, decretum praesertim, aucto-
ritate apostolicâ, tenore praesentium,
approbamus et confirmamus, illique in-
violabilis apostolicae firmitatis robur
adiicimus: salvâ tamen semper in prae-
missis auctoritate memoratae Congrega-
tionis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes
litteras firmas, validas et efficaces exi-
stere et fore, suosque plenarios et in-
tegrus effectus sortiri et obtinere, ac
illis, ad quos spectat et spectabit in fu-
turum, plenissime suffragari, et ab eis
respective inviolabiliter observari, sicque
in praemissis per quoscumque iudices
ordinarios et delegatos, etiam causarum
palatii apostolici auditores, iudicari et
definiri debere, ac irritum et inane si
secus super his a quoquam, quavis au-
toritate, scienter vel ignoranter, conti-
gerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus
et ordinationibus apostolicis, necnon,
quatenus opus sit, Ordinis et provin-
ciarum huiusmodi, aliisque quibusvis,
etiam iuramento, confirmatione aposto-
licâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis,
statutis et consuetudinibus, privilegiis

quoque, indultis et litteris apostolicis,
in contrarium praemissorum quomodo-
libet concessis, confirmatis et innovatis;
quibus omnibus et singulis, illorum te-
nores praesentibus pro plene et suffi-
cienter expressis ac de verbo ad ver-
bum insertis habentes, illis aliâ in suo
robore permansuris, ad praemissorum
effectum, hac vice dumtaxat, speciali-
ter et expresse derogamus; ceterisque
contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-
rem, sub annulo Piscatoris, die VII au-
gusti MDCCXXXIII, pontificatus nostri
anno IV.

Dat. die 7 augusti 1733, pontif. anno IV.

F. cardinalis OLIVERIUS.

CIV.

*Indulgentia plenaria perpetua pro omni-
bus et singulis christifidelibus vere
poenitentibus et confessis ac sacrâ
communione refectis, qui aliquam ex
ecclesiis Ordinis fratrum Minorum
sancti Francisci Conventualium, in
S. Didaci confessoris et S. Glarae
Virginis Assisiensis festis diebus, vi-
siterint.*

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris et domini nostri Iesu Proemium.
Christi, qui gloriosos saluberrimorum,
quae nobis reliquit, exemplorum secta-
tores altis decoravit honoribus, et cae-
lestis beatitudinis consortes efficit, vices
licet immeriti gerentes in terris, spiri-
tualium munerum thesauros, dispensa-
tioni nostrae creditos, libenter eroga-
mus, sicut ad fovendam incitandamque
fidelium erga eosdem beatos caeli in-
colas devotionem salubriter in Domino
expedire arbitramur.

1 Aptius lege effecit (R. T.).

Concessio in
diligentia de
qua in rubrica.

§ 1. Itaque, ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris pia charitate intenti, ac de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, necnon dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus, ministri, et Salvatoris Salandari, procuratoris generalium Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Conventualium nuncupatorum supplicationibus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis quam in posterum quandoque erigendis, et ubicumque locorum existentibus, in S. Didaci confessoris, XIII novembris, et S. Clarae virginis Assisiensis, XII augusti festis diebus, a primis vespere usque ad occasum solis dierum huiusmodi, singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die praedictorum id egerint, plenariam; monialibus vero supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet monasterio nunc et pro tempore degentibus, vere pariter poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui suam respective ecclesiam in die festo S. Didaci visitaverint, et, ut praefertur, oraverint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptio-
rum hinc.

§ 2. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo

personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, MDCCXXXIII die XI augusti, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 11 augusti 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CV.

Confirmatur decretum super habilitatione trium regentiarum collegii, et dispensatione super duobus annis tantum de aetate praescripta cum verbi Dei praedicatoribus, pro Ordine fratrum Minorum sancti Francisci conventualium nuncupatorum.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper a nobis emanarunt litterae tenoris sequentis:

Litterae praecedentes referuntur.

CLEMENS PP. XII, ad perpetuam rei memoriam. Ex iniuncto nobis, etc. (Cetera legere est superius num. XLII, pagina 277),

§ 2. Et, sicut pro parte dicti Vincentii ministri generalis nobis nuper expositum fuit, ipse, regentibus et lectoribus demonstrare exoptans, in expetenda eiusmodi provisione nil in animo habuisse quam dicti Ordinis beneficium, quartum decretum a tunc existente definitorio Ordinis huiusmodi anno MDCLXVIII editum (per quod habilitantur uti regentiae collegii sequentes, videlicet, Venetiarum, Panormitana, Mediolanensis, Ferrariensis, Perusina, Florentina et Januensis, quoad illos tamen regentes qui novem annorum spatio lecturarum cursum in aliis studiis tertiae, secundae et primae classis absolverint) per nos confirmari

Causae confirmandi decreti.

plurimum desiderat una cum aliis, quamvis a Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum emanatis, et successive per quasdam felicitis recordationis Clementis PP. X praedecessoris nostri desuper in simili forma Brevis die XXX augusti MDCLXX, bonae memoriae Giberto S. R. E. cardinali Borromaeo nuncupato, dum vixit, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam protectori, facultas illa confirmandi tributa fuerat: nihilominus, factis diligentibus in registris et archivo eiusdem Ordinis, decretum praefatum repertum minime fuit. Porro praefatus Vincentius minister generalis, praevidens quod aliqui ex studentibus, ob prohibitionem, quam ipsi habent, verbum Dei praedicandi in Quadragesima, a studiis retraherentur: ad occurrendum ergo huic verisimili inordinationi aliud pariter decretum a definitorio generali Assisii MDCCVII factum, quod est in ordine sextum, per quod triginta annorum aetas praescribitur pro approbandis iis, quibus licentia praedicandi concedi debet, minime tamen comprehensis in sacra theologia magistris, reservata pro tempore existenti ministro generali praedicti Ordinis facultate dispensandi pro duobus annis ad summum ad effectum praemissum super aetate praedicta, etiam per nos confirmari plurimum cupit. Et quia de numero iuvenum, qui ad habitum admittuntur, non omnes studiorum theologiae scholasticae capaces sunt, ad hoc ut durante eorum professorio tempus speculationibus scholasticis operam navando inutiliter terant, ipse Vincentius minister generalis valde proficuum existimat, ut in qualibet provincia unus aut duo conventus iuxta maiorem vel minorem provinciarum extensionem de-

putaretur vel deputarentur, in quo seu quibus iam seminaria erecta reperirentur, ibique praedicti iuvenes pro eisdem studiis scholasticis inhabiles collocarentur, ut theologiae morali sub directione unius lectoris vacarent, eique eiusmodi lectura pro paternitate provinciae, dummodo illam laudabiliter per quindecim annos exerceret¹, vel aliis qui uno tantum triennio eandem theologiam moralem praelegerent, pro tertia classe respective suffragari posset et deberet, ac tandem pro complemento requisitorum pro paternitate praedicta illis, qui post lecturam tertiae, secundae et primae classis collegium consequi nequirent, eam exercendo per totum illud tempus quod pro complemento quindecim annis eis deesset, hac tamen conditione quod lectores theologiae morales eorundem seminariorum lectiones in scriptis tradant omnibus illis diebus et temporibus, quibus alii regentes illas facere, et ipsi etiam pro circulo conferentias tribus diebus in hebdomada habere teneantur, et saltem, praeter iuvenes qui in illis seminariis collocandi essent, duos aut tres alios religiosos habeant, quibus etiam dicta lectio moralis tradenda esset. Nobis propterea idem Vincentius minister generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsius Vincentii ministri generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus

Concessio.

¹ Potius lege *eisque* (R. T.).

¹ Videtur deesse particula *non* (R. T.).

² Potius lege *exerceret* (R. T.).

existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutas et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui in praemissis dilectum pariter filium modernum procuratorem generalem eiusdem Ordinis audiverunt, consilio, decretum quidem definitorii generalis anni MDCLXVIII quoad solas regentias Mediolani, Florentiae et Ianuae, alterum vero decretum anni MCCCVII cum restrictione facultatis pro tempore existentis ministri generalis dispensandi ad duos annos tantum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac demum iuxta petita, quoad unum dumtaxat conventum in qualibet provincia ubi existunt seminaria, auctoritate et tenore praedictis indulgemus; salva tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis cardinalium.

Præsentium
litterarum fir-
mitas.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium
derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciarum, conventuum et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirma-

tionem apostolicam, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae vel ministri generalis aut procuratoris generalis vel secretarii eiusdem Ordinis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Fides tran-
sumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII augusti MCCCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 12 augusti 1733, pontif. anno IV.

CVI.

Ordini fratrum Praedicatorum privilegium conceditur, ut saecularibus adolescentibus, theologicae facultati in eorum studiis, scholis, gymnasiis et collegiis triennem operam dantibus, lauream doctoratus seu magisterii et gradus in sacra theologia iis pares conferre possit, qui in publicis studiorum universitatibus solemni caeremonia conferuntur.

Clemens Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Summorum
Pontificum lau-
des erga S. Tho-
mam Aquina-
tem, ecclesiae
doctorem.

§ 1. Verbo Dei scripto et tradito innoxiam scientiam, res divinas et mores christiano homine dignos, ad rectam Ecclesiae ministrorum institutionem et salutem animarum solide pertractantem, eiusque doctores ac magistros pietate venerabiles commendari tunc maxime convenit, quum, ingruente falsorum dogmatum illuvie, fides catholica et christiani mores supremacae curae nostrae commisi periclitantur. Quo loco praedecessores nostri Romani Pontifices sanctum Christi confessorem Thomam Aquinatem Ordinis Praedicatorum et Ecclesiae doctorem, honoris causa Angelici cognomento appellatum, semper habuerunt; eum propterea iustis laudibus in suis diplomatis prosequuti, et praesertim Alexander IV, qui Thomam adhuc viventem per Dei gratiam thesaurum litteralis scientiae adeptum pronuncia- vit, inque eius vestigia subinde incur- rentes alii Romani Pontifices subsequuti Ioannes XXII, Clemens VI, Urbanus V, Nicolaus V, Pius IV et beatus Pius V, Xystus V, Clemens VIII, Paulus V, Alexander VII, Innocentius XII et Benedictus XIII, qui omnes, uno eum ore adprobantes, in sacris Ecclesiae fastis, iuxta ac magnos Ecclesiae doctores Gregorium, Ambrosium, Augustinum et Hieronymum, Thomam quoque, ut vitae probitate et sanctioris theologiae scientia venerabilem miraque eruditione Ecclesiam Dei clarificantem ac sancta operatione fecundantem, coli voluerunt.

Congressio pri-
vilegii conce-
dendi lauream
doctoratus, etc.

§ 2. Itaque tanti viri doctrinam, in conciliis etiam oecumenicis celebratam, debitis praeconiis rei publicae causa nos quoque ornare cupientes, quum dilectus noster in Christo ac fratris germani

1 Videtur legendum pertractantes (A. T.).

filius Nereus S. R. E. diaconus cardinalis S. Hadriani Corsinus nuncupatus, necnon aequae dilecti Ordinis fratrum Praedicatorum protector, flagitantibus eiusdem Ordinis fratribus magistro et procuratore generalibus Thoma Ripollio et Guillelmo Molo, submissas preces nobis obtulerit, ut praecipue quodam et speciali modo eiusdem sancti viri doctrinam, in gymnasiis Ordinis eorundem fratrum Praedicatorum, non unis regularibus, sed etiam externis saecularibus alumnis, illuc ad eam perdiscendam confluentibus, tradi solitam, pro nostra erga beatum Thomam devotione tantumque Ordinem de Ecclesia praeclare meritum singulari benevolentia, ornare dignaremur, ut adolescentes, aliquo veluti praemio animati, ad beati Thomae doctrinam cum Dei gratia intellectu conspiciendam alacrius incumbere; quandoquidem nullum in iisdem gymnasiis praemium, nulla ipsis expedita via pateat ad eas Ecclesiae dignitates consequendas, quae in sacrae paginae doctrina laurica, quam vocant, licentiam vel gradum publice adeptis aliis de more conferri debent; nos, huiusmodi precibus, pietate ac iustitia subnixis, annuere volentes, ad amplificandum sub tanto magistro probae incorruptaeque doctrinae studium inter iuvenes divino famulatu per sacratiores disciplinas addictos, motu proprio, ex certa scientia et mera voluntate nostra, deque apostolicae potestatis plenitudine, in quibuscumque gymnasiis, scholis, studiis et collegiis Ordinis fratrum Praedicatorum, extra ceteras studiorum generalium universitates erectis vel erigendis, concedi, extendi et prorogari volumus ac decernimus, pro externis quibuscumque saecularibus in iisdem gymnasiis theologicae facultati toto triennio absolutam operam dantibus,

omnia et singula apostolica privilegia ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus concessa, iuxta consuetudinem et methodum praescriptam vel praescribendam ab eodem generali Ordinis Praedicatorum magistro, ut, post praemissum diligens probationis examen, laurea doctoralis seu magistralis, praesentatura, licentia, baccalaureatus, atque alii gradus consueti in sacra theologia libere et licite conferantur. Nos quidem gradus iis pares esse volumus qui in hoc nostro archigymnasio et academiâ, Romanae Sapientiae nuncupato, quibuscumque scholaribus solemnem caeremoniam conferri solent: idemque hoc privilegium omnino valere statuimus in quibuscumque insignioribus civitatibus et locis, in quibus saeculares iuvenes, theologicae facultati operam daturi, scholas Ordinis fratrum Praedicatorum frequentare permittuntur, sive pauperes sive etiam divites sint, quos universitatum officiales ad gradus promovere fortasse recusaverint, etiamsi aliâs in iisdem locis publicae huiusmodi et ordinariae studiorum universitates eis pateant. Itaque ut, postquam iidem saeculares et externi iuvenes, sine praeiudicio quorumcumque iurium ipsis universitatibus de more persolvendorum, a qua solutione divites eximi non debent, ad iam dictos gradus solemnem caeremoniam probati ac promoti fuerint, de eadem re ac facultate praelegere, disputare, ac alios quoscumque actus ad id necessarios ubique facere possint, omnibusque et singulis privilegiis, praerogativis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, praecedentiis, favoribus, gratiis et indultis uti, potiri et gaudere possint, quibus alii praevidenti diligenti examine in studiorum generalium universitatibus iuxta earundem leges, ordinationes, usus, ritus et mores, de iure vel consuetudine, aut aliâs quo-

modocumque utantur, potantur et gaudent, in omnibus et per omnia, nullo prorsus discrimine, ac si gradus suos in publicis universitatibus, et non alibi, accepissent (hac unâ in re, si et quatenus unquam fortasse opus esset, propterea derogantes constitutioni nostrae, pridem editae, quae incipit *Romanus Pontifex*).

§ 3. Praesentes quoque litteras, et in eis contenta et expressa quaecumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio vel intentionis nostrae, etiam ex eo quod causae, propter quas illae emanarint, coram nobis vel alibi adductae, verificatae et iustificatae, ac quicumque in praemissis et circa ea interesse quomodolibet habentes seu habere praetendentes, ad id vocati et auditi non fuerint, et consensum suum eisdem non praestiterint, aut quovis alio quantumvis substantiali defectu fortasse laborarent, sive etiam ex eo quod in eis solemnitates, ac quaevis alia servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite vel causa, etiam quantumvis legitima, iusta et privilegiata, quaeque ad id exprimenda esset, expressa non fuerit, notari, impugnari, invalidari, in ius vel controversiam vocari, ad viam et terminos iuris reduci, aut in illas quodcumque iuris vel facti remedium, aut oris aperitio impetrari, neque illas sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi posse; sed semper excipi debeant, et, quotiescumque emanaverint, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie integratas, ac de novo etiam sub quacumque po-

1 Male edit. Main. legit possint (n. r.).

Clausulae hanc constitutionem praeservantes.

steriori datâ per dicti Ordinis fratrum Praedicatorum magistrum et procuratorem generales pro tempore existentes quodcumque eligendâ concessas, validas et efficaces fore et esse, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia sortiri et obtinere, dictisque fratribus, ac saecularibus apud eos, ut praedicitur, theologicae facultati triennalem operam dantibus, et ad gradus huiusmodi, ut praefertur, promovendis, aliisque, ad quos nunc spectat et imposterum quomodolibet spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari volumus; sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praedicti Ordinis Praedicatorum pro tempore existentem protectorem, aliosque S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos et Sedis Apostolicae nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, defini et interpretari debere, et quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, unâ de non concedendis gratiis ad instar, et alterâ nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo, ac etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis earumque totis tenoribus specialis, specifica, ex-

pressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, earum tenores eisdem praesentibus etiam pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse, motu scientiâ et potestatis plenitudine similibus, derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, alicuius in dignitate ecclesiastica constitutae personae sigillo et notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo et subscriptione magistri Ordinis aut provincialium eiusdem Ordinis pro tempore munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis, extensionis, prorogationis, voluntatis, decreti et derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXXIII, v kalendas septembris, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 28 augusti 1733, pontif. anno. IV.

A. card. pro-datarius.

F. card. OLIVERIUS.

Visa de Curia

I. archiep. Ancyranus.

Loco + plumbi.

D. STIVANUS.

Registrata in Secret. Brevium.

Transumptis ubique adhibeatur.

Nemo has litteras infringere audeat.

CVII.

Confirmatur et extenditur Breve Gregorii XV super iurisdictione regiminis Bononiensis super universitatibus artium eiusdem civitatis.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Paterna, quam de nostris et S. R. E. etiam quoad temporalia subditis gerimus, cura nos urget atque impellit, ut eorum utilitati iugi vigilantia studentes, ea, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris pro felici prospereque artium Status nostri Ecclesiastici directione provide constituta atque ordinata esse noscuntur, quo firma semper et inviolabilia persistant, apostolici muniminis nostri praesidio libenter constabiliamus, aliasque sollicitudinis nostrae partes desuper interponamus, sicuti salubriter expedire in Domino arbitramur.

Litterae Gregorii XV.

§ 1. Dudum siquidem emanarunt a felicitis recordationis Gregorio PP. XV praedecessore nostro, circa societates, sive collegia, et universitates artium civitatis nostrae, tunc suae, Bononiensis, litterae in simili forma Brevis, tenoris qui sequitur, videlicet:

« Gregorius PP. XV, ad futuram rei memoriam. Cum in civitate nostra Bononiensi ad vexilliferum iustitiae una cum senatu spectet et pertineat statuta ac provisiones et ordinationes societatum sive collegiorum universitatum artium civitatis Bononiae admittere, reformare et corrigere, cum participatione pro tempore existentis in dicta civitate Sedis Apostolicae de latere legati seu eius vicelegati vel gubernatoris, pro bono pacis et quietis hominum praedictarum societatum, et prout temporum et personarum qualitas et natura exiget, motu proprio et ex certa scientia ac

matura deliberatione nostris, eandem vexilliferum, utpote de omnibus gubernium et administrationem ipsarum societatum concernentibus plene informatum, et tamquam eorum iudicem ordinarium, iuxta solitum omnes et quascumque causas, lites et differentias ac querelas inter societatum et artium praedictarum homines, aut officiales vel subditos, aut etiam inter ipsas societates et artes, quaecumque et ex quacumque causa earumdem societatum occasione nascituras, pro sublevandis ipsis societatibus et eorum hominibus a molestiis ac dispendiis sententiarum, procuratorum et scripturarum expensis, cognoscere, decidere, ac summarie, simpliciter, ac sola facti veritate inspecta terminare, aliosque iudicantes in civitate Bononiae, quaecumque praesulgeant dignitate ac facultate ordinaria vel delegata, nullo modo et praetextu contraventionis statutorum vel provisionum, vel exemptionis poenarum propterea incursarum, in causis praedictis se immittere posse, et quicquid per eundem vexilliferum, cum auctoritate superiorum praedictorum pro tempore, decretum, statutum et ordinatum ac reformatum fuerit circa praedictas societates artium, sive aliquam earum, regimen et gubernium etiam uniendo et dissolvendo, transferendo, aut quovis alio modo disponendo, perpetuo valere et validitatem obtinere, nec id aliquo modo infringi posse etiam per viam appellationis seu alterius cuiusvis reclamationis et recursus, quodque non possit etiam impediri sub quovis praetextu appellationis, seu alterius cuiusvis reclamationis et recursus, aut melioris revisionis, vigore quorumcumque inhibitionum, a quocumque tribunali, etiam Urbis, emanatarum, ad id quod sic fuerit ordinatum et decretum; sed statim executioni demandari

debeat; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus; ulteriusque inhibemus etiam sub poenis et censuris in privilegiis dictis artibus respective concessis, eo ipso in casu contraventionis incurrendis, ne posthac aliquis, quavis praesulgeat dignitate, sive vexillifer sit, sive ipsemet gubernator, vel etiam legatus aut praelegatus, aut quisvis alius, audeat nec possit praecipere, vel praecipiendo directe vel indirecte, vi vel metu aut iussionibus cogere aut arctare homines cuiusvis dictarum artium, vel eorum notarios, ad cassandum de eorum matriculis, vel addendum aut acceptandum in eorum societates aliquem, vel alio quovis modo eorum privilegia et statuta infringere; sed ad ipsos homines, servata tamen forma eorum statutorum, spectare liberamque remanere electionem, admissionem vel repudiationem aggregandi, et observantiam eorum statutorum et privilegiorum in omnibus; salvo tamen decreto senatus in suo robore circa spontaneas cessiones vel renunciationes, et salvo eo, quod per dictum senatum una cum superiore, ut supra, in dies statueretur; et nihilominus omnia praeter vel contra praedicta gesta, vel gerenda, vitio nullitatis ipso iure subiacere, auctoritate et tenore praedictis similiter decernimus. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem,

sub anno Piscatoris, die XIV iunii MDCCXII, pontificatus nostri anno I ».

§ 2. Cum autem, sicut accepimus, dilecti filii senatores, pro sublevatione artium huiusmodi ab ipsis vexillifero et senatu deputati, earumdem artium, quas in dies imminui aegre ferunt, instaurationi ac progressibus omni cura ac studio incumbentes, inter alia novissime instituerint in dicta civitate artem telariam, vulgariter *de' tovagliari* nuncupatam, per quam, cum assistentia unius societatis seu universitatis per deputatos praedictos iam stabilitae, illic introducatur opificium diversi generis telarum, quae a regionibus exteris importabantur, sicque pecuniae, quae ex ditione Bononiensi ad eiusmodi telas comparandas extrahi consueverant, in ea deinceps remaneant, ac inter artifices dividantur, et insuper cannabis, qua ditio praefata abundat, facilius venum eat: nunc vero iidem deputati, huius artis institutionem nobis probatam fuisse intelligentes, animum intendunt diversis adhibendis remediis adversus multiplices abusus, quos in aliis artibus dictae civitatis irrepsisse compererunt, quibus e medio sublatis, futurum sperant ut illae quoque aliquando restituantur, ac in publicum bonum et commodum denuo florescant; sed vereantur, ne pro parte artes praefatas in dicta civitate eiusque comitatu exercentium, aut alias interesse in iis habentium, executio resolutionum, quae ad id capiendae venient, impediatur aut retardetur per inhibitiones, quas, sub obtentu privilegiorum sibi a Sede Apostolica concessorum, suorumve statutorum auctoritate apostolica confirmatorum, usum ac consuetudinum, litis pendentiae aut alio titulo, a iudicibus et tribunalibus etiam Urbis, vel per recursum ad nos et Romanum Pontificem pro tem-

Causas petendas harum litterarum conformatione.

per-existentm procurare et impetrare possent: ac propterea tam deputati quam vexillifer et senatus praedicti opportune in praemissis a nobis prosideri summopere desiderent: nos, eorumdem deputatorum, vexilliferi et senatus votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, similiter motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praeinsertas Gregorii praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, harum serie confirmamus et approbamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Praeterea, firmâ remanente iurisdictione dicto vexillifero, sicut praemittitur, attributâ, eadem Gregorii praedecessoris litteras et in eis contenta ampliantes, motu, scientiâ, deliberatione ac potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium, statuimus, quod quidquid per ipsos vexilliferum et senatum, aut ab eis deputatum, coram et approbante supradicto legato seu vicelegato, circa dictas societates ac universitates, sive collegia artium, earumve regimen et gubernium, pro tempore decretum, ordinatum et reformatum fuerit, statim executioni demandetur, quin executio huiusmodi per quamcumque inhibitionem cuiusvis iudicis et tribunalis, etiam Urbis praefatae, quolibet titulo, causâ, capite, colore vel praetextu, etiam dictorum privile-

giorum, statutorum, usum, consuetudinum, ac litis pendentiae, subnitam ac concessam, neque etiam per reëursum ad nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, immediate habitum, nisi talis recursus fuerit admissus per specialem commissionem propria manu nostrâ seu eiusdem Pontificis signatam, ullatenus impediri aut retardari valeat.

§. 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras, etiam ex eo quod praedicti et alii quilibet, in praemissis ius seu interesse habentes vel habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi fuerint, seu de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae sive alio quocumque defectu notari, argui, vel impugnari nullo modo ac tempore posse; sed easdem praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective exacte ac inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et eiusdem S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, eorumque vicelegatos, et alios quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quae-

Harum litterarum observantia.

Claudio derogatoriae.

sito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon civitatis, comitatus, societatum, collegiorum ac universitatum huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stabilimentis, stylis, usibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, aut aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus proplene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi septembris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 11 septembris 1733, pontif. anno v.

F. card. OLIVERIUS.

CVIII.

Fratribus Ordinis eremitarum sancti Augustini interdicatur appellatio a

correctione regulari; iniuncta insuper, ut, in casu appellationis, id tantummodo facere debeant gradatim ad Ordinis superiores.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis apostolicae servitutis munere ad ea peculiare sollicitudinis nostrae curas libenter intendimus, quae felici christifidelium divini numinis obsequiis sub suavi religionis iugomancipatorum regimini atque tranquillitati conducibilia fore in Domino arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati prior generalis Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, quod, licet per constitutiones eiusdem Ordinis, part. III, cap. XVI, num. XXIV, appellatio a correctione regulari superiorum fratrum praedictis sub diversis poenis prohibeatur, necnon generali decreto, dudum a Congregatione tum existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus regularium praepositâ iussu felicitis recordationis Sixti Papae V praedecessoris nostri edito, caveatur expresse quod regulares cuiusvis Ordinis, in casibus in quibus appellare de iure licet, id facere debeant gradatim ad sui Ordinis superiores, a priore nimirum ad provincialem, et a provinciali ad generalem, antequam Sedem Apostolicam adire possint; nihilominus ipse Nicolaus Antonius non sine animi sui moerore advertit, plures religiosos supradicti Ordinis, constitutionum ac decreti huiusmodi immemores, illave exoleta et antiquata esse credentes, tum a praefatâ correctione regulari superiorum provocare, tum, ubi appellatio permittitur, nusquam observatâ formâ sic praescriptâ, ad superiores mediatos sive prae-

Proemium.

Partio quibus iniuncta fundamentis.

latos maiores Ordinis praedicti, ac etiam hanc Sanctam Sedem appellare et recurrere; unde regularis disciplinae detrimentum, immediatorum superiorum, eorumque iurisdictionis contemptus, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda consequuntur, necnon almae Urbis tribunalia non levibus afficiuntur molestiis.

Decretum de quo in rubrica.

§ 2. Quamobrem idem Nicolaus Antonius, qui in ipso gubernii sui primordio sibi omni ratione adnitendum proposuit ut debita subditorum erga praefatos obedientia exactaque regularis observantia in dicto Ordine conserventur, et, sicubi exciderint, restituantur, opportunum gliscendi malo et abusui eiusmodi remedium adhiberi et alias in praemissis salubriter a nobis provideri summo-pere desiderat. Nos, ipsius Nicolai Antonii votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis dicti Ordinis fratribus ac personis, cuiusvis dignitatis, gradus et conditionis existant, appellationem a correctione regulari suorum superiorum, ad formam enarratarum constitutionum, ac sub poenis in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, interdicimus. In casibus vero, in quibus iisdem fratribus de iure vel iuxta constitutiones praedictas appellare aut recurrere licet, id non aliter deinceps fieri posse statuimus, quam gradatim, a gravamine scilicet prioris

ad provincialem, et a provinciali ad generalem, itaut causae appellationis seu recursus huiusmodi, antequam ab eodem priore generali cognitae et definitae fuerint, extra dictum Ordinem deferri et agitari nequeant. Ac propterea omnibus Romanae Curiae tribunalibus ac iudiciibus, et quibusvis etiam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. praefatae cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apostolicae nunciis, nunc et pro tempore existentibus, ne fratrum dicti Ordinis appellationem seu recursum admittant, causasque praedictas cognoscant, nisi prius eis legitime constiterit, illas per dictos superiores, memorato ordine servato, cognitae et definitae fuisse, sub poenam nullitatis actorum ac inde sequutorum, et, quoad religiosos appellantes vel recurrentes qui praemissis contraverint, sub gravibus nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis poenis, eadem auctoritate harum serie prohibemus.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, inviolabiliter observari, et iis respective plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis praefati aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, in-

Clausulae.

Contrarium derogatio.

dultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv septembris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 septembris 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CIX.

Custodia Hiberniae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum in novam provinciam erigitur.

Clemens episcopus,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Apostolicae servitutis munus, quo catholicae Ecclesiae per universum orbem diffusae regimini divina dispositione praesidemus, id praecipue sollicitudinem nostram intendit, ut religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinae instituto mancipatorum, et in vinea Domini ac praesertim in nonnullis olim pietatis et orthodoxae fidei laude

florentissimis regionibus inter persecutionum procellas atque calamitatum tribulos strenue laborantium, statui et felici directioni consulere peculiari cura studeamus, sicut pia orthodoxorum regum, multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium, vota postulant, et nos, omnibus maturae considerationis trutinam perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac religionis piorumque operum incrementum et felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

§ 1. Cum itaque, sicut nomine carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum regis christianissimi nobis nuper expositum fuit, custodia Hiberniae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum quindecim conventibus, nempe duobus in Gallia, ac reliquis in regno ipsius Hiberniae constet, dictus vero Ludovicus rex eandem custodiam in novam dicti Ordinis provinciam ad instar aliarum dicti Ordinis provinciarum a nobis erigi plurimum desideret: nobis propterea dicti Ludovici regis nomine humiliter supplicatum fuit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, piis ipsius Ludovici regis votis favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratam custodiam Hiberniae in novam Ordinis praedicti provinciam, quae ab uno ministro provinciali, ac definitoribus, aliisque officialibus, iuxta constitutiones eiusdem Ordinis auctoritate apostolica approbatas, regi et gubernari debeat, itaut ipsa nova provincia illiusque minister provincialis, definitores, ceterique officiales ac fratres pro tempore existentes omnibus et singulis privilegiis, iuribus, praesentibus, praerogativis, honoribus, gratiis et indultis, quibus aliae dicti Ordinis provinciae, tam

Regis christianissimi preces.

Dicta custodia in provinciam erigitur additis aliarum provinciarum privilegiis.

de iure, usu et consuetudine, quam aliis quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo erigimus et institui-
Capitula provincialia instituta.
 mus. Praeterea, ut capitula provincialia provinciae, sic a nobis erectae et institutae, triennalia sint, et discreti non eligantur, sed ad electionem ministri provincialis et definitorum eodem modo, quo custos et consultores antehac electi fuerunt, procedatur, necnon duo custodes pro capitulo generali eligantur, auctoritate et tenore praedictis statuimus ac praecipimus et ordinamus.

El quatur ministri provinciae.
 § 3. Porro eidem novae provinciae de idoneis ministro provinciali ac definitoribus, quorum operâ provincia ipsa, adspirante superni favoris auxilio, salubriter dirigatur, hac primâ vice providere cupientes, ac de spectatâ infrascriptorum religiosorum fide, prudentiâ, charitate, integritate, vigilantia et religionis zelo plurimum in Domino confisi, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, dilectos filios Philippum Okennedis, qui custos, in ministrum provincialem, ac Donellis in primum, Ioannem Baptistam Knighte in secundum, Thomam Tyrrel in tertium, ac Ioannem Evangelistam Ronan, qui consultores praedictae custodiae sunt, in quartum definitores eiusdem novae provinciae sic a nobis erectae et institutae, ad triennium pro-

ximum a die publicationis praesentium litterarum inchoandum, cum omnibus et singulis praeeminentiis, praerogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis et indulgiis, ac honoribus et oneribus solitis et consuetis, auctoritate et tenore praedictis constituimus et deputamus. Expleto autem triennio, capitulum provinciale in uno ex duobus conventibus in regno Galliae existentibus ministro provinciali more solito convocandi facultatem concedimus.

Harum observantia mandatur.
 § 4. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae aliisque arbitrii nostri poenis, omnibus et singulis praedictorum Ordinis et novae provinciae superioribus, fratribus et personis, ceterisque, ad quos spectat et spectabit in futurum, ut eandem novam provinciam, sicut praemittitur, a nobis erectam et institutam, tamquam veram et legitimam canoniceque erectam provinciam, ac sicut reliquas dicti Ordinis provincias in omnibus et per omnia recognoscant, nominent, teneant et tractent, ac religiosos supranominatos ad officia eis respective demandata, illorumque liberum exercitium, iuxta earumdem tenorem praesentium, recipiant et admittant, illisque in omnibus eadem officia concernentibus saveant et assistant, pareantque et obediant respective.

Solidae clausulae.
 § 5. Ac decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales,

**Clemens Papa XII,
 ad futuram rei memoriam.**

etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari ed definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium.
 § 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, custodiae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Marem, sub annulo Piscatoris, die xxii septembris MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 22 septembris 1733, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CX.

Declaratio super iurisdictione protectorum Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ, quoad religiosos deputatos pro regimine et curâ monialium S. Clarae et S. Mariae Magdalenae civitatis Neapolis.

Bull. Rom. — Vol. XXIII.

§ 1. Dudum (postquam felicis recordationis Clemens VIII et Urbanus etiam VIII, aliique forsitan Romani Pontifices praedecessores nostri, per suas in simili formâ Brevis, seu etiam sub plumbis expeditas litteras, tunc et pro tempore existentibus Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum apud Sedem Apostolicam protectoribus diversas facultates, quoad religiosos ex certis provinciis reformatis eiusdem Ordinis pro servitio ecclesiarum monasteriorum monialium S. Clarae et S. Mariae Magdalenae civitatis Neapolitanae ipsarumque monialium spirituali regimine et curâ pro tempore deputatos, sub certis modo et formâ tunc expressis concesserant et attribuerant, dictique protectores ab inde facultatibus huiusmodi libere usi fuerunt) a recolendae memoriae Innocentio Papa XII praedecessore etiam nostro emanavit constitutio super moderatione iurisdictionis et auctoritatis protectorum quorumvis Ordinum regularium anno MDCCXIII edita; ac successive anno MDCCXIV prodierunt litterae in pari formâ Brevis, per quas idem Innocentius praedecessor ministro seu alteri superiori generali familiae Reformatae cismontanae dicti Ordinis pro tempore quoque existenti facultates quascumque protectoribus memorati Ordinis quoad religiosos praefatos sic concessas et attributas, servatâ ceteroquin in omnibus et per omnia supradictarum Clementis et Urbani aliorumque praedecessorum litterarum formâ et dispositione, restituit, et, quatenus opus esset, de novo impartitus fuit; et aliis, prout in eiusmodi litteris et constitutione, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et de

Iurisdictione protectoribus huius Ordinis a Clemente et Urbano VIII asservita quoad religiosos dicti Ordinis innoxios, ab Innocentio XII limitata.

verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius respective continetur.

Item ibidem restituitur.

§ 2. Cum autem, sicut accepimus, tempore ipsius Innocentii praedecessoris adhuc vigerent peculiaria illae causae et rationes, quibus dicti Clemens et Urbanus ac alii praedecessores adducti fuerant ad enarratas facultates protectoribus Ordinis huiusmodi respectu dictorum religiosorum concedendas, reintegratio ad illas ministro seu superiori generali Ordinis praedicti, sicut praemittitur, facta, effectum suum sortiri nequivit; unde idem Innocentius praedecessor dictorum monasteriorum ac religiosorum illic existentium regimen suscepit atque gessit; sicuti quoque a similis memoriae Clemente Papa XI praedecessore etiam nostro petitum fuit. Verum felicitis itidem recordationis Innocentius Papa XIII, pariter praedecessor noster, per nos, qui Ordinis praedicti protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fungebamur, de omnibus praemissis, aliisque totius rei, necnon monasteriorum praefatorum statum concernentibus, certior redditus, ab eiusmodi regimine abstinuit; nobisque permisit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis protectores exercuerant, iurisdictionem et auctoritatem, quemadmodum re ipsa fecimus, ac etiam post nostram assumptionem ad summi apostolatus apicem ratione protectionis huiusmodi, quam retinimus, facere perreximus. Hinc est quod nos, omnem dubitationis et controversiae, quae circa auctoritatem protectorum dicti Ordinis quoad religiosos praefatos, temporis progressu, postquam viam universae carnis ingressi fuerimus, facile oriri possent, occasionem amovere, felicique dictorum monasteriorum directioni ac paci et tranquillitati, quantum cum Domino possumus, prospicere

cupientes, simulque considerantes, vis sperari posse praedictas Innocentii XII praedecessoris litteras atque constitutionem, propter easdem causas et rationes, quae etiamnum durant, ob quas hactenus in monasteriis praefatis observari nequiverunt, nec in posterum quoque executioni demandatum ac observatum iri: motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut dilectus filius noster Troianus S.R.E. presbyter cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum successorem nostrum in protectione huiusmodi deputavimus, aliique deinceps pro tempore existentes Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud eandem Sedem protectores, quoad religiosos pro ecclesiarum monasteriorum praefatorum servitio ipsarumque monialium spirituali regimine et cura pro tempore etiam deputatos, omnibus et singulis facultatibus per dictos Clementem VIII ac Urbanum, aliosque praedecessores, eiusdem Ordinis protectoribus concessis et attributis, necnon auctoritate et iurisdictione, quibus usi fuerint, nosque tamquam protectores huiusmodi usi fuimus et utimur, similiter uti ac potiri et gaudere libere, licite et valide possint et valeant, harum serie declaramus, statuimus atque indulgemus; sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S.R.E. cardinales, etiam de latere legatos dictaeque Sedis nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus praemissis; aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, ecclesiarum et monasteriorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxv septembris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 25 septembris 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXI.

Indultum, ut fratres Minores S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, in Gallia existentes, possint excipere confessiones monialium in claustra degentium.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Causae potendae concisionis.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius Cherubinus de Noves, frater expresse professus, custos et socius generalis Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, tam suo, quam dilectorum filiorum fratrum, et praesertim ministrorum provincialium in regno Galliarum existentium eiusdem Ordinis nomine, nobis nuper exponi fecit, fratres praedicti ad excipiendas sacramentales

confessiones monialium aliarumque personarum aegrotantium in claustris degentium multoties ab Ordinariis locorum invitentur, quin eis hac in re morem gerere valeant, eo quod per regulam ipsius sancti Francisci, cap. XI fratribus universis dicti Ordinis praecipitur, ne ingrediantur monasteria monialium, praeter illos, quibus a Sede Apostolica specialis ad id concessa est facultas: nobis propterea idem Cherubinus quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur Cherubinum, aliosque fratres praedictos, specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fratribus dicti Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum in regno Galliarum commorantibus, ad audiendas confessiones praefatas idoneis ac legitime approbatis, ut ipsi, quotiescumque a locorum Ordinariis pro excipiendis sacramentalibus confessionibus monialium aliarumque personarum aegrotantium intra claustra degentium tantum requisiti fuerint, de superiorum suorum licentia claustra eiusmodi ingredi, illarumque confessiones audire, illasque ab earum peccatis poenitentia salvari et aliis, quae iniungenda fuerint, eis respective iniunctis, absolvere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Quae benigna indulgetur.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi septembris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 26 septembris 1733, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXII.

Abbati generali ac definitoribus Congregationis Olivetanae, quod deinceps capitulum generale eiusdem Congregationis dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis dominicae, sicque tres

dies serius quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat, facultas conceditur.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Congregationis Montis Oliveti monachorum Ordinis sancti Benedicti, totius eiusdem Congregationis nomine, quod illius capitulum generale singulis trienniis feria quinta ante dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis dominicae celebrari consuevit in principali monasterio Montis Oliveti Maioris nuncupato, quod in deserto loco seu solitudine de Accona domini Senensis consistit, ac ita omnia in dicta Congregatione ordinata et disposita sunt, ut negotia, in eiusmodi capitulo generali tractanda, intra quinque dies dumtaxat absolvantur, eoque brevi temporis spatio satis provideatur publicis privatisque singulorum monasteriorum ipsius Congregationis necessitatibus.

Qua die celebrari solet capitulum generale.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus locus de Accona quatuor millium passuum a via publica et undequaque a frequentia habitatorum remotus sit, convenientibusque in monasterium praedictum omnibus abbatibus ac vocalibus dictae Congregationis praeter monachos de familia in eo degentes, conversos, vectuarios et ministros, non sine gravi incommodo ac dispendio parari possint pisces, ova et lacticinia diebus, quibus carniis usus prohibetur, utpote quorum esculentorum illic copia non suppetit, vel quae emenda veniunt cariori pretio, ac etiam pravae qualitatis, cum detrimento valetudinis religiosorum illuc ex longinquis partibus adventantium, quibus mora quinque dierum huiusmodi tantum ibidem praestituta est; dictum vero monasterium inopia

Locus, eiusque incommoda, potissimum ad vicium comparandum.

laboret, ac multo aere alieno gravetur, atque ex annuis contributionibus reliquorum monasteriorum eiusdem Congregationis sustentetur: cupiatque propterea procurator generalis praedictus opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri:

Facultas conceditur ut in rubrica.

§ 3. Nos, ipsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis abbati generali, ac definitoribus praefatae Congregationis in proximam illius dictam annuali insimul congregandis, quod deinceps capitulum generale eiusdem Congregationis ipsam dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis dominicae, sicque tres dies serius quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat, itaut, durantibus tribus diebus huiusmodi, abbates, generalis et locales ac visitatores dictae Congregationis pro tempore extantes in suis respective numeribus, prout antea, continuare libere, licite et valide possint et valeant, statuendi et ordinandi facultatem, auctoritate apostolica, tenore praesentium, tribuimus et impartimur.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sic

1 Forsan dicta pro dicta legendum (n. r.).

que in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deregatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis et monasterii praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 30 septembris 1733, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXIII.

Praecipitur ne quis notam aut censuram ullam theologiam catholicorum scholis diversa in explicanda divinae gratiae efficaciam sententibus inurere, aut earum sententias contumeliis incensere audeat.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Apostolicae providentiae officio a praedecessoribus nostris felicis recordationis Clemente XI et Benedicto XIII sapienter

Exordium

impensio ad dissipandas novatorum calumnias et artes, per quas inducta proscriptis erroribus catholicorum dogmatum larva, et sanctorum doctorum illustria nomina obtendentes, simplicium animos a debita Constitutioni, quae incipit *Unigenitus*, obedientiam deterrere moliebantur, nos paternam quoque sollicitudine inhaerentes, magnopere dolemus, tenebras a dissensionis filiis offusas nondum ex quorundam mentibus satis esse discussas; sed plerosque etiam nunc intolerabili pertinacia contendere, censuris laudatae Constitutionis doctrinam Ss. Augustini et Thomae de divinae gratiae efficaciam esse perstrictam.

Per laudes doctrinae S. Thomae datur, censurae non reprobantur sententiae.

§ 1. Ut igitur nullas charitatis partes ad revocandos errantes nobis reliquas faciamus, universis et singulis christifidelibus quacumque dignitate, etiam episcopali et maiori fulgentibus, in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus, et sub canonicis poenis mandamus, ne disputantes aut docentes, sive in scholis sive in concionibus, sive scriptis editis, sive aliter, propositiones defendant aut enuncient, quae antedictas novatorum calumnias firmare ac promovere possint. Mentem tamen eorundem praedecessorum nostrorum compertam habentes, nolumus aut per nostras aut per ipsorum laudes Thomisticae Scholae delatas, quas iterato nostro iudicio comprobamus et confirmamus, quidquam esse detractum ceteris catholicis scholis diversa ab eadem in explicanda divinae gratiae efficaciam sentientibus, quarum etiam erga hanc Sanctam Sedem praecleara sunt merita, quominus sententias ea de re tueri pergant, quas hactenus palam et libere ubique, etiam in huius almae Urbis luce docuerunt et propugnauerunt.

Prohibitio de qua supra

§ 2. Quamobrem felicitatis recordationis Pauli V et aliorum praedecessorum no-

strorum ad restringendum¹ dissensionum fomitem vestigia prosequentes, et saluberrima mandata renovantes, auctoritate quoque nostram omnibus et singulis superius expressis interdicens et prohibemus sub iisdem poenis, ne vel scribendo, vel docendo, vel disputando, vel alia qualibet occasione notam aut censuram ullam theologiam iisdem scholis diversa sentientibus inurere, aut earum sententias conviciis et contumeliis incessere audeant, donec de iisdem controversiis haec Sancta Sedes aliquid definiendum ac pronunciandum censuerit. Pacem siquidem, quam cum veritate diligendam Dominus praecepit, inter catholicae Ecclesiae filios fovere et commovere debemus et curamus, ut, coniunctis diversarum licet scholarum studiis, firmiter sit adversus erroris insidias praesidium.

§ 3. Propterea locorum Ordinariis, inquisitoribus, ceterisque iudicibus ecclesiasticis iniungimus, ut altercationes et contentiones, quae, disputationis aestu animos abripiendo, in christiani populi scandala erumpere possent, per canonica remedia compescant, iisdem facultatem ad id necessariam et opportunam impertientes: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II octobris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 2 octobris 1733, pontif. anno IV.

C. archiep. Emissenus.

CXIV.

Generali Congregationis Montis Oliveti Ordinis sancti Benedicti facultas conceditur destinandi pro libito abbatem in monasterio S. Mariae Novae, absolute Male ed. Main. legit restringendum (B.T.).

Facultas Ordinariae data.

que regimine, cum voce tamen activa et passiva.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Petilio

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii procuratoris generalis Congregationis Montis Oliveti monachorum Ordinis sancti Benedicti nobis expositum fuit, quod, cum per alias nostras in simili forma Brevis novissime expeditas litteras abbatiam et regimen monasterii S. Mariae Novae nuncupati de Urbe procuratori generali eiusdem Congregationis Montis Virginis, ita ut deinceps procurator generalis pro tempore existens dictae Congregationis insimul abbas monasterii praedicti esset ac esse deberet, perpetuo univerimus et annexerimus, ac unita et annexa fore declaraverimus, sicque numerus abbatum praedictae Congregationis imposterum diminuendus foret; dilecti vero filii moderni abbas ac definitores generales ipsius Congregationis minime expedire existiment, uni potius quam alteri e sex provinciis, quibus eadem Congregatio constat, unum abbatem adimere: idem procurator generalis pro quiete et tranquillitate dictae Congregationis illius abbati generali pro tempore existenti, ad quem iuxta constitutiones ipsius Congregationis distributio regiminis monasteriorum spectat, facultatem concedi plurimum desiderat relinquendi semper unum abbatem pro arbitrio suo absque gubernio cum voce tamen activa et passiva in capitulis generalibus, ceterisque aliorum abbatum praerogativis et praeceminentiis. Nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Facultas de qua in rubrica.

§ 2. Nos igitur, praedictum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a

quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa laici, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, abbati generali dictae Congregationis pro tempore existenti, ut ipse semper unum abbatem sine regimine monasterii eiusdem Congregationis, qui tamen voce activa et passiva in capitulo generali, ceterisque praerogativis ac praeceminentiis ad instar aliorum abbatum regiminis frui ac potiri debeat, arbitrio suo relinquere ac destinare libere et licite possit et valeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et Ordinis praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VI octobris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 octobris 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

Obstantium derogatio.

CXV.

Fratribus Congregationis Hispaniarum Ordinis sancti Ioannis Dei et Congregationis Italiae dicti Ordinis prohibetur, ne alterutri ex dictis Congregationibus aggregentur sine consensu eorum respective generalis.

Clemens Papa XII.
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius Laurentius Navarro, frater expresse professus ac procurator generalis Congregationis Hispaniarum Ordinis sancti Ioannis Dei, nobis nuper exponi fecit, superiores generales eiusdem Congregationis, occasione praeteritarum litium et controversiarum quae dictam Congregationem diu multumque exagitarunt, animadverterint quod nonnulli illius fratres, accessum ad Sedem Apostolicam ut se defendant adversus asserta gravamina a praedictis superioribus generalibus eis illata praetextentes, ab ipsorum superiorum generalium obedientia et iurisdictione sese subtrahere, atque e praefata Congregatione Hispaniarum ad Congregationem Italiae Ordinis praedicti, mediante etiam beneplacito apostolico, absque eorundem superiorum regularium consensu, transire procurant, in grave dictae Congregationis Hispaniarum praedicti ac regularis disciplinae detrimentum, cupiatque propterea ipse Laurentius, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri:

§ 2. Nos, praedictum Laurentium specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum,

harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, et attentam relatione dicti filii nostri Ioannis Antonii S. R. E. presbyteri cardinalis Guadagni nuncupati, in alma Urbe vicarii nostri in spiritualibus generalis ac Ordinis praefati apud dictam Sedem protectoris, nobis super praemissis factam, generalibus aliisve quibuslibet superioribus tam Congregationis Italiae quam Congregationis Hispaniarum Ordinis huiusmodi, nunc et pro tempore existentibus, ne deinceps fratres alterutrius ex dictis Congregationibus, absque expressis consensu et licentia eorum respective prioris generalis, suae Congregationi adscribere et aggregare ullatenus audeant seu praesumant, harum serie auctoritate apostolica prohibemus.

§ 3. Praeterea, salubri dispositioni felicis recordationis Urbani PP. VIII praedecessoris nostri per suas in simili forma Brevis die xx septembris MDCXXXIV editae inhaerentes, statuimus ut fratres dictae Congregationis Hispaniarum in Italia degentes stent et maneant sub iurisdictione et correctione prioris generalis Congregationis Italiae; ac vicissim, si qui fratres Congregationis Italiae fuerint in provinciis a Congregatione Hispaniarum dependentibus, subiaceant iurisdictioni et correctioni superiorum Congregationis Hispaniarum: exceptis tamen procuratore generali, ac aliis fratribus dictae Congregationis Hispaniarum in eadem Urbe commorantibus, quos quidem fratres correctioni procuratoris generalis, ipsum vero procuratorem generalem iurisdictioni protectoris Ordinis nunc et pro tempore existentis, auctoritate praefata, tenore praesentium, immediate subiicimus.

§ 4. Volentes insuper, quod, si et

quando in aliqua provincia Congregationis Italiae reperietur frater Congregationis Hispaniarum, superiores locales id quamprimum renuntiare debeant priori vel procuratori generali eiusdem Congregationis Hispaniarum, ut in eum, si alicuius delicti reus fuerit, debite animadverti possit.

Roboratio
praesentium
litterarum.

§ 5. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium
derogatio.

§ 6. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus adversantur, supradictis Urbani praedecessoris litteris, ac, quatenus opus sit, recolendae memoriae Innocentii PP. XII etiam praedecessoris nostri super moderatione facultatum protectorum Ordinum regularium, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis, Congregationum et provinciarum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv octobris MDCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 octobris 1733, pontif. anno IV.
F. card. OLIVERIUS.

CXVI.

Designantur urbes nonnullae Italiae tamquam insigniores, in quibus ii ex Ordine fratrum Eremitarum S. Augustini, qui per decennalem praedicationis cursum magisterium in Ordine adipisci quaerunt, quadragesimales conciones vel decennales habere debeant.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati, prior generalis Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod in capitulo generali eiusdem Ordinis anno MDCLXXXV in alma Urbe celebrato statutum fuit ut ii dumtaxat fratres Ordinis praedicti intra Italiam ad magistrum lauream promoverentur, qui vel per quinquennium munus regentis studiorum obivissent, vel per decennium Dei verbum in insignioribus seu principalioribus ipsius Italiae urbibus cum plausu iustaque fama praedicassent. At, cum saepius animadversum sit, postrema eiusmodi statuti verba incertum et nimis late patentem sensum continere aut recipere, indeque non raro contingere posse quod nonnullae Italiae urbes ab aliquo priore generali dicti Ordinis (cuius est dubia illius statuta interpretari) non habeantur inter insigniores, quae ab aliis prioribus generalibus, pro varia cuiusque animi affectione, tales antehac reputatae fuerint, aut imposterum re-

Petitio quibus
laonix rationibus.

potentur; sicque concio quadragesimalis vel annalis, per religiosos eiusdem Ordinis habita, inter legitima requisita ad magisterium assequendum sit quandoque adnumerata vel adnumeranda, et vicissim quandoque respuenda: hinc ipse Nicolaus Antonius prior generalis, ad istam ambiguitatem tollendam, certamque in praemissis normam deinceps firmandam atque stabiliendam, cum sua congregatione, ac etiam consensu novissimi capituli generalis dicti Ordinis, opportunum censuit per decretum ab eo desuper editum determinare ac nominatim exprimere urbes Italiae, quae insigniores reputari deberent quoad concionem quadragesimalem et annalem pro adipiscendo magisterio in Ordine praefato requisitam, in hunc modum, videlicet:

Designatio per
piscatorum gene-
ralem Ordinis
facta.
Ancona, Andria, Bari, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Messina, Napoli, Padova, Palermo, Pavia, Perugia, Pistoia, Rimini, Roma, Siena, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, e purchè le dette predicationi siano principiate almeno dalla festa di tutti Santi, e proseguite in tutti li giorni festivi sino alla terza festa del Santo Natale; dichiarando inoltre, ed espressamente determinando, che sotto questa medesima legge siano e s'intendano compresi anco quei predicatori generali già approvati, e che non hanno conseguito sinora il grado del magistero. Saranno ancora approvate per requisiti, come sopra, le predicationi quaresimali che avranno fatte per una sola volta rispettivamente nelle infrascripte chiese cathedrali, cioè: Ancona, Aquila, Aversa, Bari, Bergamo, Bologna, Brescia, Capua, Catanzaro, Cesena, Chieti, Cosenza, Faenza, Fermo, Ferrara, Firenze, Foggia, Foligno, Genova, Imola, Lecce, Livorno, Mantova, Matera, Messina, Milano, Modena, Napoli, Padova, Palermo, Parma, Pavia, Perugia, Pesaro, Piacenza, Pisa, Pistoia, Prato, Rimini, Roma in una delle basiliche, Salerno, Siena, Sorrento, Taranto, Terni, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza

e Viterbo; siccome ancora si approveranno in tal forma i quaresimali che sogliano da noi darsi per le chiese dell'Ordine esistenti nelle suddette ed in altra città, riserbando al nostro arbitrio di approvare, in qualità pure di requisito, l'annuale di Genazzano, per la venerazione che portiamo a quel santuario.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Nicolaus Antonius, prior generalis, praemissa, quo firmiter subsistant ac exactius serventur, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, ac aliàs in praemissis opportune a nobis providere summopere desideret: nos, ipsum Nicolaum Antonium priorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium super designatione urbium Italiae, quae, pro concione quadragesimali et annali requisita ad magisterium in Ordine praefato assequendum, insigniores habendae et reputandae veniunt, sicuti praemittitur, editum, auctoritate nostrâ apostolicâ, tenore praesentium approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Volumus praeterea, ac eadem auctoritate declaramus, decretum praesentium etiam locum habere quoad fratres dicti Ordinis, qui decennium concionum huiusmodi cum approbatione

Confirmator.

Hanc vero declarationem illius quoque qui tam decennalem concionum alicubi explevere et nondum promovendi sunt, comprehendit.

eiusdem Ordinis priorum generalium, ipsos Nicolai Antonii antecessorum, iam explevisse existimant, nondum tamen ad magisterii lauream promoti fuerunt, illosque comprehendere; itaut conciones ab eis peractae, etiam a dictis prioribus generalibus approbatae, vim legitimi ad praemissa requisiti non obtineant, nisi in aliquâ ex designatis urbibus habitae fuerint.

Clausulae. § 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inconcusse observari, illisque respective plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium. § 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x nona Praep. ab nos addimus (R. T.).

vembris MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 novembris 1733, pontif. anno IV.
F. card. OLIVERIUS.

CXVII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium circa electionem vel substitutionem visitatorum provinciae Portugalliae eiusdem Ordinis sancti Augustini.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei perpetuam.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum Emanuelis de Alburquerque, prioris provincialis, ac definitorum provinciae Portugalliae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, cum in constitutionibus dicti Ordinis apostolicâ auctoritate confirmatis, part. III, cap. XIV, num. V, ubi agitur de electione visitatoris seu visitatorum, habeatur, ut, eveniente casu obitus vel alterius deficientiae visitatoris sive visitatorum in capitulo provinciali electorum, si id ante congregationem intermediam contingat, ad eandem congregationem vocari debeant visitator seu visitatores praecedentis capituli provincialis; sin vero post praedictam congregationem accidat, ius sit definitorio privato alium seu alios in locum deficientium eligendi ac deputandi; in provinciâ autem praefatâ quaedam inter duas eius filiationes seu partialitates alternativa per felicis recordationis Innocentium PP. XII praedecessorem nostrum stabilita sit, cui omnes eiusdem Ordinis constitutiones aptatae fuerunt, ac, ubi de electione visitatorum

Petitio.

sermo est, disponatur quod duo visitatores ipsius provinciae iuxta alternativam huiusmodi eligantur, unus ex una, et alius ex altera filiationibus, ac, deficiente alterutro ante dictam congregationem intermediam, succedat alius eiusdem filiationis capituli proximioris, et, si nullus inveniatur illius filiationis qui succedere possit, eligatur a definitorio alius filiationis praedictae, sicut si deficiat post congregationem intermediam praedictam; licet huius dispositionis intelligentia et explicatio, in postremis verbis aliquantum subobscura, desumenda videretur a clariori et literali dispositione supradictarum constitutionum in casu cuiuscumque deficientiae visitoris post dictam congregationem intermediam; nihilominus exponentes praedicti, ad evitandas contentiones sive controversias quae ex eiusmodi verborum ambiguitate excitari possent, memoratae congregationis cardinalium sententiam desuper exquirere opportunum duxissent, ab eaque petissent, quatenus declarare et definire vellet: An, eveniente casu deficientiae unius vel utriusque visitoris post celebrationem congregationis intermediae, electio substituendorum ad definitorium privatum spectet, seu potius ad officium huiusmodi visitatores capituli praecedentis assumendi sint, prout assumi deberent, si deficientia ante celebrationem dictae congregationis intermediae contigisset, in casu, etc.: emanavit ab eadem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium proposita, referente eminentissimo cardinali Gotti ponente, attentam relationem patris procuratoris generalis Ordinis, re mature perpensa, censuit decernendum, prout decrevit et declaravit: Affirmative ad

primam dubii partem, et negative ad secundam; dummodo tamen non sit completa visitatio, nam visitatione completa, nec electioni nec substitutioni locus erit. Romae XIII novembris MDCCXXXIII.

Card. FRANCISCUS BARBERINUS.
I. archiepiscopus Corin. secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte doctorum Emmanuelis et definitorum nobis subinde expositum fuit, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate nostra apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus; illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inconcussae observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et defini debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam

Confirmatur.

Illarum litterarum observantia.

Sacrae Congregationis decretum

quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, et singulis illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suos robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII novembris MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 23 novembris 1733, pontif. anno IV.
F. card. OLIVERIUS.

CXVIII.

Breve sanctissimi domini nostri, circa appellationes et recursus a fratribus Ordinis Eremitarum sancti Augustini gradatim ad Ordinis eiusdem superiores faciendos, ad fratres Discalceatos Congregationum Italiae et Germaniae dicti Ordinis extenditur.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Aliud decretum eiusdem Romae pro Ordine sancti Augustini emanatum.

§ 1. Alias nos, generali decreto dudum a Congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus regularium praeposita, circa appellationes eorundem regularium cuiusvis Ordinis, antequam Sedem Apostolicam Breve huiusmodi lege superius (pag. 533)

licam adire valeant, iussu felicis recordationis Sixti Papae V praedecessoris nostri edito, inhaerentes, ac supplicationibus pro parte dilecti filii Nicolai Antonii Schiaffinati, prioris generalis Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, nobis humiliter porrectis inclinati, auctoritate apostolica statuimus quod fratres eiusdem Ordinis eremitarum sancti Augustini, casibus in quibus eis de iure vel iuxta constitutiones ipsius Ordinis appellare vel recurrere licebat, id deinceps non aliter facere possent, quam gradatim, a priore scilicet ad provincialem, et a provinciali ad generalem dicti Ordinis, itaut causae appellationis seu recursus huiusmodi, antequam ab eodem priore generali cognitae et definitae fuissent, extra Ordinem praedictum deferri et agitari nequirent; ac propterea omnibus Romanae Curiae tribunalibus ac iudicibus, et quibusvis etiam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. praefatae cardinalium Congregationibus, necnon dictae Sedis nuntiis pro tempore existentibus, ne fratrum Ordinis praedicti appellationem seu recursummitterent, causasque eiusmodi cognoscerent, nisi prius eis legitime constitisset, illas per dictos superiores, memorato ordine servato, cognitae et definitae fuisse, sub poenam nullitatis actorum ac inde secutorum, et, quoad religiosos appellantes vel recurrentes, sub gravibus nostro et Romani Pontificis pro tempore pariter existentis arbitrio poenis, prohibuimus, et alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die xv mensis septembris proxime praeteriti expeditis litteris uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus vicarius generalis Congregationis Italiae et Germaniae eiusdem Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini Discalceatorum nobis nuper exponi

Quare petunt, ut ad fratres congregationum Italiae et Germaniae extendatur.

fecit, ipse, pro quiete et tranquillitate dictae Congregationis, regularisque disciplinae in eâ conservatione, litteras nostras praefatas ad fratres Congregationis praedictae, additâ, iuxta quasdam recolendae memoriae Clementis Papae VIII praedecessoris itidem nostri in pari formâ Brevis litteras die xxiii novembris mdciv emanatas, poenâ privationis vocis activae et passivae eo ipso per transgressores tam superiores quam subditos incurrendâ, extendi; ac insuper, ne dicti fratres rescripta ad totam Congregationem praefatam spectantia absque licentiâ vicarii et defensorum generalium pro tempore quoque existentium eiusdem Congregationis a Sede Apostolica procurare audeant, quemadmodum per constitutiones ipsius Congregationis part. III, cap. vi, § 2 cavetur, prohiberi summopere desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Annos P. 1165.

§ 3. Nos igitur, praedictum vicarium generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet inodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, necnon litterarum nostrarum praefatarum tenore, et alia quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras litteras ac statutum et prohibitionem pro fratribus Ordinis eremitarum sancti Augustini fa-

cta, sicut praemittitur, ad fratres Congregationis Italiae et Germaniae eiusdem Ordinis Discalceatorum, adeout in causis eorum appellationis vel recursus similiter gradatim procedatur, nimirum a priore ad provincialem et definitorium provinciale, et ab his ad vicarium generalem et definitorium generale, priusquam Sedes Apostolica adeatur, sub poenâ privationis vocis activae et passivae, per fratres et superiores dictae Congregationis, qui praemissis contravenierint, eo ipso incurrendâ, auctoritate apostolica, tenore praesentium, extendimus et ampliamus. Ceterum, quoad procurantes rescripta a Sede praedictâ universam Congregationem praefatam concernentia sine licentiâ ditorum vicarii et defensorum generalium, constitutiones ipsius Congregationis servari mandamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis et Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum

Clausula.

Delegatio-
contrariorum.

tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vii decembris mdcclxxxiii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 7 decembris 1733, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXIX.

Confirmatio quorundam decretorum et statutorum Congregationis Hispaniae fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiae solio per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, ea, quae pro salubri Congregationum religiosorum virorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi religionis iugo mancipati sunt, directione provide prudenterque constituta sunt, ut firma semper atque inviolata persistant, apostolici muniminis praesidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus.

De re supple-
mentum.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michaël a S. Raphaële, procurator generalis Congregationis Hispaniae fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum, quod capitulum generale et definitorium generale Congregationis huiusmodi quasdam novas leges, decreta et statuta pro felici prosperoque ipsius Congregationis regimine, praesertim pro capitulorum generalium celebratione, fecerunt, et in

unum volumen redigi curarunt, tenoris qui sequitur, videlicet:

Tenor legum, decretorum et statutorum, de quibus supra fuit facta mentio, talis est, prout sequitur, videlicet:

Postquam sanctissimus dominus noster Clemens Papa XII, per suas litteras in formâ Brevis die xi septembris mdcclxxx, ea confirmavit decreta et statuta, quae ad uniforme gubernium omnium provinciarum intra et extra Hispaniarum regna erant erectae et erigerentur in posterum, celebratis iam sex provinciarum capitulis, stabilitoque earum uniformi gubernio, haec Excalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum nuncupata religio humillime et vehementer desiderat, quod alia nunc decreta, quae, vi facultatis a felici recordationis domino nostro Benedicto XIII concessae¹ capitulo generali tunc futuro et definitorio generali sequenti per suas litteras in formâ Brevis die xxvi februarii mdcclxxviii, facta quidem et stabilita a praedictis capitulo et definitorio, crebro studio et omni meditatione praemissis, integroque quotidianis sessionibus anno consumpto, a definitorio, utpote ad celebrationem instantis capituli generalis conducantia, imo statutis iam capitulis provincialibus necessaria, apostolicae auctoritatis confirmationem roborque consequi mereantur et obtineant: ideo, adiunctis nonnullis, quae vim constitutionis per trium capitulorum confirmationem circa observantiam obtinuerunt, iuxta constitutionem felicitis recordationis sanctissimi domini nostri Clementis PP. X, cuncta Sanctae Sedis auctoritati proponenda ad² apostolicam confirmationem petendam hic subiiciuntur, videlicet:

i. Quod in nostrâ religione Excalceatâ erunt duae familiae, in quas totus veniat universalis Ordo divisus, quarum una denominabitur intra-Hispana et extra-Hispana altera; utraque erit sub titulari sibi electo.

ii. Quod ex his duabus familiis unus minister generalis in caput et earum superiorum eligendus est, et postea commissarius

¹ Edit. Main. legit concessa (R. T.).

² Male edit. Main. legit et (R. T.).

Exordium sta-
tutorum.In religione ex-
calceatâ duae
familiae.Ex quarum
una minister
generalis ex al-
tera commissarius
generalis
eligendi.

generalis in superiorem generalem familiae de qua minister generalis non fuerit assumptus: itaut ministro generali, tamquam superiori omnium, commissarius generalis et ceteri omnes humiliter pareant et obediant; quin sub poena transgressionis obedientiae ulli ceterorum, nec toti definitorio alterius familiae, liceat resistere illius mandatis, praesertim post secundam iussionem, in qua expressa sit clausula non obstantibus his, quae nobis exposita sunt, quando exposita referantur ad litteram.

III. Quod similiter sua familia obedire tenebitur suo commissario generali, qui vel iurisdictione ordinaria vel delegata in aliquo casu gubernium totius familiae tenet, quin impediri aut retardari possit ab alio, quam ab omnium superiore ministro generali Ordinis.

IV. Quod, ut semper ac futuris temporibus sine alicuius familiae sive regionis murmure aut querela unitas religionis sub uno capite permanere possit et debeat, in proxima futura electione ministri generalis, facienda iuxta sanctam regulam, eligendus et assumendus est in hoc munus filius familiae Hispaniae et in commissarium generalem alterius familiae, scilicet extra-Hispanae, assumendus est filius eius.

V. Quod, finito sexennio post praedictam primam electionem futuram, eligendus est in ministrum generalem Ordinis filius extra-Hispanae familiae, et in commissarium generalem pro sua familia filius familiae Hispanae.

VI. Quod hac semper vicissitudine impostorum fiat electio ministri generalis Ordinis in capitulo generali.

VII. Quod si durante sexennio ministrum generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis causa eius officium vacaverit, ex eadem familia illius eligendus est vicarius generalis Ordinis, qui, excepto nomine ministri, in omnibus et per omnia eandem iurisdictionem et praesentias habere debet, ac minister generalis habuerat, et quod eius officium duret dumtaxat usque in finem illius sexennii, ne privetur familia superiore generali Ordinis adhuc per breve tempus

ante capitulum, nec inter familias alteretur vicissitudo.

VIII. Quod si contingat, commissarium generalem deficere in alia familia, mortis, renunciationis, aut alia quavis causa, tunc minister generalis ex eadem eius, qui defecerit, familia eligat vice-commissarium, qui auctoritate delegata et nomine delegantis expresso omnes illi commissas facultates usque ad proximum capitulum exerceat.

IX. Quod capitulum generale, ad praescriptum regulae, celebretur de triennio in triennium sabbato ante quartam dominicam post Pascha, extra curias principum, in domo designanda a ministro generali Ordinis, quatenus ipse praesideat, consulto definitorio generali ipsius, vel a commissario generali, consultis definitoribus suae familiae, ministro generali non praesidente.

X. Quod tempore capituli non admittantur hospites, nec domum capitularem ingrediantur vocales per duos menses ante celebrationem capituli, nisi fuerit pater provincialis illius provinciae, exceptis socio, si minister fuerit, et vocalis ille qui ante annum habeat in eadem domo suam ibi designatam residentiam continuam.

XI. Quod minister generalis et eius definitorium praeesistere debent ante capitulum in eadem domo capitulari, et ceteri vocales ingredi teneantur feria quinta ante praedictam dominicam quartam post Pascha.

XII. Quod pater minister generalis, tempore apto, ut omnes, qui convocandi sunt, ad capitulum congregentur, mittat litteras vocatorias omnibus vocalibus, qui teneantur concurrere, et invitatorias quibus licitum sit non concurrere, easque omnes mittat cum expressione temporis et loci celebrationis imminentis capituli generalis, et quod, si huiusmodi litterae ad aliquem capitularem non pervenerint, nihilominus ipse concurrat et vocatus intelligatur, dummodo constet de promulgatione capituli generalis facta et in sua provincia aliis nota.

XIII. Quod in capitulo generali Ordinis semper praesideat superior generalis illius, sive minister, sive, pro casu ministri defe-

Quod servandum obveniente obitu, cessatione, etc. commissarii generalis

Capitulum generale quoti et quali tempore celebrandum.

Quid praestandum ante capituli celebrationem.

De praesentia eiusdem capituli.

cius, vicarius generalis cognominetur; et quod si, congregato iam capitulo, ipse aegrotaverit, vel propter aliam causam non accesserit ad capitulum, tunc commissarius generalis alterius familiae erit praeses capituli, eiusque praesidentia durabit usque ad finem dicti capituli, nisi praesens fuerit noviter electus in ministrum generalem, quia tunc praesidentiam habere debet; et quod, si etiam contingat, congregato capitulo, ministrum generalem et commissarium generalem alterius familiae simul deficere, tunc praeses capituli eligatur ab omnibus vocalibus simul, et usque in finem capituli praesidentiam habeat, nisi noviter electus in ministrum generalem sit praesens.

Qui suffragium in eo habere debeant.

XIV. Quod in capitulo generali suffragium tantum habeant sequentes: praeses capituli, sive sit minister generalis, sive vicarius generalis, sive commissarius alterius familiae, sive praeses electus a capitulo; deinde commissarius generalis, vel vice-commissarius familiae ex qua novus minister generalis assumendus est; item definitores generales Ordinis et postea definitores generales familiae; omnes ministri vel vicarii provinciales, singuli socii primi pro singulis provinciis Ordinis; procurator generalis Ordinis, itaut quoties in Hispania celebretur capitulum generale, suffragium habeat procurator generalis Hispaniae, et quoties celebretur capitulum extra Hispaniam, suffragium habeat procurator generalis Curiae Romanae; atque etiam suffragium habeat secretarius generalis ministri generalis qui spirat; et praeterea suffragium habere poterit qui aliquando fuerit superior generalis Ordinis, vel familiae, minister scilicet, vicarius, commissarius vel vice-commissarius: et quod, sub poena privationis ad ulteriora Ordinis officia, nullus, ne ad capitulum adeat, nisi propter infirmitatem, excusari possit, illis exceptis, qui antea superiores generales fuerunt, quibus, dummodo actu non sint vocales, liberum erit adire vel non adire capitulum propter aetatem et labores antea susceptos.

1 Leg. privationis officiorum et inhabilitatis, etc. (R. T.).

XV. Quod primo loco sedeat in capitulo praeses, et ad eius dexteram tota familia ipsius ministri generalis qui spirat; secundo loco et ad sinistram praesidis superior generalis alterius familiae cum tota sua familia; itaut superiores generales caput agant ad latera: et post quemlibet, intra propriam familiam eius, ceteri sequantur hoc ordine: definitores generales, ministri aut vicarii provinciales, socii primi et etiam secundi, quando subrogantur pro vocali aliquo, quamvis subrogentur pro illo qui superiorem sedem haberet; praeterea actualis procurator generalis, qui habeat suffragium, deinde secretarius generalis, et denique, post vocales suae familiae, qui aliquando fuerat superior generalis pro ea; et, si plures fuerint qui aliquando munus superioris generalis habuerint, qui fuit superior generalis Ordinis, praecedat cum qui fuerat superior generalis familiae; et, si eodem munere plures functi fuerint pro eadem familia, antiquior in professione praecedat: qui quidem ordo intra et extra aulam capitularem servandus erit, quando sive in refectorio sive in choro ad latera sedeant capitulares: si autem alibi non ad latera sedeant, post ministrum generalem sedebit commissarius generalis familiae, postea definitores generales Ordinis, deinde definitores generales familiae, postea patres provinciales iuxta antiquitatem eorumdem, praeterea procurator generalis, et post eum secretarius generalis, ac denique qui fuerant superiores generales, itaut, qui minister generalis fuerat, praecedat tunc qui solum fuerat commissarius generalis; et si plures fuerint magistri, antiquior praecedentiam habeat, cuiuscumque familiae fuerit.

Locorum in eo assignatio.

XVI. Quod feria quinta ante dominicam quartam post Pentecostem congregentur omnes capitulares in domo designata, ante meridiem, ut ad vesperum praeses capituli congreget omnes capitulares, et id faciat quod iuxta nostras constitutiones praemittere debet.

De aliis rebus capituli celebrationis committendis.

XVII. Quod die sequenti, scilicet feria sexta, congregentur familiae, unaquaeque 1 Videtur legendum eum pro tunc (R. T.).

seorsim ab aliâ, et praeses cuiuscumque vocalibus suae familiae notum faciat catalogum omnium religiosorum, qui in provinciis suae familiae, attentâ solum graduatione et inspectis interstitiis, iuxta nostras constitutiones apti reperiantur ad munera et officia suae familiae in eo capitulo pertinentia, ut nullus postea conqueri possit, quod sua aptitudo non fuerit omnibus vocalibus suae familiae praesens; sed huiusmodi aptitudo ex purâ graduatione et interstitiis iudicanda erit, quin ad mores et observantiam referatur aptitudo haec, ut alii includantur, excludantur alii, aliâs daretur dissonionum et occasio litium.

De scrutinio eligibilium.

xviii. Quod postea, eodem die, aliâ tamen sessione, iterum congregentur familiae seorsim, ut eligibilitatis scrutinium fiat ab unâqueque sequenti modo: quod familia, ex qua assumendus est minister generalis in eo capitulo, iuxta suam conscientiam, eligibilitatis scrutinium toti capitulo proponendum sic faciat, scilicet: quod unusquisque illius familiae, ex catalogo omnibus credito eorum qui ex graduatione et interstitiis apti reperiantur ad ministri generalis officium, quinque in schedulâ unâ seligat, quique suo iudicio, omnibusque inspectis, aptiores esse crediderit, et coram totâ familiâ suâ ad id congregatâ omnes tradant huiusmodi schedulas suo superiori: qui solis cum duobus immediate vocalibus easdem schedulas regulabit, et quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in praedictis vocalium schedulis, eligibiles declarare et omnibus gremialibus manifestare tenebitur, ostendendo illis schedulam manu unius scrutatoris scriptam subscriptamque ab alio scrutatore, et signatam ab ipso praeside, qui statim hanc suae regulationis schedulam totius capituli praesidi tradere tenebitur: et similiter idem fiat ab aliâ familiâ generalis qui spirat, ad faciendum scrutinium eligibilitatis ante commissarii generalis electionem.

xix. Quod eâdem feriâ sextâ simile fiat scrutinium, in quo unusquisque vocalium scribat se¹, seligendo ex catalogo inter aptos ad definitorii officium pro suâ familiâ, duo-

¹ Vox se delenda videtur (R. T.).

decim, ut ex omnibus schedulis duodecim continentibus, a scrutatoribus et praeside familiae regulatis vocibus, duodecim, qui plures voces, quam ceteri habeant, scribantur in aliâ schedulâ modo dicto; et similiter publicatâ postremâ schedulâ, ut de proxime eligibilibus constet, tradatur praesidi. Si autem contigerit quod in eligibilitatis scrutinio duo vel tres aequalem numerum suffragiorum seu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles: si vero huiusmodi aequalitas reperitur, quando iam ad numerum eligibilium solum deficient unus¹, duo vel tres, tunc antiquiores in professione eligibiles reputentur. Ceterum si omnes voces singulorum vocalium pro duobus, tribus aut quatuor eligibilibus reperiantur, fiat secundum scrutinium ad eligibilitatem illorum qui usque ad numerum proxime eligibilium defuerint. Si quis autem inventus fuerit se ipsum nominasse in schedulâ selectionis ad eligibilitatis scrutinium, eo ipso ineligibleis sit, quamvis, seclusâ voce illius, ceteras omnes habeat pro se. Caveatur stricte, ne scrutatores ulli vocalium revelare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

xx. Quod factis ab unâqueque familiâ praedictis scrutiniis, traditâque praesidi capituli schedulâ eligibilium modo dicto formatâ pro eligibilibus suae familiae, praeses totius capituli familiam generalis qui spirat certiore faciat de eligibilitate sibi notâ ad electiones proxime futuras a toto capitulo faciendas.

xxi. Quod si in aliquo scrutinio eligibilitatis, vel supra eo aliquae difficultates occurrerint, determinandae sunt a definitorio generali eiusdem familiae, cuius resolutioni standum erit, sub poenâ ad arbitrium ipsius definitorii.

xxii. Quod his omnibus eâdem feriâ sextâ expeditis, sequenti die, sabbato scilicet, post solemnem Spiritus Sancti missam et cetera quae iuxta nostras constitutiones debent praemitti, congregentur omnes eo modo et formâ iam praescriptis, ut moris est, in propriâ aulâ capitulari; et quod

¹ Male edit. Main. legit unum (R. T.).

Minister generalis electus.

praeses eam concionem, quam tenatur habere, idiomate omnibus communi per se ipsum habeat; et peractis postea, quae a nostris constitutionibus disponuntur, modo eo ibidem disposito, fiat ministri generalis electio.

xxiii. Quod post vespervas eiusdem diei congregentur in aulâ capitulari vocales omnes illius familiae, pro qua minister generalis spirat, et praeside eodem, qui totius capituli praeses fuerit, atque sibi electis secretario et scrutatoribus modo dicto, omnes simul canonicè eligant commissarium generalem ad triennium immediate futurum pro suâ et ex suâ familiâ assumptum eodem modo ac ritu, quibus minister generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

De electione novorum deputatorum.

xxiv. Quod sequenti die, videlicet dominicâ, congregentur omnes utriusque familiae vocales et similiter per secreta suffragia eligant ad futurum sexennium sex definitores generales Ordinis, qui semper assumendi erunt ex familiâ ministri generalis noviter electi.

xxv. Quod similiter post vespervas huius diei congregentur omnes qui commissarii generalis fuerint pridie electores, et ex suâ familiâ et pro eâ sex alios definitores generales familiae eligant ad futurum triennium, qui nec vocari possint nec re ipsâ erunt definitores generales Ordinis.

De electione ministri S. Caroli de Urbe et Collegii de Propaganda.

xxvi. Quod definitorebus omnibus electis, congregetur tota solaque familia intra-Hispana, et praeside eodem capituli generalis, canonicè et ad triennium ex suâ familiâ eligat ministrum nostri conventus Romani S. Caroli; et postea familia, ex qua minister generalis spirat, similiter canonicè et ad triennium eligat ex suâ familiâ ministrum nostri Collegii Romani de Propagandâ Fide.

De electione procuratoris generalis Ordinis.

xxvii. Quod immediate feriâ secundâ familia ministri generalis qui spirat, albis nigrisque globulis aut lapillis assumptis, eligat procuratorem generalem Ordinis pro Romanâ Curiâ ex suâ familiâ assumptum, cui totum capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum generalis procuratoris.

Et omnes eiusque familiae.

xxviii. Deinde familia ministri generalis electi, praeside eodem capituli, similiter ex

suâ familiâ eligat procuratorem generalem familiae suae pro illius negotiis in Romanâ Curiâ exequentis, cui etiam ante finem capituli dabit suum mandatum procuratoris cum expressâ prohibitionem sub praeepto formali ne in communibus negotiis religionis se immisceat, nec verbo aut scripto a se aut ab aliis suae familiae cognominetur procurator generalis Ordinis.

xxix. Quod feriâ tertiâ quaelibet familia seorsim ex qualibet provinciâ suâ duas domos designet, quae capitulares cognominentur, ut, qui fuerint earum ministri, immediate ante capitulum generale Ordinis, aut familiae suae, in solius electionis in ministros earum domorum socii sint ad capitulum generale futurum; itaut minister domus, prius in hoc capitulo designatae, sit primus socius, et in capitulo futuro suffragium habeat; et minister alter, scilicet domus posterius designatae, pro eâdem provinciâ sit socius secundus et in defectum alicuius capitularis.

xxx. Quod si fuerit aliqua domus extra provinciam, praeter dictas S. Caroli et de Propagandâ, et minister illius maiorem partem triennii post suam electionem expleverit, familia illa, ad quam domus pertineat, ministrum eligat in eodem capitulo generali ad triennium, quia postea finito triennio ad definitorium familiae pro alio triennio usque ad capitulum generale pertinebit electio.

xxxi. Quod electiones ministrorum horum in capitulo generali poterunt fieri sine scrutinio ex omnibus aptis, quia, propositis quinque ex aptis a definitorio provinciae, ex qua eligendus assumi debeat, familia in eo capitulo eligere poterit quem iudicaverit eligendum.

xxxii. Quod ad removendas opiniones contra observantiam, totum capitulum confirmare debet omnia praeepta formalia quae in nostris constitutionibus continentur.

xxxiii. Quod octo postea designentur ex ministris provincialibus actualibus et definitorebus familiae, et unâ cum definitorebus generalibus Ordinis concurrant ad corre-

¹ Aptius lege qui pro et (R. T.).

De designatione domorum capitularium.

Confirmanda praeepta formalia constitutionum.

ctionem vel depositionem ministri generalis, si in illo sexennio opus fuerit, ut in nostris constitutionibus statutum habetur.

De confirmatione electionis ministri generalis. xxxiv. Quod cetera omnia fiant, cunctaque legantur, ut moris est, prout a nostris constitutionibus est dispositum, ante confirmationes. Et his peractis, praeses capituli imponat praeceptum, quod, iuxta easdem constitutiones, ut moris est, imponitur ad impedimenta detegenda; nulloque invento, vel a definitorio generali Ordinis iudicio facto de alicuius impedimenti dubio, totum capitulum generale confirmet electionem ministri generalis Ordinis, ut moris est post Breve felicis recordationis Urbani PP. VIII.

Et commissarii generalis. xxxv. Quod omnes vocales ad illius electionem confirmet electionem commissarii generalis familiae.

Et definitorum. xxxvi. Quod postea duo definitoria simul cum praeside confirmet electiones definitorum generalium Ordinis; ac demum, ordine servato electionum, quaelibet familia cum praeside confirmet eas electiones quas canonice fecit.

xxxvii. Quod tempore capituli generalis, ultra missam et concionem designatam a nostris constitutionibus, duae publicae post solemnem missam conciones erunt ex festiuitatibus Ordinis ad arbitrium praesidis, qui tempore apto monere debet provinciales suae familiae ut praedicatores eligant quos voluerint pro determinata ab ipso praeside concione faciendâ in capitulo illo. Monemus tamen provinciales, ut, si concionatores vel concionator aliquis satirice ad animum populi excitandum, vel complacendum, praedicaverint, illico et perpetuo praedicandi et concionandi licentias auferant vel licentiam, itaut, nisi de consensu capituli generalis futuri, minime, qui defecerit, possit intra nec extra domus nostras Spiritus Sancti ascendere cathedram.

xxxviii. Quod, cum, favente Deo, plures sint extra Hispaniam institutae provinciae, et ad felicis faciliusque Ordinis regimen sub unitate unius capituli bipartitio facta fuerit et instituta ut in omnibus utraque familia dignoscatur aequalis et ad praescriptum

regulae de triennio in triennium celebretur capitulum generale, quod quidem iuxta illius tenorem semper celebratum fuit, ut solum de sexennio in sexennium fuerit capitulum electivum, iuxta illud regulae: *electio maioris ac generalis ministri de sexennio in sexennium, et post triennium huius capituli electivi aliud capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium*; ita etiam servetur in posterum, hoc solo discrimine, quod capitulum electivum, de sexennio in sexennium celebrandum, capitulum generale Ordinis vocetur; et capitulum intermedium solum celebretur in eâ familia, ex qua in capitulo generali Ordinis commissarius generalis electus fuerit; sicque verificabitur, quod semper de triennio in triennium aliquod capitulum generale celebretur in Ordine.

xxxix. Quod capitulum, ministri generalis electivum, semper celebrari debet intra familiam, ex qua minister generalis spirat, cui familiae correspondet celebratio futuri capituli generalis intermedii, ut sic supremum caput religionis nunquam munus suum finiat extra familiam suam.

xl. Quod capitulum generale intermedium celebrari debet iuxta regulam sabbato ante quartam dominicam post Pascha, post triennium a die celebrationis capituli generalis Ordinis, intra propriam familiam, extra curias principum, in domo designandâ a praeside capituli, qui semper erit commissarius generalis familiae, nisi intra illam et extra propriam familiam adsit minister generalis Ordinis et voluerit praesidere in dicto capitulo intermedio.

xli. Quod si, instante tempore capituli, praeses infirmetur, possit differre capitulum per unum mensem tantum, quo elapso, si adhuc fuerit impeditus, vel si congregatio iam capitulo aegrotaverit, praesideat definitor generalis familiae actu prior inter alios.

xlii. Quod ad huiusmodi capituli celebrationem per suas litteras convocatorias convocare debet et invitare per invitatorias superior generalis familiae omnes qui concurrere debent et possunt, eo modo quod dictum est de capitulo generali Ordinis, in

aliquo anno sit futurus praeses capituli intermedii.

De his, qui suffragium habere debent in capitulo intermedio. xliii. Quod in capitulo intermedio suffragium habere debent minister generalis, si adsit, superior generalis familiae, definitores generales illius, ministri provinciales vel vicarii provinciales eiusdem, ministrique actuales domorum vocalium, quae in capitulo generali Ordinis designatae fuerint ut earum ministri, finito sexennio, socii sint ad capitulum generale Ordinis; quippe ministri huiusmodi domorum ad capitulum intermedium debent concurrere, et eorum successores in eisdem domibus ad capitulum generale Ordinis, quod etiam intelligitur de sociis in defectum; praeterea suffragium habebit in hoc capitulo intermedio intra Hispaniam procurator generalis Hispaniae, et extra Hispaniam procurator generalis Ordinis in Curia Romana; deinde secretarius generalis superioris familiae; ac demum qui in eadem familia assumpti fuerant aliquando superiores generales Ordinis vel familiae: itaut hi pro libito, ceteri autem sub poenâ perpetuae privationis concurrere tenentur, sicut dictum est circa capitulum generale Ordinis.

Cetera servanda, prout in capitulo generali Ordinis. xliiv. Quod in capitulo intermedio circa praecepta scrutinia, selectiones eligibilium, ac cetera praeambula, ea omnia observentur quae dicta manent circa capitulum generale Ordinis, et habentur in nostris constitutionibus.

xlv. Quod tempore capituli sedeant ordine quo nominati sunt, et quod, si casus occurrerit in quo recens electus praesens fuerit, sedeat immediate post commissarium generalem qui spirat, et statim suffragium habeat, quamvis de corpore capituli non sit.

Eligendi de aetate. xlv. Quod factâ electione superioris generalis familiae, quae semper debet fieri praedicto sabbato ante prandium, vespere congregentur vocales, et sex definitores generales familiae ex eadem eligant.

xlvii. Quod alterâ die congregentur omnes in aula capitulari, et, si familia fuerit intra Hispania, primo eligat ministrum nostri conventus romani S. Caroli, et, licet intra-
Potius lege in quo anno (n. r.).

Hispana non sit, eligat ministrum nostri collegii romani de Propaganda Fide.

Cetera per hoc capitulum faciendâ. xlviii. Quod capitulum generale intermedium nullas alias electiones facere poterit; ideo his finitis agere debet de redemptione et observantiâ, facereque statuta et ordinationes pro suâ familia, quae minime opponantur factis a capitulo generali vel definitorio generali Ordinis, atque sibi eligere chronistam pro totâ suâ familia.

xlix. Quod omnibus peractis, commissarius noviter electus coram toto capitulo repromittat obedientiam, eamque promittat specialem tempore sui muneris superiori generali Ordinis, et postea totum capitulum confirmet patris commissarii electionem, et deinde confirmet etiam singulas electiones, quas canonice fecit, et sicut legantur quae faciendâ et legenda sunt in capitulo generali iuxta nostras constitutiones.

l. Quod dissoluto capitulo capitulares se mutuâ fraternâ charitate amplexentur, et in suos conventus proficiscantur.

li. Quod illico et quamprimum secretarius, qui fuerat definitorii familiae, certiorrem faciat ministrum generalem Ordinis de omnibus electionibus, et de repromissione obedientiae moderni commissarii generalis.

De modo procedendi ad electionem vicarii. lii. Quod in casu, in quo eligendus sit vicarius generalis Ordinis propter defectum ministri generalis, ut diximus, prior definitor generalis Ordinis tunc superstes per suas litteras vocatorias congreget omnes vocales suae familiae, qui concurrere tenerentur et possent si in eâ familia celebrandum esset capitulum intermedium; designetque domum aptam etiam extra principum curias pro celebratione congregationis, ut in eâ congregentur tempore apto ad ipsius arbitrium, itaut quamprimum fiat vicarii generalis electio.

liii. Quod si definitoribus generalibus Ordinis, illo et alio exceptis, constiterit, quod per omissionem aut industriam praedicti prioris definitoris retardatur congregatio et vicarii generalis electio, liberum sit illis ad Sedem Apostolicam authentice concurrere, ut a summo Pontifice destinetur vicarius generalis Ordinis.

LIV. Quod praedictus defnitor primus sit praeses huius congregationis, in qua imponat praeeptum ad impedimenta delenda; cunctaque alia exercentur, quae exercere debet praeses cuiuscumque capituli.

LV. Quod in praedicta congregatione fiant scrutinia eligibilitatis usque ad numerum quintum eligibilium, prout in capitulis generalibus.

LVI. Quod post missam solemnem de Spiritu Sancto, et cetera praecambula quae fiunt in capitulis, fiat electio vicarii generalis ante prandium; qua facta, immediate post electionem pergant processionaliter in ecclesiam cantantes Te Deum, quamvis noviter electus non sit in eadem domo, in qua si fuerit, ab ipso benedictionem accipiant.

LVII. Quod vespere iterum congregentur, et, si defnitor aliquis electus fuerit in vicarium generalem, congregatio eligat novum defnitorem generalem Ordinis; et, si occurrat aliquod negotium urgens pro tota religione aut aliqua familia, determinetur ab omnibus, ut moris est.

LVIII. Quod postea confirmet electionem vicarii generalis; et deinde, si eam fecit, confirmet etiam electionem defnitoris noviter electi.

LIX. Quod postea congregatio dissolvatur, mutuoque amplexentur vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere debeat in hac congregatione. Si autem aliquis provincialis, vel vocalis alter, electus fuisset in vicarium generalem, ad defnitorium provinciae pertinebit electio sive provincialis, sive alterius officii quod electus habuerat.

LX. Quod si facto tertio scrutinio adhuc non fuerit electio canonica, omissis scrutiniis, ille intelligatur vi huius constitutionis electus, pro quo fuerit maior numerus suffragiorum, quam pro alio aut aliis. Si autem pro duobus aequalis numerus suffragiorum repertus fuerit, maiorque quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur canonicè electus.

LXI. Quod defnitores generales Ordinis perpetuo solum erunt sex, et in toto Ordine eam praeeminentiam ceteraque omnia prout in nostris constitutionibus habere

debet; defnitores vero generales familiae similiter, intra familiam tantum, et post defnitores generales Ordinis.

LXII. Quod duo socii cuiuscumque provinciae ad capitulum generale erunt ministri actuales domorum capitularium, quae in capitulo generalis Ordinis electae fuerint, itaut minister domus prius electae sit primus socius, et minister posterius electae domus sit secundus socius, cuius munus solum sit concurrere extra domum capitularem in loco proximo ad illam, ut praesto et in promptu sit ad hoc ut, si opus fuerit, ob defectum alicuius vocalis suae provinciae, suffragium habeat, supplendo pro eo, nisi vocali, qui deficiat, liberum fuerit adesse capitulo; quippe horum suffragia suppleri non debent.

LXIII. Quod si per mortem, infirmitatem, aut aliam iustam causam, minister alicuius domus capitularis non possit interesse capitulo, tunc defnitorium generale suae respectivae familiae seligere possit domum alteram, cuius minister actualis concurrat ad capitulum, semper ut socius secundus. Si autem contingat utrumque socium pro aliqua provincia simul deficere, minister domus prius electae a defnitorio in illo casu erit socius primus.

LXIV. Quod procurator generalis Hispaniae, qui non aliquarum, sed omnium provincialium familiae suae, et procuratoris et defnitorii generalis semper habuit procurae mandatum, idemque a defnitorio generali familiae suae propter negotia eiusdem defnitorii habere debet, ab eodem defnitorio semper eligatur de triennio in triennium iuxta nostras constitutiones.

LXV. Quod si familia intra-Hispana, quando ei competit capitulum generale intermedium, illud celebrare non possit, illius defnitorium generale eligat ministrum nostri conventus romani S. Caroli ad sequens triennium; et similiter familia, quae praedictum capitulum celebrare iam instante tempore nequeat, per suum defnitorium generale eligat ministrum collegii nostri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

LXVI. Quod superior generalis Ordinis. ex

Duo socii cuiusque provinciae ministri actuales domorum capitularium.

De procuratore generali Hispaniae.

Modus suppleandi capitulis intermediis si haberi nequeant.

Quaedam pri-

vilegia conventus S. Caroli de Urbe. familia extra-Hispana assumptus, nullam iurisdictionem exercent in conventu nostro romano S. Caroli, nisi eam tantum, quam in alios Hispaniae conventus exercere poterit, et quod in eo conventu residere non possit: quod potiori iure intelligendum est de commissario generali extra-Hispano.

LXVII. Quod procurator generalis, qui ex Hispania non fuerit electus, nunquam in praedicto conventu commorari possit aut residere.

LXVIII. Quod pro hac prima vice suffragium habeant omnes secundi socii provincialium, ut suppleantur suffragia vocalium, qui ad futura capitula generalia ex nunc eligi debent.

LXIX. Quod in regula nostra, in qua, iuxta dispositionem sanctissimi domini nostri felicitis recordationis Urbani VIII, dicitur quod electio ministrorum provincialium et conventualium fiat in capitulo generali, auferatur vox generali; quatenus, iuxta Breve sanctissimi domini domini nostri Clementis Papae XII, huiusmodi electiones iam fieri debent in capitulo provinciali.

LXX. Quod regula, ubi cap. XLI defnitorio generali depositio praelatorum et eorum subrogatio reservatur, intelligitur de defnitorio generali familiae illius qui deponitur.

LXXI. Quod sub voto non ambiendi comprehenduntur commissarius generalis, vicecommissarius, defnitores generales familiae, et omnes alii qui habitu vel actu praelati fuerint.

LXXII. Quod circa vacationes seu interstitia, quae in nostris constitutionibus praescribuntur, addatur, quod nullus possit eligi in capitulo, in quo spirat, in aliam praelaturam, nisi in superiorem generalem, ministrum scilicet iuxta nostras constitutiones, vicarium, commissarium aut vicecommissarium, si per sex annos integros et continuos semper intra illos functus fuerit officio defnitoris generalis Ordinis, vel uno triennio superioris provincialis, et altero immediato defnitoris generalis vel provincialis, vel duobus trienniis ministri conventualis, et in altero defnitoris vel ministri provincialis.

LXXIII. Quod circa reelectiones addatur,

quod commissarius generalis reelegi non possit in suum officium, nisi eo fuerit functus per triennium integrum; et quod nec minister generalis in commissarium, neque commissarius in ministrum generalem eligi possit, nisi casu quo commissarius generalis electus fuerit per solum annum ante capitulum.

LXXIV. Quod defnitores generales nequeant assumi in ministros provinciales tempore quo defnitores fuerint.

LXXV. Quod iustis de causis defnitorium generale, inspecta utilitate domus, possit dispensare, ut aliquis minister reelegi possit in ministrum eiusdem domus pro triennio futuro a suo capitulo provinciali, consentientibus omnibus suffragiis capituli praeter duo.

LXXVI. Quod reelectio ministri sive conventus nostri romani S. Caroli, sive collegii nostri de Propaganda Fide, fieri possit, inspecta utilitate domus, et nunquam in favorem eius qui reeligatur.

LXXVII. Quod, casu absentiae provincialis concurrentis ad capitulum generale, praeses provinciae erit provincialis antecedens; et, si fuerit inhabilis vel impeditus, defnitorium provinciale, praeside provinciali ipso, eligat praesidem provinciae pro tempore absentiae; nunquam tamen eligat actualem defnitorem provinciae, ne defnitorum numerus diminuatur.

LXXVIII. Quod, dum concurrant commissarius vel vicecommissarius generalis intra propriam familiam, sedeat immediate post superiorem generalem Ordinis, et extra familiam commissarii post defnitores generales Ordinis.

LXXIX. Quod defnitores generales Ordinis in toto Ordine sedeant iuxta nostras constitutiones, quamvis aliquod defnitorium sive provinciale sive generale familiae actu celebretur in ea domo, in qua aliquis defnitor generalis Ordinis invenitur; quo tempore, iuxta nostras constitutiones, provincialis respectu defnitoris generalis, et minister etiam respectu defnitoris provincialis, amittat locum.

LXXX. Quod defnitores generales familiae

Absentia provincialis quae debeat praesidere.

Locus commissarii et vicecommissarii generalis assistentium.

Defnitoribus generalibus.

extra actualem definitorii celebrationem intra suam familiam sedeant post ministrum, sicut definitores generales Ordinis, et extra suam familiam omnes alios hospites tam ministros quam provinciales praecedant.

Item provincia-
riabus. LXXXI. Quod provinciales hospites intra suam familiam praecedant provinciales hospites alterius familiae; et quod definitores provinciales hospites praecedant intra suam familiam hospites definitores provinciales alterius familiae; et quod postea eodem ordine sequuntur ministri hospites; postea redemptores intra suam familiam, et extra illam post procuratores non hospites; postea procuratores generales; et post hos omnes, procuratores plurium provinciarum; et si hospites fuerint, post vicarium domus; postea procuratores provinciales in suis provinciis, et extra illas iuxta antiquitatem professionis; postea vicarii in suis domibus, et extra illas iuxta antiquitatem domorum; postea patres confessarii intra et extra familiam, provinciam aut domum suam, et postea sacerdotes simplices, et ceteri omnes, prout in nostris constitutionibus habetur.

De suffragiis
pro religiosis
defunctis. LXXXII. Quod futuris temporibus suffragia pro nostris religiosis defunctis solum fiant intra familiam eorum pro illis qui professi fuerint post confirmationem harum constitutionum; quod tamen pro superioribus generalibus utriusque familiae et definitoriis generalibus semper fiant in toto Ordine iuxta nostras constitutiones, et pro definitoriis generalibus familiae intra familiam, pro ministris provincialibus et definitoriis provincialibus intra provinciam, iuxta ea quae in nostris constitutionibus pro definitoriis assignantur.

De festivitatibus Ordinis. LXXXIII. Quod titularis provinciae in provincia, et conventus in conventu sit festum Ordinis.

LXXXIV. Quod primae et secundae vesperae canantur in conventibus in omnibus festivitibus Christi Domini et eius sanctissimae Matris, quae ex ritu fuerint primae aut secundae classis, quamvis ad colendum non pronuncientur.

LXXXV. Quod pro nostris religiosis defunctis in omnibus conventibus et collegiis fiant

exequiae post festum omnium sanctorum Ordinis, sicut statutum est per capitula generalia.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, leges, decreta et statuta huiusmodi bono praedictae Congregationis gubernio valde utilia sint, firmiter vero existant ea, quibus Apostolicae Sedis auctoritas accedit: nobis propterea dictus Michaël procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur. Nos igitur, ipsum Michaëlem procuratorem generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui rem mature perpenderunt, consilio, omnia et singula decreta, statuta, leges et capitula praeserta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbanus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras et leges, decreta, statuta et capitula praeserta semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et

Supplicatum
sanctissimo pro
confirmatione
huiusmodi sta-
tutorum.

Qui annuit
petitis.

Confirmantur omnes confraternitates sub titulo B. M. V. Septem Dolorum a superioribus generalibus Ordinis Servorum B. M. V. erectae, etiamsi de earum canonica erectione non constet.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, prior generalis Ordinis Servorum B. Mariae Virginis, quod, licet non solum multae in dicti Ordinis, sed etiam aliis ecclesiis seu oratoriis, auctoritate priorum generalium eius praedecessorum, erectae reperiantur confraternitates utriusque sexus christifidelium sub titulo B. Mariae Virginis Septem Dolorem, quae suas funciones ad instar similium confraternitatum obeunt, multaque pietatis et christianae charitatis opera exercent; de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio institutione forsitan non constat, et in aliarum erectionibus et institutionibus praescripta per constitutionum felicis recordationis Clementis VIII praedecessoris nostri quae incipit *Quaecumque a Sede Apostolica, etc.*, die VII decembris MDCIV editam, forsitan servata non fuerunt, et aliae, ante emanatam constitutionem huiusmodi erectae et institutae, novas erectionum et institutionum huiusmodi, ac communicationis indulgentiarum, facultatum et privilegiorum litteras intra tempus ab eadem constitutione praefixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiuntur. Nobis propterea dictus Petrus Maria prior generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

§ 2. Nos igitur, ipsum Petrum Mariam specialis favore gratiae prosequi volentes

obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicut in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium
derogatio. § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis Hispaniae et Ordinis praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fiiles tran-
sumptis a-
bitunda. § 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die X decembris MDCCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 decembris 1733, pontif. anno IV.

Prioris gene-
ralis Ordinis
huius petitis.

Confirmantur
omnes dictae
erectiones cum

communicatio-
ne omnium
indulgentiarum
privilegiarum
etc.

tes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnes et singulas confraternitates praedictas sub titulo B. Mariae Virginis Septem Dolorum a superioribus generalibus in quibusvis tam dicti Ordinis, quam aliis ecclesiis seu oratoriis, ubicumque locorum de praesenti erectas, tametsi de earum canonicâ ab initio erectione et institutione non appareat, nec ipsae confraternitates novas erectionum et institutionum, seu communicationis indulgentiarum, facultatum et privilegiorum huiusmodi litteras intra tempus a praedictâ Clementis praedecessoris constitutione praefixum obtinuisse reperiantur, nec in earum erectionibus et institutionibus praescripta per eandem constitutionem servata fuerint, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et validamus, easque in statu valido esse et fore decernimus et declaramus, in omnibus et per omnia, perinde ac si illas omnes et singulas ab ipso initio canonicè erectas et institutas fuisse, novasque erectiones et institutiones suo tempore, iuxta formam memoratae constitutionis Clementis praedecessoris, obtinuisse constaret, et in reliquis eiusdem constitutionis forma in illarum erectionibus et institutionibus respective servata fuisset; omnesque et singulos iuris et facti defectus, qui propter praemissa desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel praetendi possint, supplemus et sanamus; et, quatenus opus sit, ipsas confraternitates omnes et singulas,

servatâ tamen ceteroqui constitutionum et decretorum huius Sanctae Sedis, praesertim circa distantiam locorum in erectione confraternitatum similis instituti servandam, emanatorum formâ et dispositione, de novo erigimus et instituimus.

§ 3. Ceterum in erectione et institutione similium confraternitatum de cetero faciendis formam in supradictâ Clementis praedecessoris constitutione praescriptam adamussim servari volumus; alioquin erectiones et institutiones huiusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac praedictâ Clementis praedecessoris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter

Adiuncto decreto quod in futuris erectionibus servetur forma constitutionis Clementis VIII.

Clausulae.

Confraternitatem derogatio.

expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV decembris MDCCLXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 decembris 1733, pontif. anno IV.

CXXI.

Statutum, ut capitulum generale Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis sancti Benedicti de quinquennio in quinquennium de cetero celebretur.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius procurator generalis Congregationis Montis Oliveti monachorum Ordinis S. Benedicti, tam suo quam maioris partis abbatum dictae Congregationis nomine, nobis nuper exponi fecit, ipsi, feliciori regimini in spiritualibus et temporalibus, atque indemnitati eiusdem Congregationis prospiciendi studio, illius capitulum generale, quod singulis trienniis cogi consuevit, nonnisi de quinquennio in quinquennium deinceps celebratum iri summopere desideret: nobis propterea

1 Potius lege desideret (R. T.)

idem procurator generalis humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, qui rectam ipsius Congregationis administrationem, ac levamentum sinceris exoptamus affectibus, dictos procuratorem generalem et abbates speciales favoribus et gratis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut de cetero capitulum generale Congregationis praefatae quolibet quinquennio a proximo futuro capitulo generali, quod anno MDCCLXXXV celebrandum erit, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium continuando celebretur, sicque dignitates et alia munera et officia eiusdem Congregationis, quae triennio terminantur, ad quinquennium itidem imposterum perdurent; ita tamen ut durante quinquennio eiusmodi omnia et singula monasteria dictae Congregationis bis, secundo scilicet, et quarto anno, visitari debeant, ac tertio anno visitatores diaetae ipsius Congregationis in monasterio Montis Oliveti maioris nuncupati celebrandae intervenire teneantur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus

Statuitur et in rubrica.

Clausulae.

et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari ed definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium de rogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis, eiusque provinciarum et monasteriorum, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Congregationi, provinciis et monasteriis, illorumque superioribus, monachis et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, aut aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et formâ in illis traditâ

pro servatâ habentes¹, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quâ ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX decembris MDCXXXIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 19 decembris 1733, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXII.

Statutum, ut de cetero fratres Congregationis clericorum regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum epitogium gestent².

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, per constitutiones clericorum regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, a felicis recordationis Gregorio PP. XV praedecessore nostro per quasdam suas litteras apostolicas desuper confirmatas, in cap. VI de vestibus in eis de tunica talari brevique pallio nominatis prae-

¹ Supple et corrige: in illis traditâ servatâ, insererentur, praesentibus pro expressis habentes (R. T. I.).

² Clericis hisce regularibus Alexander VIII constit. suâ infra citatâ concessit, ut incederent calceati.

Transumptio-
rum fides.

Causae ha-
iur. co. petentiae
concessionis.

cipiatur, absque eo quod de epitogio ulla mentio fiat; unde in vim constitutionum huiusmodi epitogium praefatum minime admittitur nec excluditur; sed, postquam dicta Congregatio in eius initio instituta fuerat in statu paupertatis, illius religiosi pedibus denudatis incedebant, et tempore hyemali, tam domi quam extra eam, eiusmodi pallium, cum nullus ordo sive statutum eâ super re emanaverit, ob solam consuetudinem in Italiae provinciis introductam gestare consueverunt, dum in aliis ultramontanis solâ veste domi tam aestivo quam hyemali tempore utuntur, ac cum subhabitibus pelle subuti, et hypocaustis a frigore valde commode se tumentur.

Calceamenta
clericis hisce
ab Alexandro
Papa VIII con-
cessa.

§ 2. Porro, postquam pia memoriae Alexander PP. VIII pariter praedecessor noster per suas litteras desuper in simili formâ Brevis die XX februarii MDCXC expeditas statuerat, ut religiosi eiusdem Congregationis, ex causis in praedictis litteris adductis, calceati incederent, nonnulli ex illis usum memorati epitogii, quemadmodum alii clericorum regularium Ordines utuntur, promovere cogitarunt; et de facto aliqui ex eiusdem Italiae provinciis in illorum capitulis, inter alias petitiones in capitulo generali faciendas, etiam exposcendi epitogium pro totâ Congregatione, ad effectum illud obtinendi eum decreto ipsius capituli generalis, interposuerunt; idque facile obtentum fuisset, si in suffragium decernendum proponeretur.

Inconveni-
ens videri, eos solo
indutos pallio
incedere.

§ 3. Quantum autem inconveniens et indecorum sit quod ipsi religiosi Scholarum Piarum, qui pallio solummodo induti domi et extra illam ac per omnes officinas incedere, et ex instituto, quod exercent, cum personis saecularibus frequenter agere debeant, ab aliis clericis regularibus in hoc dissimiles habeantur: hinc est quod nos, auditâ super

praemissis dilecti filii nostri Ioannis Antonii S. R. E. presbyteri cardinalis Guadagni nuncupati, in almâ Urbe nostrâ vicarii in spiritualibus generalis, et dictae Congregationis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, relatione, in iisdem praemissis providere volentes, motu pariter proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut de cetero omnes et singuli memoratae Congregationis clerici ubique lo-

Epitogium
conceditur.

corum epitogium ferant, ita tamen ut in eo gestando ab omnibus similitudo et aequalitas conservetur, tenore praesentium perpetuò statuimus et ordinamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus praedictis Gregorii et Alexandri praedecessorum litteris, aliisque constitutionibus apostolicis, necnon dictae Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expres-

Contrarium
derogatio.

se derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus vides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv ianuarii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 14 ianuarii 1734, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXXIII.

Monachis Congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti interdicatur recurrere ad Sedem Apostolicam, antequam vicinioris provinciae visitatorem ac mox praesidentem generalem Congregationis adeant.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Causae huiusmodi potestatis deest.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, quod, licet a felicis recordationis Eugenio IV, Gregorio XIII et Urbano VIII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris districte velutum fuerit monachis dictae Congregationis ad quodcumque tribunal ecclesiasticum extra ipsam Congregationem quomodolibet recurrere et appellare, prout in eorundem praedecessorum constitutionibus desuper emanatis diserte cavetur; nihilominus, sicuti experientia compertum est, non pauci praedictae Congregationis religiosi, salubrium eiusmodi constitutionum, quas forsitan tempore exsoletas et antiquatas

reputant, immemores, variis sub praetextibus, sed revera ut errorum suorum poenas debitas effugiant, adversus suos superiores ad hanc Sanctam Sedem immediate recurrere passim praesumunt; unde ultra turbas et molestias, quibus iidem recurrentes se ipsos exosos et contemptibiles reddunt, non raro procedunt delictorum impunitas, praelatorum contemptus, ac nonnullorum superiorum in continendis et regendis subditis suis negligentia, qui scilicet, ne continuis horum recursibus subiacent, multos excessus atque abusos, quibus protinus occurrere oporteret, tolerant vel dissimulant in grave monasticae disciplinae detrimentum: nobis propterea dictus procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac tam memoratis constitutionibus apostolicis, quam generali decreto dudum iussu recolendae memoriae Sixti PP. V praedecessoris pariter nostri a Congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus regularium praepositorum edito circa recursum et appellationem eorundem regularium, ordinemque in eis servandum, inherentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ne deinceps ullus religiosus supradictae Congregationis Cassinensis,

De re iudicata.

cuiusvis dignitatis, gradus et conditionis existat, Sedem Apostolicam adversus suum superiorem adire audeat sive praesumat, nisi prius ad viciniorum visitatorem provinciae, ac deinde ad praesidentem generalem praefatae Congregationis Cassinensis desuper recursum habuerit, sub poenis in dicto decreto generali contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, prohibemus ac interdicimus.

Claustrum.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis Cassinensis et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xix

ianuarii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 19 ianuarii 1734, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXXIV.

Confirmantur constitutiones pro bono regimine fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci, ex aliis constitutionibus, statutis et decretis dicti Ordinis collectae.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis divinitus apostolicae servitutis officio, ea, quae pro felici prosperoque christifidelium, qui e fluctibus saeculi in portus religiosae vitae confugerunt et vota sua in sanctitate et iustitia reddere satagunt, regimine et gubernio, ac religionis incremento, tuendaque et solidanda in eis pace et tranquillitate, provide prudenterque constituta ac disposita esse noscuntur, ut firma semper et inviolabilia persistant, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Bonaventura Gervasii procurator generalis fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci tam suo quam dilecti etiam filii Pauli Bellamo ministri generalis, aliorumque religiosorum eiusdem Ordinis nomine, quod, ad unam certamque, quae in dicto Ordine deinceps servari ac retineri deberet, vivendi normam et disciplinam, sublata omni confusione ac legum seu statutorum varietate atque discrepantia, constabilienda ac firmandam, constitutiones Ordinis praedicti iussu nostro ordinatae et in unum volumen collectae fuerunt, utpote desumptae ex multis diversisque

Procedunt.

Petita pro quibus non obtinenda confirmata.

illis eiusdem Ordinis statutis et constitutionibus, tum a felicis recordationis Urbano VIII ac Innocentio X Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris per suas in simili formâ Brevis die VIII iulii MDCXXXIX et die XXXII iunii MDCL respective expeditas litteras confirmatis, tum a capitulis et definitoriis generalibus ipsius Ordinis, quae ab anno MDCXIX hucusque celebrata sunt, editis; quibus omnia insuper decreta, aliâs a nobis condita, et per nostras in pari formâ Brevis die XXI augusti MDCCXXX emanas litteras approbata, accesserunt; ac subinde collectio constitutionum huiusmodi de mandato pariter nostro revisa et accurate expensa, necnon aliquâ ex parte emendata fuit, tenoris qui sequitur, videlicet:

CAP. I. — Quoad chorum et orationem mentalem.

Qui non est exemptus a choro.

I. Ab Horis Canonica in choro alternatim recitandis nemo ex nostris cuiuscumque gradus exemptus sit, praeter praedicatores, dum actu tamen praedicant, et lectores, dum actu legunt, extra vero festivitates, et dum adsit sufficiens numerus choristarum.

II. Ubi non adest usus recitandi matutinum in medio noctis, recitetur prope ortum solis, vel, ut mos iam obtinuit, paulo post eius occasum, cui tunc intersint quoque in ecclesiâ laici legitime non impediti.

III. Hebdomadarius ne praesumat de suâ memoriâ, sed in breviario vel diurno legat, quae in choro solus recitare debet, sub poenâ veniam petendi coram simul discumbentibus.

Ita oratione mentali a qua exemptus nemo.

IV. Singulis diebus habeatur mentalis oratio per horam, incipienda tamen a lectione alicuius libri spiritualis, et complenda sanctorum litanis ante coenam, cui interesse debent etiam regentes et lectores, licet actuales, sicuti communi flagellationi et capitulo culparum.

V. Post Primam quoque mentaliter oretur per semihoram, inclusis tamen B. Virginis litanis.

CAP. II. — Quoad casus in nostro Ordine iure harum constitutionum reservatos.

I. Ut unusquisque ex nostris superioribus ius suum recognoscat, quoad casus reservatos, declaramus, quod ex nunc et in perpetuum infrascripti tantum casus in Ordine nostro ex auctoritate regulari sunt reservati, nempe:

Huiusmodi casus reservati exprimentur.

Casus ministro generali reservati.

- 1. Occisio, aut mutilatio cuiuscumque personae;
- 2. Quaelibet percussio praelatorum, procuratoris generalis, secretarii generalis, necnon secretarii provincialis;
- 3. Veneficia, incantationes, sortilegia;
- 4. Retardatio, aut malitiosum impedimentum, aut aperitio litterarum generalis aut eius commissarii aut procuratoris Ordinis ad quoslibet alios, etiam non religiosos, aut aliorum quorumcumque subditorum et saecularium ad eosdem;
- 5. Falsificatio manus, vel sigilli patris generalis, commissarii generalis, aut procuratoris Ordinis.

Casus ministro provinciali reservati.

- 1. Quaelibet percussio gravis religiosorum infra praelatos et personas supra nominatas in secundo casu ministro generali reservato; quae percussio erit gravis si fuerit cum notabili effusione sanguinis, vel cum scandalo saecularium;
- 2. Iuramentum falsum in quolibet iudicio legitimo;
- 3. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum post factum animatum, etiam effectu non sequuto;
- 4. Falsificatio manus aut sigilli omnium superiorum, ac etiam officialium conventuum, sed infra generalem, procuratorem generalem et commissarium generalem quemlibet;
- 5. Malitiosum impedimentum, retardatio, aut aperitio litterarum a superioribus omnibus, exceptis generali, eius commissario et procuratore generali, ad inferiores etiam non religiosos et horum ad ipsos;
- 6. Furtum rei sacrae, quod sit peccatum mortale.

Casus superiori locali reservati.

- 1. Nocturna et furtiva e conventu egressio ad malum finem;
- 2. Proprietas contra votum paupertatis, quae sit peccatum mortale, ut valeat ultra decem iulios, etiam pecuniae;
- 3. Furtum de re valente ultra decem iulios, etiam pecuniâ, sed non rei sacrae;
- 4. Incestus consanguineorum et sodomia;
- 5. Percussio levis sine effusione sanguinis et sine scandalo saecularium, cum censurâ annexâ;
- II. Decernimus etiam, ut quater in anno, nempe in solemnitatibus Resurrectionis a dominicâ Palmarum usque ad dominicam in Albis pro unâ vice tantum, Natalis Domini, B. P. Francisci, et in festo Portiunculae, cesset quoad praedictos casus omnis reservatio.

CAP. III. — Quoad suffragia defunctorum.

I. Pro animâ cuiuscumque ex nostris defuncti celebretur in quolibet nostri Ordinis conventu missa solemnitas de requie, persolvatur a clericis integrum defunctorum officium, et ab illiteratis quinquages recitetur oratio dominicalis et salutatio angelica cum oratiunculâ, cuius initium *Requiem aeternam*; idque solemniter fiat in funere Summi Pontificis et eminentissimi Ordinis protectoris;

De communicando toti Ordini obitu defuncti.

II. Item pro animâ, ut supra, celebret semel quilibet sacerdos ex eius provinciâ, et quilibet ex toto Ordine pro animâ generalis, procuratoris generalis et secretarii generalis tam actualium quam praeteritorum;

III. Ut autem mors nostrorum defunctorum illico toti Ordini innotescat, teneatur prior conventus, ubi quis obierit, de hoc obitu provincialem admonere, qui illum communicet ceteris suae provinciae prioribus, et procuratori generali in curiâ, a quo admonendi sunt ceteri provinciales, ut ipsi in suis conventibus pro defuncti animâ statuta suffragia persolvi studeant;

IV. Praeterea, ultra quatuor anniversaria in singulos annos statuta in nostrâ regulâ sub cap XVII, praecipimus persolvi quintum die XV novembris, vel alterâ, eâ impeditâ, pro iisdem animabus, ac sub iisdem suffragiis;

V. Demum in quolibet nostro conventu adsint etiam duo libri, in quorum uno prior annotet religiosum ibi decedentem sub die, infirmitate et aetate, qua obierit, ac expressis gradibus, si quos habuit: et in altero subscribantur sacerdotes, qui pro nostris defunctis celebraverint, ut ita et onera et simul eorum adimplementum visitoribus legitime appareant.

CAP. IV. — Quoad affiliationes et exfiliationes.

I. Commendantes laudabilem affiliationum morem, a nostris iamdiu receptum, ut ita habeatur locus, ubi fatui, aegri, insanabiles, senes, errati alicuius poenam luentes, et his similes, qui conventibus gravi sunt incommodo, collocari possint, praecipimus ut nemo ad habitum admittatur nisi habeat alicuius conventus affiliationem, sub poenâ privationis officii superioris admittenti aliquem ad habitum sine affiliatione. Si quis autem reperiat admissus sine praeviâ affiliatione, ad capitulum illius provinciae spectabit eum declarare filium unius potius vel alterius conventus.

Ad habitum non admittendi, qui non habeat affiliationem.

II. Affiliationes et exfiliationes, ut sint validae, requirunt etiam in scriptis consensum ministri provincialis, qui tamen consensus suppleri potest causâ cognitâ a ministro generali.

Qui requiritur ad validitatem affiliationis.

III. Habito autem, vel suppleto consensu provincialis, affiliatio, ut sit validâ, requirit etiam consensum maioris partis filiorum conventus, cuius nempe quis sit filius. Et, si praedicti ad hunc effectum vocales quoad maiorem partem sint intra provinciam, licet extra conventum, tunc eorum suffragium exquiratur per epistolas. Idem prorsus consensus requiritur ad exfiliationes, ut sint validae; ita tamen ut, si indebite denegetur a maiori parte filiorum conventus, a cuius filiatione quis disdicere velit, suppleri possit, cognitâ causâ, a ministro generali.

Et exfiliationis.

IV. Exfiliatio nullum censeatur habere effectum, nisi praeviâ, vel post obtentam legitime affiliationem alterius conventus, ab eo qui exfiliationem habuit.

V. Demum expensae pro infirmitate incurabili, vel longo carcere, spectent ad con-

ventam filiationis, sicuti et decedentium spolia, modo tamen, quo infra cap. xi.

CAP. V. — *Quoad novitios et de recenti professos.*

I. Pro admissione novitiorum, ac emittenda professione, eorumque magistris, serventur ea quae praescribuntur in nostra regula cap. vii et ix, ac decreta Clementis PP. VIII et sacrae Congregationis super statu regularium edita sub Alexandro PP. VII die xviii iunii MDCLIX; et insuper, antequam nostro sancto habitu induantur vel iam probati emittant professionem, vacare debent exercitiis spiritualibus per decem dies, et eorum quilibet obtinuisse debuerit filiationem alicuius conventus, ut supra statutum est cap. iv quoad affiliationes.

Non admittendi in alieno professi Ordine.

II. Nullus etiam in nostrum Ordinem introducatur, qui in alieno professionem emisit, et quidem nec de licentia ministri generalis, cum hanc facultatem huiusmodi reservaverit congregatio generalis.

Laici ad statum clericalem non promoveantur.

III. Laici nequeant transire ad statum clericalem, et si furtim fuerint sacris initiati, omni clericali honore priventur; nec eis divinum officium in choro cum clericis persolvere permittatur, sed ad laicalia onera omnino reducantur; neque etiam admitti debent ad annum probationis, nisi antea saltem per annum in aliquo ex nostris coenobiis vacaverint oneribus laicalibus in habitu tertiariorum, neque cum tunica talaris sine caputio; possit tamen provincialis quoad hoc ex aliquo prudenti motivo cum illis dispensare.

IV. Quamvis affiliatio et exaffiliatio, modo quo supra statutum est sub capite iv quoad affiliationes, fieri debeant tantum a maiori parte filiorum conventus, attamen in admittendis novitiis vocem habeant omnes legitime professi in conventu de familia existentes, si tamen tertium annum professionis compleverint et ibi fuerint per duos menses antea commorati. Cum sacerdotibus autem super praedicto defectu minoritatis professionis dispensare possint tum generalis, tum provincialis.

De noviter professis.

V. Quo autem ad noviter professos, debent ii permanere in professorio per tres

annos, et ad maius tempus, ad arbitrium provincialis, dummodo non sint sacerdotes; ibique in scientiis instituantur iuxta eorum capacitatem; quod si a conventu studiorum ali non possint, alatur unusquisque eorum a conventu suae filiationis; quid autem conventui studiorum dandum sit, standum erit iudicio provincialis cum suo definitorio.

VI. Demum provinciales curent ut superflui sumptus in ingressu ad novitiatum et admissionem professionis omittantur.

CAP. VI. — *Quoad tertiariorum seu eremitas.*

I. E nostris, qui, virtute privilegiorum a summis Pontificibus nostro sancto Ordini concessorum, facultatem habent aggregandi ad nostrum institutum personas saeculares et eisdem litteras patentes concedendi ut gestare possint habitum eremiticum, nemo per se ipsum sive per alios sub poena privationis officii possit ab illis aliquid praetendere, nisi dumtaxat iulium unum moneatae romanae ratione expensarum cartae pergamenae et scriptoris dictarum litterarum. Quod si quid aliud sponte et libere fuerit illi oblatum, illico ab eo sub eadem poena in capsam reponatur, ac in libro peculiari fideliter annotetur, et totum in beneficium ecclesiae et conventus aut provinciae cedere debeat.

CAP. VII. — *Quoad votum obedientiae, vagos et apostatas.*

I. Nihil a superioribus subditis praecipitur sub censuris, nisi sit materia peccati mortalis, aut proxime ad illud conducentis. Subditus vero respuens temere et pertinaciter per duos dies huiusmodi praecceptum, prius sit utraque voce ad tres menses, et si ita inobediens fuerit provinciali, ad annum, si vero generali ad biennium.

Poenae contra inobedientes.

II. Nemo nostrum audeat etiam titulo praedicationis exire e conventu sine licentia prioris, aut eius locum tenentis; nec ex conventu ad alium inter provinciam sine licentia in scriptis a provinciali; nec ex una ad aliam provinciam sine licentia

De licentia praedicationis auctoritate quae exeat e conventu etc.

1 Legendum *privus* vel *privatus* (R. T.).

2 Potius lege *intra* (R. T.).

pariter in scriptis a generali, sub poena arbitraria superioris quem laeserit. Prior autem poterit, si necessitas urgeat, subdito suo concedere, ut per hebdomadam in alio conventu intra provinciam moretur, et provincialis per viginti dies in conventu alienae provinciae, sed non sine licentia in scriptis pro fide legitimi recessus.

III. Exiens e conventu furtim ad malum finem de nocte, poenam subeat privationis utriusque vocis ad annum, et deponatur ab officio si sit superior. Obedientiae demum, a quocumque superiore concessae, durent ad tres menses a die datae, nisi aliter limitentur.

De fugitivis.

IV. Prior intelligat, religiosum ad se divertentem esse fugitivum ex deficientia litterarum obedientialium, quas inde a quolibet advena exquirere debeat; repertum autem fugitivum in carcere detineat, donec ab illius priore vel provinciali, per ipsum requisitis, sciat quid quoad eundem agere debeat.

V. Fugitivi, qui per dies octo vagarunt extra claustra, priventur utraque voce ad tres menses; qui vero per dies quindecim, per sex menses: et ad hanc proportionem crescente vagatione crescat et praefata poena.

De apostatis.

VI. Apostatam de rigore, seu qui ipso facto excommunicationem incurrit a iure, eum solummodo declaramus, qui sine vel cum habitu ab Ordine discedit cum animo amplius non redeundi, iuxta regulam, capite xx.

VII. Repertus in apostasia sine habitu, ultra privationem utriusque vocis ad biennium, subeat etiam poenam carceris et privationis praecedentiae ad sex menses.

VIII. Demum apostata, qui ad suum conventum redierit, poterit a priore absolvi ab excommunicatione, quod et praestari potest a provinciali in sua provincia, a generali ubique, et a procuratore generali in curia.

CAP. VIII. — *Quoad votum castitatis.*

Poenae contra peccantes castitatem.

I. Ut securius a nostris castitas servetur, eis vetita sint mulierum dubiae famae consortia familiaria et suspecta, sub poena privationis utriusque vocis ad annum.

II. Convictus de inhonesto concubito, ultra supradictam poenam, carceri mancipetur per menses tres, et per sex si fuerit cum scandalo. Captus vero a curia saeculari in aede mulieris inhonestae, puniatur etiam poena exilii ad triennium.

CAP. IX. — *Quoad votum paupertatis.*

I. In quolibet conventu adsit capsula tri-clavis, quarum clavium una sit penes priorem, alia penes procuratorem, et alia penes electum a familia. In praefata capsula triclavi reponi debent, ultra pecuniam quae spectat ad conventum vel ad fratres particulares, etiam notae, vulgo *sproprie*, singulorum de familia, in quibus, sed unusquisque in sua, fideliter exprimat, ultra quantitatem pecuniae, ea etiam mobilia, quae de licentia superioris retinet ad usum proprium.

II. Pecunia spectans ad fratres particulares expendi quidem debet ab expensore vel expensoribus electis, sed non nisi in beneficium eius qui eam reposuit in capsula triclavi, sub poena privationis vocis activae et passivae, ac maioris, priori vel cuicumque alteri qui secus fraudulenter egerit.

III. Nullus ex nostris, sub poena proprietatis debita, mutuet extra Ordinem pecuniam, nisi de consensu prioris et cum pignore, praesentibus duobus patribus gravibus et fide dignis. Pignus autem et confessio reponantur in capsula triclavi.

Poenae contra proprietatem.

IV. Convictus dedisse rem valoris ultra viginti iulios, si dederit eam extra vel intra Ordinem ut gradus vel officia regularia consequeretur, sit, ultra privationem utriusque vocis ad biennium, privus obtentis; quam poenam subeant quoque superiores qui eo intuitu munera receperunt; circa vero largitionem munerum, servetur inviolabiliter Bulla Urbani PP. VIII.

CAP. X. — *Quoad indumentum.*

I. Indumentum exterius sit tunica talaris sicut et pallium, quod sit iuxta communem ecclesiasticorum formam, ut hodie est in usu, scapulare utrinque angulare, et horum quodlibet ex lana coloris, vulgo *berrettino*, quod potius ad nigrum colorem vergat; pileus vero coloris nigri, pallium, quod domi

Forma indumenti.

1 Haec dimittimus lectori scio (R. T.).

ant in itinere defertur, ex panno nigri coloris deferri posse concedimus; submissus nemo acrius (?) vestitur, sub poenâ privationis utriusque vocis ad sex menses, toties quoties inobediens repertus fuerit; interulis lineis uti possint; extra cellam non incedant sine tunica et caputio, licet sine eis cubare possint; manicam pelliceam nostris non negamus, sed sit lana vel panno nigro tecta; chirothecas quocumque modesti coloris, dum iter agunt, permittimus; tonsura in clericis ad formam coronae non sit nudum signum monasticum, sed nec tale ut comam nutrire videantur.

CAP. XI. — *Quoad infirmos et spolia decedentium.*

i. Ubi e nostris quis infirmatur, illico prior sub poenâ privationis officii sedulo curet ut in valetudinario cuncta illi subministrentur opportuna tam in animae spirituale beneficium, quam pro corporis salute recuperandâ, et quidem ex bonis ipsius conventus, si convaluerit et fuerit ibi de familiâ; si vero ibi morabatur ut hospes, ex bonis conventus suae assignationis a quo discesserat.

De distributione spoliorum.

ii. Si vero mori contigerit in conventu, cuius non erat filius, tunc ex eius spolio, si adsit, conventus, in quo moritur, sumat quidquid expenderit pro ultimâ eius infirmitate et funere, et reliquum detur integrum conventui filiationis.

iii. Si vero obierit in hospicio Lauretano, in quo erat de familiâ, si adsit spodium, demptis ex eo expensis pro ultimâ infirmitate et funere, dividatur pro medietate inter hospitium et conventum filiationis; idque quia praefatum hospitium saepe gravatur a nostris peregrinantibus ad sacram Aedem Lauretanam.

iv. Nemini ex superioribus liceat aliquid ex spolis decedentium accipere; soli tamen ministro generali permissum sit de eorum parvâ aliquâ quantitate disponere in evidentem Ordinis utilitatem.

CAP. XII. — *Quoad studia scholastica.*

Lectores a quibus eligenti.

i. Lectores philosophiae vel sacrae theologiae, ac regentes, a solo ministro generali
1 Forsan sericis (R. T.).

eligi possint vel deponi, ita et eorum scholares, qui illis, quoad ea quae studia concernunt, subsint; immo congruit, ne eos prior, dum studia sunt aperta, e conventu exire permittat sine illorum licentiâ.

ii. Studia scholastica aperiantur post festum Nativitatis B. Mariae Virginis, et claudantur post mensem iunii; ubi autem usus invaluit, ut mense novembri studia aperiantur, tunc non nisi post festum Assumptionis B. M. V. claudantur.

iii. Dum studia sunt aperta, studentes bis tantum in hebdomadâ, ultra feriam quintam e conventu exeant, extra tamen tempus quo lectionem audire debent, et semper de licentiâ prioris: lectores vero, exceptâ pariter feriâ quintâ, et qualibet aliâ festivâ, bis quotidie lectionem habere debent, nempe de mane et post vespas. Duobus autem saltem hebdomadae diebus post vespas loco lectionis insimul conveniant studentes cum lectoribus ac regente, et disputent super iis quae ab illis audierunt in hebdomadâ.

iv. Lectores philosophiae et theologiae suos doctrinam Ioannis Dunz Scoti, doctoris subtilissimi ex Ordine Minorum, doceant, eamque tum in privatis tum in publicis disputationibus, quibus praesunt, propugnent, secus lectorum privilegiis non gaudeant. Item, si statis supra temporibus, excepto quadragesimali in quo provincialis regentibus et lectoribus facultatem praedicandi concedere possit, lectiones legitime non impediti per integrum mensem non habuerint, ipso facto ab officio lectores vel regentes suspensi intelligantur, absque spe restitutionis. Si vero tantum ter per hebdomadam eas omiserint, corrigantur a priore, qui, sub poenâ privationis officii, persistentes in negligentia ministris provinciali et generali revelet. Item non occupentur alio officio impossibili, verbi gratiâ, non sit quis simul prior et lector, seu regens. Demum regens, qui per annos quatuordecim nostros erudierit, possit de consensu generalis eligere sibi conventum, ubi aliqualem famulatum habeat ab uno ex laicis a priore deputando.

Tempus aperi-
tionis studiorum.

Assignatio dierum pro lectionibus habendis.

Doctrina Scoti defendenda.

CAP. XIII. — *Quoad laurcandos.*

Laurea doctoratus a ministro generali concedenda.

i. Cum felicitis recordationis Innocentius PP. XII ministro generali nostri Tertii Ordinis pro tempore existenti concesserit facultatem, privative quoad omnes alios, conferendi doctoratus seu magisterii lauream fratribus in dicto Ordine professis, qui antea philosophiam per tres, et super omnibus Sententiarum libris sacram theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint et docuerint, prout latius in suo Brevi sub die XVII maii MDCXCII: ut id exacte observetur:

Distributio tractatuum.

ii. Statuimus, quod sub primis tribus annis, et quidem procul dubio naturalibus, a lectore philosophiae tradantur integra logica, octo libri de physico auditu, libri de ortu et interitu, de caelo et mundo, de elementis, de animâ et de metaphysicâ: ita et in primo ex quatuor pro sacrâ theologiâ tradantur ab eius lectore tractatus de praemialibus sacrae theologiae, de Dei quidditate et perfectionibus, attributis, de visione beatâ, de scientiâ, voluntate, providentiâ et praedestinatione Dei, et de mysterio Trinitatis; in secundo de angelis, de actibus humanis, de vitiis et peccatis, ac de gratiâ et iustificatione; in tertio de mysterio Incarnationis et de virtutibus theologis; in quarto demum de sacramentis in genere, de poenitentia ac de sacramento Eucharistiae, et, donec praefati omnes tractatus non fuerint studentibus traditi, septem anni lecturae requisiti ad lauream magisterii obtinendam non intelligantur completi.

iii. Si plures in uno collegio sint, qui eosdem scholares, ut congruit, sacram theologiam doceant, tractatus supra designatos ita sibi dividant, ut de utroque eorum verum sit, in quatuor annis super quatuor Sententiarum libros legisse, ut eis conferri possit, servatis aliis servandis, laurea magisterii.

iv. Si lectoribus desint studentes religiosi, duo saltem discipuli saeculares, non tamen pauciores, eis conferant ad lauream consequendam. Sed de adimplemento utriusque lecturae ad normam supra traditam, ultra fidem iuratum a priore et duobus patribus principalibus conventus ubi legerint,

fidem iuratum a provinciali, qua indigent qui legerint nostris religiosis, habere debent.

CAP. XIV. — *Quoad examinatores generales.*

i. Cum ad gradus litterarios promovendi sunt, examinatores non sint nec plures nec pauciores quam viginti et unus, nempe, ultra regentem pro tempore Ss. Cosmae et Damiani de Urbe, septem pro provinciis, Romanâ, Marchianâ, Aprutinâ, Neapolitanâ et Calabrensi, octo pro provinciis Mediolanensi, Bononiensi, Brixienti, Venetâ et Dalmatinâ, ac quinque pro provinciâ Siculâ.

ii. Praefati examinatores generales approbati debent a definitorio generali; et semel approbati, durante eorum vitâ, deponi non possint, nisi probati infideles in eorum munere examinandi. Cum autem quis eorum moriatur vel renuntiet, alter a ministro generali proponatur, sed approbandus a definitorio generali, ut eius electio sit valida. Habeant quoque votum activum in capitulis provincialibus suae tantum provinciae, atque eiusdem provinciae expensis accedant.

De numero et qualitatibus examinatorum.

CAP. XV. — *Quoad regentes generales.*

i. Adsint etiam quatuor regentes generales, quorum munus sit praesidere cathedris seu conclusionibus, si quae fuerint disputandae, in capitulo praesertim generali, si ibi adsint, vel ut vocales aut vocati. Praesideant etiam conclusionibus publice disputandis extra tempora capitulorum, dummodo tamen non adsit in conventu regens particularis.

De numero

ii. Assumantur ex magistris in philosophiâ et sacrâ theologiâ versatioribus, nec ex eadem provinciâ, nisi duo. Eligantur eo fere modo, quo examinatores generales, quorum privilegiis gaudeant, immo eos praecedant, cum possident summum gradum litterarium.

Et electione regentium generalium.

CAP. XVI. — *Quoad professores morales, confessarios et praedicatores.*

i. Nemo instituat lector moralis vel praedicator, nisi studuerit laudabiliter philosophiae per tres annos, et sacrae theologiae per quatuor.

Qualitates lectoris moralis.

ii. Ubi non adsit lector moralis, sacerdotes ad nutum superioris bis in hebdomadam conveniant, et ab uno eorum alternatim

casus conscientiae propositi resolvantur iuxta sensus probati auctoris; inter autem disputandum omnino se absterneant a iurgiis.

Regulares sacerdotibus saecularibus non condeantur.

III. Sacerdotes nequeant audire confessiones religiosorum in aliquâ provinciâ, nisi saltem de licentiâ in scriptis illius ministri provincialis: qui omnino caveat ne eos exhibeat episcopis examinandos pro audiendis confessionibus saecularium, nisi prius a se vel ab examinatore generalibus strictè discussos et idoneos repertos.

IV. Praedicator, si in loco et in actu praedicationis populo scandalum dederit, a facultate praedicationis ad triennium a provinciali suspendatur.

CAP. XVII. — *Quoad bibliothecas.*

I. Ubi adest bibliotheca, instituat bibliothecarius, cui consignetur a priore copia inventarii librorum omnium repositi in capsâ triclavi, et clavis bibliothecae.

II. Satagat bibliothecarius ordinate disponere libros, a pulvere custodire, et accidentibus ad bibliothecam legendos tradere.

III. Solummodo regentibus, lectoribus, et iis qui super hoc facultatem a provinciali obtinuerint, licitum erit libros a bibliothecâ extrahere. Extractos autem debet extractor in libro ad hoc deputato scribere manu propria, verbi gratiâ, *Ego pater N. N. die, mense, anno, extraxi a bibliothecâ librum vel libros N. N.; et, cum eos reddiderit, scribat Reddidi*; idque in utroque eventu agat coram bibliothecario.

IV. Bibliotheca non est diminuenda, immo potius, si fieri potest, augenda; inde bibliothecarius, quoad libros repertos laceros, curet unâ simul cum priore ut reparentur, et, quoad repertos duplicatos, si sint inutiles, insistat ut vendantur; vendi autem non possunt sine expressâ licentiâ familiae, firmatâ etiam a provinciali, et ita ut pretium venditorum convertatur totum in emptionem aliorum librorum quibus caret bibliotheca.

CAP. XVIII. — *Quoad eleemosynas.*

Conventio a priore cum quaestuantibus non liceat.

I. Laici qui quaestuant, et quilibet ex nostris, integram eleemosynam, quam a benefactoribus recipiunt intuitu conventus, illico tradere debent priori, vel sacristae si data fuerit cum onere celebrationis missa-

rum; neque prior cum illis pactum inire potest, sub poenâ privationis officii, ut, ultra quamdam determinatam summam conventui applicandam, reliqua sibi retineant. Possit tamen prior illis aliquid ex acceptis eleemosynis largire in retributionem laborum.

CAP. XIX. — *Quoad introitum.*

I. Pecunia spectans ad conventum, undecumque proveniat, describatur in libro, vulgo *giornale*, sub iisdem titulo et die quo recepta fuerit, et repõnatur in capsâ triclavi, exceptâ eâ quantitate apud expensorem, quae necessaria erit pro solo victu unius hebdomadae, ac sub poenâ privationis officii, neque procurator quidquam spectans ad conventum valoris ultra scuta quinque vendere possit absque familiae consensu.

CAP. XX. — *Quoad exitum.*

I. In supradicto libro, vulgo *giornale*, describatur saltem de hebdomadâ in hebdomadam quidquid in eâ expensum fuerit, signatis die, pondere, qualitate et pretio rei emptae, sub poenâ privationis officii ei qui defecerit, sive prior, sive procurator, sive expensor sit, si fuerint notabiliter negligentes reperti.

II. Prior, procurator, expensor, nec expendere nec debitum contrahere possint ultra summam scutorum quinque, absque familiae consensu sub eadem poenâ qua supra.

III. Ubi quid restaurandum sit, vel de novo erigendum ex bonis conventus, id intra summam scutorum decem possit prior cum consensu familiae; intra vero summam scutorum quinquaginta, exquirat consensum etiam provincialis; supra autem hanc signatam summam, obtineat consensum quoque generalis, sub poenâ privationis officii.

IV. Nemo nostrum, sub privationis officii poenâ, praeparet datâ operâ, extra solemnitates nostri Ordinis, ex bonis conventus convivia exteris, si non sint benefactores vel fratrum consanguinei iter agentes; nec munera det ex eisdem bonis, nisi minuscula in Natali et Paschate Domini, ac in die Purificationis B. Mariae Virginis candelam, inservientibus tamen conventui et eximii benefactoribus.

V. Prior contentus sit iisdem prorsus fer-

Gravia debita non contrahenda sine consensu totius familiae.

Munera non dantur per fratres danda.

De ferculis.

culis quae pro ceteris de familiâ praeparata sunt, sub poenâ ad arbitrium provincialis; quae quidem fercula, iuxta morem regionum, sint eius qualitatis et in eâ quantitate, ut dolere non debeant religiosi graves.

De computis. VI. Computa tam introitus quam exitus quolibet mense publicari debent in communi mensâ, et subscribi saltem ab electo a familiâ, sub poenâ priori privationis officii, si fuerit notabiliter repertus negligens.

De libris rationum. VII. Libros rationum prior aliò non transferat, sed eos successorì consignet, vel, si pleni sint, in archivio reponat. Praefati autem libri, licet in visitatione provinciali vel generali fuerint subscriptione firmati, impugnari adhuc possunt, cum visitator, si non advertatur, iudicet non super veritate, sed tantum super calculatione summarum; sed tamen intra decennium a visitatione fieri debet, ad instantiam saltem duorum ex religiosis fide dignis.

De visitatore et de re quae ei sunt ostendenda. VIII. Prior et procurator exhibeant visitatori libros rationum examinandos, et insuper tria inventaria: quae si non adsint, conficere ea prior teneatur intra congruum tempus, statuendum a provinciali, sub poenâ privationis officii: primum sit bonorum immobilium et stabilium, necnon quorumcumque iurium ad conventum pertinentium, et vulgo dicitur *stato del convento*; alterum bonorum mobilium, pertinentium praesertim ad sacristiam, bibliothecam, cellam vinariam et usum domesticum religiosorum: tertium tandem, quod vulgo dicitur *libro del granaro*, exprimat annuos proventus non solum frumenti, sed etiam vini, olei, leguminum, etc., quae provenerunt sive ex stabilibus conventus, sive etiam ex quaestibus, ac eorumdem exitum; itaut omnium comestibilium existentium in conventu distincte quantitas appareat. Adsit etiam in quolibet conventu folium, visitatori pariter exhibendum, in quo contineatur numerum eius creditorum et debitorum. Haec autem tria inventaria, sicut et folium praefatum, subscripta sint a duobus patribus ex gravioribus conventus, quos visitator, si dolosos reperiet, utraq; voce privatos ad tres annos declaret.

I Vocem quod nos addimus (R. T.).

IX. Sacra mobilia et pretiosa non possunt pignorari, nisi apud montem pietatis, et maximâ urgente necessitate approbandâ a totâ familiâ, et cum apostolico beneplacito, sub poenâ privationis utriusque vocis ad triennium, quam poenam ad sex menses tamen subeant etiam sacrista vel prior, si aliquid ex pretiosis commodaverint sine familiae consensu.

X. Ubi adest sufficiens numerus religiosorum, eligantur depositarius, procurator et expensor a familiâ; qui tamen respective in administratione donorum conventus dependeant a priore.

XI. Denique quis sive prior, sive procurator, sive expensor, repertus fuerit dolosus in administrandis bonis conventus, illico ab officio deponatur, et provincialis satagat ut damna conventui illata reparentur. Laici quoque, qui ex eleemosynis, ostiatim nomine conventus collectis, quid sibi retinuerint in notabili quantitate, subeant privationem vocis et praecedentiae ad annum.

CAP. XXI. — *Quoad poenam furtorum.*

I. Qui e nostris, quod absit, ex re familiari conventus quid grave furatus fuerit sine officinarum fracturâ, pro primâ vice in carcere per quindecim dies pane solummodo et aquâ feriâ sextâ cibetur; pro secundâ vice per mensem; pro tertiâ vero per annum; et si ulterius, puniatur iuxta mensuram delicti.

II. Si furtum fuerit grave et cum fracturâ officinarum, pro primâ vice per annum carceri mancipetur, pro secundâ vero ad biennium.

III. Si demum furtum fuerit extra Ordinem, et grave, subeat poenam carceris ad triennium; si vero leve, sed cum scandalo, ad tres menses.

CAP. XXII. — *Quoad poenam detractorum et verberantium.*

I. Si quis contumelias bonae famae graviter perniciosas evomerit in fratrem, carceri mancipetur per mensem; si in priorem, per tres; si in provincialem, per sex. Auctor autem libelli famosi intra vel extra Ordinem, ulterius in publicâ mensâ qualibet

I Aptius lege quisquis (R. T.).

De pignorariis.

Poenae contra dolosum.

Poenae contra detractores.

feriâ sextâ per mensem cibetur tautummodo pame et aquâ, et privetur utrâque voce ad triennium.

Contra percussores.

II. Si quis manu religiosum percusserit, carceretur pro octo dies; si baculo et graviter, per sex menses; si vero ferro aut sclopo, per annum. Secutâ autem membrorum mutilatione ex vulnere accepto in vulnerato, vulnerans poenam subeat carceris ad triennium; sequutâ vero morte, in perpetuum. Inde ad praeavenda in nostris baec mala, cunctis sub poenâ carceris ad sex menses probibemns, ne propria vel aliorum arma et' instituto offensiva ferant vel conservent.

Arma per religiosos non servanda.

CAP. XXXIII. — Quoad iudices, accusatores, testes et appellationes.

Forma processuum per iudices adendum.

I. Iudices in nostro Ordine, sive ordinarii sive delegati, processus edere nequeant, si accusatores non se sub initium subscripserint ad poenam talionis, quam omnino sustinere debent si sufficienter de existentia allati criminis non docuerint: idque sub poenâ nullitatis processus, et iudici privationis officii ad triennium.

Testium qualitates.

II. Testes quoque non admittantur, nisi fide digni, et si falsi deprehendantur, aut positi inter tuo iuramenta, arcti carceris poenâ puniantur ad sex menses, nec imposterum ut iam infames in iudicium revocentur.

III. Reis etiam constitutis detur ex nostris vir doctus, qui eos intra congruum tempus defendere possit: quem si iudex denegaverit, privus declaretur officio et utrâque voce ad triennium.

Assessor a sacculo acceptus.

IV. Demum processus, urgente iustitiâ, conficiatur, sed a fratribus et intra Ordinem tam ad servandum ipsius Ordinis decorem, quam ad evitandas expensas. Ut autem rite cuncta perficiantur, possit iudex regularis assumere e saeculo in assessorem virum prudentiâ praeditum, et in utroque iure peritum.

De Appellationibus.

V. Appellatio a correctione non sit nostris licita, sed a gravamine illato per sententiam, quam si iudex, a quo appellatur, recusaverit admittere, appellans protestetur, se adire

1 Forsan ex pro et legendum (n. r.).

velle superiorem maiorem, coram duobus sacerdotibus, qui de eâ protestatione se subscribant.

CAP. XXIV. — Quoad advenas et hospites.

I. Advena, ubi praevenerit, illico priori litteras obedientiales exhibeat, eique causam sui adventus exponat. Quod si ob negocia tractanda, vel honestae recreationis causâ, diu ibi hospes permanere debet, tribus elapsis diebus, sicut unus ex conventualibus tractetur; celebret nempe pro oneribus illius ecclesiae, ac choro intersit, nisi cum eo quandoque prior benigne dispensaverit.

Quae ab adventis praestanda sunt post triiduum.

II. Ubi noster adest conventus, hospes, sub poenâ privationis utriusque vocis ad sex menses, nequeat in domibus, etiam consanguineorum vel aliorum quoque regularium, pernoctare absque prioris licentiâ.

III. Prior et provincialis habeant in advenas et hospites eandem prorsus iurisdictionem ordinariam, ac in suos immediate subditos; et inde si delinquunt, ab utroque respective puniri possunt ad praescriptum regulae et barum constitutionum.

Prioris provincialis super iisdem iurisdictione.

IV. Advenae divertentes ad conventum Ss. Cosmae et Damiani de Urbe teneantur post tertiam diem ab accessu celebrare pro oneribus illius ecclesiae quotidie, eique ulterius solvere iulium unum, duos vero si non celebrent vel sint laici. Cumque nostri ex quacumque provinciâ, quae Romae conventum proprium non habeat, ad eam accedentes, hospitari debeant in conventu Ss. Cosinae et Damiani, praecipimus inde eius prioris, sub poenâ privationis officii, ut tamquam hospites non recipiat, nedum tertarios regulares Gallos, sed neque nostros ex provinciâ Siculâ; cum et haec in Urbe suum habeat proprium conventum sub titulo S. Pauli ad Arenulam.

De hospitio ad conventum Ss. Cosmae et Damiani.

CAP. XXV. — Quoad visitatores et commissarios.

I. Minister generalis non potest nec debet deputare commissarium generalem super unâ provinciâ vel conventu ad tempus sive indefinitum sive definitum ad causam vel causas forsan eventuras; neque unum ex generalibus, nisi tantum quando ipse egreditur fines Italiae, et pro eo dumtaxat tempore,

Facultas ministri generalis quae sit in electione commissariorum ad tempus.

quo extra Italiam commoratur; et huic eadem impotentiae subest etiam respective minister provincialis, dum est intra suam provinciam.

II. Poterit igitur generalis, dum est intra Italiam, deputare commissarium generalem in casibus particularibus, nempe ad agendam causam civilem aut criminalem, ad visitandum et praesidendum capitulo provinciali, et tunc assumat religiosos graves, et, si adsint, in sacrâ theologiâ magistros, qui quidem commissarii habeant votum; nec debent tamen assumi ex illâ provinciâ, ad quam mittuntur.

Procurator generalis in Curia.

III. Procuratori generali in Curia non potest demandari visitatio alicuius provinciae vel conventus extra Urbem, attentâ incompatibilitate inter unum et alterum officium.

Commissarii, visitatores et praesidentes ad aliqua officia non eligendi.

IV. Commissarii, visitatores et praesidentes in capitulis et congregationibus provincialibus nequeant eligi ad aliquod officium in ipsis capitulis et congregationibus in quibus officium commissarii et praesidentis exercent, sub poenâ nullitatis electionis, quae resolvatur ad generalem; et tunc electus a generali habeatur, ac si in capitulo et congregatione electus fuisset.

V. Si quis instituat a generali commissarius super aliquâ provinciâ, pro eo casu locum digniorem habeat supra priores et provincialem; si vero pro conventu particulari, cedat locum provinciali.

Visitatio coenobii sancto-rum Cosmae et Damiani a provinciali Romanae quolibet anno faciendâ.

6. Demum provincialis provinciae Romanae, ultra visitationem ministri generalis, semel in anno, vel saepius pro rei necessitate, possit et debeat visitare auctoritate suâ provinciali coenobium Ss. Cosmae et Damiani Urbis; attamen per hoc decretum nullum infertur praecidium praetensis iuribus patris generalis, quoad pertinentiam dicti coenobii, sed iura unicuique ex partibus salva sint.

CAP. XXVI. — Quoad provinciales titulares.

I. Dignitates titulares provincialium revocantur ad duas, videlicet Patrimonium¹ et Montis Feltri. Ad eas assumantur ad triennium a ministro generali illi, qui pro religione assidue laboraverint, vel studiorum

1 An recta lectio iudicet lector sciens (n. r.).

lucubrationibus, vel negotiorum occupationibus.

II. Provinciales titulares sint patres perpetui illius provinciae, cuius sint filii. Durante eorum triennio vocem habeant in capitulis et congregationibus, etiam generalibus; sed ex eis ille tantum qui est nativus illius provinciae et de familiâ in conventu, in quo celebratur congregatio generalis. Post triennium vero habet vocem tantum in capitulis provincialibus provinciae suae nativae. Quo autem ad praecedentiam, prout infra cap. xxxi.

Qui eligendi in provinciales titulares.

CAP. XXVII. — Quoad capitulum generale eiusque congregationes intermedias.

I. Capitulum generale singulo sexennio celebretur in conventu, ubi a vocalibus congregationis generalis praecedentis iudicatum fuerit expedire. In eo votum habeant generalis, exgenerales, procurator et secretarius generalis, provinciales, sive iurisdictionis sive tituli, et secretarii provinciarum ac custodes, ordine quo infra sub cap. xxxii.

Capitulum generale quolibet sexennio celebrandum.

II. Debent in eo eligi ad sexennium novus minister generalis et novi quatuor definitores generales. Minister generalis debet esse magister in sacrâ theologiâ, ac potest eligi licet absens, sed non ex illis provinciis, ex quibus fuerint duo generales antecessores immediati.

Qui vero eligendi.

III. Definitores generales debent eligi ex quatuor provinciis per turnum, nempe pro primo ex provinciis Mediolanensi, Siculâ, Brixienti et Venetâ; pro secundo ex provinciis Romanâ, Bononiensi, Marchianâ et Dalmatinâ; pro tertio ex provinciis Neapolitanâ, Aprutinâ, Calabrensi et Belgicâ.

Qualitates eligendorum in definitores generales.

IV. Expensae pro capitulo generali taxentur in ipso capitulo a vocalibus provinciarum: quoad sumptus itinerum, stetur consuetudini provinciarum. Concionatores et cathedratici suae provinciae expensis ad capitulum proficiscantur, de quibus omnibus accurata et distincta in definitorio ratio danda erit.

De expensis.

V. Inde, expletis praedictis electionibus, congregandum erit definitorium generale, cui interveniant, ut vocales, generalis, exgenerales, procurator generalis, quatuor

De definitorio generali et de quibus in eo agendum.

definitores generales, secretarius generalis, provincialis et prior conventus ad celebrationem dicti definitorii seu congregationis destinati, ordine quo infra cap. xxxii.

vi. In hac congregatione supplendus est numerus examinatorum vel regentium generalium, si quis eorum intra unam congregationem et aliam mortuus fuerit vel renunciaverit: insuper debet eligi novus procurator generalis qui sit magister, nec ex illis provinciis, ex quibus sunt generalis praesens et immediate praeteritus; quo electo, recedit a congregatione procurator generalis praeteritus, et ingreditur novus cum iuribus procuratori generali competentibus, nec duret nisi ad triennium, itaut qui functus fuerit officio procuratoris generalis per triennium, nequeat ad idem officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit.

vii. In eadem congregatione debet, a solo tamen ministro generali, confirmari secretarius generalis, vel eligi novus ad triennium; quo electo, recedat praeteritus, et ingrediatur novus, ut dictum est de procuratore generali.

viii. Liceat generali cum vocalibus huius suae congregationis interpretari regulam et constitutiones Ordinis in omnibus dubiis, ad verum sensum tamen et mentem earundem, et non alias, nulla facta imutatione: necnon suspendere ab officiis quoscumque, etiam provinciales, si ita necessitas et iustitia requisierit: quinimo etiam privare, iuridice tamen et cum causae plenaria cognitione, salva semper capituli generalis auctoritate.

ix. Vocales huius congregationis statuunt ubi celebranda erit congregatio generalis intermedia ad finem triennii, cui respective interveniant iidem vocales qui primae, et in qua similes electiones habeantur, eo tantum interveniente discrimine, quod in hac congregatione intermedia procurator generalis eligi possit ex illa provincia, ex qua sit generalis immediate praeteritus.

x. Demum, quando aliquid praescribitur agendum in consilio et assensu definitorum sive generalium sive provincialium, debet intelligi quod id fiat, definitibus simul in

unum congregatis; aliter consensus, per litteras aut singulariter datus, nullius sit momenti, ac irritus effectus inde sequutus.

CAP. XXVIII. — *Quoad capitulum provinciale eiusque congregationes intermedias.*

i. Capitulum provinciale singulo quoque triennio celebretur eo loco et die ut a ministro generali vel eius commissario fuerit destinatum. In eo votum habeant generalis, vel eius commissarius, ex-generales, procurator, definitor, secretarius, generales tum actuales tum praeteriti, provincialis sive iurisdictionis sive tituli, sive actualis sive praeteritus, in capitulo tamen eius provinciae de qua sunt nativi; item secretarius provincialis actualis, priores cum suis discretis, ac regentes generales et examinatores pariter generales, et custos actualis provinciae, ordine quo infra sub cap. xxxii.

ii. Debent in eo eligi ad triennium novus minister provincialis, quatuor definitores et custos. Post quas electiones celebretur prima congregatio provincialis, cui intervenire debent qui sunt praeses capituli, ex-generales, provincialis, sive iurisdictionis sive tituli, actuales, secretarius, procurator et definitor generales actuales, si adsint, et quatuor definitores provinciales noviter electi, ordine quo infra cap. xxxii.

iii. In hac prima congregatione provinciali eligi debet a toto definitorio secretarius provincialis ad triennium, qui tamen in ea ius suffragandi non habeat.

iv. Eligi etiam in ea debent priores conventuum ad annum, quorum nullus potest esse simul prior et secretarius vel definitor provincialis, nisi in provinciis parvis, urgente necessitate, et tunc definitor, qui proponitur eligendus prior, se absteineat a suffragando in illa electione. Elapso anno, de licentia ministri generalis celebrabit provincialis secundam congregationem, et elapso biennio, tertiam, quibus interveniant iidem qui primae; ac in eis, praeter electionem secretarii provincialis, si electus in prima obierit vel renunciaverit, fiant electiones priorum pariter ut in prima.

v. In praefatis tribus congregationibus eligendi sunt, vel confirmandi, magistri no-

Capitulum provinciale quolibet triennio celebrandum.

Et quae pertractanda.

vtiorum et de recenti professorum, ac ii de quorum voto expelli possunt ab Ordine incorrigibiles.

vi. Qui in tribus congregationibus continuatis prior electus fuerit, et per triennium eo munere functus, non poterit eligi neque in priorem neque in praesidentem, nisi transacto anno. Ille vero qui praesidens fuit alicuius conventus pro maiori parte anni, non possit ad officium prioris eligi, nisi ad biennium, itaut tempus praesidentatus computetur ad effectum vacationis, tamquam annus complens triennium gubernii.

Priores eligendi ad annum.

vii. Priores ita eligantur ad annum, ut eo transacto, si praecedens prior non eligatur, nulla ei fiat iniuria, quamvis non compleverit triennium, intra quod confirmari poterit.

Ad officia promovendi tantum filii provinciae.

viii. Ad officia quaecumque cuiuslibet provinciae admittantur filii eiusdem provinciae tantum, sub poena nullitatis electionis; et in capitulis et congregationibus provinciae Romanae, ex specialibus causis in hac provincia concurrentibus, votum decisivum et consultivum habere possit et debeat dumtaxat pater generalis actualis, exclusis aliis superioribus et officialibus generalibus, cuiuscumque provinciae sint et qualitatis.

ix. In capitulo quoque provinciali provinciae Romanae, regens Ss. Cosmae et Damiani de Urbe votum non habeat, nisi sit natus illius provinciae, cum ius suffragandi concedatur examinatori generali in capitulo tantum suae nativae provinciae, ut statutum est sub cap. xiv.

x. In capitulis provincialibus, si maior pars vocalium non esset pro uno, praemissa protestatione, peracto primo scrutinio, durante eadem discordia post tria scrutinia, electio, pro qua est discordia, devolvatur ad generalem, sive intersit sive non capitulo. Si autem id eveniat in congregationibus provincialibus, electio devolvatur ad generalem, si ibi fuerit praesens, secus ad provincialem. Ceterum electiones omnes factae sive in capitulis sive in congregationibus provincialibus, ut ius tribuunt¹ electis, confirmari debent a praeside capituli vel congregationis.

¹ Potius lege tribuant (n. t.).

xi. Demum exeuntes absque causa legitima et approbanda a praeside et a maiori parte scrutatorum, careant utraque voce ad triennium et decennium, si eorum exitus fuerit cum contemptu, et vocalis dubius careat iure suffragandi.

CAP. XXIX. — *Quoad electionem discreti conventualis mittendi ad capitulum provinciale.*

i. In electione discreti coaventionalis, sicut et in quocumque actu ad quem requiritur consensus familiae, vocem habeant omnes legitime professi in conventu de familia collocati, si tertium annum professionis compleverit, ibique fuerint per duos menses immediate ante commorati; ad amovendam autem omnem in huiusmodi discretorum electionibus fraudem, nequeat provincialis tribus mensibus ante capitulum amovere a conventu quemlibet ibi de familia commorantem, nisi ex causa delicti gravis et notorii. Quod si secus factum fuerit, amotus, in conventu, ubi reperitur, vocem non habeat quoad electionem discreti; sed ne suffragandi iure sine causa privetur, redeat cum voce ad priorem conventum, in quo per duos menses de familia collocatus extiterat, nisi libere iuri suo cedat.

In electione discreti conventualis qui vocem habeant.

ii. Discretus conventualis fieri potest in conventu, ubi saltem adsunt duo habentes vocem passivam et quinque activam, inter quos numerari debent etiam processati, qui ante latam sententiam carent dumtaxat voce passiva. Inde, deficiente hoc numero vocalium, convenire possunt familiae plurium conventuum pro electione unius discreti. Si post tertium scrutinium electio discreti non habeatur, et fuerit praesens minister generalis vel eius commissarius, ad eum devolvatur electio; secus non iteretur scrutinium, sed prior accedat ad capitulum sine discreto.

In quo conventu possit eligi.

iii. Statim ac minister generalis, vel eius commissarius, visitandi causa aliquam provinciam ingreditur, sit in arbitrio et libertate capituli conventualis omnium conventuum illius provinciae devenire ad electionem discreti conventualis, taliter, ut visitator inhibere non possit ut electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suae visita-

tionis. Quod si visitator reperitur in aliquo conventu tempore praefatae electionis, poterit ei intervenire et praesesse.

CAP. XXX. — *Quoad officia collata in capitulis vel congregationibus intermediis, sed extra id tempus implenda ex vacationibus vel per obitum vel per dimissionem.*

Quid agendum
obituale mini-
stro generali
incompleto se-
renario.

I. Quaedam sunt procul dubio officia, quae diu saltem nequeunt remanere vacua, ut gradus ministri generalis, definitoris sive generalis sive provincialis, ministri provincialis et prioris localis. Iam deficiente ministro generali ante expletum sexennium sui gubernii, sigillum et quae spectant ad praedictum officium consignentur a [secretario generali et a provinciali illius provinciae, in qua obiit generalis, antiquiori ex-generalis qui defuncti vices suppleat, donec ab Apostolica Sede provideatur de vicario generali: quod si nullus adsit ex exgeneralibus, consignetur ei qui tunc in ordine dignior est ratione muneris perfuncti.

Quid autem
deficiente pro-
curatore gene-
rali.

II. Deficiente ex quacumque causa intra triennium procuratore generali, eligatur novus a generali cum approbatione Sedis Apostolicae usque ad capitulum generale vel capitulum intermedium proxime futurum, ita tamen ut ipse procurator generalis nunquam eligi possit ex illa provincia ex qua sit generalis.

Vel defunctore,

III. Deficiente ex quacumque causa aliquo definitore actuali, vel generali vel provinciali, subrogetur a generali in locum defuncti ille qui primum locum occupat in ea provincia ex qua defunctus fuerat assumptus, et alias non habeat votum in supradicta congregatione generali vel provinciali respective.

Aut ministro
provinciali.

IV. Deficiente ex quacumque causa ministro provinciali, donec a generali provideatur de commissario provinciali, qui ad futurum capitulum provinciale gerat vices defuncti cum omnimoda potestate provincialitatis, senior inter exprovinciales gerat vices defuncti; et si non adsint exprovinciales, subeat hoc munus discretus provincialis actualis.

Privilegia com-
missarii pro-
vincialis si a-
biennium mini-

V. Commissarius provincialis, ita, ut supra, electus a generali ob deficientiam ministri provincialis, si per integrum bien-

nium provinciam gubernaverit, inter exprovinciales connumerari debeat, et eorum singulis gaudeat beneficiis et privilegiis, itaut in capitulo immediate celebrando eligi non possit in provincialem, nec eo munere fungi, nisi saltem per annum vacaverit; si autem per integrum biennium in eo officio non steterit, nullo gaudeat ex-provincialium privilegio, et inde eligi poterit in capitulo immediate sequenti in ministrum provincialem.

strum provin-
cialem egerit.

VI. Deficiente ex quacumque causa priore, antequam a ministro provinciali alter eligatur qui usque ad futurum¹ immediate congregationem provincialem conventum gubernet, dignior de familia gerat prioris vices; qui autem ita ut supra fuerit a ministro provinciali subrogatus, appelletur praesidens, sed habeat eandem potestatem, iura et votum, quae habebat eius antecessor. An autem et quando praefatus praesidens possit eligi in priorem, dictum est sub cap. xxviii.

Quid deficien-
te priore.

VII. Demum qui dimitunt officium et dignitates, quae durant ad triennium, biennio non completo, non gaudeant privilegiis et praeeminentiis, quae in nostris constitutionibus conceduntur absolutis ab huiusmodi officiis et dignitatibus; secus vero si ea dimittant post elapsam biennium et ex legitimam causam approbandam a ministro generali; tunc enim considerari debent, ac si ea per integrum triennium retinuisent.

De his qui di-
mittunt officia.

CAP. XXXI. — *Quoad triplicem paternitatem et quoad praecedentiam extra quaecumque capitula et congregationes.*

I. Paternitas triplex est in religione nostra: prima est religionis seu Ordinis, quam habent generales praesens et praeteriti, procuratores, definitores et secretarii generales tam actuales quam praeteriti; secunda est provinciarum, quam habent provinciales sive iurisdictionis sive tituli, tam actuales quam praeteriti, definitores, secretarii et custodes provinciales actuales tantum et magister regens qui trinum cursum theologiae perfecit; tertia est conventuum, quam habent priores et magistri in sacra theologia.

De paternita-
tibus.

¹ Potius lege futuram (R. T.).

De praee-
dentis.

II. Quo vero ad praecedentiam extra capitula et congregationes servetur ordo sequens. Generalis actualis ubique et semper in quolibet actu ceteris quibuscumque praefertur; ex-generales ad invicem servant tempus suae promotionis; quo autem ad ceteros in conventu ubi degunt, uni tantum subsint, nempe, si ibi adest generalis, soli generali; eo absente, si ibi aderit provincialis, soli provinciali; in absentia autem utriusque, tunc subsint superiori locali seu priori.

III. Procurator generalis actualis praefertur definitores generalibus actualibus, et isti praefertur secretario generali actuali, qui tamen omnes ceteris aliis sunt praefertendi; sed subsint provinciali iurisdictionis in sua tamen provincia, ac priori aliter in suo conventu.

IV. Post procuratorem generalem, definitores generales et secretarium generalem actuales, sequuntur hoc eodem ordine procurator, defensor, secretarius generales praeteriti, et provinciales iurisdictionis pariter praeteriti; subinde provincialis tituli actualis; quem sequuntur provincialis tituli praeteriti, deinde definitores provinciales actuales, postea secretarius provincialis actualis, qui tamen in cursu visitationis praefertur dictis definitores, deinde custos provinciae pariter actualis.

V. Post praedictos, primi sedeant regentes generales; secundi examinatores generales; tertii regentes qui actu legunt; quarti magistri qui fuerint definitores provinciales; quinti, qui fuerint auctores alicuius conventus; sexti magistri; septimi sacerdotes simplices, qui tamen fuerint definitores provinciales; octavi sacerdotes simplices, qui suae professionis excedunt annum vigesimum; noni lectores actuales tam speculativae quam moralis, qui tamen non sint magistri; decimi ceteri sacerdotes simplices; undecimi clerici; et ultimi sedeant laici.

VI. Exceptis ex-generalibus quoad praecedentiam, qui, ut supra statutum est, servant inter se tempus suae promotionis ad generalatum, in ceteris omnibus, etiam of-

ficialibus, sive generalibus, sive provincialibus, sive actualibus, sive praeteritis, attendatur, in paritate gradus, tempus professionis, nisi tamen obstet titulus magisterii; nam magistri ubique praefertendi sunt non magistris, licet illis professione antiquioribus, et sint in eodem gradu, v. g., definitoris. Ilanc autem excellentiam praecedentiae non conferat titulus examinatoris aut regentis generalis, respectu tamen et dumtaxat officialium generalium tum actualium tum praeteritorum et ministrorum provincialium sive iurisdictionis sive tituli sive actualium sive praeteritorum.

VII. Demum provincialis extra propriam provinciam nullam habeat praecedentiam ex provincialatu, sicuti nec prior a prioratu extra proprium conventum.

CAP. XXXII. — *Quoad praecedentiam vocalium in capitulis et congregationibus intermediis.*

I. In capitulis generalibus actualis generalis digniorem habeat locum, quem immediate sequitur praeteritus generalis cum ceteris iam ex-generalibus iuxta tempus suae promotionis; deinde procurator et secretarius generalis, provincialis conventus, ubi capitulum celebratur, subinde ceteri provinciales iurisdictionis gradatim iuxta antiquitatem provinciarum, postea provinciales titulares, demum secretarii et ultimi custodes provinciales, modo supradicto.

II. In congregationibus generalibus actualis generalis et ex-generales sedeant, ut supra in capitulo generali, postea procurator et secretarius generales, deinde provincialis conventus, ubi congregatio celebratur, quos sequuntur definitores generales et prior conventus, in quo congregatio celebratur.

III. In capitulis provincialibus digniorem habeat locum illorum praesidens, quem sequuntur, ex-generales, provincialis actualis, procurator, defensor et secretarius generales actuales, postea praeteriti; subinde provincialis tituli actualis, deinde praeteriti, priores iuxta antiquitatem conventuum, regentes generales, examinatores pariter generales, et discreti locales iuxta antiquitatem conventuum, et demum custos actualis provinciae, prout in cap. xxviii.

iv. In congregationibus provincialibus digniorem habeat locum illarum praesident, nempe generalis actualis, vel eius commissarius, vel, istis absentibus, provincialis iurisdictionis actualis, qui, si non sit caput congregationis, aedeat post ex-generales; et hunc sequuntur definitores et secretarius generales actualis, provincialis titularis actualis, et demum quatuor definitores provinciales.

v. Si quandoque in capitulis vel congregationibus praelibatus ordo pervertitur ex incuria vel inadvertentia, seu ex vocatione permixta, nulli propter hoc intelligatur praedictum generatum.

CAP. XXXIII. — *Quoad privilegia nonnullorum.*

Privilegia generalis ex-generalem.

I. Solummodo generalis actualis et praeteriti, titulum reverendissimi retineant, dum vivunt: possunt etiam ex-generales unum conventum sibi deligere, ubi manere possint ad vitam, et a quo omnia tam ad victum quam ad vestitum necessaria, ipsorumque statui religioso congrue recipiant, ac ibidem superior deputandus, vir gravis, eidemque ex-generali bene affectus constituatur a congregatione provinciali. Conventus autem, quem eligere possunt, sicut et regens quatordecim annorum, debet esse eius provinciae¹, de qua ipsi sunt nativi.

Procurator et secretarius generalis.

II. Ex-generales, procurator et secretarius generales actuales non solum volum habeant in capitulis et congregationibus tam generalibus quam provincialibus, sed ubi aderint, et deliberatio facienda sit per suffragia.

Ex-procuratorum, etc.

III. Ex-procuratores, ex-definitores, ex-secretarii generales, ex-provinciales, sive iurisdictionis sive tituli, nequeant a provincialibus actualibus amoveri quocumque praetextu seu colore a conventu eorum filiationis, vel ab eo ubi manent, nisi de ipsorum consensu, aut peculiari interveniente mandato ministri generalis, vel ob grave ac publicum scandalum, de quo tamen semper certior reddatur minister generalis, eiusque mandatum expectetur, cum quibus etiam superiores actuales quoad a-

¹ Edit. Main. legit provincia (R. T.).

ctus communes agant cum debito respectu et reverentia.

iv. Demum sexagenarii quoque sine ipsorum assensu non amoveantur a provincialibus a conventu eorum filiationis, nisi ob grave delictum publicumque scandalum, aut de mandato patris generalis.

v. Declaramus tandem, quod supradicta decreta et ordinationes non obligant ad culpam, sed ad solam poenam, nisi ubi violatur praeceptum aliquod divinum aut Ecclesiae, vel substantia trium votorum essentialium, nisi aliter cautum sit in ipsis constitutionibus.

Haec decreta non obligant ad culpam.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, tam ipse Bonaventura procurator generalis, quam dicti Paulus minister generalis alique religiosi Ordinis praefati, constitutiones sic collatas et ordinatas, quo firmiter subsistant ac serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communitur summopere desiderant: nos, qui, dum cardinalatus honore fungebamur, munus protectoris eiusdem Ordinis apud Sedem Apostolicam diu sustinimus, ac etiamnum, post nostram assumptionem ad summi apostolatus apicem, retinemus, reclamque illius administrationem et felices progressus sinceris exoptamus affectibus, illorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares personas a quibusvis ex-

Confirmantur auctoritate apostolica.

communicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutas fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Bonaventurae procuratoris generalis quo supra nomine nobis super hoc humiliter por-

¹ Deest eorum (R. T.).

rectis inclinati, omnes et singulas constitutiones praeinsertas, et in eis contenta quaecumque, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Claufulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras et constitutiones praeinsertas, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplum.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi ianuarii MDCCLXXXIV, pontificatus nostri anno iv.

Dat die 26 ianuarii 1734, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXXV.

Constitutio qua, pro indemnitate communitatum et populorum totius Status temporalis S. R. E., facultates, per summos Pontifices Congregationi Boni Regiminis contra debitores olim collatae, confirmantur, novisque etiam augentur.

Clemens episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Divina providentia in B. Petri Sede collocati, nostra referre putamus, si non solum christianae religionis curam gerere, verum etiam erga provincias populosque universos eiusdem Principis Apostolorum regimini commendatos, urbiumque et oppidorum publica commoda recte administranda, praecipuam diligentiam adhibeamus, accurate prospicientes ne sollicitudini nostrae subiecti ob cuiusvis indebitam vectigalium publicorumque onerum solutionis detractionem ac difficultatem nimis graventur. Quare, quae a Romanis Pontificibus antecessoribus nostris ad eum finem praescripta sunt, apostolica auctoritate probanda, et alia etiam sancienda ducimus, quotiescumque id expedire comperimus.

Clemens VIII constitutionem edidit, ut communitatum delictorum ad solutionem compelleretur.

§ 1. Itaque, sicut accepimus, cum aliàs felicis recordationis Clemens Papa VIII praedecessor noster, pro bono regimine rectaque administratione bonorum et reddituum communium cuiuscumque civitatis, terrae, oppidi et loci temporalis totius S. R. E. ditionis, praecipuam constitutionem anno Domini MDCXII ediderit, ubi inter alia praecipitur, ut omnes communitatum sive universitatum dicti Status Ecclesiastici debitores suum debitum per earundem communitatum sive universitatum legatos, vicelegatos, gubernatores, praesides aut potestates, omnibus opportunis iuris et facti remediis quamprimum omnino solvere compellantur: constitutionis vero praedictae tenor est qui sequitur:

Tenor constitutionis Clemens VIII.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Pro commissà nobis a Domino S. R. E., eique etiam in temporalibus subiectarum civitatum et populorum tutelâ, paternaque erga nostros subditos charitate, praecipuo studio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, eâ qua decet fide et curâ, utiliter et provide administrantur, praesertim vero tollantur pravi abusus, qui in publicum et commune damnum paulatim irrepunt. Ex quibus hactenus gravi aere alieno communia illorum bona oppressa vel ab ipso nostri pontificatus initio comperimus, et malum hoc, nisi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus; dum enim non pauci sua privata commoda et luera quaerunt, atque illicitis modis, quod prave ambiunt aut concupiscunt, consequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis assentationibus aucupantur, suas denique cupiditates explere satagunt, nullâ utilitatis publicae ratione habitâ, aearium publicum ipsarum civitatum et locorum exhaustiunt, gravi aere alieno im-

plicant, inanibus pompis et ostentationibus dilapidant. Quibus malis atque incommodis, quantum nostrâ vigilantia atque auctoritate eniti possumus, occurrere cupientes, hac nostrâ perpetuo viliturâ constitutione statuimus et ordinamus, ut in qualibet civitate, terrâ, oppido, castro et loco dicti Status temporalis Ecclesiastici universi, itaut etiam Bononiensis et Beneventanae nostrae civitates sub hac constitutione sint comprehensae, tabella aut libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo sumptus omnes ordinarii et extraordinarii publice, utiles aut necessarii, sint descripti; et earum quidem, quae certae et ordinariae sunt, expensarum, certa etiam taxa et summa exprimat; si quae vero incertae et extraordinariae videbuntur, earum universae summa aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat; singillatim vero pro rei indigentia ex universâ summâ sic taxatâ a toto consilio cum interventu praesidis, gubernatoris aut potestatis, portiones necessariae infra annum detrahantur; eaque tabella aut libellus per gubernatorem seu praesidem provinciae aut civitatis, et cuiuscumque terrae, oppidi et castri praetorem seu potestatem, singulis annis fiat.

Haec vero primâ vice non solum ab ipsis, sed etiam post eos triginta dies tunc proxime sequentes, a dilectis filiis S. R. E. camerario et thesaurario generali Camerae Apostolicae accurate et diligenter inspiciatur, corrigatur et approbetur, expunctis inde iis omnibus impensis, quae praeter aut contra hanc nostram constitutionem, etiam ex statuto vel consuetudine antiquâ fieri solebant, ac retento ipsius tabellae seu libelli exemplo seu registro penes Cameram Apostolicam, gratis et absque ullo earundem communitatum seu uni-

versitatum dispendio, statim intra decem dies ab ipsius receptionis die numerandos, sic revisa, approbata et correctâ, ad praedictas communitates seu universitates remittatur.

Districte autem inhibemus sub indignationis nostrae et aliis gravissimis nostro et successorum nostrorum arbitrio imponendis poenis, ne pro sigillo vel pro scripturâ, chartâ, atramento, cerâ, capsulâ, cordulis, aliisque rebus, ad huiusmodi expeditionem pertinentibus, seu pro labore aut regalibus, quidpiam ne minimum quidem obulum, hac de causâ praedicti camerarius aut thesaurarius, eorumve notarii, tabelliones, secretarii, familiares, aut quilibet officialis vel minister, exigere, vel etiam sponte oblatum recipere praesumat. Quinimmo volumus, ut sine ullâ morâ omnia gratis, et prout in Poenitentiariâ Apostolicâ fieri solet, sine aliquâ solutione expediantur et mittantur. Atque in hoc camerarius et thesaurarius praedicti summo studio invigilent: et si aliquem ex suis vel aliis notariis, tabellionibus, secretariis, familiaribus, officialibus aut ministris vel minimum quidquam recepisse deprehenderit aut cognoverint, contra eos etiam ad¹ privationis officiorum et munerum, quae obtinent, inhabilitatisque ad illa vel alia in posterum obtinenda, exilii perpetui ab Urbe et eius districtu, et aliis gravioribus poenis procedant; scituri, si connivendo aut tolerando, aut aliàs quomodolibet, receptionum et exactio-num huiusmodi per se vel alios conscii aut participes fuerint, se quoque nostrum et successorum nostrorum iudicium in hac re severam ut praefertur subituros.

Verum eadem tabella seu libellus, eiusve exemplum, sic correctum, approbatum et intra decem dies remissum, nedum in ipsarum communitatum seu

¹ Praeposit. ad redundat (R. T.).

universitatum archivio asservetur, sed in publico aliquo omnibus patenti ac conspicuo loco pro foribus aulae, ubi habetur publicum consilium, vel ubi ius dicitur et frequens populi sit concursus, affigatur et perpetuo retineatur.

Nec liceat in futurum, nisi de expressâ Camerae Apostolicae, aut, si urgens necessitas moram non patiat, gubernatoris aut praesidis civitatum et locorum, qui statim postea camerarium et thesaurarium generalem praedictos certiores de eo reddere teneantur, licentiâ, cum interventu procuratoris fiscalis eiusdem loci, causâ cognitâ, etiam similiter gratis concedendâ, tabellae ipsius seu libelli tenorem, etiam sequentibus annis, immutare aut alterare, neque absque praedictâ licentiâ, etiam in casibus improvisis, inopinatis aut insolitis, aliquid ultra contenta in huiusmodi tabellâ aut libello erogare. Quicquid vero ultra praescriptas summas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis, quibus exigendi et solidandi computa et rationes expensi, sive illas, ut dicitur, syndicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur, neque ipsis communibus aeriis dictorum locorum, aut massis, sed personis singularibus, quae sumptus ipsos fecerint, expensum feratur: quae etiam ad illius, tamquam ab eis indebite ablati, restitutionem teneantur.

Id autem quo accuratius servetur, et earundem civitatum, terrarum ac populorum utilitati amplius consulatur, praecipimus, ut quilibet modernus aut pro tempore existens gubernator, praeses aut potestas, tam ex nunc seu in ipso primo ingressu, quam deinde statim finito tempore magistratus, per quoscumque priores massarios, camerarios aut officiales gesti, intra decem dies, ab ipsis prioribus massariis, camerariis seu officialibus, qui magistratu funguntur aut

fungi desinunt respective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen et administrationem communium honorum pertinentium, praecipue vero indicem et nomina singulorum debitorum cuiuscumque communitatis seu universitatis, tam ex supradictis quam ex aliis quibuscumque causis, accurate et singillatim descripta sibi tradi, eaque postmodum, cum primum solutionis dies advenit, aut si iam advenit, intra tres aut ad summum quatuor menses, per officiales et magistratus earumdem communitatum seu universitatum exigi, et in aerarium communitatis seu universitatis referri.

Et si quid in fine anni, post deductas expensas in tabellâ seu libello descriptas, supererit, id in extinctionem aeris alieni publice contracti, aut si aes alienum nullum sit, vel in annonam sublevandam, vel pro Monte pietatis, vel in recuperationem et redemptionem honorum et rerum seu iurium per ipsas communitates sive universitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen gubernatoris, seu potestatis et procuratoris fiscalis loci, converti curet. Quod si praedictas pecunias in Monte pietatis deponi contigerit, id eâ conditione fiat, ut illas postea quodcumque eadem communitates et universitates inde extrahere, ac, si eis videbitur, in usus per hanc constitutionem permisso erogare valeant.

Fisci vero cuiuslibet loci procurator petat, omnino coram syndicis et gubernatore seu praeside aut potestate, intra decem dies, ab ipsis qui magistratu perfuncti sunt, tam de administratione iuxta taxam in tabellâ seu libello praescriptam, quam de aliis supradictis praesertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et si quid vel in expensis

¹ Edit. Main. legit *communitatem* R. T.).

excessum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus praedictum dilatum fuerit, contra eosdem reos magistratu ut praefertur perfunctos, ad restitutionem debitarum expensarum, necnon ad solutionem de suo proprio debitorum per negligentiam inexactorum, ac ulterius etiam ad poenarum in hac constitutione contentarum executionem procedi, quarum pars quarta ipsi procuratori fiscali sit applicata.

Si vero post huiusmodi decem dies elapsos gubernator aut potestas in exigendis rationibus vel in cogendo ad solvendum, vel restitutionem, aut in evequendis poenis, sive aliâ in praemissis negligens fuerit, ad restitutionem et refectionem damni ex indebitis impensis vel retardatâ exactione communi aerario cuiuslibet loci illati, etiam de suo proprio, integre teneatur: procurator autem fiscalis eius terrae, oppidi, aut civitatis, generalem Camerae Apostolicae procuratorem fiscalem de huiusmodi negligentia certiore faciat, sive etiam cuilibet de populo id denunciare liceat: ac tam in syndicatu per eos ad quos spectat, quam postea per procuratorem fiscalem generalem Camerae Apostolicae contra ipsos gubernatores et potestates, sive etiam contra personas quae pro ipsis in syndicatu fideiusserint, procedatur, itaut tam ab eis quam ab ipsis reis principalibus illatum damnum, inexacta debita, indebitaeque expensae, et, quae in hac constitutione continentur, mulctae, cum simili lucro personis praedictis applicando, exigantur. Ac propterea tam ipsi gubernatores, praesides, potestates, quam procuratores fiscales, in praemissis culpabiles, officii per eos obtenti eo ipso privati, et ad illa atque alia similia de cetero obtinenda perpetuo inhabiles et incapaces sint et censeantur.

Praedicti vero gubernatores et potestates, eorumque cancellarii, secretarii, tabelliones, aut ministri vel familiares, nihil omnino, ne minimum quidem, occasione syndicatus huiusmodi, vel pro sententiâ ferendâ aut pro tabellâ seu libello conficiendo, revidendo, vel licentiâ, ut praefertur, concedendâ, subscribendâ, vel taxâ faciendâ, emolumentum aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, sive aliâ, ut praefertur, percipiant et si quid perceperint, etiam tamquam huius constitutionis violatores, in poenas, quae in eâ sunt descriptae, ipso facto incurrant.

Ceterum omnibus et singulis communitatibus, universitatibus et populis quarumcumque provinciarum, civitatum, terrarum, oppidorum, castrorum et locorum Status nostri temporalis Ecclesiastici, earumque senatui, consiliis, adunantiis et congregationibus, magistratibus et administratoribus, eorumque singularibus personis, districte interdiximus et prohibemus, ne quis eorum vel earum, sub quovis praetextu aut causâ, etiam urgenti et necessariâ, contra constitutionem felicis recordationis Sixti Papae V praedecessoris nostri quae incipit *Inter varias et multiplices*, quam nos harum serie approbamus, innovamus et ampliamus, bona aut iura sua vendat, alienet, hypothecet, aut census super illis imponat, aut pro se, praeterquam ex causâ locationis tantum ad modicum tempus et solutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, sive aere alieno se obstringat, neque legatos seu oratores ad nos et Sedem Apostolicam sumptibus publicis aut etiam privatis et propriis ipsorum legatorum, neque etiamsi ipsi sponte id munus suscipere et de suo proprio impensas subire velint, unquam mittant,

neve sub nomine agentis aut negotiorum gestoribus vel procuratoribus, aliâ, quam ad necessariam litium prosecutionem in Romanâ Curia, pariter expensis communibus aut privatis retinere aut mittere, neve quispiam id munus suscipere aut obire audeat, nisi habitâ prius quoad obligationes et alienationes licentiâ iuxta praedictae Sixti praedecessoris constitutionis tenorem; quo vero ad mittendos legatos seu oratores, a nobis vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel ab eo qui consultationibus negotiorum Status Ecclesiastici pro tempore praeerit, dumtaxat in scriptis obtentâ, sine qua si quis id munus suscipere ausus fuerit, praeter alias per Sixtum praedecessorem inflictas poenas, etiam officiis per eum obtentis eo ipso privatus, et ad illa et alia quaecumque obtinenda perpetuo inhabilis et incapax, necnon infamis et ignominia atque infamia notatus censeatur.

Ad haec prohibemus pariter, ne praedictae communitates, universitates, earumve collegia, senatus, adunantiae, congregationes, magistratus, officiales, aut singulares personae, ullo modo praesumant ex fructibus, redditibus et proventibus, collectis vel contributionibus certis vel incertis, ordinariis seu extraordinariis sui aerarii seu massae communis, sive ex pecuniis etiam privatis et particularibus singulorum civium per viam voluntariae collectae seu contributionis in commune congestis, etiam cuiusvis statuti seu consuetudinis, aut verius corruptelae praetextu, ex quavis causâ, etiam solitâ et rationali, munera aut dona quaecumque cuivis legato, vicellegato, gubernatori, protectori, vice-protectori, praesidi, officiali aut personae, etiam quavis tam ecclesiasticâ, etiam pontificali, aut aliâ maiori, etiam S.R.E. cardinalatus, quam mundanâ dignitate

fulgenti, seu illius consanguineis, affinis, familiaribus aut ministris mittere, tradere aut largiri, aut in alicuius etiam legati, vicelegati, gubernatoris, praesidis, benefactoris aut protectoris honorem, etiam occasione hospitii aut transitus vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi testificationem, pro construendis, ornandis aut erigendis perpetuo vel ad tempus portis, arcibus, trophaeis, porticibus, moenibus, aut aliis monumentis, seu pro praedictis personis, quavis dignitate vel auctoritate fungentibus, honorifice laute et opipare excipiendis, seu pro quibusvis convivis aut hospitibus etiam moderatis, eisdem aut cuius alteri quacumque occasione vel causa exhibendis; aut pro personis quae illos comitentur, aut illis ministrent vel obviam procedant, pretiosis vestibus induendis, ulla pecunias erogare; vel pro congiariis, missilibus aut muneribus publicis, seu etiam cibariis, esculentis et poculentis, epulis, comensationibus aut comotationibus, populo aut magistratibus vel officialibus, ultra eorum salaria et emolumenta de iure vel ex laudabili consuetudine debita largiendis, seu pro praestandis pueris vel adolescentibus studiorum causa alimentis, vel dotibus puellarum non egentium augendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, et intra ecclesias vel extra eas, in quibusvis publicis aut privatis, sacris aut profanis locis, etiam ubi sanctorum sanctarumve vita aut res pie gestae populis spectandae proponuntur; sive etiam piorum operum et charitatis seu eleemosynae praetextu, aut aliis in praedictis seu aliis rebus supervacaneis, in dicto libello seu tabella non contentis, sed ad pompam et ostentationem aut oblectationem, vel paucorum luerum et privata commoda,

quomodolibet pertinentibus, sumptus aut impensas aliquas facere, nisi re ipsa pro divino cultu et veris Christi pauperum indigentis de consilio et consensu loci Ordinarii sublevandis; aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato usu permittuntur, et in praedicta tabella seu libello exprimentur, taxam a governatore seu praeside aut potestate ipsius provinciae, civitatis aut loci cui subsunt, praefigendam, quae in supra dicto libello seu tabella comprehensa erit, non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Prohibemus insuper, ne quicumque cives, oppidani aut incolae, qui suae communitatis aut universitatis bonorum detentores, usurpatores, occupatores fuerint, quive contra ipsas communitates litem aliquam seu controversiam habuerint, quae ad hunc effectum per solam unicam citationem coepta et inchoata censeatur, eadem lite seu controversia durante, necnon qui eiusdem suae communitatis sive universitatis debitores ex quacumque causa extiterint, earumve bona aut pecunias administraverint, antequam, quod debent, integre persolverint, seu rationes administrationis reddiderint, cum eius residui, in quo debitores remanserint, reali restitutione, ad obtinendos, gerendos aut exercendos aliquos in ea civitate, provincia, oppido, terra, castro aut loco, magistratus, aut munera quaecumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur; et, si de facto electi admissive fuerint, electio et admissio irrita sit et nulla; et tam ipsi quam eligentes, sive admittentes, necnon gubernatores, praesides et potestates qui id permiserint, vel etiam exactam super his inquirendis et prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus et decernimus, non adhibuerint, poenis, in hac constitutione

contra illius transgressores inflictis, plectantur.

Porro locationes seu affictus, tam vectigalium, quae gabellae aut datia dicuntur, quam aliorum quorumcumque reddituum, proventuum, iurium et emolumentorum ad commune ipsarum civitatum et locorum aerarium quomodolibet spectantium, statuimus et iubemus, omnino servatis servandis, atque adhibitis solemnitatibus quae de iure aut cuiuslibet loci statuto vel consuetudine requiruntur, cum personis fide et facultatibus idoneis, quae idoneis pariter in publico consilio approbatas cautiones praestent, iniri et contrahi debere; in quibus sane locationibus seu affictibus ea semper conditio et pactio addatur, ut ipsae communitates sive universitates ab omni prorsus detractone seu remissione, et, ut vulgo dicitur, defalcatione ex quocumque ac inopinato et insolitissimo belli incursus, militum depopulationis, agrorum direptionis aut siccitatis, alluvionis, grandinis, tempestatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito casu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima et urgente amissionis aut diminutionis fructuum, etiam omni vel maioris partis, aut sterilitatis, vel alia quavis causa cogitata vel excogitata, cogitabili vel incogitabili, sint prorsus immunes; nec ad id cogi possint, etiamsi de iure tenerentur, sed integrae semper responsiones et praestationes seu pensiones annuae absque ulla diminutione per ipsos conductores eis solvi debeant; et quamvis pactum huiusmodi forsitan in contractibus omissum fuerit, nihilominus vigore praesentium litterarum tacite inesse et subintelligi debere, perinde ac si id ipsum inter contrahentes expresse cautum et conventum fuisset, sublata omnibus iudicibus, etiam S.R.E.

1 Videtur legendum *incogitata* (n. 7.).

cardinalibus, ac sacri palatii apostolici auditoribus, aliter iudicandi et interpretandi facultate.

Depositarios quoque pecuniarum et introituum communis aerarii cuiuslibet communitatis sive universitatis non aliter eligi deputari aut admitti volumus, nisi, priusquam ad munus assumant, idoneam, arbitrio gubernatoris, praesidis aut potestatis, cautionem praestent; alioquin tam ipsas locationes, affictus seu appaltus, quam depositariorum deputationes sive electiones aut admissiones, cum omnibus inde secutis, etiam obligatione in forma Camerae Apostolicae iuramento aut instrumento publico vallatas, irritas et nullas censeant. Et nihilominus magistratus seu officiales, qui contractus ipsos iniverint, depositarios admiserint, vel in publico consilio assensum dederint, una cum ceteris consentientibus, pariter poenis, in hac constitutione expressis, teneri decernimus et declaramus.

Praeterea auctoritate apostolica, tenore earundem praesentium, revocamus, irritamus et annullamus omnes et quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes iurium, atque onerum realium et personalium, aut mixtorum, Camerae Apostolicae seu eorum communi aerario debitorum, aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuius particulari personae pro rata illos quomodolibet tangenti, sive praesidis aut bonis per eas possessis, per quascumque communitates seu universitates ex quavis causa etiam legitima et de iure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim filiorum, et quacumque occasione, etiam sub praetextu tituli onerosi et contractus ultro citroque obligatorii, etiam publico consilio et

communi omnium consensu, perpetuo vel ad tempus concessas, etiamsi id sine ullo Camerae Apostolicae damno aut praeiudicio factum fuerit, ratamque ipsam eadem communitates et universitates in se susceperint.

Districtius inhibentes ne quid tale imposterum concedere aut attentare praesumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia et singula praemissa, praeter aut contra haec nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, iussa, voluntates, decreta, mandata aut praecepta, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quod si quis coniunctim cum ceteris, seu divisim, nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum aut praeceptorum violator seu transgressor extiterit, statuimus, ut, praeter superius expressam restitutionem aut solutionem seu damni refectionem, ii, qui praeeminentiam aut gradu aliquo ceteris superiores fuerint, nisi pro viribus, id quod contra hanc constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentaverint, suumque assensum omnino constanter denegaverint, omnibus et singulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis et magistratibus eo ipso privati; ac tam ipsi quam alii inferiores, qui id suaserint, procuraverint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri iusserint, ad illa et alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo et incapaces, ac perpetuam infamiam et ignominiam notati, et singuli eorum, si solvendo fuerint¹, ultra praedictam restitutionem, ad duplum eius damni, quod communi massae seu mensae illatum fuerit, de suo reficiendum obligati existant, sin minus, poenam exilii aut carceris saltem

¹ Deest *pares* (N. T.).

triennalis plectantur; alii vero, qui solummodo consensum tacite vel expresse praestiterint, si solvendo fuerint¹, tantumdem pecuniarum, quantum erogatum extiterit, de suo persolvant; sin autem id propter inopiam praestare nequiverint, poenam aliqua corporis afflictivam superiorum arbitrio puniantur; et eiusmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui, quantum in eis fuerit, contradixerint seque opposuerint, vel, post consensum praestitum, erroris poenitentes, superioribus id primi denunciaverint.

Sed et constitutiones piae memoriae Bonifacii VIII et Gregorii XIII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, contra paciscentes, promittentes, dantes, aut recipientes quicquam, parum vel magnum, pro gratia vel iustitia, pro se vel aliis obtinendam, et contra complices vel dantes in praemissis auxilium, consilium vel favorem, cum omnibus in eis contentis poenis, censuris et extensionibus, quae supradictis aggravatae et additae, non autem per eas imminutae aut immutatae censeantur, harum serie approbamus et innovamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quae contra ultimodictas constitutiones in quibusvis casibus, per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo aut permettendo, non solum apud Sedem Apostolicam, sed in quibusvis tribunalibus, et eorum quibuscumque iudicibus, etiam laicis, almae Urbis, ac tam in Romanam Curiam quam extra eam, in quibuslibet temporalitatem nostrae mediate vel immediate subiectis provinciis, civitatibus, oppidis, terris et locis deliquerint, per easdem praesentes extendimus et ampliamus: poenis aliis, a iure vel per

¹ Deest *pares* (N. T.).

alias constitutiones apostolicas aut propria locorum statuta vel consuetudines, contra personas aliquid praemissorum committentes vel omittentes forsitan decretis vel inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quocirca universis et singulis modernis et pro tempore existentibus eiusdem S. R. E. camerario, thesaurario generali, necnon legatis, vicelegatis, praesidibus, gubernatoribus, potestatibus ac prioribus, massariis, magistratibus et officialibus, ceterisque ad quos spectat, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi et eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentiam, auctoritate et vigilantiam praesentem constitutionem firmiter et inviolabiliter observari, et contra inobedientes vel transgressores condignis poenis animadverti.

Praecipue vero ipsi legati, vicelegati, praesides, gubernatores et potestates contra quoscumque communitatum sive universitatum debitores pro exactione integrae summae et quantitatis, quae earum communibus aerariis debetur et pro tempore debetur, summarie simpliciter et de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu et figura iudicii, manu regia in vim praesentis constitutionis, etiam quavis inhibitione, tam a praedicto camerario, seu causarum Camerae Apostolicae generali auditore, quam a quocumque alio iudice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forsitan in vim specialis commissionis, decreto non obstante, iuris et facti remediis opportunis procedant, et, omni et quacumque appellatione remota, exequantur, eosdem inobedientes, necnon contradictores quolibet et rebelles, per opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita,

¹ Videtur legendum *decretis* (N. T.).

compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictarumque provinciarum, civitatum, terrarum, oppidorum et castrorum iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa vel ad verbum non inserta effectus praesentis nostrae constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri; quae omnia, quatenus praemissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus et abrogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut praesentes litterae in valvis S. Ioannis Lateranensis et Principis Apostolorum de Urbe basilicarum et in acie Campillorae publicentur, affixis inibi earum exemplis et dimissis; utque earum exempla, seu illorum compendia latino aut vulgari sermone conscripta, in libris quorumcumque statutorum praedictarum communitatum et universitatum inserantur, et saltem bis quotannis in publicis et maioribus consiliis sive adunantiis cuiusve communitatis sive universitatis alta et intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo et omnibus patenti loco, ubi frequenter cives aut oppidani convenire soleant, perpetuo affixum retineatur¹, adeo, si contingat exempla huiusmodi inde amoveri aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino priores, massarii, cancellarii, sive alii earundem communitatum sive universitatum officiales, sub privationis officiorum obtentorum et inhabilitatis ad illa vel alia postmodum obtinenda, et aliis etiam gravioribus

¹ Aptius lege *affixa retineantur* (N. T.).

corporis afflictivis poenis ipso facto incurrendis, curare ut statim exempla renoventur, et denuo affigantur; et, si id commode fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

Demum a singulis legatis, vice-legatis, praesidibus, gubernatoribus, potestatibus, necnon communitatum seu universitatum prioribus, massariis, cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis officialibus, initio magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem praesentium litterarum observatione iusiurandum solemne publice praestetur.

Et nihilominus, post triginta dies a die publicationis, ut praefertur, in Romanâ Curia faciendae, unumquemque perinde arceat et afficiant, ac si cuique personaliter intimatae, et per eos iuratae fuissent.

Earum quoque transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo, etc.

Datum Romae, in Monte Quirinali, anno Incarnationis dominicae MDCXIII, XVIII kalendas septembris, pontificatus nostri anno I.

§ 2. Deinde idem Clemens praedecessor, quoniam ex ipsis debitoribus multi non teneri, nec debita ipsa liquida esse praetendebant, et, a mandatis seu sententiis per praedictos iudices relaxatis seu pronuntiatis, ad dictum Clementem praedecessorem et Sedem praedictam appellantes seu de nullitate dicentes, executionem tamdiu suspendi, donec de iustitiâ appellationum cognitum fuisset, petebant; alii, quod sua debita tergiversatione aliquâ negare non poterant, exe-

cutionem saltem variis artibus eludere satagebant, ac, ne bona sua hastae subici viderent, diversa impedimenta excogitabant: propterea idem Clemens praedecessor, eorum quidem, quibus minus iustae molestiae inferebantur, indemnitati consulere, ac iis contra, qui sub praetextu frivolae appellationis, aut aliâs quomodolibet, debitas solutiones retardare conabantur, omnem fraudis viam praeccludere volens, tunc nonnullis ex S. R. E. cardinalibus, privative quoad omnes et quoscumque alios iudices, omnes et quascumque causas, etiam super validitatibus quarumcumque extensionum vel immunitatum quibusvis personis quomodolibet concessarum, ad instantiam quarumcumque personarum cuiuscumque status aut dignitatis, etiam cardinalatus honore fulgentium, etiamsi universitates, societates, congregationes, collegia, utriusque sexus monasteria, hospitalia, ecclesiae aut loca pia quocumque privilegio immunitate vel exemptione suffulta extitissent, sive etiam viceversa ad ipsarum communitatum seu universitatum instantiam contra praedictos vel alios quoscumque, aut inter ipsas communitates invicem quomodolibet motas seu movendas, summarie et manu regia, ac aliâs audiendi, cognoscendi, et sine debito terminandi, et tam praedictis quam quibusvis aliis iudicibus et personis, quatenus opus fuisset, sub censuris et poenis, eorumdem cardinalium, ut infra deputatorum, arbitrio infligendis, moderandis et applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque, etiam vigore quarumcumque commissionum apostolicarum, non tamen manu dicti Clementis praedecessoris scriptarum, moderandi aut revocandi, et, prout iustum videretur, mandata quaecumque necessaria et opportuna decernendi, relaxandi, ac, omni et quacumque

appellatione, reclamazione et recursu omnino posthabitis, exequendi; plenam et liberam facultatem et potestatem suâ auctoritate concesserit et impertitus fuerit; ac aliâs, prout in aliis litteris apostolicis in formâ Brevis sub annulo Piscatoris expeditis, plenius et uberius continetur, quarum tenor est qui sequitur:

Tenor litterarum quibus dicta conceditur facultas.

Clemens Papa VIII, dilectis filiis nostris Antonio Mariae S. Mariae de Pace Salviato, ac Mariano Ss. Marcellini et Petri tituli presbyteris de Camerino, et Alexandro S. Laurentii in Damaso diacono, cardinalibus, Montalto nuncupatis. Cum per constitutionem, nuper a nobis editam super bono regimine et administratione reddituum communitatum et universitatum dilationis temporalis ecclesiasticae universae, inter alia praeeperimus, ut cuncti earum debitores ad solvendum id, quod debent, per earum legatos, vicelegatos, gubernatores, praesides aut potestates omnibus opportunis iuris et facti remediis quamprimum omnino compellantur; multi autem ex ipsis debitoribus praetendant, se non teneri, nec debita ipsa liquida esse, et a mandatis seu sententiis, per praedictos iudices relaxatis, ad nos et Sedem Apostolicam appellantes, seu de nullitate dicentes, petant, executionem huiusmodi tamdiu suspendi, donec de iustitiâ appellationum cognoscatur, alii, cum id, quod debent, tergiversatione aliquâ nequeant denegare, executionem saltem variis artibus eludere satagent; et ne bona sua hastae subici videant, diversa impedimenta excogitent: proinde nos, volentes eorum quidem, quibus minus iustae molestiae inferuntur, indemnitati consulere, iis contra, qui sub praetextu frivolae appellationis, aut aliâs quomodolibet, debitas solutiones retardare conantur, omnem fraudis viam praec-

i Male edit. Main. legit *aliis* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXIII.

dere, circumspectioni vestrae, aut duobus saltem ex vobis coniunctim procedentibus, privative quoad omnes et quoscumque alios iudices ordinarios vel delegatos quavis dignitate et auctoritate fungentes, etiam S. R. E. camerarium, vicecamerarium, thesaurarium generalem, Cameram Apostolicam, eiusque causarum generalem auditorem aut praesidentes clericos, ac palatii apostolici causarum auditores, ac etiam S. R. E. cardinales et legatos, etiam de latere, tam in Romanâ Curia quam extra eam iurisdictionem exercentes, omnes et quascumque causas appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriae iniustitiae, necnon revisionis, etiam praetextu cuiusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super praemissis quam super validitatibus et invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis per easdem communitates seu universitates, sive etiam auctoritate apostolicâ, et per nos seu praedecessores nostros concessarum, et an sint admittendae, necne, ac super praetensis remissionibus seu defalcationibus solutionum eisdem communitatibus debitarum ob quoscumque in dictâ constitutione expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque aliâ causâ, casu, culpa, vel facto cuiuscumque personae, aut aliâs ad instantiam quarumcumque personarum, quae ipsis communitatibus seu universitatibus aliquid debent, vel debere praetenditur, aut quippiam ex praemissis petunt, tam laicorum quam clericorum, cuiuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis vel praecminentiae existentium, etiam cardinalatus honore fulgentium, etiamsi universitates, societates, congregationes,

Hic Papa delictorum ter-
giversationibus
concedit facultatem
tam communitatibus
nonnullis
S. R. E. cardinibus
quas
cumque huius
generis causas
regia manu de-
terminandi ac ter-
minandi.

collegia, ac tam virorum quam mulierum monasteria, hospitalia, ecclesiae aut loca pia quocumque privilegio, immunitate vel exemptione suffulta extiterint, sive etiam viceversa ad ipsarum communitatum seu universitatum instantiam contra praedictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet communitates invicem, occasione cuiusvis laudi, arbitramenti, sententiae, decreti aut mandati per praedictos gubernatores, potestates aut praesides vel legatos, aut quoscumque alios iudices seu commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, in vim constitutionis nostrae praedictae seu alias quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis et connexis, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia audiendi, cognoscendi et sine debito terminandi, ac superius expressis et aliis quibusvis iudicibus et personis, quoties opus fuerit, sub censuris et poenis arbitrio vestro infligendis, moderandis et applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque ab eis editas etiam vigore quarumcumque commissionum apostolicarum, non tamen manu nostra signatarum, moderandi aut revocandi, et, prout iustum vobis videbitur, mandata quaecumque necessaria et opportuna decernendi, relaxandi, et, omni et quacumque appellatione reclamacione et recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam et liberam facultatem et potestatem, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et impartimur.

Praeterea, cum saepenumero contingat, debitas executiones mandatorum, in favorem earundem communitatum re-

laxatorum, ea specie eludi, quod non reperiat qui bona debitorum auctiori subiecta emere velit: eidem circumspectioni vestrae per praesentes committimus et mandamus, ut, tam causis huiusmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum, contra quos de praedictorum iudicum seu vestro mandato, occasione praedictae nostrae constitutionis, executio aliqua facienda erit, bona vendi, auctiori subici, et, si intra brevem terminum nemo, qui illa emat, repertus fuerit, consanguineos et affines proximiori gradu coniunctos ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine et delicto confiscatis et publicatis ad instantiam procuratoris fisci fieri solet, ceteraque omnia in praemissis et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna decernere, mandare et exequi, etiam omni et quacumque appellatione, reclamacione et recursu penitus remotis, vel inhibitione superius expressorum, vel aliorum quorumcumque, vel litis dependentia, non obstante, auctoritate nostra curetis; super quo etiam plenam eisdem legatis, vicelegatis, gubernatoribus, praesidibus et potestatibus facultatem tribuatis. Non obstantibus praemissis, ac etiam aliis omnibus quae in constitutione nostra praedicta voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die III octobris MDCXII, pontificatus nostri anno I.

§ 3. Anno vero Domini MDCVII¹ piae memoriae Paulus Papa V, etiam praedecessor noster, ad utilitatem earundem communitatum seu universitatum Status Ecclesiastici praedicti sedulo incumbens, iurisdictionem praedictae S. R. E. cardinalium Congregationis Boni Regiminis²,

Congregationi Boni Regiminis a Paulo Papa V auctae facultates.

¹ Leg. 1605 et 1607 (R. T.).

² Videtur deesse auxerit (R. T.).

circa¹ omnes et quascumque causas tam civiles quam criminales et mixtas, ad communitates sive universitates quascumque Status Ecclesiastici praedicti Romano Pontifici mediate vel immediate subiectas tam active quam passive pertinentes, per cardinales eiusdem Congregationis, vel ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi et terminandi, ac reassumendi et avocandi, necnon quibusvis iudicibus et aliis personis etiam sub censuris et poenis inhibendi, ac omnia alia et singula in supradicta constitutione contenta executioni demandandi, necnon plura alia faciendi, gerendi, ordinandi et exequendi, plenam, liberam et amplam auctoritatem, facultatem et potestatem per quasdam suas concesserit et imperitus fuerit: et mox, per alias respective etiam sub annulo Piscatoris in forma Brevis expeditas litteras apostolicas, intentionis suae fuisse², eandem Congregationem Boni Regiminis causas solummodo ad communitates seu universitates praedictas earumque redditus³ et proventus, aut computorum et quorumcumque bonorum administrationis rationem quomodolibet spectantes (non tamen poenarum maleficiorum), per se, vel alios subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi, terminandi, reassumendi, et a quibusvis iudicibus, eis etiam inhibendo, avocandi, facultatem a se, ut supra, concessam habere declaraverit: binarum autem dicti Pauli praedecessoris litterarum tenor pariter est qui sequitur, videlicet:

Pinna ad illi datam a Paulo Papa litterae.

Paulus Papa V, ad futuram rei memoriam. Cupientes constitutionem, a felicis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro super bono regi-

¹ Leg. eique vel eisque pro circa (R. T.).

² Pessime edit. Main. legit fuisset (R. T.).

³ Male edit. Main. legit redditus (R. T.).

mine et administratione reddituum communitatum et universitatum ditioris temporalis ecclesiasticae editam, debita executioni pro earundem communitatum et universitatum utilitate demandari, ac de singulari fide, prudentia et integritate dilectorum filiorum nostrorum, Mariani Ss. Marcellini et Petri de Camerino, Octavii S. Sabinae Bandini, Dominici S. Honuphrii Tusci, Dominici Gymnasii, Innocentii S. Thomae in Parione titulum presbyterorum Bubali, et Bartholomaei S. Mariae in Porticu diaconi de Cesis nuncupatorum, S. R. E. cardinalium, plurimum in Domino confisi, eisdem cardinalibus, quos pro executione dictae constitutionis harum serie deputamus, omnes et quascumque causas tam civiles quam criminales et mixtas, ad communitates et universitates quascumque Status nostri Ecclesiastici, nobis mediate vel immediate subiectas, tam active quam passive pertinentes, per se vel ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi et terminandi, ac omnia alia et singula, in eadem constitutione contenta, executioni demandandi; ac pro faciliori negotiorum huiusmodi expeditione aliquos praelatos, aut alias personas, iurisprudentiam praeditas, a nobis approbandas, in suos consultores adhibendi, necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis benevisum, in suae Congregationis secretarium deputandi, et causas quascumque reassumendi et avocandi, necnon quibuscumque iudicibus et aliis personis, etiam sub censuris et poenis, inhibendi, et quoscumque citandi, etiam per edictum publicum, constituto de non tuto accessu, ceteraque omnia et singula in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna faciendi, gerendi, ordinandi et exequendi, itaut, occasione causarum criminalium, censuram ecele-

siasticam, aut irregularitatis notam, dummodo sententias sanguinis per se ipsos non ferant, minime incurrant, plenam, liberam et amplam auctoritatem, facultatem et potestatem concedimus et impartimur. Non obstantibus constitutionibus, ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis, quae dictus Clemens praedecessor in eadem constitutione voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus etiam ut ea, quae a maiori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, et plenariae executioni demandari debeant.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IV iunii MDCV, pontif. nostri anno I.

Paulus Papa V, ad futuram rei memoriam. Iam pridem cupientes constitutionem, a felicis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro super bono regimine Status Ecclesiae editam, executioni demandari, dilectis filiis nostris S. R. E. cardinalibus pro eiusdem constitutionis executione a nobis deputatis, omnes et quascumque causas tam civiles quam criminales et mixtas, ad communitates et universitates quascumque Status Ecclesiastici, nobis mediate vel immediate subiectas, tam active quam passive¹, per se vel alios ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi et terminandi, ac omnia alia et singula in eadem constitutione contenta executioni demandandi, easdemque causas quascumque reassumendi et advocandi, quibuscumque iudicibus inhibendi, et aliis, prout in nostris litteris in huiusmodi formâ Brevis desuper expeditis sub die IV iunii MDCV, pontificatus nostri anno I, plenius continetur, facultatem dedimus.

Quia vero ob generalitatem praedictarum litterarum nostrarum facile videri alicui posset, ea nos commisisse,

¹ Deest *pertinentes* (R. T.).

quae nostrae intentionis committere minime fuit: idcirco, ad solvendas huiusmodi difficultates, praedictarum litterarum tenorem praesentibus pro sufficienter expresso et ad verbum inserto habentes, motu proprio et ex certâ nostrâ scientiâ maturâque deliberatione, vigore praesentium declaramus, intentionis nostrae, eisdem cardinalibus eas solummodo et non alias causas civiles criminales et mixtas, tam active quam passive ad communitates et universitates Status nostri mediate vel immediate subiectas pertinentes, per se vel alios ut praemittitur subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi et terminandi, reassumendi et advocandi, quae ad redditus et proventus (non tamen poenarum malefactorum) ad illas quomodolibet spectantes, et quae in futurum spectabunt, aut rationem seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis annonae seu abundantiae et pecuniarum ac rerum illis seu illi destinatarum, civitatum, terrarum et locorum eiusdem Status Ecclesiastici, sive ad quorumcumque bonorum administrationes praedictarum communitatum et universitatum quomodocumque et qualitercumque pertinent et pertinebunt, facultatem tribuere, itaut eas tantum et non alias causas iidem cardinales, per se vel alios subdelegandos, audire, discutere, examinare, expedire et terminare, reassumere et advocare a quibuscumque iudicibus, necnon iisdem inhibere, et omnia et singula in eis contenta, omnibusque aliis et singulis in praedictis litteris nostris facultatibus illis concessis in praemissis et circa ea uti possent et valerent, ac possint et valeant; irritum decernentes et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari: non obstanti-

bus praemissis, necnon quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIII novembris MDCVII, pontificatus nostri anno III.

Innocentius XI decrevit apostolicas constitutiones et chirographa esse servanda quoad debita personarum privilegiorum.

§ 4. Postmodum pluribus ex debitoribus communitatum sive universitatum huiusmodi, praecipue ecclesiasticis, aut aliis privilegiatis personis, suorum privilegiorum praetextu sese ab onerum eisdem communitatibus debitorum solutione prorsus eximi, aut saltem illam retardare studentibus, et propterea causas solutionem praedictam concernentes ad alias Congregationes aliaque tribunalia Urbis deferentibus, recolendae memoriae Innocentius Papa XI, etiam praedecessor noster, pro re huiusmodi examinandâ et definiendâ praecipuam Congregationem ex dictae S. R. E. cardinalium Congregationum super immunitate ecclesiasticâ et decretorum Concilii Tridentini interpretum ac super consultationibus episcoporum et regularium necnon Boni Regiminis eiusdem S. R. E. cardinalibus praefectis illarumque secretariis deputaverit; et Congregatio sic deputata huiusmodi, semel et iterum habita, unum videlicet sub die IV decembris anni Domini MDCLXXX, cuius tenor est: « Quoad onera cameraria solvenda ab ecclesiasticis, serventur constitutiones et chirographa summorum Pontificum, prout iacent; et quoad eorum interpretationem et executionem, ad Congregationem Boni Regiminis »; et alterum decreta (quae postea ab eodem Innocentio praedecessore approbata fuere) sub die XV ianuarii insequentis anni MDCLXXXI ediderit: secundodicti decreti tenor est sequens: « Quoad onera communitativa, suis loco et tempore exprimenda, ecclesiasticos non teneri, ubi suppetunt facultates communitatum;

et providebitur in casibus particularibus per sacram Congregationem Boni Regiminis; clericos coniugatos, etiam habentes requisita cap. II *De vitâ et honestate clericorum* in VI, et sacri Concilii Tridentini, teneri ad omnia onera realia et mixta, nisi contra pro eis adsit legitima consuetudo; quo vero ad eorum interventum in consiliis, supplicandum esse Beatissimo ut Ordinarii prohibeant, tam clericos caelibes quam coniugatos, habentes supradicta requisita, esse de consilio, nisi legitime renunciaverint privilegio clericatus »:

§ 5. Demum eiusdem pie recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster, deputatâ, pro renovatione et declaratione constitutionis pie memoriae Sixti Papae V, similiter praedecessoris nostri, erectionem plurium Congregationum dictae S. R. E. cardinalium continentis, particulari plurium Romanae Curiae praelatorum Congregatione, decretum illius die IX augusti anni Domini MDXCIII emanatum, quo¹ causas supradictas contra quoscumque, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus super praemissis omnibus interponendos, ac cognitionem privilegiorum et exemptionum, an illa suffragarentur, atque onerum, an illa essent cameraria, communicativa vel mixta, spectare ad Congregationem Boni Regiminis private quoad omnes alias Congregationes, iudices et tribunalia, etiamsi ageretur de personis et locis ecclesiasticis quantumvis exemptis et privilegiatis ac speciali notâ dignis, sub eadem die IX augusti approbaverit: particula autem dicti decreti, iurisdictionem praedictae Congregationis Boni Regiminis concernens, est sequens, videlicet: « Et quoniam post eandem sanctae memoriae Sixti V constitutionem Congregatio Boni Regi-

¹ Deest verbum *censuit* vel *statuit* (R. T.).

Ab Innocentio XII particulari Congregationi demandatum examen appellationum, recursuum, etc.

minis instituta fuit pro felici et oeconomico gubernio communitatum Status Ecclesiastici, et ad hoc ut sublatis debitorum subterfugiis expeditior esset exactio onerum et collectarum eisdem universitatibus incumbentium: exinde censuit Congregatio, causas omnes tam pro adimplemento Bullae Boni Regiminis nuncupatae, quam alterius declaratoriae impressae post constitutionem decimam Clementis VIII, sive sint civiles sive criminales, aut mixtae, iuxta aliam constitutionem (xxxviii) Pauli V contra quoscumque earumdem universitatum officiales, administratores, appaltatores, aut quosvis alios debitores, ex causâ tamen onerum camerarum et communitativorum aliorumque reddituum in tabellâ Congregationis descriptorum, sive etiam ratione publicae annonae, necnon appellationes, reclamaciones, aut recursus super praemissis omnibus interponendos, spectare ad eandem Congregationem privative quoad omnes alias Congregationes, iudices et tribunalia, etiamsi agatur de personis et locis ecclesiasticis quantumvis exemptis et privilegiatis ac speciali notâ dignis, itaut ad eandem Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa (ut supra) cognitio, an privilegia et exemptiones suffragentur contra dictas communitates earumque administratores et appaltatores, an onera sint cameraria, communitativa vel mixta iuxta praedictam Bullam declaratoriam sanctae memoriae Clementis VIII, et iuxta alia decreta Congregationis particularis edita die iv decembris MDCLXXX et xv ianuarii MDCLXXXI a sanctae memoriae Innocentio XI approbata:

§ 6. Licet vero, post dictorum Clementis et Pauli huiusmodi litteras apostolicas, ac utriusque Innocentii praedecessorum cautiones in decretis expressas, indemnitati communitatum seu

universitatum nostri Status Ecclesiastici praedicti satis consultum fore sperari posset; nihilominus, ut etiam accepimus, illarum debitores ad praesens, sub variis praetensarum exemptionum assertionibus, a iurisdictione praedictae Congregationis Boni Regiminis, non sine gravi communitatum seu universitatum huiusmodi pluriumque ex nostris subditis praeiudicio, declinare, et variis tergiversationibus ac subterfugiis ad alias Urbis nostrae Congregationes et tribunalia confugere adhuc non cessent: proptereaque nos, communitates seu universitates, universosque subditos nostros huiusmodi, a detrimento ex praemissis insurgente eximere, ac publico bono earumdemque communitatum seu universitatum, felici et oeconomicae gubernationi, ut par est, prospicere, ac iurisdictionem praedictae Congregationis Boni Regiminis illaesam subsistere volentes:

§ 7. Motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, Clementis et Pauli litteras apostolicas praedictas, tam sub plumbo, quam in formâ Brevis, ut praefertur, expeditas, necnon decreta per utrumque Innocentium praedecessores, ut praefertur, approbata, ac respective omnia et singula in eis contenta et expressa, itaut illa deinceps adversus quemcumque lapsum temporis firma et inconcussa consistant, et omniumque pondus apud quoscumque habeant, dictâ apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti et solemnitatum ac quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper forsâ quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus.

§ 8. Et ad validiorem praemissorum

Qua praedictorum Pontificum statuta omnia confirmantur.

Boni Regiminis iurisdictione absoluta et privative declaratur.

omnium effectum, eidem Congregationi Boni Regiminis, privative quoad omnes et quoscumque alios iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, aut praerogativâ, dignitate et praeeminentia fulgentes, etiam dictae S. R. E. camerarium, thesaurarium generalem, Cameram Apostolicam, eiusque Curiae causarum generalem auditorem, et praesidentes clericos, ac causarum palatii nostri apostolici auditores, dictaeque S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, respective, tam in Romanâ Curia quam extra eam iurisdictionem exercentes, ac etiam alias cardinalium Congregationes, omnes et quascumque causas sive civiles vel criminales aut mixtas, tam interesse communitatum seu universitatum quarumcumque nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti Sedique praedictae mediate vel immediate subiectarum quomodolibet respicientes, quam appellationum, reclamacionum, recursuum, nullitatum, seu notoriae iniustitiae, necnon revisionis, etiam praetextu cuiusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super praemissis, quam super validitatibus et invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum quibusvis personis per easdem communitates seu universitates sive etiam auctoritate apostolicâ et per nos ac praedecessores nostros concessarum, et an sint admittendae, necne, ac super praetensis remissionibus seu defalcationibus solutionum eisdem communitatibus seu universitatibus debitarum ob quoscumque in dictâ constitutione Clementis praedecessoris expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque aliâ causâ, casu, culpâ vel facto cuiuscumque personae, aut aliâ, ad instantiam quarumcumque personarum

ipsis communitatibus seu universitatibus aliquid debentium, aut quidpiam ex praemissis petentium, tam laicorum quam clericorum, et cuiuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel praeeminentiae existentium, etiam cardinalatus honore fulgentium, aut etiam quarumcumque universitatum, societatum, congregationum, collegiorum utriusque sexus, etiam Societatis Iesu, ac quoruncumque regularium Ordinum, etiam mendicantium, Ordinum militarium, ac hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, et aliorum institutorum, quibuscumque privilegiis et immunitatibus gaudentium, item monasteriorum, ecclesiarum et piorum locorum, etiam quocumque privilegio, immunitate vel exemptione illa suffulta extiterint, ac de quibus specialis et expressa ac individua mentio praesentibus habenda foret, sive etiam viceversa ad ipsarum communitatum seu universitatum instantiam contra supradictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet communitates seu universitates invicem, occasione cuiusvis laudis, arbitramenti, sententiae, decreti aut mandati, per quoscumque locorum gubernatores, potestates aut praesides vel legatos, aut quosvis alios iudices, seu commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, quomodolibet lati aut relaxati, vel aliâ quomodolibet motas et movendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis et connexis, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, solâ facti veritate inspectâ, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia audiendi, cognoscendi et sine debito terminandi, ac, tam in Romanâ Curia quam extra eam, iurisdictionem, ut praefertur, exercentibus superius expressis, et aliis quibusvis iudicibus et

et ministris ac personis, quoties opus fuerit, etiam sub censuris ecclesiasticis et aliis poenis, arbitrio eiusdem Congregationis Boni Regiminis infligendis, moderandis et applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum apostolicarum, non tamen nostrâ et successorum nostrorum manu signatarum, moderandi aut revocandi, et, prout iustum videbitur, mandata quaecumque necessaria et opportuna decernendi et relaxandi, ac, omni et quacumque appellatione, reclamazione et recursu omnino posthabitis, exequendi (citra tamen pronunciationem sententiae sanguinis), plenam, liberam et omnimodam facultatem, auctoritatem et potestatem omnino spectare et pertinere, ac ad eandem Congregationem Boni Regiminis valide competere, dictâ apostolicâ auctoritate etiam perpetuo volumus et declaramus.

Etiâ quoad ministrorum electionem.

§ 9. Insuper, ut oeconomia bonorum et reddituum earundem communitatum seu universitatum, eâ qua convenit diligentia et integritate, imposterum exerceatur, ut dicta Congregatio Boni Regiminis, etiam private quoad omnes et singulos iudices ministros et personas ut supra expressas, et, ut praefertur, qualificatas, etiam ut praefertur cardinalatus honore fulgentes, plenam et liberam iurisdictionem circa electiones et deputaciones quorumcumque ministrorum, oeconomiae communitatum seu universitatum huiusmodi praepositorum, exercere libere et licite possit et valeat, auctoritate praedictâ similiter perpetuo concedimus et indulgemus.

Præsentium litterarum formae ac scripturae.

§ 10. Praesentes quoque litteras, et in eis contenta et expressa quaecumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, etiam ex eo quod causae, propter quas praemissa emana-

runt, coram nobis vel alibi adductae, verificatae et iustificatae, aut communitatum seu universitatum Status Ecclesiastici huiusmodi consules, conservatores, senatores, confalonarii, officiales, ministri, magistratus et deputati quicumque, illarumque debitores ac iudices et ministri, aliaeque personae ut supra expressae et qualificatae, ac quicumque alii in praemissis et circa ea quomodolibet in quorumcumque contractuum, conductionum at obligationum vim interesse habentes seu habere praetendentes, ad id vocati et auditi non fuerint, et consensus suum eisdem praemissis non praestiterint, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato et substantiali, sive etiam ex eo quod eadem praesentes extra consistorium nostrum secretum, nec de venerabilium fratrum nostrorum praedictae S. R. E. cardinalium consilio et assensu emanaverint, et in eis solemnitates et quaevis alia servanda et adimplenda servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore iuris clauso, et quovis alio praetextu, occasione vel causâ, etiam quantumvis legitimâ, iustâ et privilegiatâ, quaeque ad effectum validitatis praemissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam vocari, ad viam et terminos iuris reduci, aut adversus illas quodcumque iuris et facti remedium aut oris aperitionem impetrari, neque illas sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi; et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori datâ per dictam Con-

gregationem Boni Regiminis quando-cumque eligendâ, concessas, illasque validas et efficaces fore et esse, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia sortiri et obtinere, ac eidem Congregationi Boni Regiminis, aliisque, ad quos nunc spectat et pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, ac a communitatum seu universitatum praedictarum officialibus et ministris supradictis, illarumque debitoribus etiam ut praefertur qualificatis praedictis inviolabiliter observari et adimpleri, nec ab eisdem praesentibus nullo unquam tempore resiliri aut recedi posse; et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Specialis constitutum derogatio.

§ 11. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrae et Cancellariae Apostolicae regulâ, ac pia memoriae Pii Papae IV, etiam praedecessoris nostri, de gratis interesse Camerae Apostolicae quomodolibet concernentibus in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus registrandis ac insinuandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et dictarum communitatum seu universitatum Status Ecclesiastici praedicti, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem communitatibus seu universitatibus aut illarum officialibus et ministris supradictis, necnon camerario, thesaurario generali Camerae Apostolicae, eiusque Curiae causarum generali auditori, aut praesidentibus clericis, et causarum dicti palatii auditoribus, et etiam in vim dictarum regularum praedictae S. R. E. cardinalibus, etiam de latere

1 Vocem et nos addimus (R. 13).

Bull. Rom. — Vol. XXIII.

76

legatis, competentibus, aliisque cardinalium Congregationibus praedictis, et quibusvis aliis personis, ac etiam societatibus, collegiis, hospitalibus utriusque sexus, monasteriis, ecclesiis, et piis locis quibuscumque, aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio seu quaevis alia expressio facienda et habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium et singulorum tenores eisdem praesentibus etiam pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communitate aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptio- rum litterarum.

§ 12. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etiam typis impressis, et sigillo alicuius in dignitate ecclesiasticâ constituti munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si illae exhibitae forent vel ostensae.

Sanctae praedictae.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, approbationis, roboris adiectionis, defectuum suppletionis, declarationis, concessionis, indulti, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Pe-

tri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXXIV, pridie idus februarii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 12 februarii 1734, pontif. anno IV.

A. card. prodatarius.

F. card. OLIVERIUS.

Visa de Curia.

I. archiepiscopus Ancyranus.

Loco † plumbi.

D. STIVANUS.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXVI.

Confirmantur patentes ministri generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia litterae, quibus nonnulli Ordinis sui religiosi deputantur ad quaestuum in certis statutis provinciis pro conservatione Terraesanae.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus commissarius generalis Terraesanae in Romanam Curiam Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod dilectus pariter filius Ioannes de Soto minister generalis dicti Ordinis, per suas patentes litteras ministris provincialibus provinciarum Arabidae, S. Antonii Capator. Pietatis et Conceptionis della Veira et Alynho directas, eos rogavit, monuit et hortatus fuit, ut, pro conservatione locorum eiusdem Terraesanae, commissario dictae Terraesanae, Matrili residenti, religiosos uniuscuiusque provinciae, qui qualitatibus ad id necessariis praediti sint, super quaestuatione ele-

mosynarum pro eisdem locis deputent et deputare teneantur; et alias, prout uberius continetur in ipsius Ioannis ministri generalis litteris patentibus, desuper emanatis, ex idiomate hispanico in latinum versis, tenoris qui sequitur, videlicet:

Litterae patentes ministri generalis, de hispanico in latinum idioma traductae, sunt tenoris sequentis:

Frater Ioannes de Soto, lector iubilatus, theologus maiestatis suae et congressus Immaculatae Conceptionis, minister generalis Ordinis sancti patris nostri Francisci, et servus, etc., reverendis patribus provincialibus praesentibus et futuris provinciarum nostrarum Arabidae, S. Antonii Capator. Pietatis et Conceptionis de la Veira et Alynho, salutem et pacem in domino nostro Iesu Christo.

Quoniam inter ea, quibus nostra seraphica religio curam et sollicitudinem maiori vigilantia impendere debet, potissima est conservatio sanctorum locorum Terraesanae maior cultus et assistentia religiosorum in illis residentium, in cuius finem opus est deputare religiosos qui curam assumant et habeant eleemosynas in hisce regnis necnon Brasili quaestuum, et eas a fidelibus, ut moris est, colligendi; et quia aequum ac iustum est, ut omnes et singulae provinciae in tam sanctum opus concuerant; cunctarum quidem honor est sacrae custodiae atque sanctorum locorum manentio, in quibus redemptio nostra operata est: inde praesentium vigore rogamus, monemus et exhortamur RR. PP. VV. in visceribus Iesu Christi, ne se excusent ac retrahant in cooperando, quantum valeant, ad praefatum effectum, concedentes ac designantes reverendo patri commissario Terraesanae religiosos uniuscuiusque provinciae nostrae ad instantiam et beneplacitum eiusdem patris commissarii in quaestores eleemosynarum, tam in eo regno quam Brasili, aliisque ditionibus, et quidem eos, qui qualitatibus ad id necessariis et opportunis sint praediti, uti de zelo et religiose PP. VV.

Litterae de quibus in rubrica.

confidere debemus: quibus paternam nostram benedictionem impertimur.

Datum in hoc nostro conventu S. Francisci Matrili, die XVIII septembris MDCCXXXIII.

Fr. IOANNES SOTO minister generalis.

De mandato suae paternitatis reverendissimae, frater DIDACUS SPINOSA, secretarius generalis Ordinis.

Confirmatur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus modernus commissarius generalis exponens, praemissa, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, summo pere desideret: nos, ipsius moderni commissarii generalis exponentis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesertim eiusdem Ioannis ministri generalis litteras patentes, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illicque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clasificatur.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores,

iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII februarii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 13 februarii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXVII.

Confirmantur privilegia, gratiae, facultates et indulta collegii Montis Alti civitatis Bononiensis, ac praecipue quae cardinali protectori concessa sunt.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex iniuncto nobis caelitus apostolicae servitutis munere, illa, quae ex circumspecta Romanorum Pontificum praecessorum nostrorum providentia in favorem ac commodum collegiorum ad rectam piamque iuventutis educationem et litterarum studiis aliisque laudabilibus disciplinis instructionem ubique

Derogatio contrarium.

Exordium.

ac praesertim in temporali S. R. E. ditione institutorum salubri consilio emanasse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistent, apostolici muniminis nostri praesidio, cum a nobis petitur, libenter corroboramus.

Collegium hoc a Sixto Papa V fundatum, et privilegiis ornatum.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Sixtus PP. V praedecessor noster collegium Montis Alti nuncupatum in civitate Bononiensi a se fundatum et erectum, illiusque rectorem, scholares, capellanos, oeconomos, officiales, ministros, ac personas et bona universa, ab omni pro tempore existentium Sedis Apostolicae in praedicta civitate Bononiensi de latere legati, et archiepiscopi Bononiensis et quorumvis aliorum iudicum superioritate et iurisdictione, necnon a quorumcumque pedagiorum impositione ac subsidiorum solutione exempt: ipsique collegio, eiusque colonis, conductoribus et emphyteutis frumenta, aliasque fruges ex possessionibus dicti collegii provenientes, de quibusvis provinciis, terris et locis, eidem Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectis, cuiusvis licentia desuper minime requisita, et absque alicuius pecuniae vel alterius rei solutione et praestatione, extrahendi, et ad praedictum collegium pro illius usu conducendi, et etiam illas in praefata civitate Bononiensi illiusque comitatu ac reliquo Statu Ecclesiastico vendendi, et de illis ad eorum libitum disponendi: pro tempore vero aliter existenti S. R. E. cardinali eiusdem collegii protectori ac iudici ordinario officiales et ministros deputandi, statuta condendi, omnesque lites et causas civiles, criminales et mixtas, dictum collegium illiusque personas res et bona quomodolibet concernentes, tam activas quam passivas, etiam illas a quibuslibet iudicibus avocando, privative

† Edit. Main. legit mediante (R. T.).

quoad omnes et singulos alios iudices ordinarios et delegatos eorumque curias et tribunalia, audiendi, cognoscendi et sine debito terminandi, facultatem tribuit, diversaque habeat privilegia, facultates, praerogativas, gratias et indulta eidem collegio illiusque personis rebus et bonis concessit, ac elargitus est; et alias, prout in ipsius Sixti praedecessoris litteris desuper sub plumbo, anno Incarnationis dominicae MDLXXXVIII, xv kalendas decembris, expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii rector et scholares collegii praedicti nobis nuper exponi fecerunt, praefati Sixti praedecessoris litterae, ac in eis contenta, hactenus illibata, ut par erat, observata fuerint, ac etiam num plenum oblineant vigorem, privativaque iurisdictione, cardinali protectori, sicut praemittitur, attributa, geminis etiam rescriptis Signaturae iustitiae, ac novissime decreto, per bonae memoriae Prosperum dictae S. R. E. cardinalem Marefuseum nuncupatum, dum recolendae memoriae Clementis PP. XI praedecessoris quoque nostri auditorem agebat, edito, iudicialiter asserta ac vindicata fuerit, ipsumque collegium non sine ingenti studiosae iuventutis in eo degentis progressu ac universitatis studiorum generalium dictae civitatis Bononiensis decore et ornamento nunc quoque eximie florere dignoscatur; quia tamen solidius subsistunt, quae huius Sanctae Sedis saepius fulciuntur auctoritate, ipsi exponentes praemissa apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desiderant: nos, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratiis

† Videtur legendum alia pro habeat (R. T.).

Quae omnia apostolica auctoritate roborantur.

prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter prorectis inclinati, tam enarrata quam quaecumque alia privilegia, exemptiones, facultates, iurisdictionem, praerogativas, gratias et indulta, memorato collegio, eiusque personis, rebus et bonis, ac S. R. E. cardinali dicti collegii protectori et iudici ordinario, et alias quomodolibet ab eodem Sixto praedecessore, ut praefertur, concessa, expeditasque desuper illius litteras praedictas, cum quibuscumque in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac illis omnibus et singulis perpetuae atque irrefragabilis apostolicae firmitatis robur, patrocinium et praesidium adiciamus.

Clarentia

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praefatae camerarium seu pro-camerarium, et alios cardinales, etiam de latere legatos, necnon Camerae Apostolicae praesidentes clericos, ceterosque officiales et mini-

stros, et alios quoslibet quacumque praecellentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibuscumque posterioribus decretis, chirographis et cedulis motuum propriorum, necnon omnibus et singulis illis quae in supradictis Sixti praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi februarii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 16 februarii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXVIII.

Confirmatio constitutionum pro fratribus et sororibus Tertii Ordinis Servorum B. Mariae Virginis in Brasilia.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis caelitus apostolicae servitutis munere, ea, quae pro felici

† Edit. Main. legit motorum (R. T.).

Contrarium derogatio.

Fides transumptum.

Prohemium.

conventuum aliorumque locorum piorum regimine, salubrique in eis Altissimi obsequiis sub suavi religionis iugo assidue famulantium directione, provide statuta atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistent, apostolici muniminis nostri, cum id a nobis petitur, praesidio libenter constabilimus.

Constitutiones
ad confirmandum
propositae.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Uguccio Maria Diez y Quarozma, frater expresse professus Ordinis Servorum B. Mariae Virginis, natione Brasiliensis, quod, cum ipse ex America ad almam Urbem nostram venerit, ut, tam suo quam dilectorum filiorum Antonii Das Merces de Maria, Joseph Pereyra de Fygueredo, et Antonii Peccatoris nomine, impetraret a dilecto etiam filio moderno priore generali Ordinis praefati licentiam fundandi in Brasilia conventus fratrum ac sororum Tertii Ordinis eorundem Servorum B. Mariae Virginis, sub quibusdam peculiaribus constitutionibus ac legibus ad christianae pietatis studium conducendum, ultra regulas a felicitis recordationis Martino PP. V praedecessore nostro pro eiusmodi fratribus et sororibus praescriptas: idem prior generalis, vigore facultatis sibi ad id tum per litteras memorati Martini praedecessoris generaliter tum per nos specialiter attributae, petitam licentiam indulsit, dictasque constitutiones approbavit, tenoris qui sequitur, videlicet:

Constitutiones fratrum et sororum Tertii Ordinis Servorum B. Mariae Virginis in vita communi viventium in Brasilia.

De fine sibi
praefigendo
fratribus et sororibus.

1. Duo sub faustis auspiciis ac patrocinio SS. Virginis singularibus continuis studiis debent sibi praefigere fratres ac sorores Tertii Ordinis eiusdem unâ simul in Brasilia viventes: primum, sibi vacare, ut, quibus possunt exquisitoribus mediis, perfectionis bravium assequantur; alterum dare

operam proximis, ferreque iis opem in spiritualibus corporalibusque earum indigentis. Hinc, ut rei utriusque fiat satis, pro viribus in primis unicuique conventui iuncta sit ecclesia, et unicuique ecclesiae coniuncta sint duo xenodochia, omnino ab invicem separata, et ad latera ecclesiae hinc inde disposita, ita ut in cornu evangelii sit xenodochium pro hominibus, quibus ministrent tertiarum, in cornu epistolae xenodochium pro feminis, quibus inserviant tertiariae; ecclesia vero inter utrumque mediet, in qua duo construantur chori ad divinas laudes persolvendas: unus pro fratribus, alter pro sororibus, sintque inter se omnino seiuncti.

II. Quoniam fratres et sorores Tertii Ordinis Servorum, sub protectione speciali B. Mariae Virginis Deo militantes, aequum est ut eam specialibus obsequiis et reverentiis, inter divina praecipue, prosequantur; idcirco in quacumque ecclesia etiam Tertii Ordinis sit capella sive altare in honorem eiusdem B. Mariae Virginis Septem Dolorum, et, si commode fieri potest, ad omnia altaria adsit imago beatissimae Virginis quae tum in principio tum in fine missae salutaris possit, ut in caeremoniali Ordinis praescribitur; sit etiam altare aut imago picta septem beatorum patrum fundatorum, S. Philippi Benitii, S. Peregrini, B. Iulianae de Falconeriis, et B. Ioachimi Piccolominei.

De reverentiis
B. Mariae Vir-
ginis.

III. Cum Ordinis Servorum B. Mariae Virginis propria et peculiaris institutio sit eiusdem sanctissimae Matris et institutricis nostrae doloribus compati, quos in vita, passione ac morte divini Filii sui sustinuit; orones et singuli tertiarum in choro qualibet die per duas integras horas, unâ videlicet matutinâ, vespertinâ alterâ, orationi mentali sedulo incumbant, ita tamen ut semper primae meditationis argumentum sint dolores B. Mariae Virginis, alterius vero aliquod christianae religionis mysterium patris prioris arbitrio eligendum. Qui legitime sunt impediti, nec cum aliis praefatae orationi intersunt, per horam saltem quotidie privatim ei vacare teneantur omnino. Quovis item vespere quadrantem immediate ante

De oratione
mentali.

horam coenae omnes simul conveniant ad propriae conscientiae examen peragendum.

De divinis
officiis.

IV. Omnes sacerdotes et clerici teneantur canere vel recitare in choro altâ voce divinum officium; laici vero recitent eodem modo officium parvum B. Mariae Virginis, quod privatim recitabunt etiam sacerdotes et clerici; et, si aliqui laici legere ignorant, dicant imprimis orationem dominicam et salutationem angelicam, prout imponitur in Bullâ Martini V, et insuper bis coronam B. Mariae Virginis Septem Dolorum, ad quam recitandam teneantur etiam omnes alii laici. Missae et alia divina officia secundum ritum Romanae Ecclesiae et iuxta regularia Ordinis Servorum instituta persolvantur, ea omnia servando quae in libro officiorum Ordinis nostri ac in caeremoniali praescribuntur.

De confessione
et communione.

V. Clerici et laici confiteantur peccata sua et sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumant qualibet primâ et tertiâ dominicâ cuiuslibet mensis, singulis diebus dominicis Adventus et Quadragesimae, feriâ sextâ post dominicam Passionis, feriâ quintâ maioris hebdomadae, dominicâ Resurrectionis domini nostri Iesu Christi, dominicâ Pentecostes et SS. Trinitatis, singulis solemnitatibus domini nostri Iesu Christi et festivitibus B. Mariae Virginis, necnon Ss. Michaëlis archangeli, Angelorum Custodum, Ss. Ioannis Baptistae, Iosephi sponsi B. Mariae Virginis, Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et Ioannis evangelistae, et qualibet die quo sancti huius evangelistae officium recitatur, denique in festivitibus S. Annae matris Deiparae Virginis, septem beatorum fundatorum, S. Philippi Benitii, S. Peregrini Latiosi, B. Iulianae de Falconeriis ac B. Ioachimi Piccolominei; sacerdotes vero frequentius sacramentali confessione purgent conscientiam suam, et praecipue praefatis diebus noverint se ad eandem confessionem districtius obligari.

De tenore
abstinentiae
et disciplinae.

VI. Ieiunia a sanctâ Ecclesia statuta accuratissime omnes observent, et praeterea a primâ dominicâ Adventus usque ad Nativitatem Domini, quemadmodum qualibet feriâ sextâ per totum annum, et qualibet vigiliâ festorum B. Mariae Virginis, sancto-

rum et beatorum Ordinis, quorum officium celebratur, pariter ieiunent; sciantque ulterius omnes gratam rem se Deo facturos, si qualibet feriâ sextâ Adventus et Quadragesimae, et vigiliâ Pentecostes, Nativitatis B. Mariae Virginis, eius Assumptionis, solemnitatis Septem Dolorum, septem beatorum patrum fundatorum, in solo pane et aquâ ieiunaverint; quod ieiunii genus, sicut pro totâ familiâ non credimus decens esse quod dispensetur, sic pro temporum et personarum ratione poterit a priore rationabili causâ dispensari. Bis in hebdomadâ tempore Adventus et Quadragesimae, Quatuor Temporum anni, et in quolibet vigiliâ, fiat lectio et collatio spiritualis per medietatem horae, tempore assignando a priore, praeter lectionem quae ad primam et secundam mensam semper est facienda et magno silentio audienda. Castigatio corporis per disciplinam fiat qualibet feriâ sextâ, ter in hebdomadâ sanctâ, ter tempore novendialium ante Nativitatem domini nostri Iesu Christi, et singulis diebus tempore exercitiorum spiritualium, quibus indispensabiliter quolibet anno omnes vacare debent. Quilibet tamen poterit frequentius disciplinâ secreto se se percutere ex consilio patris prioris vel patris spiritualis, quemadmodum ex alterutrius consilio super nudas tabulas dormire et cilicium ferre; et, si quis ex beneplacito patris prioris cupiat uti lanceâ loco lineae subuculae, illi non denegetur, immo ad eam deferendam novitiis consulimus tempore novitatus.

VII. Qualibet feriâ sextâ congregentur omnes fratres in loco capituli, in quo suas culpas dicent, eo modo quo in caeremoniali praescribitur, illisque poenitentibus salutes iniungantur, et, si quae corrigenda fuerint, corrigantur; deinde prior hortetur fratres ad vitae profectum, ad pacem servandam, et ad regularem disciplinam; commendet post haec illorum orationibus statu' sanctae matris Ecclesiae, Summum Pontificem, regem Lusitaniae, eminentissimum cardinalem protectorem Ordinis, reverendissimum patrem generalem, animas fratrum et sororum defunctorum, religionisque benefactores tum

De dicens
suis culpas fe-
ria sexta.

1 Legendum statum (R. T.).

vivos tum defunctos. Item qualibet feriâ sextâ distribuatur elemosyna pauperibus, copiosior ea quae singulis diebus fieri solet; idemque servetur in solemnitate Septem Dolorum beatissimae Virginis, ac eius Assumptionis, in festivitibus septem patrum fundatorum, S. Philippi Benitii, S. Peregrini, B. Iulianae de Falconeriis et B. Ioachimi Picolominei.

De clausura
et cellis.

viii. In dormitorio sit unicuique sua cella deputata, nodis omnino parietibus, nihilque penitus in ea sit praeter genuflexorium, SS. Crucifixum, imaginem Virginis Septem Dolorum, et ad summum alteram imaginem chartae impressam septem beatorum fundatorum et sanctorum Ordinis; adsit tamen lectulus ex palea et pulvinar stragulum, scamnum, mensula, eaque omnia quae ad scribendum sunt necessaria; adsit quoque caput mortui super genuflexorium, disciplina, vas pro aqua benedicta, atque ea quae mere necessaria sunt ad munditiam corporis, quae omnia humilia et simplicia atque pro omnibus aequalia esse debent; et, si prior, qui una cum duobus ex senioribus qualibet mense diligenter cellas visitare debeat, aliquid invenerit superfluum et praeter communem usum, omnia amoveat, puniatque transgressores. Et quoniam omnia debent esse communia, nec ullus frater aliquid proprium habere neque in conventu neque extra, idcirco habeatur locus qui vestiarium appelletur, ubi omnia vestimenta et ad habitus pertinentia conserventur a fratre ad hunc effectum destinato, qui vestimenta singulorum fratrum in distincto et proprio loco reponet ad permutationes evitandas. In conventum non introducantur extranei, praecipue saeculares, sine prioris licentiâ, nec ullus ex fratribus domo exeat, nisi genuflexus unico genu si sit sacerdos, ambobus si non sit sacerdos, et licentiâ et socium a priore obtinuerit, et nisi prius salutaverit angelicâ salutatione et antiphonâ *Sub tuum praesidium*, etc., beatissimam Virginem; ob quem finem adsit in situ congruo prope portam conventus parvum altare vel capella cum imagine eiusdem sanctissimae Dominae nostrae, quam omnes salutare teneantur, etiam cum ad conventum redeunt.

ix. Ad imitationem domini nostri Iesu Christi, omnes, ut cuiusque naturae fert, deferant barbam; quae vero est in superiori labio, tondeatur et decurtetur propter summptionem sanctissimi calicis domini nostri Iesu Christi. Rasura quoque sit sacerdotibus et clericis per modum coronae, et superius non modica more saecularium clericorum, sed ampla, ut mos est a regularibus gestari, itaut ex omni parte sit rotunda, capillique coronae non excedant latitudinem duorum digitorum.

De rasura.

x. Non permittatur ullus ludus, praeter illum qui vulgo dicitur *degli aranci*, bis in mense, exceptis tamen temporibus Adventus, Quadragesimae et vigiliarum; adsit tamen aula seu cubiculum magnum, in quo ad conversandum et ad tractanda negocia convenire possint fratres diebus et horis statutis. In quocumque alio loco observetur silentium, et, si necessitas exigat aliquid dicendum, hoc fiat omni brevitate qua fieri potest, ac nunquam alta voce, nec ullus frater sine licentiâ prioris ingrediatur cellam alterius, ut perfectius servetur silentium, exceptis tamen vicario generali, priore, eiusque vicario.

De silentio.

xi. Nullus recipiatur ad Ordinem, nisi praemisso diligenti examine eorum omnium quae sanciantur in Bullâ Martini V, § 1; deinde ab iis, qui optant ad Ordinem admittere, exquiratur quo spiritu et qua mente id religionis genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis et perfectionis vitae, ut Deo ac Dominae nostrae liberius famulari possint, an potius levitate vel humana aliqua ratione, aut inordinato animi motu ducantur; exponantur deinde iis per eosdem austeritas Ordinis, abdicatio propriae voluntatis, vilitas cibi et potus, vigiliae nocturnae, et his similia; et, si non cognoscatur in eis singularis Dei amor, ac peculiaris devotionis sensus in beatissimam Virginem, non recipiantur, etsi nobilitate praefulgeant. Si vero sint illi comperti, et post quindecim dies perseveraverint in proposito ingrediendi religionem, si pro clericis cupiunt admitti, examinentur circa studia, an saltem linguam latinam sciant, et

De recipiendis
ad Ordinem.

an capaces sint in litteris proficiendi: his peractis, de licentiâ vicarii generalis proponantur discretorio prius, deinde toti capitulo; et, si primi habeatur consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, et secundi habeantur vota favorabilia supra medietatem, admittantur ad habitum et ad novitiatum, servando ea omnia quae praescribuntur in Bullâ Martini V, § III; et, completo probationis anno, non admittantur ad professionem, nisi habitâ prius fide cum iuramento magistri novitiorum, subscriptâ a patribus discretis; postea admittantur suffragia totius capituli, quae si fuerint supra medietatem favorabilia, si velint, poterunt profiteri iuxta modum a Martino V praescriptum § IV.

De promovendis
ad sacros
ordines.

xii. In promovendis ad sacros ordines, sive minores sive maiores, summa diligentia est adhibenda, ut ii tantum admittantur, qui expressam professionem emiserint, sintque bonis moribus imbuti, sufficientique litterarum peritiâ, et aliis qualitatibus a sacris canonibus requisitis praediti. Quare caveat vicarius generalis dimissoriam ulli fratri concedere, nisi prius habuerit testimonium iuratum a patribus discretis circa mores eius religiosos, et consensum duarum partium ex tribus per secreta suffragia discretorii. Ad subdiaconatum porro non dentur dimissoriae, nisi ei qui compleverit annum vigesimum quintum, ad diaconatum trigesimum, ad sacerdotium trigesimum tertium; omnes vero qui ordinabuntur in sacris, prius septem saltem diebus antea operam dent exercitiis spiritualibus, ut ad sacros ordines magis ferventes accedant.

De numero
fratrum, eorumque
muneribus.

xiii. Ne ex nimia multitudine oriatur confusio, in quolibet conventu supra numerum centenarium recipi non possint tertiarum. Qui in tres partes aequales quantum fieri potest dividantur, quarum una sit sacerdotum, altera clericorum, postrema laicorum. Sacerdotum munus sit divina officia peragere, verbum Dei annuntiare, sacramentales confessiones audire, aliaque omnia quae ad cultum Dei et ad salutem spiritualem populorum pertinent; quapropter adsint plures confessarii, quorum duo vel tres

quolibet die certis assignatis horis stent in ecclesiâ in loco destinato ad audiendas confessiones; in diebus autem festivis vel Ecclesiae vel Ordinis, quinque vel sex assistant; adsint quoque plures, qui a patre vicario generali et a definitorio constituti sint ad praedicandum (salvis iuribus episcoporum) verbum Dei, tum in propria ecclesiâ, tum apud infideles. Clericorum vero munus sit, chorum et sacristiam, atque ea omnia quae ad sacros usus pertinent, munda conservare. Et tandem munus laicorum sit xenodochio inservire, aliaque inferiora officia peragere, ne, qui divino cultui sunt dedicati, vilibus negotiis inservire cogantur. Debeant clerici pariter infirmis aliquando ministrare; nullo modo vero sacerdotes, qui tamen si velint ad humilitatis exercitium, possint omnia praestare, quaesita prius facultate a patre priore.

De particulari-
bus officiis.

xiv. Officia, quae solis sacerdotibus possunt competere, sunt, vicarii generalis, prioris eiusdemque vicarii, correctoris tertiariorum in propriis domibus degentium, itemque correctionis Societatis Septem Dolorum B. Mariae Virginis, magistri novitiorum, annalistae, seu historici, secretarii, discretorii. Clerici vero et laici poterunt exercere officia sacristae, depositarii, syndici, procuratoris et infirmarii.

De studiis.

xv. Quia praesertim in iuventutem necesse est per praeceptores litteris imbui, idcirco adsint magistri qui linguam latinam et rhetoricam, si forte alicui adhuc opus esset, cumulatus doceant: adsint et magistri qui legant theologiam dogmaticam scholasticam et moralem, et, praeter lectionem theologiae moralis quae solis studentibus facienda est, bis in hebdomadâ omnibus fratribus intervenientibus linguam vernaculam proponantur duo casus conscientiae, et a lectore casuum solvantur.

xvi. Ut omnia, prout humana permittit mortalitas, iuste ac prudenter administrentur tum in spiritualibus tum in temporalibus, adsit coetus tredecim religiosorum qui appellabitur discretorium: et ex his trede-

De priore, discretorio, eorumque electione.

1 Forsan correctoris (R. T.).

2 Praeposit. in delenda (R. T.).

cim, sint septem sacerdotes, tres sint clerici et tres laici, qui omnes sint in religiosis virtutibus ornatiore: in quo discretorio tamen semper locum habebit vicarius generalis, prior, et, quamdiu vivant, fundatores conventus; ceteri autem per schedulas eligantur a tota communitate, ut infra dicitur. In faciendâ electione prioris et discretorum haec methodus observetur: Die statutâ pro electione omnes confiteantur peccata sua, et, qui non celebrant, sumant sanctissimum Eucharistiae sacramentum; deinde omnes in ecclesiâ conveniant ad audiendum de eligendis sermonem a patre vicario generali faciendum, et celebratâ missâ de Spiritu Sancto, recitatoque hymno *Veni Creator, etc.*, cum orationibus ut in caeremoniali, singuli in suam cellam se recipiant, et in schedulis, ad hunc effectum omnino similibus datis, conscribant nomen illius vel illorum quos eligere intendunt; deinde dato signo cum campanulâ, iterum omnes ad ecclesiam conveniant, et recitatis titaniis SS. Virginis et septies antiphonâ *Salve Regina*, incipiendo a senioribus et dignioribus, ponatur schedula in calice supra altare praeparato; et positis omnibus schedulis coram omnibus, tres scrutatores, qui, vel eligentur, vel, si discretorium ex maiori parte nolit eligere, erunt senior ex sacerdotibus, senior ex clericis, et senior ex laicis, dato prius iuramento de veritate dicendâ et de secreto perpetuo servando, legent altâ voce vota quae a secretario discretorii conscribentur; at antequam vota legantur, debeant singula vicario generali ostendi; et illi, qui plura vota supra medietatem habuerint, intelligantur electi, et ut tales omnino habeantur, postquam confirmati fuerint signo crucis a vicario generali. Electis eligendis, a totâ communitate cantetur *Te Deum laudamus*, et omnes fratres ad invicem sese amplectantur. Ceteri officiales conventus, exceptis vicario generali et vicario conventus, qui a solo priore est eligendus, et correctore fratrum et sororum in propriis domibus degentium, in cuius electione servanda est regula Martini V, § XVII, eligantur a discretorio per

secreta suffragia ad triennium tantum, et non ultra ad idem officium prorogentur nisi adsit urgentissima causa a discretorio et communitate approbata per secreta suffragia supra medietatem; nemoque, cum ab officio vacaverit, poterit denuo ad idem officium eligi, nisi post aliud triennium: quae regula tamen non valeat pro annalista seu historico, aromatario et quaestuantibus.

XVII. Cum vicarius generalis semper eligendus sit a reverendissimo patre generali totius Ordinis, biennio ante capitulum generale convocetur discretorium, quod eligat tres religiosos praesentandos novo generali pro eligendo novo vicario generali: electio praedictorum trium religiosorum transmittatur patri generali existenti subscripta a toto discretorio et munita sigillo tum vicarii generalis tum prioris; et eadem occasione recensentur summâ fide patri generali omnes qualitates tum intellectuales tum morales trium nominatorum, ut possit praesentare novo generali electionem eorumdem, quorum pro suo libito unum eliget primo loco in vicarium generalem, et, eo mortuo, alterum secundo loco, et, hoc pariter forte defuncto, alterum tertio loco. Vicarius generalis regulariter ad sexennium durabit; attamen si contigerit differri negotia novae electionis, perseveret idem vicarius generalis, donec praedictae novae electionis nuncius ad Brasiliam conventumque urbis S. Salvatoris pervenerit; et, ne in quocumque eventu remaneant fratres in Brasiliis sine vicario generali, si contingeret omnes tres nominates e vivis eripi, prior conventus civitatis S. Salvatoris vices gerat vicarii generalis, assumendo titulum et sigillum; quod officium si peragere recusaverit, sententiam excommunicationis incurrat, et permaneat in dicto officio usque dum sciatur canonice nova electio vicarii generalis, faciendâ modo praedicto a patre generali; et in hoc casu discretorium eligat novum priorem, qui in officio permanebit pro tempore dumtaxat, quod requiritur ad complendum triennium prioris assumentis vicariatum generalem. Habeat vicarius generalis sigillum, in quo impressum sit stemma religionis, et circum-

De vicario generali.

ductae sint hae litterae: *Sigillum vicarii generalis Tertii Ordinis Servorum B. Mariae Virginis in Brasiliis.*

De administratione honorum.

XVIII. Ut secure conserventur pecuniae conventus, adsit capsâ tribus clavibus clausa, quarum una sit apud priorem, altera apud depositarium, et altera apud syndicum; et a praedictâ capsâ extrahi non poterunt pecuniae pro expensis faciendis, nisi de consensu discretorii, cuius ordinationes omnes registrentur in libro peculiari, in quo etiam notetur quidquid e capsâ extrahitur, et quidquid ibi ponitur: illud advertendo, ut pro expensis faciendis sine facultate eiusdem discretorii nihil fiat a procuratore vel syndico, qui singulis quibusque mensibus rationem reddent toti discretorio, et capitulo reddituum et expensarum.

De conservatoribus.

XIX. Si contigerit quod conventus seu xenodochia possideant domus, praedia et bona immobilia, et propter haec lites oriantur, caveant tertarii, ne litigaturi coram tribunalibus compareant; sed solum, ne praedicta bona incaute amittantur, eligi debeant duo conservatores, quorum unus saltem sit in dignitate ecclesiasticâ constitutus, alter ex nobilioribus civitatis, ad quos pertineat iura conventus defendere; quibus proinde in communis grati animi testimonium concedi poterit participatio honorum spiritualium Ordinis, et deinde quolibet anno, vel in die solemnitatis Septem Dolorum B. Mariae Virginis, vel septem beatorum patrum fundatorum, aliquod aliud munus dignum religiosis hominibus.

De visitatoribus.

XX. Prior, quolibet mense, unâ cum duobus discretis, visitet ecclesiam, sacristiam, conventum monialium et xenodochium. Item quolibet mense, si conventus unquam teneretur oneribus missarum, congreget discretorium, ut revideantur libri horum onerum tum perpetuorum tum manualium; omnesque celebrantes, quotidie, celebratâ missâ, in dictis libris se subscribant, ut clare et distincte videri possit an sint onera satisfacta. Item vicarius generalis quolibet anno visitet conventum tum fratrum tum sororum, ecclesiam, sacristiam, libros satisfactionis missarum, libros introitus et exitus conven-

tus, audiatque omnes fratres an habeant aliquid significandum pro publico bono, gloriâ Dei et Ordinis augmento.

De infirmis.

XXI. Fratres infirmi non ponantur in xenodochiis, sed in alio loco in conventu ad hunc finem praeparato, ubi visitentur saepe a priore et a singulis fratribus, eisque omnia, quae opus sunt, etiam commoda, singulari charitate ministrentur.

De conventibus erigendis.

XXII. Si progressu temporis erigendi sint alii conventus Tertiariorum Ordinis Servorum beatae Mariae Virginis, non possint erigi sine consensu discretorii conventus civitatis S. Salvatoris et vicarii generalis in Brasiliis existentis, cui sicut et reverendissimo patri generali subiecti sint, si erigantur; teneanturque ad omnes eas leges servandas, ad quas tenetur conventus S. Salvatoris, qui, sicut et ceteri, solliciti valde sint, ut numerus tertiariorum, qui recipiuntur, sit iuxta vires conventuum, itaut in vitâ perfectâ communi commode sustentari valeant, attentis propriis redditibus et elemosynis fidelium.

De sacerdotibus.

XXIII. Quidquid dictum est de fratribus tertiaris, intelligendum est quoque, proportionem servatâ, de sororibus, quibus quolibet triennio assignabuntur a discretorio priorissa ceteraque officiales. Teneantur sorores, quae norunt legere, divinum officium in choro recitare, quemadmodum et officium B. M. Virginis, dicantque quotidie coronam Septem Dolorum eiusdem sanctissimae Virginis. Si xenodochium mulierum vel conventus sororum habet bona immobilia, haec sint communia cum iis conventus fratrum et xenodochii virorum; omniaque ista etiam ministrari debent a discretorio, quod pariter curam habebit ut de omnibus ipsas sorores provideat: quae in cellis eadem habebunt, quae habent tertarii. Non possint sorores praeter necessitatem, a patre vicario generali, priore et confessario approbandam, nedum alloqui viros extraneos, immo neque mulieres, exceptis patre et matre, et tunc sermo fiat coram aliâ sorore ad arbitrium priorissae, et facibus coopertis. Si quae pro aliquâ indigentia opus sit tractare patrem vica-

rum generalem, priorem vel confessarium, hoc praestetur (et fieri facile potest) in scriptis: quod si commode fieri non possit, tunc natus quidem se se alloquantur, sed brevius quam possunt, considerata re pertractanda.

De transgressio-
nibus consti-
tutionum.

xxiv. Si reperiantur inter fratres et sorores transgressores harum constitutionum, a priore et priorissa respective puniantur iis poenis quae a vicario generali et discretorio simul determinabuntur; et, si contigerit aliquem fratrem vel sororem, iuxta constitutionem Martini V, § 19, eici ab Ordine, ea die omnes tum fratres tum sorores ieiunent in pane et aqua, et nocte sequenti acerbiorum longioreque solita disciplinam faciant, Deum rogantes, ut expulsam vel expulsam illuminet, tangatque eius cor, qui vel quae, si progressu temporis non ambigua dederit verae poenitentiae et emendationis signa, iterum arbitrio vicarii generalis recipi possit, ea lege tamen ut adsit consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, deinde totius communitatis; et receptus sive recepta eodem modo consideretur, ac si nunquam prius Ordinem introisset.

De constitu-
tionibus.

xxv. Nemo tandem audeat aliquid contrarium his legibus seu regulis constituere; si quae unquam statueretur, nullius sit prorsus roboris ac momenti. Possit tamen aliquid praeter istas addi ad promovendam magis pietatem in beatissimam Virginem ac evangelicam perfectionem; sed id non habeat legis vigorem, nisi propositum primo sit a vicario generali, deinde acceptatum per omnia secreta suffragia totius discretorii, post per suffragia secreta duarum partium ex tribus capituli conventualis, demum confirmatum auctoritate vicarii generalis, et postremo a reverendissimo patre generali, ad cuius usque confirmationem publice in conventu promulgatam poterit quidem in usu poni ad tempus, si id expedire videatur discretorio et capitulo, sed non haberi ut lex obligans, usque dum hoc declaret reverendissimus pater generalis.

Petita apo-
stolica con-
firmatio.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Uguccio

Maria constitutiones huiusmodi, quo firmitus subsistant ac serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desideret: nos, ipsum Uguccionem Mariam specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, constitutiones praeinsertas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Conceditur.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Praesentium
litterarum fir-
mitas.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, supradicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudini-

Contrarium
derogato.

bus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides tran-
scriptorum.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvii februarii mdcclxxxiv, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 17 februarii 1734, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXXIX.

Confirmantur statuta pro bono regimine ecclesiae S. Ioannis Baptistae nationis Florentinae de Urbe edita.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad pastorale fastigium meritis licet imparibus eVecti, illa, quae pro salubri ecclesiarum et locorum piorum quorumcumque almae Urbis nostrae directione provide constituta esse noscuntur, ut firma semper atque inviolabilia persistant, apostolici muniminis praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Sacrosanctissimo

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper

fecerunt dilecti filii officiales et deputati congregationis, quam secretam appellant, ecclesiae S. Ioannis Baptistae nationis Florentinae de eadem Urbe, quod, cum aliis nobis, dum cardinalatus honore fungebamur, dictae ecclesiae, illique dudum a felicitis recordationis Leone PP. X praedecessore nostro annexae Societatis Pietatis nuncupatae, necnon hospitalis nationis praefatae visitatio per recolendae memoriae Clementem PP. XI praedecessorem etiam nostrum iniuncta fuisset, ac die xxviii novembris mdcclxxxix praedictum quoque hospitale perpetuo eidem ecclesiae univimus, novamque normam seu methodum, quibus ecclesia, societas et hospitale huiusmodi deinceps regenda et administranda forent, praescripserimus; omnia vero per nos gesta a pia memoriae Benedicto PP. XIII subinde approbata et confirmata fuissent, prout in ipsius Benedicti praedecessoris cedula motu proprio die xxv mensis decembris subsequentis desuper expedita, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, plenius continetur; licetque praemissa sic per nos disposita executioni demandata fuerint, quia tamen experientia compertum fuit pro felici prosperoque memoratorum trium locorum piorum regimine ac gubernio aliqua alia ordinanda et stabilienda fore; ipsi vero exponentes una congregati, ac reditu matureque perpensa, quaedam nova statuta seu capitula imposterum servanda unanimi consensu ediderunt tenoris qui sequitur, videlicet:

domino nostro, in minoribus cum esset, ecclesiae huius demandata visitatio.

Nuovi capitoli e ordini da osservarsi per il buon governo e regolamento della chiesa di S. Giovanni Battista della nazione Fiorentina di Roma, e dello spedals e compagnia della Pietà a quella uniti.

Statuta referuntur.

1. Si devano ridurre gli uffiziali che com-

pongono la congregazione segreta dal numero di ventiquattro, quanti ne sono nominati nel *Motu proprio* della santa memoria di Benedetto XIII, segnato li 15 dicembre 1729, al numero di diciotto, e saranno nell'avvenire il prelado, il console, il governatore della compagnia, il soprintendente dello spedale, il provveditore, il segretario, due consiglieri del governatore, due deputati nella chiesa, due deputati sulle liti, quattro deputati allo spedale, e due operai che saranno ancora deputati sopra le tenute.

ii. Che sempre, quando si dovrà far rendere conto all'esattore computista o altro ministro, si devano deputare dalla congregazione segreta due ufficiali della medesima per assistere a ricevere detto rendimento dei conti, e tale rendimento si debba fare almeno ogni due anni.

iii. Che mancando per morte o assenza alcuno degli ufficiali che compongono la congregazione segreta, questa abbia la piena facoltà di eleggere e surrogare altra persona che continui nello ufficio e intervenga nella detta congregazione segreta per tutto quel tempo che avrebbe dovuto continuare il morto o l'assente; e questa elezione si faccia nel modo e forma che si fa quella del prelado, ad esclusione però del governatore e de' suoi due consiglieri, che mai dovranno farsi dalla sola congregazione segreta, neppure quando anche venisse il caso della surrogazione temporanea per morte o assenza.

iv. Che le nomine degli ufficiali o deputati debbano farsi dalli quattro ufficiali maggiori, cioè prelado, console, governatore della compagnia e soprintendente allo spedale, che si troveranno personalmente presenti nella congregazione segreta, esclusi sempre gli assistenti, e tra questi si deve sempre venire alla nomina di detti ufficiali o deputati coll'appresso ordine: cioè, se per esempio si dovranno nominare dodici persone, devano li quattro ufficiali maggiori nominarne tre per uno; se tredici, quattro il prelado e tre gli altri; se quattordici, il prelado ne nominerà quattro, altre quattro il console e tre gli altri. E questo ordine e

regola si deve osservare per tutti gli altri casi di nomine, con avere sempre riguardo tra detti ufficiali maggiori alla precedenza di uno per l'altro.

v. Che rispetto ai soggetti da nominarsi agli uffizi dalli detti quattro ufficiali maggiori, per dipoi proporli alla congregazione generale, debba il numero de' nominati augumentarsi per li due terzi; e di questo numero così augumentato dovrà la congregazione segreta includerne due terzi, con fare correre la bussola, e aver riguardo alla pluralità dei voti; e questi due terzi, che resteranno inclusi, si doveranno mandare alla congregazione generale, dalla quale parimente per bussola si dovrà includere quella metà che averà maggiori voti; come per esempio, dovendosi eleggere cinque ufficiali, se ne doveranno, a nomina delli quattro ufficiali maggiori, proporre quindici nella congregazione segreta, e questa dovrà includerne dieci, con mandare successivamente questi dieci così inclusi alla congregazione generale, dalla quale doveranno includersi ed eleggersi cinque, cioè quelli cinque che, corsa la bussola, si troveranno avere maggior numero di voti.

vi. Che tutti gli ufficiali da eleggersi dalla congregazione segreta, o da nominarsi da questa ed eleggersi dalla generale, debbano essere fratelli della Compagnia della Pietà, compresi anche la persona del prelado.

vii. Che attesa l'unione dello spedale fatta alla chiesa, la quale dovrà sempre avere il suo pieno effetto, si osservi con la dovuta vigilanza, puntualità e carità la ospitalità verso degl'infermi, a tenore della pia mente dei testatori; e per maggiormente adempire alla medesima ospitalità essendosi creduto necessario di ampliare la fabbrica dello spedale, subito che questa sarà perfezionata, devano riceversi tutti quegli ammalati nazionali, de' quali esso spedale, dentro le forze dell'entrata, sarà capace, e a questo effetto dovrà dal computista tenersi conto delle rendite e pesi dello spedale; con che però li depositi da farsi in Monte di Pietà o Banco di S. Spirito devano sempre farsi in nome comune, cioè sotto nome della

chiesa, Compagnia della Pietà e spedale di S. Giovanni de' Fiorentini.

viii. Che la detta ospitalità sia sempre privilegiata e privilegiatissima, ed anche potiore e anteriore a qualunque altra occorrenza della chiesa e compagnia che richiedesse spesa; anzi per meglio provvedere alla detta ospitalità anche per li casi repentini, doveranno restare sempre vincolati per detta ospitalità quattro luoghi di monte; e sempre che una o più volte per urgenza di adempire alla detta ospitalità si dovessero li medesimi alienare, debba con la maggiore sollecitudine possibile reintegrarsi l'investimento con la compra di altri quattro luoghi, da stare sempre coll'istesso speciale vincolo e peso.

ix. Che la conferma degli ufficiali amovibili sia in piena libertà della sola congregazione segreta di poterla fare a biennio, senza che la congregazione generale abbia facoltà alcuna di poter fare ulteriori conferme; e a questo effetto, nel fine di ciaschedun biennio, si dovrà proporre nella congregazione segreta la conferma distintamente e singolarmente di ciascun ufficiale, con far correre la bussola e partito distinto sopra di ciaschedun soggetto; la conferma però del governatore debba farsi dalla detta congregazione segreta per un anno solamente, e debba mandarsi ciascheduna volta alla congregazione generale, acciocchè confermi o rigetti la detta conferma secondo il maggior numero dei voti.

x. Che nelle nuove elezioni degli ufficiali o deputati possano essere nominati dalli quattro ufficiali maggiori anche que' soggetti che naturalmente dovrebbero uscire da ufficio.

xi. Che nell'elezione del deputato fornaro, siccome quelli che attualmente sono padroni dei forni in Roma, o pure sono stati padroni, e li loro figliuoli, che abbiano esercitato il mestiero nel forno del padre, devano essere preferiti, conforme si dispone nel cap. xxxi e xxxii dello statuto della Compagnia; così trovandosene quattro, ne quali concorrono e abbiano giustificato li suddetti requisiti al soprintendente dello spedale,

doveranno questi essere proposti alla congregazione segreta, la quale per bussola ne includerà due, avuto riguardo alla pluralità de' voti; e questi così inclusi doveranno successivamente proporsi alla congregazione generale, la quale parimente per bussola includerà per deputato quello in cui caderà la pluralità de' voti. Se poi vi fosse un solo fornaro in cui concorressero li suddetti requisiti, questo dovrà essere il deputato senza altra elezione, sempre che averà giustificati li requisiti al soprintendente; ed il medesimo, dopo che averà esercitato per due anni, dovrà uscire da ufficio, ancorchè non vi sia altro esercente, nè potrà rientrare in carica che dopo la vacanza di un anno. Se poi li fornari, che averanno giustificati li suddetti requisiti al soprintendente, saranno due o tre, doveranno i nomi di questi porsi in una borsa, e nella congregazione segreta estrarne uno a sorte. E dandosi il caso, che non vi sia alcun fornaro in cui concorran li suddetti requisiti, allora dalli quattro ufficiali maggiori si dovrà venire alla nomina di quattro fratelli della Compagnia, e di questi la congregazione segreta dovrà eleggere, per bussola e voti segreti, due da mandarsi successivamente alla congregazione generale, dalla quale con la maggioranza de' voti dovrà eleggersene uno.

xii. Venendo il caso di doversi eleggere il prelado, si doveranno nominare quattro soggetti dalli quattro ufficiali maggiori, quando il prelado che finisce o lascia la carica o si assenta da Roma, sia presente nella congregazione segreta; quando poi sia morto o assente, allora, comechè cessa la sua nomina, se ne doveranno nominare tre dagli altri tre ufficiali maggiori; e ciascheduno delli soggetti come sopra nominati dovrà nella detta congregazione segreta mandarsi a partito per bussola e voti segreti, e in chi di loro caderà la pluralità de' voti, resterà conclusa l'elezione.

xiii. Questo prelado eletto nel modo suddetto sarà perpetuo, sinchè il medesimo non dimetta la carica o non sia mutato dalla congregazione segreta, oppure non abbia impiego fuori di Roma.

xiv. Che accadendo che nella congregazione segreta, nel tempo che si devono fare le nomine per l'elezione degli uffiziali o deputati, manchi uno o più delli quattro uffiziali maggiori, allora cresca il numero delle nomine a favore di quegli uffiziali maggiori che si troveranno presenti, colla regola e precedenza prescritta nel cap. iv.

xv. Che la congregazione segreta si raduni in S. Giovanni de' Fiorentini ogni primo martedì di ciascun mese, ed essendo questo impedito, s'intimi in altro giorno non impedito più prossimo a quello, ancorchè non sia martedì, ad arbitrio del prelado che se l'intenderà col provveditore, purchè la congregazione si faccia ogni mese, e nei primi giorni.

xvi. Che li presenti nuovi ordini devano puntualmente nell'avvenire osservarsi ed eseguirsi in tutte le loro parti e casi di sopra espressi, talmente che li precedenti capitoli, riferiti e confermati nel suddetto *Motu proprio* della santa memoria di Benedetto XIII, devano avere il loro vigore in quelle parti e casi solamente, alle quali con questi presenti non resta esplicitamente o implicitamente derogato: e quando mai insorgesse qualche dubbio circa il senso e intelligenza di questi presenti ordini e li precedenti contenuti nel suddetto *Motu proprio*, come pure qualsivisia altra difficoltà riguardante il buon governo della chiesa, spedale e compagnia, devasi inviolabilmente attendere ed osservare quella intelligenza, spiegazione o provvedimento che sarà data e stabilita dalla congregazione segreta per bussola, e col maggior numero de' voti, rimosso qualsivoglia reclamo o ricorso.

Supradicta omnia statuta confirmantur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes, nova statuta seu capitula huiusmodi, quo firmius subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliis-

que ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia et singula statuta seu capitula praeinserta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac quoscumque iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, ipsa statuta seu capitula, ac praesentes litteras, semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, illisque respective in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque indices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeminentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiae S. Ioannis Baptistae, societatis et hospitalis supradictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, pri-

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

vilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx martii MDCCLXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 martii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXX.

Indulgentia plenaria pro christifidelibus utriusque sexus aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci Conventualium in S. Ludovici Francorum regis ac S. Elisabeth viduae regis Hungariae natae festis diebus visitantibus.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Iniunctae nobis divinitus apostolicae servitutis ratio postulat ut caelestium munerum thesauros, dispensationi nostrae a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris sanctorum in caelis cum Christo regnan-

Bull. Rom. — Vol. XXIII.

78

lium venerationem, excitandamque, et fovendam erga illos fidelium devotionem, et ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§ 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus ministri, et Salvatoris Salandari procuratoris generalium Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Conventualium nuncupatorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrae communionis relectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum dicti Ordinis, tam hactenus erectis quam imposterum quodcumque erigendis, et ubicumque locorum existentibus, in S. Ludovici Francorum regis ac S. Elisabeth viduae regis Hungariae natae festis diebus a primis vespers usque ad occasum solis dierum huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die praedictorum id egerint, plenariam; monialibus vero supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet monasterio nunc et pro tempore degentibus, vere pariter poenitentibus et confessis ac sacrae communionis relectis, quae suam respective ecclesiam in supradictis festis diebus visitaverint, et ut praefertur oraverint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio indulgentiarum.

Fides transumptorum.

beatu, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae et ostensae.
Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub anulo Piscatoris, die xx martii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 martii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXXI.

Confirmatio quarundam rubricarum statuti collegii causidicorum civitatis Ferrariensis.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Petito.

§ 1. Aliàs pro parte dilecti filii Antonini Pisani, decani collegii procuratorum causidicorum civitatis nostrae Ferrariensis nobis supplicato, quatenus rubricas primam, quartam, quintam, octavam et nonam statuti dictae civitatis collegium eiusmodi concernentes, quae iam inde ab anno MDLVII a bonae memoriae Alphonso Estensi, dum vixit, Ferrariae duce, necnon successive anno MDLIX a felicitis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro, sub certis modo et formâ tunc expressis, approbatae dicebantur, auctoritate apostolicâ specificè confirmare, aliaque plurima pro felici ipsius collegii directione maioriq; decore et honorificentia statuere, decernere ac declarare dignaremur; quarum quidem rubricarum tenor est qui sequitur; videlicet:

Rubrica prima.

Cum maxima pars iustitiae, sine qua regna subsistere non possent, quinimo eâ remota, secundum Augustinum, magna forent introcinia, videatur esse in reddendo unicuique quod suum est ac debitum sit; idque potissimum efficiatur apud ius reddentes in iudiciis, in quibus, propter hominum contentiones meum et tuum in medio ponentium, per viros iuris peritos, quos procura-

tores appellamus, causae, controversiae, lites ac iurgia deduci solent: dignum ac necessarium arbitramur in hac amplissima nostra republicâ eligi eos debere qui recte et cum omni integritate possint ac noverint praedicta dirigere et perficere; ne passim concedentes et sine delectu omnibus praedicta exercentibus, multa incommoda ac damna nostri patiantur subditi et incurrant, prout magistra rerum experientia saepius edocuit; ideo statuimus et ordinamus per hunc modum, videlicet:

In primis, quod fiat collegium procuratorum, in quo collegio esse debeant et intrare possint solum viri docti et periti, videlicet apti ad procurandum in iudiciis, qui etiam esse debeant viri graves et morati, ac bonae opinionis, vitae et famae, examinandi ut infra, approbandi et acceptandi per iudicem XII sapientium civitatis Ferrariæ, proconsules notariorum civitatis Ferrariæ, quorum unus sit de cancellariis sanctissimi domini nostri, et priorem dicti collegii procuratorum, qui per tempora erunt, ac duos procuratores per dictum iudicem eligendos, et cum iuramentis, de quibus infra disponitur.

Rubrica quarta.

Statuimus quod nemo possit officium procuratorum exercere pro alio in litibus et causis iudicialibus in civitate Ferrariæ coram aliquo iudice et officiali ordinario et extraordinario, delegato, arbitro, arbitratore, ac quocumque alio iudice, quocumque nomine nuncupato, et quodcumque et quecumque tribunal causarum habeat, nisi per prius sit examinatus in iis quo pertinent ad exercitium et officium procuratoris, et approbatus ac acceptatus per dictos iudicem XII sapientium, proconsules et priorem dicti collegii et procuratores, quos elegerit iudex XII sapientium, et cum iuramento praedictorum quod eis videatur idoneus et doctus ac sufficiens; ac fiat approbatio per suffragia secreta, et non ad voces; et quisque possit libere et iuste votum suum ponere; et aliter facta nullo modo valeat approbatio: ac etiam sit descriptus in dicto collegio per notarium collegii notariorum

civitatis Ferrariæ sub poenâ librarum decem marcharum applicandarum dicto collegio procuratorum pro dimidia, et pro aliâ dimidiâ massariae communis Ferrariæ; et nihilominus acta sint ipso iure nulla; et teneatur ad interesse parti scilicet principali, pro quo intercesserit; volentes, quod, taliter examinatus et approbatus, in primo anno sequenti non possit procurare in causis excedentibus summam librarum quinquaginta marcharum; finito autem anno, possit in quacumque causâ et summâ procurare. Possit tamen quilibet notarius collegiatus in collegio notariorum civitatis Ferrariæ officium procuratorum exercere absque eo quod sit collegiatus in collegio procuratorum, in causis a decem libris infra; et ipsis notariis sic procurantibus in dictis causis solvatur pro eorum mercede arbitrio prioris dicti collegii procuratorum, dummodo non excedat summam taxatam in statutis nostris, et non ultra accipere possint etiam a sponte dantibus, sub poenâ dupli eius quod plus acceperint, applicandâ parti a qua sic plus debito acceperint, et sub poenâ librarum quinque marcharum dicto collegio procuratorum applicandâ pro dimidiâ, et pro aliâ dimidiâ massariae communis Ferrariæ.

Rubrica quinta.

Ne fraus fiat legi, statuimus quod nullus, qui non sit in matriculâ procuratorum, possit comparere pro alio coram aliquo iudice vel iudicante tribunalia iudicialiter, etiam cum principali suo, et dicere sub nomine eius aliqua verba spectantia ad ordinem iudicii, et etiam dicere *Ipse sic dicit*, in aliquâ causâ ordinariâ ultra duas vices, sub poenâ quinque librarum marcharum, applicandâ pro dimidiâ massariae communis Ferrariæ, et pro aliâ dimidiâ collegio procuratorum; et praedicta non vindicent sibi locum in coniunctis personis, quae pro aliis coniunctis personis comparere possint.

Rubrica octava.

Statuimus quod nullus exercens officium tabellionatus ad acta civilia vel criminalia, possit, audeat vel praesumat procurare et officium procuratorum exercere quoquo modo in iudiciis ad aliquod tribunal, seu coram quo-

cumque arbitro vel arbitratore, generaliter vel specialiter, sub poenâ librarum decem marcharum collegio procuratorum applicandâ; et nihilominus acta ipso iure sint nulla, nisi a quantitate decem librarum marcharum infra, ut supra in quarto statuto dispositum est.

Rubrica nona.

Cum dignum sit ut quisque sit contentus officio suo, statuimus quod nullus, qui se exercent pro avvocato, et sit in collegio advocatorum civitatis Ferrariæ, possit officium procuratoris exercere sub poenâ praedictâ; sic etiam e contrario nullus procurator audeat vel praesumat exercere spectantia ad officium aut exercitium advocati; possit tamen consilium factum exponere tempore allegationum, sub poenâ librarum decem marcharum applicandâ pro dimidiâ massariae communis Ferrariæ, et aliâ dimidiâ collegio procuratorum vel advocatorum, singula singulis referendo.

Nos, auditâ super praemissis relatione dilecti filii nostri Alexandri S. R. E. presbyteri cardinalis Aldobrandini nuncupati, in civitate et ducatu nostris Ferrariensibus nostri et Sedis Apostolicae de latere legati, eiusmodi preces Congregationi particulari nonnullorum dilectorum filiorum Romanae Curiae praelatorum a nobis specialiter deputatorum pro voto remisimus: qui, visis iuribus favore praedicti Collegii deductis, ac reaccurate examinata, votum suum desuper ediderunt in hunc modum, nimirum:

Congregatio particularis a sanctissimo domino nostro specialiter deputata in causâ Ferrariensi confirmationis statutorum ad instantiam almi collegii procuratorum causidicorum dictae civitatis, exquisita pro voto super infrascriptis novem capitulis, nempe:

1. Supplicatur pro confirmatione in formâ specificâ statutorum Ferrariæ rubrica I, IV, V, VIII et IX lib. XI, ultra generalem aliorum statutorum omnium et constitutionum localium ad collegium causidicorum spectantium.

2. Pro declaratione, quod nullus non de-

Sacrae Congregationis super praemissis votum.

scriptus in albo procuratorum subdit vel praesumat publice aut occulte, directe vel indirecte, in iudicio comparere, ibique acta et instantias quascumque iudicarias assumere et explere, et procuratoris munus exercere coram quocumque tribunali vel iudice ordinario vel delegato, sub poenâ nullitatis actorum, ipso iure et de facto incurrendae a quolibet etiam de populo allegabilis, immo, quod pro allegatâ haberi possit ac debeat, ac aliis poenis declarandis et infligendis etiam corporis afflictivis per eminentissimum legatum pro tempore.

III. Pro declaratione, favore collegii, quod sit nobile, eximium et honorabile, et pro aggregato collegio procuratorum Urbis, quantum ad praerogativam honoris.

IV. Supplicatur pro declaratione, quod, ultra qualitates et condiciones in litterâ statuti expressas, admittendus ad collegium, iustus et honestis natalibus procreatus esse debeat, iustificandis vere et in effectu, et non praesumptive tantum, nec, fide scilicet per quamcumque legitimationem; et praeter haec, quod nullus possit admitti, nisi fuerit et sit verus civis origine propriâ et paternâ de civitate Ferrariae; quod aliquâ infamiâ notati, sive iuris sive facti, vel indignâ actione coinquinati, vel suspecti, de praesenti vel de praeterito, seclusi remaneant et omnino incapaces aggregationis; sicuti excludantur ii qui vel consanguineos vel affines in quocumque gradu habeant vel habuerint infamiâ taliter notatos; necnon et etiam qui fuerint alicuius falsitatis, homicidii, vel alterius notabilis criminis rei vel processati.

V. Quinimmo laureâ doctorali insigniti ac decorati in almo civitatis Ferrariae archy-gymnasio vel aliâ universitate famosâ, prius esse debeant aggregandi quoad imposterum; quodque in concursu admittendorum, filii procuratorum, nepotes et consanguinei, statutas et hinc volitas condiciones habentes, praeferrî ceteris omnino debeant.

VI. Quotiescumque qui admissus et acceptatus fuit in procuratorem, patriverit et

admisserit illa, quae, secundum supradicta disposita, sunt impediencia acceptationis, intelligenda sint etiam pro dirimentibus acceptationem ipsam; itant ipso iure et facto deletus intelligatur ab albo, etiam sine instantiâ partis, et nullâ expectatâ sententiâ.

VII. Quod facultas congregandi collegium, devoluta intelligatur priori pro tempore, ubi requisitus ille, ad quem de stilo spectat convocare, recusaret, vel esset negligens in convocando; sicuti in ordine exercitii seniori, datâ prioris recusatione vel negligentia; et sic successive et gradatim pro illâ vice et casu tantum, etc., habito tamen super praemissis verbo cum eminentissimo legato.

VIII. Supplicatur pro extensione Brevis cum clausulâ *sublatâ*, firmâ remanente iurisdictione, quam per antea habebant eminentissimus legatus et prolegatus, casu interregni, interpretandi et iudicandi statutum in casibus dubiis, necnon ampliâtâ eadem iurisdictione pro interpretatione Brevis in casibus similibus, quatenus, etc.

Et IX denique, quod electus et acceptatus teneatur statim in manibus domini iudicis sapientium praestare iuramentum sub praecisâ formâ sequenti:

Iuro ego N. N. per SS. Trinitatem et ad sancta Dei Evangelia, me in iis, quae a sacris canonibus et sacrosanctâ oecumenicâ Tridentinâ Synodo statuta et definita sunt, neque nunc in aliquo dissentire, neque ullo unquam tempore dissensurum: haereticis omnibus et S. R. E. non communicantibus semper adversaturum; veram et germanam obedientiam summo Romano Pontifici eiusque et Apostolice Sedis legatis prolegatisque perpetuo praestitutum; lites, quas vere iniustas fore existimaverim, nunquam suscepturum, et susceptarum, quas tales cognoverim, patrocinium deserturum; leges omnes, statuta, constitutiones et decreta de nobis aut officio nostro disponentia, et praesertim quae ab eminentissimo et reverendissimo domino cardinali legato condita fuerint, semper inviolabiliter observaturum.

Congregata¹ in palatio apostolico Quirinali, et mansionibus reverendi patris domini Pas-

¹ Edit. Main. legit *se* (R. T.).

¹ Potius lege *congregatio* (R. T.).

sari eiusdem sanctissimi auditoris, die XXX augusti MDCCLXXXIII, visis iuribus deductis favore praedicti collegii a Francisco Pallearino in Ferrariensi archy-gymnasio I. U. D., atque in eodem causidicorum collegio professore eiusdemque collegii defensore, respondit ut infra:

Quoad primum capitulum, statutum quoad quinque rubricas esse confirmandum in formâ specificâ.

Quoad secundum capitulum, rubricis quatuor satis provisum per statutum.

Quoad tertium, non esse admittendum.

Quoad quartum, restringendam esse exclusionem ad spureos et alios ex damnato coitu progenitos, et hoc per viam novae dispositionis, sine aliâ additione verborum. Quoad requisitum civilitatis non esse admittendam petitionem, et in reliquis restringendam esse petitionem ad illos qui per iudicalem sententiam sint excommunicati, aut aliquâ infamiâ notati, vel alicuius falsitatis, homicidii, aut alterius capitalis criminis rei.

Quoad quintum, restringendam esse petitionem ad laureatos in quacumque publicâ universitate quoad admittendos imposterum.

Quoad sextam, non esse admittendam petitionem.

Quoad septimum, audiatur iudex duodecim sapientum.

Quoad octavum, esse admittendum.

Quoad nonum et ultimum, esse admittendam.

Ita est.

P. ALDOVRANDUS, patriarcha Hierosolymitanus, sacrae Rotae decanus, et unus ex iudicibus deputatis in Congregatione a sanctissimo domino nostro deputatâ.

CAROLUS ALBERTUS archiepiscopus Philippensis, utriusque signaturae volans, et unus ex iudicibus, ut supra, deputatis.

MARCELLUS archiepiscopus Nazianzenus, sanctissimi domini nostri auditor, unus ex iudicibus, ut supra, deputatis, etc.

N. CORIUS sacrae Rotae auditor, alter ex iudicibus deputatis.

S. CINCIUS, alter ex deputatis, ut supra.

IOANNES BAPTISTA RECEMEI, Camerae Apo-

stolicae clericus, et unus ex iudicibus deputatis.

§ 2. Cum autem, sicut idem Antonius nobis nuper exponi fecit, ipse supradicto collegio opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summopere desideret: nos, ipsum Antonium specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit¹, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quinque rubricas praeinsertas statuti civitatis Ferrariensis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac quoscumque iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; in reliquis vero omnibus et singulis votum quoque praeinsertum dictae Congregationis particularis, cum in eo contentis, auctoritate et tenore praefatis, approbamus, ratumque habemus, ac servari volumus et mandamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praedictae cardinales, et alios quoslibet quacumque praeeminentiâ et

¹ Edit. Main. legit *existunt* (R. T.).

potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, salva tamen memorata iurisdictione pro tempore existentis in citate et ducatu Ferrariensi huiusmodi Sedis Apostolicae de latere legati et prolegati¹, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon civitatis et collegii praefatorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxix martii MDCCLXXXIV, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 29 martii 1734, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXXXII.

Declaratur Breve Alexandri VII circa votum in provinciis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia commissarii generalis Curiae, ac procuratoris generalis eorundem

¹ Male edit. Main. legit *prolegatis* (R. T.).

fratrum Reformatorum familiae Cismontanae.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Caietanus a Laurino commissarius curiae fratrum Minorum de Observantia, ac Petrus Paulus a Cirignola, procurator generalis eorundem fratrum Reformatorum respective nuncupatorum pro familia cismontana Ordinis sancti Francisci, quod dudum felicitis recordationis Alexander PP. VII praedecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die iv decembris MDCCLXII expeditas litteras omnibus et singulis commissariis Curiae ac procuratoribus generalibus fratrum Minorum tam de Observantia quam Reformatorum familiae Cismontanae, ac Ordinis huiusmodi, qui sua respective officia triennii continui spatio gessissent, indulget, ut, depositis eisdem officiis, suffragium sive votum perpetuum consultivum et decisivum in quibusvis capitulis et congregationibus suae cuiusque provinciae dicti Ordinis habere et ferre possent.

Breve Alexandri
Papae VII.

§ 2. Cumque subinde tunc in humanis agenti Antonio a Campobasso, fratri expresse professo dicti Ordinis Minorum de Observantia, qui officio procuratoris generalis in Curia Romana functus fuerat, mota fuisset quaestio super fruitione eiusmodi voti perpetui, eo quod officium praefatum triennii completi spatio minime gessisset, habito pro parte ipsius Antonii recursum ad bonae memoriae Alderanum S. R. E. cardinalem Cybo nuncupatum, dum viveret, praedicti Ordinis apud Sedem Apostolicam protectorem, pro opportuna declaratione obtinenda, negotioque per ipsum Aldera-

Quomodo observatum fuerit
posterioribus
temporibus.

¹ Edit. Main. legit *et pro eo* (R. T.).

num cardinalem protectorem quondam Petro Marino tunc temporis ministro generali dicti Ordinis remisso, ut pro munere suo desuper provideret: idem Petrus minister generalis, consultis prius aliquot ex gravioribus fratribus de Observantia ac Reformatis praefati Ordinis, ac ponderatis eorum allegationibus, die xix aprilis MDCCLXXXVII de illorum consilio ac voto decretum edidit, quo declaravit et definivit supradictum Antonium, etsi per spatium continui triennii completi officium procuratoris generalis istiusmodi non obiisset, sed per continuum triennium inceptum dumtaxat exercuisset, nihilominus vere et ad sensum praefatarum litterarum Alexandri praedecessoris tempus in eis praescriptum explevisse, adeoque ei competere ac deberi votum perpetuum ad formam earundem litterarum, ac super eiusmodi controversiam silentium imposuit, et alias, prout in decreto praefato, cuius perinde ac dictarum Alexandri praedecessoris litterarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis haberi volumus, uberius continetur.

Confirmatur
et declaratur.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositione subiungebat, nonnulli postmodum commissarii ac procuratores generales respective dicti Ordinis, qui triennium praefatum non absolverant, ignari decreti huiusmodi, aut ad maiorem et abundantiore cautelam, gratias identidem a Sede Apostolica impetrarint cum clausula perinde ac si integrum triennium complevisset seu munere istiusmodi per integrum triennium functi fuissent: ipsi exponentes quamcumque dubitationis et contentionis, quae exinde aut alias quomodolibet super intelligentia et interpretatione dictarum Alexandri praedecessoris litterarum enasci possent, occasionem submoveri plurimum deside-

rant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut opportune in praemissis providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, enarratas Alexandri praedecessoris litteras, quibus praedictis commissariis Curiae et procuratoribus generalibus familiae Cismontanae, qui sua respective officia triennii continui spatio gesserunt, suffragium sive votum perpetuum attribuitur sicut praemittitur, iuxta decretum a memorato Petro ministro generali editum, de triennio incepto, dummodo tamen ipsum triennium inceptum sit continuum et non interpolatum per notabile temporis spatium, intelligendas esse et fore, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et declaramus; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis praefati, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemis-

Ubiantium
derogatio.

sortum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis: quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII aprilis MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 13 aprilis 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXXIII.

Confirmatur concordia super assignatione duorum magisteriorum Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini provinciae Baeticae ex quadraginta supranumerariis.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas assistens generalis Hispaniarum ac procurator totius provinciae Baeticae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, in sacra theologia magister, quod inter dilectum pariter filium Nicolaum Antonium Schiaffinati priorem generalem eiusdem Ordinis ac dictam provinciam Baeticam emanavit concordia, qua ex quadraginta magistris supranumerariis idem Nicolaus Antonius prior generalis, obligando pro se suisque respective successoribus, praefatae provinciae Baeticae duo tantum magisteria pro suis vocalibus, nempe definitore ac discreto, ad capitulum generale venientibus, assignare debeat, et quod ipsamet provincia duo magisteria huiusmodi ex dictis quadraginta acce-

ptare se obliget cum pacto, quod aliud vel alia pro dicta provincia non assignentur, et aliis, prout plenius continetur in scriptura desuper confecta tenoris qui sequitur, videlicet:

In nomine Domini. Amen.

Praesenti publico concordiae instrumento cunctis ubique pateat evidenter et notum sit, quod anno ab eiusdem domini nostri Iesu Christi salutiferae nativitate MDCCXXXIII, indictione XI, die vero IX mensis octobris, pontificatus autem sanctissimi in eodem Christo patris et domini nostri domini Clementis, divina providentia Papae XII, anno eius IV.

Cum fuerit et sit (prout mihi notario ab infrascriptis partibus affirmatur) quod aliis et sub die VI mensis maii anni MDCCXXVI obtentum fuerit a felicis recordationis sanctissimo domino nostro PP. Benedicto XIII quoddam Breve, cuius virtute quilibet reverendissimus pater generalis Ordinis Eremitarum sancti patris Augustini poterat creare in provinciis ultra Italiam quadraginta magistros supranumerarios; qua de re provincia Baetica eiusdem Ordinis, volens impedire inconvenientia et detrimenta quae ex nimia magistrorum multiplicatione in dicta provincia fuerat experta, obtinuerit ab eodem felicis recordationis sanctissimo domino nostro Benedicto XIII aliud Breve, quod incipit *Exponi nobis*, sub datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI ianuarii MDCCXXVII, per quod numerus duodecim magistrorum, quem pluribus annis habuerat, auctus fuerit ad triginta, cum prohibitione supernumerariorum impostorum; sitque pariter quod, cum per hanc prohibitionem videretur derogari facultati praedictae patrum generalium praecitati Brevis quoad memoratam provinciam Baeticam, reverendissimus pater generalis postea obtinuerit declarationem sub die XI mensis septembris dicti anni MDCCXXVII ab ipsomet felicis recordationis sanctissimo domino nostro Benedicto, in qua ipse sanctissimus declaraverit, quod per illud Breve, provinciae Baeticae praefigens numerum

triginta magistrorum, non derogaretur illi facultati reverendissimis patribus generalibus primo concessae pro constituendis quadraginta magistris supra numerum extra Italiam; sit ulterius quod ex praedictis omnibus ortum fuerit quod ex una parte reverendissimi patres generales optent servare suam facultatem creandi quadraginta magistros supranumerales in provinciis ultramontanis, et illa uti in illis, ac per consequens et in ipsa provincia Baetica, et ex alia parte dicta provincia Baetica optet non gravari pluribus magistris ultra dictum numerum, ne ulterius pateretur eadem incommoda et detrimenta quae primum fuit perpessa; proptereaque ad ea vitanda obtinuerit augmentationem numeri duodecim magistrorum ad numerum triginta a dictae¹ felicis recordationis sanctissimo domino nostro Benedicto XIII per supracitatum Breve, ut semper gauderet imposterum prohibitione magistrorum supranumerariorum ob varia incommoda ipsi sanctissimo exposita; unde si nunc, supra dictum numerum triginta magistrorum, alios supernumerales sine limitatione acciperet, non solum ad praeterita rediret incommoda, sed in deteriori conditione, ac antea erat, remaneret; verum, cum nunc dicta provincia Baetica desideret duo tantum magisteria supra numerum trigessimum pro suis vocalibus, nempe definitore et discreto capituli generalis, ut possit reperire viros idoneos et graduatos qui velint arripere iter ita longum, difficile et gravissimis expensis (ex maiori parte a dictis vocalibus faciendis) oneratum, ut est a provincia Baetica usque ad Italiam, qui certe non erunt, si priventur spe praemii magisterii, hac de causa, et ad tollendas alias dissensiones, difficultates et inconvenientia, decreverit devenire cum reverendissimo patre generali ad infra referendam compositionem et concordiam, videlicet: I. Quod dictus reverendissimus pater generalis ex quadraginta supracitatis magistris se obliget pro se et successoribus ac

¹ Vel dicto; sed male prorsus edit. Main. legit dicta (H. T.).

ipsa religione assignare duo magisteria dictae provinciae Baeticae pro suis vocalibus, nempe definitore et discreto ad capitulum generale venientibus, cum pacto non assignandi alia magisteria pro dicta provincia Baetica; II. Quod ipsa provincia Baetica se obliget acceptare praedicta duo magisteria ex dictis quadraginta supracitatis, cum praedicto pacto quod non assignentur aliud vel alia pro ipsa a quovis reverendissimo patre generali, ne eadem patiatur incommoda et detrimenta; et volentes super praemissis publicum conficere instrumentum.

Hinc est quod, in mei notarii publici et testium infrascriptorum praesentes et personaliter existentes reverendissimus pater magister regens frater Nicolaus Antonius Schiaffinati Neapolitanus, generalis Ordinis Eremitarum sancti Augustini, ex una, et admodum reverendus pater lector frater Franciscus Candiotti, uti procurator dictae provinciae Baeticae, prout ex instrumento publico mandati procurae in eius personam facti, et ab idioma hispanico in italicum traducti, quod hic inseritur, tenoris, etc., prout in eo, ex altera partibus, ambo mihi, etc., cogniti, asserentes, et medio iuramento tactis pectoribus more sacerdotali affirmantes, omnia et singula superius expressa et narrata vera fuisse et esse, eaque pro talibus et tamquam talia modo ratificantes et approbantes, in eorum igitur executionem, eorum sponte, etc., nominibus, quibus supra, respective, per viam amicabilem transactionis, compositionis et concordiae, ac aliis omni meliori modo, etc., renunciarunt imprimis et ante omnia cuicumque privilegio, praelationi, aliisque iuribus et rationibus quibuscumque, eisdem quomodolibet competentibus circa praemissa, quibus omnibus nullo unquam tempore contra praesens instrumentum uti velle ad invicem promiserunt et declararunt, in iudicio nec extra, libere, etc., ita quod, etc., aliis, etc.; et, proseguendo dispositivam stabilitae concordiae per viam eiusdem, praedictus reverendissimus pater generalis promisit, seque solemniter obligavit pro se et eius successoribus, assignare

ex dictis quadraginta magisteriis duo magisteria pro defensore et discreto a dicta provinciâ Baeticâ missis ad capitulum generale, quin pro dictâ provinciâ possit aliud vel alia ex dictis quadraginta magisteriis assignare; aliâs ad omnia et singula damna, etc., de quibus, etc., quia sic, etc.: et e contra praedictus admodum reverendus pater lector Franciscus Candiotti, uti dictae provinciae procurator, per eandem viam amicabilem transactionis, compositionis et concordiae, ac omni, etc., acceptat praedicta duo magisteria ex quadraginta supra relatis, cum pacto tamen et conditione praedictâ, quod non assignentur pro dictâ provinciâ aliâ magisteria quam relata duo, quia sic per pactum, etc., ita quod, etc., aliâs non deventum esset ad praesentem concordiam; quam ambae partes praedictae, nominibus quibus supra, respective promiserunt esse bonam, validam et legitimam, beneque valide et legitime gestam et factam, pro tali semper et perpetuo attendere ac inviolabiliter observare, habere ratam, gratam, validam atque firmam, tanquam talem sibi ipsis nominibus praedictis facere licuisse et licere, contraque non facere, dicere, opponere vel venire quovis sub praetextu, causâ, ingenio vel quaesito colore, aliâs ad omnia et singula damna, etc., de quibus, etc., renunciantes ulterius beneficio legis *de his cum ù ff. et eod.*, ac toto titulo *De transactionibus*, omnibusque et singulis aliis legibus, etc., ad eorum et transigentium favorem quomodolibet facientibus, in formâ, etc., non solum, etc., sed et omni, etc.: hisque semper salvis, conventum per pactum expressum inter dictas partes extitit, quod si aliquando praedicta provincia Baetica, ex motivo alicuius inevitabilis impedimenti ut pestis vel alterius similis omnino intercludentis iter ab ipsâ ad locum ubi celebrabitur capitulum generale, nequirit suos mittere vocales, tunc a reverendissimo patre generali (ne amittat suum ius in isto casu) provideantur praedicta duo magisteria, sicuti alia triginta eiusdem provinciae Baeticae, per propositionem factam a defensorio ipsius provinciae Baeticae, in qua proponet

defensorium tres electores iubilatos et omnibus requisitis ad magisterium ornatos, ex quibus propositis reverendissimus pater generalis eliget quem sibi placuerit, et ipsum creabit magistrum, atque memorata provincia Baetica servabit etiam ordinem partialitatum, qui in eâ ad omnia officia, munera et magisteria servatur, ita quod si illo sexennio, in quo vocales dictae provinciae ob praedictum aliquod inevitabile inconveniens ad capitulum generale nequirit accedere, electio defensoris et discreti debeat fieri in religiosis partialitatis provinciae, ex tunc tres lectores iubilati pro quolibet ex duobus magisteriis a provinciâ proponendi debeant esse eiusdem partialitatis provinciae; si vero electio talium defensoris et discreti debeat fieri in religionis partialitatum Hispalis et Extrematurae, tunc tres lectores iubilati proponendi a provinciâ debeant esse earundem partialitatum Hispalis et Extrematurae, quia sic per pactum expressum, etc., aliâs, etc., de quibus, etc., quae omnia, etc., aliâs, etc.: ad omnia damna, etc., de quibus, etc., quod, etc., pro quibus, etc., dicti reverendissimus pater generalis se ipsum, etc., et eius successores, etc., et dictum Ordinem Eremitarum sancti Augustini, et admodum reverendus pater lector Candiotti uti procurator praefatus dictam provinciam Baeticam, bona, etc., iura, etc., in ampliori reverendae Camerae Apostolicae, et aliâ quavis formâ, solitis cum clausulis, etc., citra, etc., obligantes, renunciantes, etc., constituentes, etc., unica, etc., et ita tactis pectoribus more sacerdotali iurarunt, etc.

Super quibus omnibus et singulis praemissis petatum fuit a me notario publico infrascripto, ut unum vel plura, publicum seu publica, instrumentum et instrumenta conficerem atque traderem, prout opus fuerit et requisitus ero. Actum Romae in mansionibus dicti reverendissimi patris generalis sitis intus venerabilem conventum sancti patris Augustini, iuxta, etc., ibidem praesentibus, audientibus et bene intelligentibus dominis Marco Chito filio quondam Antonii Bergomensis, et Michaële Ci-

gnali filio quondam Camilli Romano, testibus ad praedicta omnia et singula vocatis, habitis specialiter atque rogatis.

Fr. NICOLAUS ANTONIUS SCHIAFFINATI, generalis. — Fr. FRANCISCUS CANDIOTTI, procurator provinciae Baeticae.

Pro domino Antonio Bonifacio Senepa causarum Curiae Capitolii, publico Dei et Apostolicae Sedis gratiâ notario, de praemissis rogato, ego FRANCISCUS ANDREAS DIAMILLA connotarius praesens instrumentum subscripsi et publicavi rogatus, etc.

Loco † signi.

Dicta concordia confirmatur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Didacus assistens generalis, praemissa, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desideret: nos, ipsum Didacum assistentem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui rem undique mature discusserunt, consilio, concordiam inter partes praedictas initam, ut praefertur, confectamque desuper scripturam praecinsertam, cum omnibus et singulis in eâ contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui de-

† Edit. Main. legit *desiderat* (n. r.).

super quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores ac dictae Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac provinciae praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio et extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Præsentium litterarum firmitas.

Obstantium derogatio.

Fides transumptis danda.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x maii MDCCLXXXIV, pontificatus nostri, anno IV.

Dat. die 10 maii 1734, pontif. anno IV.

F. cardinalis OLIVERIUS.

CXXXIV.

Declaratur Breve Innocentii XII super facultate conferendi lauream magistralem fratribus professis Tertii Ordinis sancti Francisci in capitulis generalibus vel provincialibus tantum.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Innocentii XII litteras, quibus a ministro generali conceditur facultas conferendi lauream doctoratus in capitulo generali.

§ 1. Dudum felicitis recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster, supplicationibus tunc existentis procuratoris generalis Tertii Ordinis sancti Francisci nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, circa facultatem ministro generali pro tempore pariter existenti dicti Ordinis conferendi doctoratus seu magisterii lauream fratribus in eodem Ordine professis, nonnulla concessit, prout continetur in ipsius Innocentii praedecessoris litteris, de super in simili formâ Brevis expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet:

Innocentius Papa XII, ad futuram rei memoriam. Exponi nobis¹ nuper fecit dilectus filius Ioannes Locatus a Bergamo, procurator generalis fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci, quod, cum ex praescripto constitutionum dicti Ordinis, praesertim illarum quae a felicitis recordationis Innocentio Papa X praedecessore nostro per quasdam suas in simili formâ Brevis die vi novembris MDCXLVIII emanatas litteras in formâ specificâ confirmata fuerunt, illi, qui ex Ordine huiusmodi doctoratus seu ma-

¹ Ista iam legitur in tom. xx, pag. 417 (R. T.).

gisterii lauream suscepturi sunt, debeant prius philosophiam per triennium legere, et deinde, onere sacram theologiam per quadriennium legendi indispensabiliter suscepto, litteras patentes a ministro generali pro tempore existente Ordinis praefati obtinere, quarum subinde vigore, in aliquâ publicâ studii generalis universitate se praesentantes, laureâ huiusmodi decorantur, non pauci circa praemissa abusus irrepserunt; multi siquidem, adeptâ laureâ huiusmodi, quadriennalem eiusdem sacrae theologiae lecturam negligunt; alii vero, etiam ipsâ triennali philosophiae lecturâ, eo quod aut labores reformident, aut sese ad id inhabiles agnoscant, penitus vel in parte omissâ, litteras patentes supradictas, praepotenti patronorum interpositâ operâ et auctoritate, de manibus dicti ministri generalis extorquent, et inde in publicis studiorum generalium universitatibus, ubi nonnunquam magis lucrum quam virtutis meritum respiciunt, doctoris seu magistri titulo decorantur, sicque privilegiis, aliâs non nisi vere magistris seu doctoribus competentibus, gaudent, in maximam studiorum iacturam et aliorum antiquiorum sacerdotum dicti Ordinis praeiudicium, ac non sine evidenti religiosae paupertatis detrimento, quandoquidem isti sic laureandi notabiles pecuniarum summas in ordine supradicto colligunt, illasque sic collectas foris expendunt et distrahunt.

Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Ioannes procurator generalis abusus huiusmodi tolli, viamque illis imposterum praeccludi plurimum desideret: nobis propterea idem Ioannes procurator generalis etiam nomine dilecti filii Iacobi Guidotti a Bononia ministri generalis eiusdem Ordinis humiliter supplicari fecit ut in praemissis

Quae requirenda sunt in laureandis.

opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignemur. Nos igitur eiusdem Ioannis procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, obtentâ relatione venerabilis fratris nostri Alderani episcopi Ostiensis eiusdem S. R. E. cardinalis Cybo nuncupati, dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, praefatis cardinalibus, qui etiam dictum Iacobum ministrum generalem audiverunt, factâ, eidem Iacobo et pro tempore existenti ministro generali Ordinis huiusmodi facultatem privative quoad omnēs alios conferendi doctoratus seu magisterii lauream fratribus in dicto Ordine professis, qui antea philosophiam per tres, et super omnibus libris Sententiarum sacram theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint et docuerint, ac duabus saltem publicis conclusionibus praesederint, et subinde ab eodem ministro generali, procuratore generali, vel, isto absente, ab uno per eum deputando, qui praeditus sit qualitatibus in ceteris examinatorebus ut infra requisitis, necnon tribus aliis eiusdem Ordinis in eadem sacra theologia versatoribus, quique per septennium laudabiliter legerint, in capitulis generalibus vel provincialibus dumtaxat,

et non alibi, examinati, et aliis², vel saltem a quatuor eorum, per secreta et iurata³ vota tamquam idonei et laureâ digni approbati fuerint, itaut, si secus aliquâ in parte fieri contigerit, minister generalis privationis officii, ceteri vero examinatores privationis⁴ vocis activae et passivae ac⁵ officiorum, si qua habuerint, et laureati nullitatis collatae laureae poenas⁶ respective ipso facto incurrant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis praedictorum cardinalium.

Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in con-

¹ Male edit. Main. legit nec pro et (R. T.).

² Potius lege et ab illis (R. T.).

³ Male in loco parallelo tom. xx, pag. 418 b lin. 12 ult. nos ex edit. Main. deditur reit-rata pro iurata (R. T.).

⁴ Verba officii, ceteri vero examinatores privationis desunt in loco parallelo (R. T.).

⁵ Male ed. Main. legit ab pro ac (R. T.).

⁶ Male edit. Main. legit poenasque (R. T.).

trarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae praesentibus ipsis haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvii maii mdcxciii, pontificatus nostri anno i.

I. F. card. ALBANUS.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus minister generalis Ordinis huiusmodi nobis nuper exponi fecit, in hoc Tertio Ordine post triennium capituli generalis congregatio generalis, (etiam capitulum generale intermedium nuncupatur, idest inter unum et aliud capitulum generale) celebrari soleat, dubitatum fuit an in praedicta congregatione generali dictus minister generalis superexpressam facultatem exercere posset: propositoque dubio mdcxcvi et mdcxcvii in Congregatione tunc existentium eiusdem S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, dicta Congregatio, quamvis tunc existens procurator generalis rationes pro praedicta affirmativa produxisset, ad dubii resolutionem devenire noluit; sed tam die xvi mensis februarii eiusdem anni mdcxcvi, quam die xxiv mensis aprilis dicti anni mdcxcvii, ministro generali tunc pariter existenti

memorali Ordinis indulgit ut in illa particulari congregatione facultate huiusmodi uti posset. Nunc autem, cum in proximam venturam Pentecoste congregatio generalis celebranda sit, et in eodem Ordine nonnulli religiosi necessariis requisitis pro obtinenda laurea magistrali praediti reperiantur, qui aliter ad effectum illam consequendi triennium fere expectare cogentur; ac proinde dictus minister generalis opportune sibi in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desideret: nos, ipsum ministrum generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore consentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum dictae S. R. E. cardinalium eisdem negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praesertim Innocentii praedecessoris litteras, itaut in eis etiam capitula generalia intermedia seu congregationes generales comprehendantur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari,

Claustris.

sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac iis omnibus et singulis quae in praesentibus Innocentii praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xii maii mdcxcxiv, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 12 maii 1734, pontif. anno iv.

F. card. OLIVERIUS.

CXXXV.

Indultum ut fratres missionarii Galli Ordinis minorum sancti Francisci Capuccinorum missam ac officium S. Ludovici regis recitare possint in festo eiusdem Sancti die.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper, ad enixas dilecti filii Cherubini de Noves, fratris expresse professi Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum ac dilectorum filiorum fratrum Gallorum missionariorum dicti Ordinis in partibus infidelium in Romana Curia procuratoris, instantias, emanavit a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sacrae Congregationis Rituum.

Ordinis Capuccinorum missionariorum. Remissis a sacra Congregatione de Propaganda Fide ad sacram Rituum Congregationem enixis patrum Ordinis Capuccinorum missionariorum instantiis per patrem fratrem Che-

rubinum de Noves, dicti Ordinis ac supradictorum patrum in Romana Curia procuratorem iam exhibitis, illisque relatis, sacra eadem Rituum Congregatio posse concedi censuit ut patres Capuccini Galli missionarii in partibus infidelium existentes officium S. Ludovici regis, quod in dicto Ordine sub ritu duplici maiori peragitur, sub ritu primae classis in festo ipsius Sancti imposturum recitare, et missam respective celebrare possint et valeant. Die x aprilis mdcxcxiv. — A. F. card. ZONDARI pro-praefectus. — N. M. TEDESCHI archiep. Apamensis, S. R. C. secretarius. Loco † sigilli.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dicti Cherubini nobis subinde expositum fuit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio cominuri sumopere desideret: nos, specialem ipsi Cherubino gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore consentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus; salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque

† Male edit. *Man. legit ipso* (R. T.).

Dicta facultas extenditur ad Congregationes generales et capitula intermedia.

Confirmatur cum concessione, etc.

Claustris.

in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

De spolio
contrarium.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die viii¹ maii MDCCLXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

Dat. die 8 maii 1734, pontif. anno IV.

CXXXVI.

Ministro generalis Ordinis Praedicatorum facultas conceditur proponendi Congregationibus S. Sabinae provinciae Lombardiae, ac S. Marci Romanae tres religiosos, e quibus vicarium generalem, quem maluerint, debeant eligere.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Contrae non
cedentes fa-
coliaris.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres congregationum S. Sabinae utriusque Lombardiae et S. Marci nuncupatarum Romanae respective provinciarum, quod (licet in litteris felicis recordationis Innocentii PP. XII praedecessoris nostri super erectione ambarum congregationum praefatarum, die xiv iunii MDCXCV editis, habeatur utrique congregationi de idoneo vicario generali a magistro itidem generali eiusdem Ordinis providendum fore) minime tamen ordinatum fuit istiusmodi provisionem fieri debere de religiosis ipsi magistro generali per dictas congregatio-

¹ Si verum est datum, debuisset constitutio ista poni sub num. CXXXIII (R. T.).

nes nominandis seu proponendis; quod valde expediret salubri directioni earumdem congregationum, quarum fratribus cum probe innotescant religiosi prae aliis vitae integritate, litterarum scientia, ac rerum agendarum usu et prudentia praestantes, atque habiles et idonei ad regularem observantiam tuendam et promovendam, exinde longe facilius certiorque dicto magistro generali redderetur delectus vicarii generalis praefati, quam ex simplici relatione aut testimoniis aliunde conquisitis; quemadmodum in antiqua congregatione Lombardiae ipsius Ordinis, dum illa olim vigeat, factum fuisse memoratur; cui quidem cum in eius primordio vicarius generalis libere ab eodem magistro generali praeficeretur, ac subinde compertum fuisset pro recto illius gubernio utilius fore, si vicarius generalis eiusmodi per dictam congregationem eligeretur, apostolica auctoritate cautum fuit ut vicarius generalis praefatus a fratribus ipsius congregationis postularetur, et a magistro generali praedicto confirmaretur; ac postulatio quidem per priores conventuum cum sociis, magistros in theologia, et alios fratres qui aliquando fuissent vicarii generales, confirmatio vero huiusmodi infra octo dies, a praesentatione postulationis numerandos fierent, alioquin postulatio dicta auctoritate apostolica confirmata censeretur; haecque forma instituendi vicarium generalem in praefata antiqua congregatione Lombardiae postmodum servata fuit, donec in provinciam erecta est.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, iam per alias nostras in simili forma Brevis die xxviii mensis iulii proxime praeteriti expeditas litteras supradictis S. Sabinae et S. Marci ceterisque Ordinis praefati congregationibus sex saltem conventus for-

Contrae non
cedentes fa-
coliaris.

males habentibus indulserimus, ut in earum diaetis definitor et socius ad capitulum generale mittendi eligi possent: et¹ ipsi exponentes dictis duabus congregationibus tres earum religiosos idoneos ad vicarium generalem praefatum memorato magistro generali, qui unum ex eis sibi benevisum deputare teneatur, nominandi seu proponendi facultatem impertiri plurimum desiderent, itaut nominatio fiat in praedictis diaetis a pro tempore existentibus vicario generali, prioribus conventuum et ex vicariis generalibus (quo pacto eisdem congregationibus salubrius consultum erit, earumque immediata subiectio dicto magistro generali retinebitur, ac persistet arctius, quam in praefata antiqua congregatione Lombardiae, utpote quae unicum religiosum ab ipso magistro generali confirmandum postulabat, ubi istae tres religiosos proponunt, e quibus ei unum, quem maluerit, in vicarium generalem praeficiendi libera erit potestas): nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, quatenus in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, ad ea, quae felici prosperoque utriusque congregationis praefatae regimini ac progressui conducibilia sunt, libenter intendentes, dictosque exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps su-

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXIII.

praedictae duae congregationes S. Sabinae et S. Marci in earum diaetis, sicut praemittitur, tres religiosos habiles et idoneos ad vicarium generalem praefatum, tametsi philosophiam et sacram theologiam actu non legant, nec antea legerint, magistro generali eiusdem Ordinis pro tempore existenti nominare seu proponere respective possint et valeant; ipseque magister generalis unum, quem maluerit, ex tribus religiosis sic nominatis, seu propositis, in vicarium generalem infra mensem a die praesentationis sibi faciendae nominationis eiusmodi computandum deputare ac praeficere teneatur, dicta auctoritate, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissimo suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon congregationum et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes,

Clausulae.

Contrae non
cedentes fa-
coliaris.

illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv maii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 maii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVIERIUS.

CXXXVII.

Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum missionariorum in partibus infidelium a custode seu praefecto missionum huiusmodi designandum die festo sancti Ludovici regis Francorum.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in caelis cum Christo regnantium fovendamque et excitandam erga illos fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Concessio indulgentiae.

§ 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Cherubini de Noves Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum professoris ac dilectorum filiorum missionariorum Gallorum eiusdem Ordinis in partibus infidelium existentium in Romanam Curiam procuratoris nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei misericordiam et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et

confessis, ac sacra communione refectionis, qui aliquam ex ecclesiis seu oratoriis dictorum fratrum missionariorum; mulieribus vero, quibus ad illas seu illa liber non patet accessus seu ingressus, quae aliam ecclesiam seu oratorium catholicorum earumdem partium, a custode seu praefecto missionum huiusmodi designandam seu designandum, die festo S. Ludovici regis a primis vesperis usque ad occasum solis festi huiusmodi, singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv iunii MDCCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 4 iunii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVIERIUS.

CXXXVIII.

Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis fratrum B. Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum super divisione provinciae Poloniae, ac erectione novae provinciae Lituaniae dicti Ordinis.

Clemens Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis caelitus apostolicae servitutis munere, quae pro felici prosperoque christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi religionis iugo mancipatorum regimine et gubernio provide facta ac ordinata esse noscuntur, ut firma atque illibata persistent, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Causae novae erigendae provinciae.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod, cum provincia Polona dicti Ordinis adeo ampla existeret, ut ob nimiam eius vastitatem ac extensionem ab uno dumtaxat priore provinciali visitari ac commode regi nequiret, capitulum generale eiusdem Ordinis, in conventu S. Mariae de Scalâ nuncupato de Urbe novissime celebratum, hac aliisque rationabilibus causis, regularis observantiae religiosaeque pacis et tranquillitatis conservationi maxime conducentibus, accurate perpensis, vigore facultatum sibi attributarum, praedictam provinciam Polonam in duas divisit, novamque ipsius Ordinis provinciam Lituaniam nuncupandam erexit, cum assignatione nonnullorum conventuum, monasteriorum, ac residentiarum a primordietâ provinciam separatarum et dismembratarum, et alias, prout uberius continetur in decreto eiusdem capituli generalis desuper emanato, tenoris qui sequitur, videlicet:

Dubium propositum in capitulo generali.

Propositum fuit, utrum dividenda esset provincia Poloniae in duas provincias, nempe Poloniam et Lituaniam, assignando provinciae Lituaniae, erigendae sub titulo S. Casimiri, sequentes conventus tam fratrum quam monialium, videlicet conventum Posnaniensem sub titulo Ss. Ioseph et There-

siae, et monasterium monialium ibidem existentium sub titulo S. Mariae de Monte Carmelo, conventum Varsaviensem sub titulo Assumptionis B. Virginis, et monasterium monialium ibidem existentium sub titulo Assumptionis B. V. Mariae, conventum Vilensem sub titulo sanctae matris nostrae Theresiae, et monasterium monialium ibidem existentium sub titulo sanctae matris nostrae Theresiae, conventum Slemboicensem sub titulo Assumptionis B. V. Mariae, conventum Grodnensem sub titulo S. Crucis, et alias residentias in magno ducatu Lituaniae, nempe Connensem, et aliam sitam post fluvium Villia dictum, cum omnibus bonis mobilibus et immobilibus, redditibus, scripturis, instrumentis, actis, et aliis quomodocumque ad praedictos conventus et residentias quocumque titulo et ubique locorum cum suis iuribus et oneribus pertinentibus.

Responsum affirmative cum omnibus suffragiis.

Responsio affirmativa.

Itaque provincia Polona S. Spiritus divisa est in venerabili capitulo generali celebrato Romae in conventu S. Mariae de Scala die xiv maii, anno Domini MDCCXXXIV, suffragantibus omnibus votis reverendorum patrum gremialium in duas provincias, quarum conventus religiosorum sunt quatuordecim, residentiae quatuor, monialium octo.

Ex quibus in antiquâ provinciam S. Spiritus manent novem, scilicet conventus Cracoviensis sub titulo Immaculae Conceptionis B.M.V., Lublinensis B. M. V. de Monte Carmelo, Leopoliensis S. Michaelis archangeli, Cracoviensis Ss. Michaelis et Ioseph, Premisliensis sanctae matris nostrae Theresiae, Visniovicensis, S. Michaelis archangeli; monialium autem quinque, scilicet Cracoviensis S. Martini, Lublinensis S. Ioseph, Sublinensis Immaculae Conceptionis B.M.V., Leopoliensis S. Spiritus, Cracoviensis sanctae matris nostrae Theresiae et sancti patris nostri Iohannis a Cruce.

Provinciae Poloniae S. Spiritus Dues.

In novâ vero provinciam erecta sub titulo

Finis alterius

1 Edit. Main. legit *reditibus* (R. T.).

NOVAE
CLASSE.

S. Casimiri monent quinque conventus, videlicet: Posnaniensis sub titulo Ss. Ioseph et Theresiae, Vilenensis sanctae matris nostrae Theresiae, Varsaviensis Assumptionis B. Mariae Virginis et S. Ioseph, Glemboecensis Assumptionis B. Mariae Virginis, Grodnensis S. Crucis; residentiae vero, duae, nimirum Caunensis Iesu Mariae et Ioseph, Laviliensis sanctae matris nostrae Theresiae; monialium autem tres, scilicet Varsaviensis Assumptionis B. Mariae Virginis, Posnaniensis B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, Vilenensis sanctae matris nostrae Theresiae.

Confirmatio
divino et novo
aucto.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipse procurator generalis praemissa, quo firmiter subsistant ac servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desideret: nos, dictum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim, a memorato capitulo generali factum, ut praefertur, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Praesentium
litterarum Br.
miae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore

spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque indices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac provinciae Polonae, conventuum et monasteriorum praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium
derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII Iunii MDCCLXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 Iunii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.

CXXXIX.

Confirmantur nonnulla decreta in capitulo provinciali Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini edita super privilegiis, quibus frui debeant antiquiores doctores provinciae Baeticae eiusdem Ordinis in Hispalensi universitate promoti, vel in posterum promovendi.

Clemens Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Supplicis li-
belli tenor, cum
decretorum
enumeratione.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas, assistens generalis Hispaniae, ac procurator provinciae Bethicae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod dilecti filii definitores dictae provinciae in eorum capitulo provinciali mense aprilis MDCCLXXXIII celebrato, animadvertentes¹, universitatem studii generalis, in civitate Hispalensi dudum erectam, inter ceteras totius Hispaniae universitates eiusdem percelebrem, atque intra fines eiusdem provinciae praecipuam existere, multumque splendoris et ornamenti Ordini et provinciae praefatis afferri quod istius filii ac religiosi doctoratus laurea in universitate praedicta decorantur, quo ad oppositiones, ut vocant, seu concursus pro publicis lecturis in ipsa universitate assequendis idonei reddantur: simulque attendentes, quod fratres provinciae Castellae eiusdem Ordinis his de causis, et ut illius fratres aliquo honoris incitamento ad rigorosum examen litterariosque labores pro eiusmodi gradu consequendo alacrius subeundos excitarentur, aliis obtinuerunt a capitulo generali ipsius Ordinis anno MDCLXXXV habito decretum inter acta dicti capituli generalis relatum, atque a felicis recordationis Innocentio PP. XI praedecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die xxx aprilis MDCLXXXIX expeditas litteras confirmatum, quod quatuor in Salamantina et tres in Complutensi studiorum itidem generalium universitatibus antiquiores doctores provinciae Castellae praefatae inter magistris supradicti Ordinis adnumerandi forent, atque omnibus privilegiis, honoribus, gratiis et indultis, quibus iuxta

eiusdem Ordinis constitutiones, dictaeque provinciae Castellae statuta ac consuetudinem alii magistri poterant et gaudebant, similiter potiri et gaudere deberent: ipsi definitores provinciae Baeticae, hoc exemplo ac iisdem causis et rationibus adducti, decreverunt ut prior provincialis nomine dictae provinciae Baeticae coram nobis staret, quatenus memoratum indultum antiquioribus doctoribus dictae provinciae Castellae concessum, ad doctores pariter antiquiores ipsius provinciae Baeticae, in universitate Hispalensi praefata iam promotos, ac deinceps promovendos, extendere vellemus, cum his tamen conditionibus ac declarationibus:

I. Quod nullus ex dictae provinciae Baeticae fratribus ad gradum doctoratus in eadem universitate Hispalensi promoveri possit, nisi de licentia prioris generalis dicti Ordinis pro tempore existentis, ut praescribunt praefatae constitutiones, par. v, cap. IV et VII.

II. Quod nullus doctor in dicta universitate Hispalensi magistri privilegia obtinere incipiat, antequam, expleto suae lecturae tempore, a definitorio provinciae, sive in capitulo provinciali aut congregatione intermedia lector iubilatus declaretur, aut saltem post sex annos lecturae philosophiae et sacrae theologiae in maiori conventu Hispalensi munus regentis per triennium laudabiliter expleverit; et tunc, absque novo examine et alia gradus susceptione, istiusmodi doctores magisterii privilegiis gaudere incipiant, et uti magistri a priore provinciali pro tempore existenti in libro, in quo ceteri describuntur magistri, adnotentur, et ex tunc demum, non autem secundum tempus suscepti doctoratus, eorum antiquitas inter magistris Ordinis computetur;

III. Quod, sicuti ad evitandam confusio-

¹ Edit. Main. legit *animadvertens* (A. T.).

nem, quae ex multitudine magistrorum decursu temporis oriri posset, pro dicta provincia Castellae statutum fuit, quatuor tantum Salamantinae, tres vero Complutensis universitatum praedictorum antiquiores doctores tali indulto frui debere, ita in ipsa provincia Baetica tres dumtaxat iidem antiquiores dictae universitatis Hispalensis doctores magistrarii privilegiis fruantur, reliqui autem, si qui fuerint, quamvis ceteris qualitatibus mox recensitis praediti reperiantur, illa minime obtineant, quousque per alicuius ex dictis tribus doctoribus antiquioribus cessum vel decessum eis locus fiat secundum ordinem suae antiquitatis.

Et alias, prout in decreto per dictos definitores desuper edito, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso haberi volumus, uberius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praemissa supradicto decreto capituli generalis anni MDCXXXV, quod constitutionibus Ordinis praefati insertum reperitur, apprime consonent, et a dilecto filio moderno priore generali eiusdem Ordinis, eiusque Congregatione die XVIII iunii anni proxime praeteriti approbata fuerint, petitaque extensio indulti, septem doctoribus provinciae Castellae concessi, ad solos tres antiquiores praedictae provinciae Baeticae restricta et limitata sit nobis propterea praedictus Didacus humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, eiusdem Didaci votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis,

a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, enarratum indultum, septem doctoribus antiquioribus provinciae Castellae in universitatibus studiorum generalium Salmantinae et Complutensi respective promotis sicut praemittitur concessum, ad tres dumtaxat antiquiores doctores provinciae Baeticae fratrum dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini in universitate studii generalis Hispalensis nunc et pro tempore graduatos, servatis tamen conditionibus et declarationibus supradictis, itaut iidem tres antiquiores doctores inter magistros Ordinis praedicti adnumerentur, et uti tales habeantur, omnibusque privilegiis, favoribus, praerogativis, gratiis et indultis potiantur et gaudeant, potiri et gaudere debeant, quibus ceteri in eadem provincia Baetica magistri de iure, usu et consuetudine potiuntur et gaudent, aut potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, extendimus et ampliamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

45 Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae Baeticae et Ordinis praefatorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter

expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI iunii MDCXXXIV, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 iunii 1734, pontif. anno IV.

F. card. OLIVERIUS.